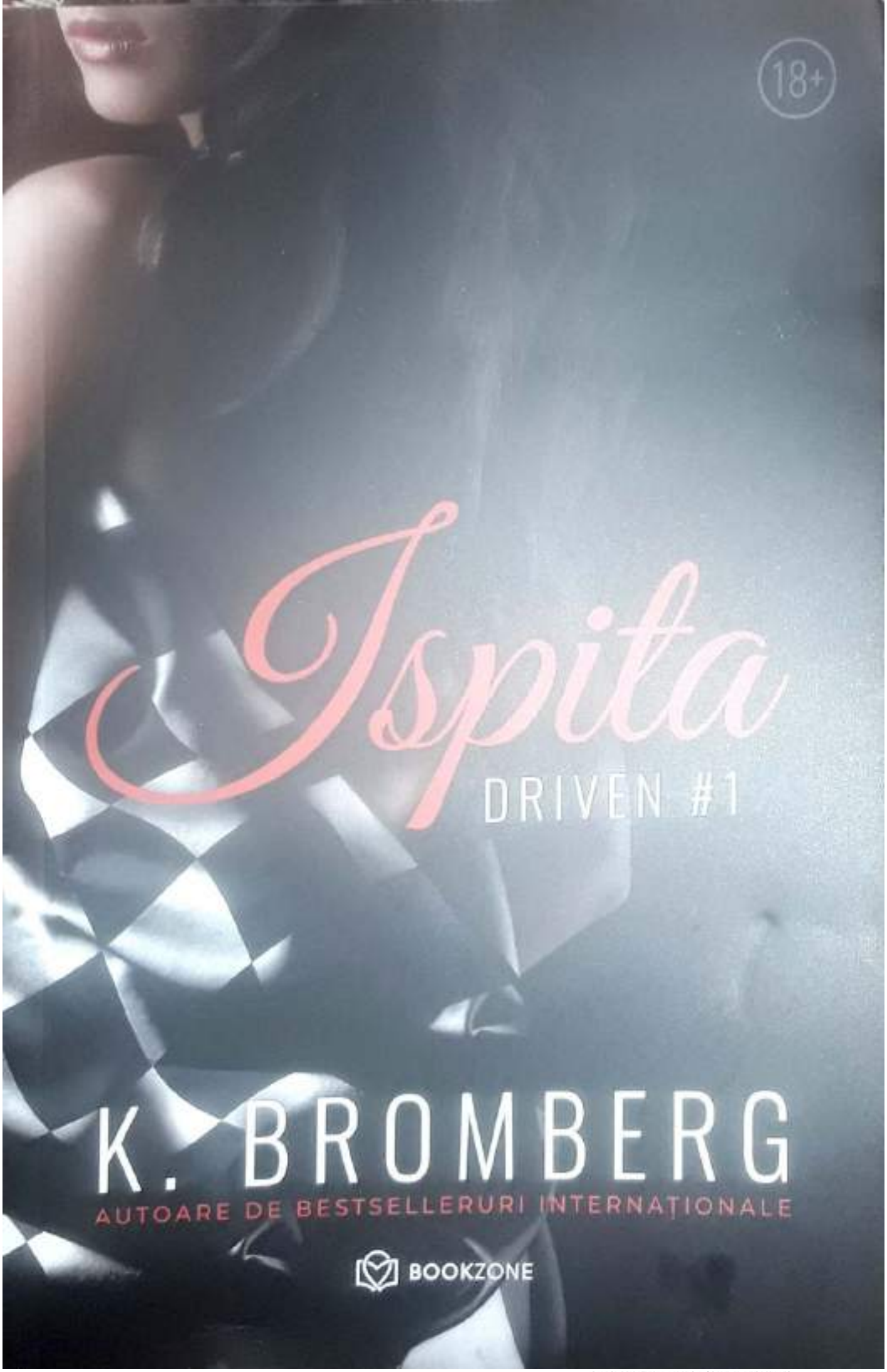

Scanned with CamScanner

K. BROMBERG

Ispita

DRIVEN # 1

Bookzone
BUCUREŞTI, 2021

Scanned with CamScanner

Dedicație

Pentru B, B & C

Urmați-vă întotdeauna visurile!
Chiar dacă drumul va fi greu, chiar dacă vor trece ani și ani până când vi le veți împlini.
Chiar dacă veți întâlni obstacole și veți fi arătați cu degetul.
Chiar dacă uneori vă veți îndoi și vă veți simți cuprinși de nesiguranță.
Visurile voastre vor deveni realitate.
Și, când se va întâmpla,
indiferent cât de bătrâni veți fi, indiferent unde vă va fi condus viața,
nu le lăsați să vă scape printre degete, savurați succesul și nu renunțați.
Niciodată.

Scanned with CamScanner

Capitolul unu

Oftez, bucuroasă de liniște, recunoscătoare că am scăpat, fie doar și pentru scurt timp, de conversațiile fără sens de dincolo de ușă, care-mi făcuseră creierii praf. Oamenii de-acolo sunt, de fapt și de drept, invitații mei, dar asta nu înseamnă că sunt obligată să-i plac ori să mă simt bine în compania lor. Din fericire, Dean s-a arătat suficient de înțelegător și mi-a permis să-mi trag sufletul, preluând el corvoada.

Singurul sunet care-mi însoțește gândurile răvășite este țăcănitul tocurilor pe coridoarele din spatele scenei bătrânului teatru pe care l-am închiriat pentru evenimentul de astă-seară. Ajung imediat la cabina actorilor și recuperez listele pe care Dane le uitase, în graba de dinaintea petrecerii. Dau să mă întorc, verificând în gând toate lucrurile de făcut pentru mult așteptata licitație din această seară, în care erau puse la bătaie întâlniri de-o seară. Mă tot sâcâie senzația că am uitat ceva. Din reflex, duc mâna la șold, unde țin de obicei telefonul cu toate listele mele de activități, însă dau doar de un pumn de organză mătăsoasă. Este rochia mea de cocktail de culoarea aramei.

— Rahat, mormăi în sinea mea, oprindu-mă în loc pentru a încerca să identific ce îmi scapă... Cu umerii aplecați, încerc, fără succes, să oftez a frustrare, dar corsetul strâns al rochiei nu mă lasă. Deși arată senzațional, nenorocita asta de rochie ar fi trebuit să fie însoțită și de un prospect în care să scrie că respiratul este opțional!

Scanned with CamScanner

Gândește, Rylee, gândește! Cu omoplații sprijiniți de perete, trec, fără nicio urmă de eleganță, de pe un picior pe celălalt în încercarea de a ușura strânsoarea care-mi chinuie degetele de la picioare, îndesate nemilos într-o pereche pe pantofi cu toc de unsprezece.

Cartonașele de licitație! Ne trebuie cartonașele de licitație! Zâmbesc, mândră. Norocul meu că mă ajută memoria, în ciuda faptului în ultima vreme am fost copleșită de rolul de coordonator unic al evenimentului din această seară. Ușurată, mă îndepărtez de perete și fac vreo zece pași.

Și-atunci îi aud.

Chicoteli feminine, alintate plutesc prin aer până la mine, însoțite de un geamăt profund, masculin. Înlemnesc, șocată de îndrăzneala oaspeților noștri. Apoi, din nișa întunecată, aflată la câțiva pași în fața mea, aud zgomotul inconfundabil al unui fermoar care se deschide, urmat de un familiar *„ahhh, daaa!"* feminin. În vreme ce ochii mi se obișnuiesc cu lumina difuză, descopăr o haină de la un smoching aruncată nepăsător pe un vechi fotoliu așezat câș și o pereche de sandale cu toc abandonate la picioarele acestuia.

N-aș face așa ceva în public nici moartă! Firul gândurilor mi-e întrerupt de o voce masculină care, respirând sacadat, exclamă *„Sfinte Isuseee!"*.

Indecisă, închid ochii strâns. Am nevoie de cartonașele acelea de licitație, numai că se află în magazia de la capătul holului cu care se intersectează cel unde sunt eu. Și, din nefericire, singurul mod de ajunge la ele este prin „alcovul îndrăgostiților". N-am de ales, trebuie s-o iau pe-acolo. Mă rog iute în gând, cu speranța că nu mă vor observa.

Pornesc repede înainte, cu chipul îmbujorat îndreptat spre peretele opus celor doi, în vârful picioarelor, ca să nu fac zgomot cu tocurile pe podeaua de lemn din esență tare. Ultimul lucru de care am nevoie acum e să le atrag atenția

Scanned with CamScanner

și să mă pomenesc față-n față cu vreun cunoscut. Furișatul îmi reușește. Oftez silențios, de ușurare.

Ajung în fața magaziei tot încercând să identific vocea femeii. Mâinile mi se împleticesc stângace pe clanță. Trebuie să trag tare, înainte de a reuși să o deschid complet. Aprind lumina. Identific geanta cu cartonașele de licitație pe un raft mai încolo și intru, uitând să proptesc ceva în ușă, să nu se închidă. Când dau să apuc geanta de mânere, ușa se trântește în spatele meu cu atâta forță, încât rafturile ieftine se clatină. Tresar, fac stânga-mprejur, dau să redeschid ușa și observ că balamaua automată s-a închis.

Geanta îmi cade din mână. Cartonașele se răstoarnă pe podeaua de ciment, împrăștiindu-se cu un zgomot asurzitor. Apuc clanța, dar ușa nu se mișcă un milimetru. Simt cum panica îmi cuprinde subconștientul, dar o suprim și împing din nou ușa cu toate puterile. *Nu se clintește.*

— Rahat! mă admonestez de una singură. Rahat, rahat, rahat!

Respir adânc și scutur din cap de frustrare. Am atâtea de făcut înainte de licitație! Și n-am nici telefonul să-l sun pe Dane să mă scoată de-aici.

Cum închid ochii, simt că vechiul dușman iese spre suprafață. Claustrofobia, cu degetele sale lungi, înfricoșătoare se cățără pe mine, înconjurându-mi gâtul ca două gheare.

Strânge. Chinuie. Mă-năbușă.

Zidurile micii încăperi par a se apropia din ce în ce mai mult unul de celălalt și de mine. Mă-nconjoară. Mă sufocă. Abia mai respir.

Inima îmi bubuie în piept, în timp ce mă chinuiesc să potolesc senzația de panică. Îmi aud respirația rapidă, șuierată în urechi. Mă consumă. Mă împiedică să alung amintirile care mă bântuie.

Mă împing în ușă, copleșită de frică. Îmi pierd orice urmă de autocontrol. Și contactul cu realitatea. Simt cum un

Scanned with CamScanner

fir de sudoare mi se prelinge pe spinare. Zidurile continuă să mă-mpresoare. Singurul lucru asupra căruia mă pot concentra este nevoia de a scăpa de acolo. Mă-mping iar în uşă, strigând înnebunită, în speranţa ca cineva, rătăcind pe aceste coridoare, să mă poată auzi.

Mă sprijin cu spatele de perete, închid ochii, încerc să-mi încetinesc respiraţia, fără să reuşesc; mă ia ameţeala. Simt că mă cuprinde o senzaţie de greaţă şi mă las să alunec de-a lungul peretelui, stingând din greşeală lumina de la întrerupător. Sunt cufundată într-un întuneric negru ca smoala. Strig iar după ajutor, căutând disperată, cu degetele tremurând, întrerupătorul. Dau de el şi apăs, fericită că am gonit monştrii înapoi în ascunzătoarea lor.

Dar, când privirea îmi cade pe mâini, le văd pline de sânge. Clipesc des, încercând să scap, să mă întorc la realitate. Mă aflu în alt loc. În alt timp.

În jurul meu duhneşte a distrugere. A disperare. A moarte.

În urechi îmi răsună respiraţia lui agonizantă. Gâfâie. Se stinge.

Simt o durere ascuţită în piept, un cuţit răsucindu-mi-se în suflet, teama că nu voi scăpa niciodată de această durere. Sau de moarte. Strig şi strigătele mele mă readuc la realitate, sunt atât de dezorientată, încât nici nu-mi dau seama dacă mi se întâmplă acum sau atunci.

Vino-ţi în fire, Rylee! Îmi şterg lacrimile de pe obraji cu dosul palmelor şi mă gândesc la terapie, la anul trecut, ca să reuşesc să-mi controlez reacţiile cauzate de claustrofobie. Mă concentrez pe semnul de pe peretele din faţa mea, încercând să-mi reglez ritmul respiraţiei numărând încet. Mă adun şi, cu forţa minţii, încerc să împing zidurile la locul lor, departe de mine şi, odată cu ele, amintirile de nesuportat.

Număr până la zece, reuşind să-mi revin un pic, dar disperarea nu se lasă dusă uşor. Ştiu că Dane va veni

Scanned with CamScanner

curând să mă caute. Ştie unde am plecat. Dar gândul nu-mi uşurează mai deloc senzaţia de panică.

Mă cuprinde o nevoie intensă de a scăpa de-acolo şi-ncep să-mping în uşă cu podul palmelor. Strig cât pot de tare. Din când în când îmi mai scapă câte o înjurătură. Mă rog să mă audă cineva şi să vină să deschidă uşa. *Să vină cineva să mă salveze iar.*

Cu mintea devastată, secundele mi se par minute, iar minutele, ore. Parcă că stau de o veşnicie în magazia asta cu zidurile care mă strâng din ce în ce mai tare. Mă simt înfrântă, mai strig o dată, cu braţele proptite de uşa din faţa mea. Împing cu toată greutatea corpului, dar capul îmi cade şi mă las pradă plânsului. Sughiţurile îmi zguduie tot corpul.

Apoi, dintr-odată, simt că pic.

Cad în faţă şi mă-mpiedic de trupul solid al unui bărbat aflat exact înaintea mea. Braţele mi se strâng în jurul unui piept puternic, în vreme ce picioarele, rămase nemişcate, atârnă ciudat în urma mea. Din instinct, bărbatul îşi pune braţele în jurul meu, mă prinde, îmi susţine greutatea, absorbind impactul căzăturii.

Ridic ochii, observând rapid, şocată, părul negru ciufulit, tenul bronzat, o urmă de barbă... Ochii ni se întâlnesc. Când dau de privirea aceea precaută, de un verde translucid, mă trece un frison electric, o descărcare de energie aproape palpabilă. Observ o strălucire de surpriză, dar felul sfredelitor şi intens în care se uită la mine mă enervează, în ciuda reacţiei pe care corpul meu o are lângă el. Mi-e suficientă privirea aceea pentru a mă simţi inundată de nevoi şi dorinţe de mult uitate.

Cum e posibil ca bărbatul acesta, pe care îl văd pentru prima oară în viaţa mea, să mă facă să uit pe loc panica şi disperarea pe care le simţisem cu nu mai puţin de o clipă în urmă?!

Scanned with CamScanner

Fac prostia de a-mi desprinde privirea de ochii lui și dau de gura lui. Buze pline, perfect desenate se țuguie, în timp ce el mă studiază cu atenție, pentru ca apoi să se deschidă într-un rânjet asimetric și malițios.

Ah, ce n-aș da să simt gura aceea pe mine! Chiar acum, și peste tot, până în cel mai ascuns loc! Ce naiba m-a apucat?! Bărbatul ăsta nici nu e de nasul meu. De fapt, este la milioane de kilometri distanță de nasul meu.

Îmi retrag privirea. Ochii săi exprimă amuzament, de parcă mi-ar fi ghicit gândurile. Simt cum obrajii încep să-mi ardă de jenă din cauza situației penibile și din cauza gândurilor indecente care-mi invadaseră mintea. Mă țin bine de brațele sale musculoase, îmi las privirea în jos pentru a o evita pe a sa scrutătoare și-ncerc să-mi recapăt controlul. Când dau să mă repun pe picioare însă, sfârșesc prin a cădea la loc peste el și-mi pierd echilibrul din cauza tocurilor cu care nu sunt deloc obișnuită. Sânii mi se freacă de pieptul lui tare și am impresia că mi se incendiază toate terminațiile nervoase. Mă retrag repejor. Simt artificii de dorință în stomac.

— Ăăă... pardon... Mă iertați.

Ridic palmele a scuză. Acum că-l pot savura pe de-a-ntregul, bărbatul mi se pare și mai dezarmant. Este perfect de imperfect, insuportabil de senzual, cu un rânjet arogant și un aer aducător de belele.

Ridică din sprânceană, observând cum îl cântăresc cu atenție.

— Nu face nimic, răspunde pe un ton foarte politicos, doar puțin aluziv. Vocea sa sună a răzvrătire și a sex. *Sunt obișnuit să-mi cadă femeile la picioare.*

Ridic brusc capul. Sper că glumește, dar expresia sa rămâne misterioasă. Nu-mi dă nici urmă de indiciu. Îmi urmărește reacțiile, cu o expresie derutată în privire, iar zâmbetul acela arogant i se lărgește, însoțit de apariția unei gropițe pe maxilarul frumos desenat.

Scanned with CamScanner

Deşi făcusem un pas înapoi, *tot aproape de el mă aflam*. Prea aproape ca să mă adun, suficient cât să-i simt respiraţia pe obraz. Miroase a curat şi, subtil, a apă de colonie.

— Mulţumesc. Mulţumesc frumos, răspund cu respiraţia tăiată.

Observ cum maxilarul încordat îi tresare în vreme ce mă urmăreşte cu ochii. De ce mă simt aşa agitată lângă el? De ce simt că îi datorez explicaţii?

— S-a închis uşa în urma mea. S-a blocat. M-am panicat...

— Şi acum? Sunteţi bine, domnişoară...?

Nu reuşesc să răspund din pricina mâinii sale, care se face căuş pe ceafa mea, mă trage mai aproape de el şi mă ţine acolo. Cu cealaltă mână mă mângâie pe braţul gol, ca şi cum, bănuiesc eu, ar verifica dacă nu sunt cumva rănită. Simt că degetele sale îmi lasă o urmă de scântei pe pielea dezgolită; mintea mea nu mai vede decât gura aceea sinuoasă la distanţă de o şoaptă de a mea. Buzele mi se întredeschid şi respiraţia mi se opreşte puţin când mâna sa îmi ajunge pe linia gâtului pentru a-mi mângâia apoi uşor, cu dosul palmei, obrazul. Nici n-am timp să procesez senzaţia de confuzie amestecată cu dorinţă intensă pe care o simt ridicându-se din mine, că el mormăie un *„La naiba!"*, apoi îmi acoperă gura cu a sa. Exclam surprinsă, iar buzele mi se deschid doar puţin, suficient cât gura lui să absoarbă sunetul şi să-mi treacă o limbă mângâietoare peste ele, croindu-şi apoi drum înăuntru.

Îi pun mâinile pe piept şi-l resping, încercând să rezist sărutului neinvitat al acestui necunoscut. Încerc să fac ce-mi spune raţiunea că e bine. Încerc să neg corpului meu ceea ce îmi spune că vrea. Adică să-mi uit inhibiţiile şi să-mi permit să mă bucur de momentul acesta cu el.

Bunul-simţ câştigă lupta interioară dintre voluptate şi prudenţă şi reuşesc să-l îndepărtez puţin. Gura i se

Scanned with CamScanner

desprinde de a mea; respirațiile neregulate se împletesc una cu cealaltă între chipurile noastre. Ochii săi sălbatici de voluptate îi țintuiesc pe ai mei. Mi-e greu să ignor sămânța de dorință care-mi înflorește în pântec. Protestele vehemente care-mi urlă în cap îmi mor în tăcere pe buze și cedez, pentru că îmi doresc sărutul acesta. Vreau *să simt* iar ce mi-a fost luat, ce singură mi-am negat. Vreau să-mi fac de cap, vreau genul *acela* de sărut, da, acela despre care se scrie în cărți, în care se spune că-ți găsești iubirea și-ți pierzi virtutea.

— Decide-te, iubito, spune el imperios. Un bărbat nu se poate controla chiar atâta vreme...

Avertizarea aceea, gândul nebunesc că eu, așa *simplă* cum sunt, aș putea face un bărbat *ca el* să-și piardă controlul mă năucește, îmi zăpăcește de tot mintea... Buzele mele tac. Iar el profită de tăcerea lor. Un zâmbet lasciv îi curbează colțurile gurii, apoi, cu mâna încă pe ceafa mea, mă trage înapoi la el. Nu are nevoie de mai mult de o respirație și gura sa o strivește din nou pe a mea. Iscodește. Gustă. Cere.

Rezistența mea e inutilă. Îi cedez după doar câteva secunde. Instinctiv, mâinile mele se agață de maxilarul său nebărbierit, apoi îi alunecă pe ceafă, iar degetele mi se înfig în părul de deasupra gulerului cămășii. Îl aud gemând adânc și prind curaj. Îmi deschid buzele, vreau mai mult de la el. Limba mi se împletește și dansează intim cu a sa. Un dans lent, seducător, însoțit de gemete mici, șoapte, mici gâfâieli.

Are gust de whiskey. Are încrederea în sine a unui rebel. Senzațiile pe care corpul său mă face să le simt mi se preling direct între picioare. O combinație amețitoare care-mi spune că este genul de băiat rău de care această fată de treabă ar trebui să se țină departe. Nevoia și priceperea lui îmi spun clar ce ar putea urma. Mintea mi se umple de imagini, cu spinarea-mi arcuindu-se, ridicată pe vârfuri sau cu mâini înfipte în cearșafuri de plăcere, pe măsura modului său dominator de a săruta.

Scanned with CamScanner

Și, cu toate că am cedat, știu că nu e bine ce-am făcut. Îmi aud conștiința spunându-mi să mă opresc. Spunându-mi că eu *nu fac așa*. Că *nu sunt așa*. Că-l trădez pe Max cu fiecare mângâiere.

Dar, Doamne, îmi place atât de mult! Rațiunea îmi este amuțită de dorința care mi s-a dezlănțuit în fiecare terminație nervoasă. În fiecare respirație.

Îmi plimbă degetele pe ceafă și cu cealaltă mână îmi coboară pe șolduri, iar eu simt că iau foc cu fiecare atingere a sa. Apoi își desface palma larg, jos, pe spatele meu, și mă apasă de el. Cere, pretinde. Îi simt erecția din ce în ce mai tare pe pelvis și un fior mi-ajunge până-n vintre, făcându-mă să mă ud de atâta nevoie și dorință. Își bagă un picior între ale mele și mă apasă ușor între coapse, iar eu simt că mă doare de plăcere. Mă împing la rândul meu în el, gemând ușor, cerând mai mult.

Simt că mă înec în el și, cu toate astea, nu am nici cea mai mică intenție să ies la suprafață, după aerul de care am atât de multă nevoie.

Mă mușcă de buza de jos, îmi coboară mâna pe fese și strânge, făcându-mă să simt vârtejuri de plăcere. Reacționez și-mi înfig unghiile în ceafa lui, cerând mai mult.

— Ah, te vreau acum, pe loc, spune printre sărutări, cu vocea răgușită de plăcere, făcându-mă să simt cum dorința din el se intensifică în toți mușchii bazinului. Îmi plimbă mâna de pe spate de-a lungul coastelor, apoi urcă și-mi strânge un sân. Gem încet când îi simt degetele pe sfârcul întărit care se ivește prin materialul rochiei.

Corpul meu este pregătit să-i spună da, da, îl vreau pe bărbatul acesta. Vreau să-i simt greutatea pe mine, să-i simt pielea alunecând pe a mea, să-l simt mișcându-se ritmic în mine.

Cu corpurile înnodate, sfârșim în mica nișă de pe culoar. Mă împinge de perete, mâinile noastre caută înnebunite carnea celuilalt, bâjbâind, gustând. Îmi bagă

Scanned with CamScanner

mâna sub tivul rochiei de cocktail, urcă și dă de dantela dresurilor.

–Sfinte Isuseee, murmură pe gura mea, plimbându-și mâna chinuitor de încet pe coapsă, către triunghiul de dantelă dintre picioarele mele care mai mult decorează decât acoperă.

Stai. Ce? Cuvintele acelea. Când reușesc, în sfârșit, să procesez informația, mă retrag de parcă m-ar fi pălmuit și-l împing de pe mine, proptindu-i brațele în piept. Erau aceleași cuvinte pe care le auzisem mai devreme în nișa întunecată. Au efectul unei găleți de apă rece asupra libidoului meu. *Ce naiba?! Și ce naiba m-a apucat să mă pipăi cu un necunoscut?! Dar, mai ales, de ce acum, în toiul celui mai important eveniment de anul acesta?!*

— Nu, stai, nu pot face asta.

Mă retrag câțiva pași, acoperindu-mi buzele umflate cu o mână tremurândă. Mă țintuiește cu privirea verde-smarald, și mai întunecată acum de la dorință. Ochii îi scapără de furie.

— Cam târzior, iubito. Mie mi se părea că tocmai ce-o făceai.

Comentariul sarcastic mă umple la rândul meu de furie. Sunt destul de isteață cât să-mi dau seama că tocmai devenisem una dintre multele sale cuceriri. Îi răspund privirii, iar expresia aceea înfumurată mă face să-mi doresc să-l înjur.

— Auzi, tu cine naiba te crezi? Să mă atingi în felul ăsta? Să profiți așa de mine? îi arunc, folosindu-mă de furie pentru a ascunde faptul că mă simt rănită.

Nici măcar nu sunt sigură dacă sunt supărată pe mine că i-am cedat așa ușor sau pe el că a profitat de starea în care mă aflam. Sau mă simt rușinată că am cedat sărutului înnebunitor și degetelor pricepute, fără ca măcar să-i cunosc numele?

Scanned with CamScanner

El continuă să se uite la mine, cu ochii strălucind și furie mocnită.

— Pe bune?! zice ironic, aplecându-și capul într-o parte și frecându-și rânjetul condescendent cu podul palmei. Aud zgomotul pe care barba nerasă o face când mâna trece peste ea. Așa vrei să pui problema? Nu erai și tu de față, mai devreme? Nu tu te topeai adineauri la mine-n brațe? râde zeflemitor. Sau încerci cumva să îți convingi micuțul ego *năzuros* că nu ți-a plăcut? Că nu ai vrea mai mult?

Face un pas spre mine. În ochii săi văd amuzament și altceva, mai întunecat. Își ridică o mână și-mi trece un deget pe linia maxilarului. Tresar și căldura atingerii sale îmi reaprinde pofta, adânc, în vintre. Îmi cert corpul trădător, fără să rostesc vreo vorbă.

— Un lucru trebuie să îți fie foarte clar, mârâie el la mine. Eu nu iau niciodată nimic dacă nu îmi este oferit. Or, iubito, știm amândoi că tu mi te-ai oferit, îmi zâmbește el de sus. *De bunăvoie și nesilită.*

Îmi smucesc bărbia departe de degetele sale, dorindu-mi să fi fost genul acela de persoană capabilă să spună ce trebuie, când trebuie. Dar nu sunt. Cuvintele potrivite îmi vin în minte abia ore mai târziu și tot ce-mi rămâne e regretul că nu le-am spus la momentul bun. Și știu că exact asta voi face mai târziu, pentru că acum nu găsesc niciun mod de a replica acestui bărbat încrezut care, de fapt, are perfectă dreptate. M-a redus la o bucată de carne dornică de el, de atingerea sa.

— Porcăriile astea de prințesă neajutorată or funcționa cu iubitul tău care te tratează ca pe un bibelou fragil, de ținut în vitrină. Și atins arar...

Ridică din umeri.

— Dar, recunoaște, iubito, e plictisitor.

— Băiatule, nu sunt vreun bibelou fragil! sar eu.

Scanned with CamScanner

— Eşti sigură? mă dojeneşte, apucându-mă de bărbie să mă oblige să-l privesc în ochi. Că de comportat, aşa te comporţi.

— Du-te naibii! îmi smulg iar bărbia din mâna lui.

— Ohooo, ce arţăgoasă mică eşti! Rânjetul acela arogant mă irită. Îmi plac fetele arţăgoase, iubito. Te vreau şi mai mult acum.

Nemernicul! Mă pregătesc să-i replic, să-i spun că se vede limpede că e un afemeiat. Că ştiu despre „mica sa întâlnire" de pe culoar cu o altă femeie, nu cu mult înainte de a se da la mine. Mă uit la el şi parcă îmi aminteşte de cineva cunoscut, dar nu reuşesc să-mi dau seama cine, aşa că îndepărtez gândul. M-am fâstâcit, atâta tot.

Când dau să deschid gura, îl aud pe Dane strigându-mă. Cuprinsă de uşurare, mă întorc şi-l văd la capătul culoarului, privindu-mă ciudat. Probabil e perplex să mă vadă în halul ăsta.

— Rylee? Îmi trebuie neapărat listele acelea. Le-ai găsit?

— M-am rătăcit, bolborosesc. Mi-arunc un ochi la Domnul Aroganţă, care se află lângă mine. Vin acum. Eu... Aşteaptă-mă, te rog, da?

Dane face semn că da, mă întorc, deschid uşa magaziei şi adun în grabă cartonaşele de licitaţie de pe jos şi le înghesui în geantă, încercând să par cât mai elegantă cu putinţă. Ies de acolo şi pornesc spre Dane, evitând să dau ochi în ochi cu *el*. Oftez tăcut, bucuroasă să mă întorc pe tărâmuri cunoscute.

— Conversaţia asta nu se încheie aici, *Rylee*, aud o voce din spatele meu.

— Ba bine că nu, A.C.E., îi arunc peste umăr, gândindu-mă ce bine i se potrivea porecla în timp ce mă grăbesc pe culoar, cu spinarea dreaptă şi capul sus, în încercarea de a-mi salva mândria.

Mă duc repede la Dane, confidentul meu şi cel mai bun prieten de la serviciu. Chipul său de băieţandru exprimă

Scanned with CamScanner

îngrijorare. Îl iau de umeri și-l împing înapoi spre locul petrecerii. Cum trec de ușa din spatele scenei, respir din nou (nici măcar nu realizasem că îmi ținusem respirația până atunci) și mă sprijin de perete.

— Ce naiba ai pățit, Rylee? Arăți ciufulită și înfierbântată! mă măsoară el din priviri de sus până jos. Are de-a face cu Adonisul cu care te-am găsit?

Are de-a face numai cu Adonisul acela, aș vrea să-i mărturisesc, dar nu o fac, nu știu de ce.

— Nu râde! zic fulgerându-l cu privirea. Ușa magaziei s-a închis și am rămas blocată înăuntru.

Dane își înăbușă un hohot și se uită la tavan ca să-i treacă.

— Toate ți se-ntâmplă numai ție!

Îl împing în joacă.

— Serios, nu e de râs. M-am panicat. Am făcut un atac de claustrofobie. Lumina s-a stins și situația m-a făcut să retrăiesc momentul accidentului.

Ochii i se umplu de îngrijorare.

— M-am speriat, tipul m-a auzit strigând și m-a scos de-acolo. Atâta tot.

— Atâta tot? mă întreabă ridicând din sprânceană a neîncredere.

Dau din cap că da.

— M-am pierdut și eu cu firea un minut.

Urăsc să-l mint, dar pentru moment nu-mi vine nimic mai bun în minte. Cu cât mai categorică sunt, cu atât mai curând vom închide subiectul.

— Ce pot să zic... Păcat, pentru că, fata mea, tipul e beton.

Râd, iar el mă cuprinde în brațe.

– Hai, du-te să te aranjezi. Ia-ți o pauză. Apoi vino, că avem nevoie de tine să dai frumos din gene și să faci

Scanned with CamScanner

conversație. Mai sunt circa treizeci de minute până la începerea licitației.

Mă holbez la imaginea mea din oglinda băii. Dane are dreptate. Arăt ca naiba. Mi-am stricat și coafura, și machiajul pe care mi le făcuse colega mea de apartament. Iau un șervețel de hârtie și-mi tamponez machiajul, încercând să repar daunele. Ochii mei de ametist sunt roșii de la plâns și nu e de mirare că mi s-a întins tot rujul. Șuvițele de păr castaniu mi-au ieșit din agrafele cu care fuseseră prinse, iar tivul rochiei îmi atârnă strâmb.

De dincolo de perete se aude bubuitul muzicii. Este fundalul a sute de voci, toți potențiali donatori. Respir adânc și mă sprijin un moment de chiuvetă.

Acum înțeleg de ce Dane m-a întrebat ce s-a întâmplat și dacă are legătură cu Domnul Aroganță. Arăt răvășită!

Trag de rochie astfel încât decolteul în formă de inimă să se aranjeze la loc pe sânii generoși. Îmi trec mâinile și netezesc materialul care-mi înfășoară șoldurile rotunde. Mă apuc să prind la loc șuvițele desprinse, dar mă opresc. Părul revenise la forma sa naturală, ondulată, și-mi plăcea efectul relaxat pe care-l avea așa.

Mă întind după gentuța pe care mi-o adusese Dane și-mi aranjez machiajul. Aplic puțin rimel pe genele dese și-mi retușez cu creionul linia care se ștersese. Acum ochii îmi arată mai bine. Nu extraordinar, dar mai bine. Întind buzele și trasez la loc forma de M, plină, apoi le trec una peste alta și tamponez.

Nu sunt la fel de pricepută ca Haddie, dar m-am descurcat. Sunt gata să mă întorc la petrecere.

Scanned with CamScanner

Capitolul doi

Bijuteriile, rochiile haute-couture şi titulaturile sunt la mare preţ pentru celebrităţile, personajele din înalta societate şi filantropii care umplu rândurile vechiului teatru. Seara aceasta este punctul culminant al tuturor eforturilor pe care le-am depus în ultimul an, un eveniment dedicat strângerii de fonduri necesare pentru a începe să construim clădirile noi.

Şi nu mă simt deloc în apele mele.

Dane, aflat de cealaltă parte a camerei, îşi dă ochii peste cap; ştie că aş prefera de departe să fiu la Cămin, cu băieţii, îmbrăcată în blugi şi cu părul strâns în coadă, ca de obicei. Las o urmă de zâmbet să-mi mângâie buzele, dau din cap şi iau o gură de şampanie.

Continui să mă întreb cum a fost posibil să se întâmple, cu voia mea, ce s-a întâmplat în spate, în culisele teatrului, şi mi-e ciudă că nici măcar nu fusesem prima la care Domnul Aroganţă se dăduse în seara aceea. Sunt uluită de modul neobişnuit mie în care m-am comportat, dar mai ales de faptul că mi-e ciudă. Desigur, nu mă aştept ca un bărbat în căutare de puţină hârjoneală să aibă alte intenţii în afara de a-şi hrăni ego-ul şi aşa bine hrănit.

— Rylee, aici erai, îmi întrerupe o voce firul gândurilor.

Scanned with CamScanner

Mă întorc şi-l văd pe şeful meu, un munte de om, înalt de aproape doi metri, cu o inimă mare-mare, mai mare decât a oricărei alte persoane pe care o cunosc eu. Evident, arată ca un urs de pluş.

— Teddy! exclam cu afecţiune, sprijinindu-mă de braţul pe care şi-l pusese după umerii mei, să mă îmbrăţişeze. Se pare că a ieşit bine, nu?

— Mulţumesc pentru tot ce ai făcut. Din ce-am auzit, cecurile încep să se adune.

Buzele i se curbează într-un zâmbet care-i face sprâncenele să-i salte.

— Şi nici n-a început licitaţia!

— Doar pentru că e un mod bun de a strânge fonduri nu-nseamnă că îmi şi place, admit fără nicio tragere de inimă, încercând să nu par o pudică.

Disputa nu e nouă, am tot discutat despre asta în ultimele luni. Deşi are un scop caritabil, tot nu pricep cum o femeie îşi poate dori să se vândă celui care oferă cel mai mult. N-am cum să cred că ofertantul se va limita la o întâlnire şi atât, în schimbul celor cincisprezece mii de dolari, adică suma de la care porneşte licitaţia.

— Nu e ca şi cum am administra un bordel, Rylee, mă admonestează Teddy.

Priveşte dincolo de umărul meu drept. Un invitat îi captase atenţia.

— Hai că vreau să-ţi prezint pe cineva. Ţine foarte mult la cauza aceasta. Este fiul unuia dintre membrii consiliului nostru de administraţie şi...

Se opreşte din explicat când persoana de care vorbea se apropie de noi.

— Donavan! Mă bucur să te văd! spune cu căldură, strângând mâna bărbatului aflat în spatele meu.

Mă întorc, dornică să cunosc persoana respectivă, şi dau cu ochii de un amuzat *Domn-Aroganţă*.

Scanned with CamScanner

Rahat! Cum naiba se face că, deşi am douăzeci şi şase de ani, brusc mă simt ca o adolescentă ciudată, la pubertate?! Ultima jumătate de oră nu-i afectase în niciun fel aspectul atrăgător şi nici nu ştersese efectul pe care-l avea asupra libidoului meu. Înalt cam de un metru optzeci, poartă un smoching perfect croit care denotă avere, iar amintirea pieptului puternic de sub cămaşa de pe el mă face să-mi muşc buza de jos cu o dorinţă care e complet nelalocul ei. Dar eu tot furioasă sunt, în ciuda magnetismului său.

Mă gândesc iar că figura sa îmi e familiară, că seamănă cu cineva cunoscut, dar sunt prea şocată să-l revăd, ca să insist asupra acestui gând.

Rânjeşte la mine, aparent plin de voie bună, în vreme ce eu nu-mi pot scoate din minte gustul gurii sale. Sau ce am simţit când mi-a atins pielea cu degetele acelea, care acum ţin un pahar. Nu-mi pot scoate din minte corpul său apăsat pe al meu.

Şi cum *se giugiulise* ca un desfrânat cu alta, cu doar câteva minute înainte de a o face cu mine.

Schiţez un zâmbet de complezenţă, cu ochii la Donavan, în vreme ce Teddy, care habar nu avea ce se întâmpla, vorbeşte cu el.

— Vreau să-ţi prezint pe cineva. Ea este forţa care a făcut posibil tot ce vezi în seara asta.

Teddy se întoarce spre mine şi-mi pune mâna pe spate.

— Rylee Thomas, ţi-l prezint pe domnul...

— Ne-am cunoscut deja, spun, întrerupându-l, pe un ton dulce ca mierea.

Le zâmbesc amândurora. Teddy se uită la mine ciudat. Nu-mi stă în fire să mint.

— Dar mulţumesc oricum, continui, trecându-mi privirea de la Teddy la Donavan şi întinzându-i mâna de parcă nu ar fi fost decât un alt potenţial donator.

Scanned with CamScanner

Teddy își îndepărtează atenția de la mine și de la comportamentul meu bizar și revine la Domnul Aroganță.

— Te distrezi?

— Nemaipomenit de bine, da, mustăcește el, eliberându-mi mâna pe care o ținuse cam mult într-a sa.

Mă abțin cu greu să nu pufnesc ironic. Cred și eu că se distrează! *Nemernicul, arogantul!* Poate ar trebui să urc pe scenă, să adun toate femeile prezente în seara asta, ca în curtea școlii, și să văd cu care nu se destrăbălase deja.

— Ai gustat mâncarea? Rylee a reușit să convingă cei mai buni bucătari din Hollywood să-și doneze serviciile, îi explică Teddy, încercând ca întotdeauna să fie gazda perfectă.

Donavan se uită la mine, cu o sclipire amuzată în ochi.

— Am gustat ceva când m-am plimbat prin spate, în culisele teatrului.

Îmi țin respirația, prinzând aluzia din zbor, în vreme ce Donavan se uită din nou la Teddy.

— A fost destul de neașteptat, dar extraordinar de rafinat, murmură. Mulțumesc.

Cineva îl cheamă pe Teddy; îmi aruncă iar o privire, apoi se scuză.

— Îmi pare rău, trebuie să te las, sunt chemat în altă parte.

Se întoarce spre Donavan.

— Mi-a părut bine să te revăd. Mulțumesc că ai venit.

Încuviințăm din cap amândoi și Teddy pleacă. Încruntată, dau să plec și eu de lângă Donavan. Vreau să îmi șterg totul din minte, și pe el, și ce s-a întâmplat în seara asta.

Dar el mă înhață cu mâna de brațul gol și mă trage înapoi; sfârșesc lipită cu tot spatele de corpul său. Atingerea mă face să mi se taie respirația. Privesc în jurul meu,

Scanned with CamScanner

bucuroasă că toată lumea pare absorbită în conversații. Nu se uită nimeni la noi.

Îi simt bărbia lui Donavan pe umăr și gura sa lângă ureche.

— Ce te-a supărat așa tare, *domnișoară Thomas*?

Are o nuanță de răceală în voce, care îmi spune că nu este genul de bărbat cu care să te joci.

— Ești atât de snoabă, încât nu poți admite că, indiferent ce îți spune rațiunea, corpul tău îl dorește, de fapt, pe rebelul acesta venit din partea întunecată a lumii? Sau ești așa obișnuită cu frigiditatea asta a ta, încât preferi să-ți negi ceea ce dorești? îmi mârâie șoptit la ureche. De ce ai nevoie? *Ce simți?*

Mă zbârlesc ca o pisică, încercând, fără succes, să mă eliberez din prinsoarea sa. Cine vorbește! Lupul deghizat în oaie! Mă blochez când un alt cuplu trece pe lângă noi, studiindu-ne. Încearcă să înțeleagă ce se întâmplă. Donavan dă drumul la strânsoare, plimbându-și mâna pe brațul meu, într-o mângâiere care putea părea cea a unui iubit. Și, în ciuda furiei, sau tocmai din cauza ei, simt cum în urma degetelor sale pe pielea mea se nasc fiori nesfârșiți de plăcere. Mi se face pielea de găină.

Îl simt iar respirându-mi pe obraz.

— Este teribil de excitant, Rylee, modul în care corpul tău *răspunde* mângâierilor mele. Mă face să-mi pierd mințile, îmi șoptește, trecându-și degetele peste umărul meu gol. Știu că te întrebi și tu de ce corpul tău reacționează astfel când te ating și că ai vrea să explorezi. Crezi că nu am observat cum mă dezbraci din priviri? Că n-am simțit plăcerea cu care ai făcut dragoste cu gura mea?

Un geamăt ușor îmi scapă printre buze când îmi pune palma pe stomac și mă lipește de el; simt pe fese cât este de tare.

În ciuda supărării, mă îmbată ideea că am puterea de a face un bărbat ca el să reacționeze astfel. Dar, mă gândesc

Scanned with CamScanner

iar, probabil așa reacționează la toate femeile care, n-am nicio îndoială, se aruncă una după alta la picioarele lui.

— Zi mersi că nu te duc înapoi în magazia aia să-mi iau ce ai oferit, să te fac să-mi strigi numele.

Mă mușcă ușor de ureche obligându-mă să-mi înghit geamătul necontrolat, cât pe ce să-mi scape.

— Să te posed până mă satur și apoi să te uit. Să trec mai departe, încheie el.

Nu-mi vorbise niciodată nimeni în halul acela, nici nu mă gândisem că voi permite vreodată cuiva s-o facă, dar, cu toate acestea, cuvintele sale, tonul apăsat nu fac altceva decât să mă excite.

Sunt furioasă pe corpul meu care, parcă din proprie voință, reacționează așa la bărbatul acesta plin de aere. Sunt sigură că știe ce trezește în corpul unei femei și, din păcate, în momentul de față, eu sunt acea femeie.

Mă întorc încet spre el, cu ochii mijiți. Vocea mi-e rece ca gheața.

— Nu crezi că ești cam înfumurat, Ace? N-am niciun dubiu că așa procedezi tu de obicei, că ești genul „trage-i-o și uit-o".

Face ochii mari. Nu se aștepta să vorbesc așa vulgar. Sau poate îl surprinde faptul că mi-am dat seama așa repede cine este cu adevărat. Îl privesc țintă la rândul meu, vibrând de mânie.

— Cam câte femei ai încercat să seduci în seara asta?

Ridic din sprânceană a dezgust când văd o umbră de vinovăție apărând și dispărând pe chipul său.

— Ce? Credeai că nu știu ce s-a întâmplat între tine și prima ta cucerire din seara asta acolo, în nișa din spatele scenei?

Donavan face ochii mari la mine. Continui, bucurându-mă să-l văd așa surprins.

Scanned with CamScanner

— Te pomenești că te-a învins ea la jocul tău preferat. Te-a lăsat cu buza umflată? Neterminat? Dornic să demonstrezi cuiva ce bărbat ești, dacă nu ți-a mers cu ea? De-aia te-ai dat la o femeie în stare de șoc, închisă într-o magazie? Ți-ai zis să profiți, nu? Serios acum, cu câte femei ți-ai încercat replicile de rahat în seara asta? Pe câte ai încercat să le bifezi de pe listă?

— Ești geloasă, iubito? ridică din sprânceană rânjind arogant. Putem termina ce-am început. Bifează-mă tu pe mine, dacă vrei.

Încet, îmi trec mâna pe pieptul lui și-l îndepărtez. Ah, ce-aș vrea să-i șterg zâmbetul ăla de pe față! *Să-i las urmă.*

— Regret, dar n-am vreme de pierdut cu misogini nemernici ca tine. Caută-ți pe alt...

— Atenție, Rylee, mă avertizează, prinzându-mă de încheietura mâinii, cu o expresie la fel periculoasă pe cât sugerează totul vocii sale. Vezi că nu reacționez bine la insulte...

Încerc să-mi smulg încheietura din prinsoare, fără succes. Celorlalte persoane prezente în încăpere le poate părea că îi ține afectuos mâna pe inimă. Pentru că ei nu simt forța cu care mă ține și pe care nu reușesc s-o învinge.

— Hai să-ți spun ceva atunci, izbucnesc eu cu mânie, obosită de jocul acela și de emoțiile care m-au consumat deja. Tu mă vrei doar pentru sunt singura femeie care ți-a refuzat fața asta frumoasă și trupul ăsta cu vino-ncoa. Ești așa de obișnuit să-ți cadă la picioare toate femeile, și *la propriu, și la figurat,* că o persoană imună la șarmul tău devine o provocare pentru tine și nu mai știi sigur cum să reacționezi.

În ciuda faptului că ridică nonșalant din umeri dându-mi drumul, se vede că l-am enervat.

— Îmi iau tot ce vreau atunci când văd ceva frumos, spune pe un ton lipsit de orice urmă de politețe.

Îmi dau ochii peste cap de nervi.

Scanned with CamScanner

— Eu cred că ai nevoie să-ți demonstrezi, de fapt, că poți avea orice femeie cu care te intersectezi. Ți-am rănit ego-ul, înțeleg, spun de sus, bătându-l pe umăr. Dar nu te mai agita, Ace, eu renunț.

Ridică din sprânceană și pe buze îi apare o umbră de zâmbet. Mușchiul maxilarului îi zvâcnește în timp ce mă privește.

— Hai să clarificăm o chestie.

Se apleacă spre mine, la câțiva centimetri de gura mea, cu o sclipire în ochi care mă avertizează că am depășit măsura.

— Dacă te doresc, pot și o să te am, oricând vreau și oriunde vreau, iubito.

Pufnesc disprețuitor, fără nici urmă de delicatețe, uluită de îndrăzneala lui și încercând în același timp să ignor bătăile întețite ale inimii.

— Nu fi așa sigur, mârâi la el, încercând să mă îndepărtez cât pot de repede.

Mâna i se mișcă iute ca un bici și mă prinde iar de braț, răsucindu-mă spre el și trăgându-mă aproape. Îi văd pulsul bătând sub falcă. Simt pe piele materialul hainei de pe el și ritmul în care pieptul i se ridică și coboară. Mă uit în jos, la mâna cu care mă ține, apoi din nou la el, amenințător, dar tot nu-mi dă drumul. Își apropie fața de a mea atât de mult, încât îi simt respirația mângâindu-mi obrazul. Ridic bărbia spre a sa, nesigură dacă e în semn de provocare sau pentru că aș vrea să mă sărute.

— Din fericire pentru tine, Rylee, mie îmi plac pariurile, îmi șoptește pe același ton. Și da, îmi place să fiu provocat din când în când, chestia asta mă atâță, spune cu un zâmbet obraznic ce îi joacă la colțurile gurii.

Îmi dă drumul din prinsoare, plimbându-și însă degetele leneș pe brațul meu. Atingerea fină pe pielea descoperită mă face să simt fiori de plăcere pe spinare.

— Așa că hai să facem prinsoare.

Scanned with CamScanner

Se opreşte şi salută din cap o cunoştinţă care trece pe lângă noi, aducându-mă cu picioarele pe pământ. Uitasem că ne aflăm într-o încăpere plină de oameni.

— Auzi, Ace, pe tine nu te-a învăţat mama ta că, atunci când o doamnă spune nu, atunci e nu? ridic din sprânceană, dispreţuitor.

Rânjeşte iar la mine, insolent, cu toţi dinţii, şi dă din cap că da.

— Dar m-a mai învăţat şi că, atunci când vreau ceva, nu trebuie să mă opresc până când nu-l obţin.

Minunat! M-am pricopsit cu un stalker[1]*!* Unul chipeş, sexy şi îngrozitor de enervant.

Întinde mâna şi începe să se joace cu o şuviţă care-mi căzuse pe gât. Încerc să rămân impasibilă, deşi aş vrea să închid ochii şi să mă las cuprinsă de plăcerea pe care mi-o dă atingerea sa pe piele. După cum zâmbeşte, mi-e clar că ştie exact ce-mi face.

— Deci, Rylee? Ce zici? Facem prinsoare?

Mă zbârlesc. Nu ştiu dacă din cauza propunerii sau a efectului pe care-l are asupra mea.

— E o tâmpenie...

— Fac prinsoare cu tine, mă întrerupe el, ridicând o mână să mă oprească, fac prinsoare cu tine că până la sfârşitul serii vei accepta să ieşi la o întâlnire cu mine.

Mă pufneşte râsul şi mă îndepărtez de el.

— Vezi să nu, Ace!

Ia o gură de băutură, cu o expresie misterioasă pe chip.

— Şi-atunci de ce ţi-e frică?! Că n-o să-mi rezişti? zâmbeşte răutăcios, iar eu îmi dau ochii peste cap. Atunci spune da. Ce-ai de pierdut?

---

1 Hărţuitor (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— Cu alte cuvinte, vrei o întâlnire cu mine ca să-ți hrănești ego-ul rănit? ridic din umeri cu indiferență. Nu mă interesează întrecerea asta. Și eu cu ce mă aleg?

— Dacă vei câștiga...

— Vrei să spui dacă voi rezista șarmului tău *incredibil*, reformulez, sarcastică.

— Permite-mi să mă exprim altfel atunci. Dacă vrei rezista șarmului meu incredibil până la finalul serii, atunci voi dona bani. Să ziceeem... douăzeci de mii de dolari pentru cauza ta, flutură el din degete în aer ca și cum ar fi un mizilic.

Îmi țin respirația și mă uit la el, consternată, pentru asta aș accepta. În niciun caz nu i-aș ceda lui Donavan și nici zâmbetului său captivant, de *nemernic arogant*. Mda, bine, am avut un moment de slăbiciune și i-am căzut în plasă, preț de o clipă, dar s-a întâmplat numai și numai pentru că a trecut prea multă vreme de când m-am simțit așa. De când am fost sărutată așa. De când am fost atinsă așa.

De fapt, dacă stau bine și mă gândesc, cred că nu m-a mai făcut cineva vreodată să mă simt *așa*. Însă nici nu mai fusesem sărutată de un bărbat a cărui gură să fie încă udă de gura altei femei.

Îl privesc impasibil, încercând să înțeleg unde se ascundea șmecheria. Poate că nu există niciuna. Poate că el e atât de plin de sine, încât chiar se crede irezistibil. Un lucru îl știu sigur: în seara asta vom avea douăzeci de mii în plus de adăugat la restul donațiilor.

— Și n-o să-ți strice pariul acesta planurile din seara asta? Cu alte eventuale femei?

Fac o pauză și privesc jur-împrejur prin cameră.

— Nu arată prea bine situația, dacă socotesc că ai marcat zero din două.

— Stai liniștită, mă descurc eu, râde el tare. Nu-ți face tu griji pentru mine. Sunt multifuncțional, adaugă zeflemitor, încercând să mă învingă în discuția aceasta

Scanned with CamScanner

provocată chiar de mine. În plus, noaptea abia a început. Şi, după socotelile mele, scorul este unu la unu. Iar repriza doi trebuie să înceapă.

Ridică din sprâncene la mine.

— Haide, Rylee, ce stai atât pe gânduri? E un pariu. Nimic mai mult.

Îmi încrucişez braţele pe piept. Nu mi-e deloc greu să decid. *Aş face orice pentru băieţii mei.*

— Pregăteşte carnetul de cecuri, Ace. Nimic nu-mi place mai tare decât să demonstrez unui nemernic ca tine că greşeşte.

Soarbe iar din pahar, fără să-şi ia ochii de la mine.

— Eşti foarte sigură de tine.

— Să zicem că am un autocontrol cu care mă mândresc.

Donavan se apropie şi mai mult.

— Autocontrol, zici? îmi murmură la ureche, cu ochii sclipind a provocare. Eu cred că l-am pus deja la încercare, Rylee, şi nu mi s-a părut a fi cum zici tu. Dar asta nu înseamnă că nu m-aş bucura să refacem testul...

Posibila promisiune îmi face muşchii vaginului să se contracte de dorinţă, urlând după uşurare. Nu ştiu de ce mă port ca o puştoaică, de parcă n-aş mai fi simţit atingerea unui bărbat în viaţa mea... *O fi pentru că nu mă atinsese el?*

— De acord, zic, întinzând-i mâna ca să pecetluim pariul. Mă bag! Dar te avertizez: eu nu pierd niciodată.

Întinde mâna la rândul său, cu chipul iluminat de un zâmbet larg şi ochii de smarald sclipind.

— Nici eu, Rylee, murmură. Nici eu.

— Rylee, scuză-mă că te întrerup, dar avem nevoie de tine imediat, spune o voce în spatele meu.

Mă întorc şi o văd pe Stella; are chipul panicat. Privesc spre Donavan.

Scanned with CamScanner

— Trebuie să plec, scuză-mă.

Mă simt bizar, nu prea știu ce să mai adaug.

Donavan încuviințează.

— Vorbim mai târziu.

Îndepărtându-mă, îmi dau seama că nu știu dacă era o amenințare sau o promisiune.

Scanned with CamScanner

Capitolul trei

Mă aflu în culisele teatrului. Mintea încă îmi zumzăie în haosul de după licitație. Ultima oră și jumătate a fost un talmeș-balmeș. Un talmeș-balmeș de mare succes, care însă m-a costat *mândria mea personală.*

Una dintre participantele noastre la licitație, obiect al licitației, de fapt, s-a dat bolnavă. Nimeni altcineva nu a dorit să-i ia locul, iar programul fusese deja printat și indica un anumit număr de participanți. Am implorat, am încercat să mituiesc sau să conving vreuna dintre fetele din echipă să înlocuiască persoana absentă. Însă, în afara celor care aveau un rol activ în desfășurarea licitației, nu mai rămăseseră decât cele căsătorite sau într-o relație serioasă.

Și eu, care nu eram nici una, nici alta.

M-am jelit, m-am linguşit, mi-am pledat cauza, dar, ironia sorții – și spre amuzamentul colegilor mei – am devenit obiectul de licitație cu numărul douăzeci și doi. Așa că am înghițit în sec și m-am sacrificat pentru echipă, încercând să ignor sentimentul că ceva nu era tocmai în regulă, deși nu aș fi putut spune cu exactitate ce anume.

Credeți-mă, a fost un coșmar! Începând de la prezentarea tip concurs de frumusețe, datul din fund pe scenă de parcă aș fi fost un trofeu, la fluierăturile apreciative din public și până la modul insipid în care prezentatorul a anunțat fiecare dolar în plus oferit de participanții

Scanned with CamScanner

la licitație. Luminile erau orbitoare și nu puteam vedea publicul, doar figuri vagi. Timpul pe care l-am petrecut sub reflectoare a fost jenant; inima îmi bubuia în urechi, mi-era teamă că o să-mi apară pete de transpirație la subraț și că se va observa...

Sunt sigură că, dacă m-aș fi aflat de cealaltă parte a scenei, m-ar fi distrat comentariile participanților, sau încurajările calde ale publicului, sau încercările unora dintre doamnele de pe scenă de a ridica miza făcând tot felul de glume. Aș fi urmărit totalul donațiilor crescând și m-aș fi simțit mândră de treaba bună pe care a făcut-o echipa mea.

În schimb, iată-mă aici, în culise, respirând profund și încercând să înțeleg ce naiba tocmai se întâmplase.

— Bravo, Ry! îl aud pe Dane zicând amuzat de beleaua în care intrasem, în vreme ce-și face loc spre mine printre cele douăzeci și patru de doamne, care, spre deosebire de mine, se lăsaseră cumpărate bucuroase și acum se pregătesc să plece, adunându-și cadourile primite din partea noastră drept mulțumire pentru participare.

Mă încrunt la el, evident iritată. Dane îmi zâmbește strengărește cu toți dinții și mă ia în brațe, deși eu stau țeapănă și nu-l îmbrățișez la rândul meu. Sunt mai mult decât țâfnoasă. Sunt cu capsa pusă, cu toate capsele puse! Ce seară de rahat! Mai întâi, rămân blocată într-o magazie, apoi devin roata de rezervă de pe lista de cuceriri a Domnului Aroganță, pentru ca apoi să mă las umilită și vândută ca la un târg de vite.

Nu-mi vine să cred că femeile din jurul meu sunt numai un zâmbet. Chicotesc vesele povestind despre momentele petrecute sub reflectoare, lăudându-se cu sumele plătite pentru ele. Le sunt recunoscătoare că au dorit să participe și extrem de fericită de rezultatele obținute, dar entuziasmul lor mă lasă fără cuvinte.

Îmi amintesc că Donavan mă făcuse snoabă mai devreme, dar alung gândul.

Scanned with CamScanner

— A fost o-ri-bil! mă plâng, dând din cap, iar el râde la mine cu drag. Tot ce-mi doresc acum este un pahar cu vin... Nu, pe toți dracii, o sticlă întreagă de vin, niște ciocolată și să scap mai repede de rochia asta de pe mine și de pantofi.

— Dacă ar fi suficient doar atât ca să te văd goală, ți-aș fi adus vin și ciocolată de multă vreme.

Îi arunc o privire deloc amuzată.

— Păcat că n-am recuzita necesară să te satisfac.

— Miaaauuu, răspunde el, mușcându-și buzele ca să nu râdă. Te cred și eu că a fost oribil, domnișoară *Eu-nu-vreau-să-fiu-în-centrul-atenției*. Sărăcuța...

Se așază pe scaun lângă mine, îmi pune un braț după umeri și mă trage aproape. Îmi las capul pe umărul său, bucurându-mă de senzația de bine pe care numai prietenia știe s-o ofere.

— Măcar te-ai vândut la suprapreț.

— Nu fi măgar!

Mă îndepărtez de el. Dane râde copilărește la mine, știind că am o slăbiciune pentru asta. Sinceră să fiu, încă nu am aflat ce sumă a plătit „câștigătorul", pentru că singurul lucru pe care l-am auzit cât am fost pe scenă a fost bubuitul inimii mele.

Nu că m-ar lăsa rece să știu la cât a ajuns licitația, am, totuși, un ego și eu. Deși detest procesul în sine. Dar, sincer, cărei femei nu-i place ideea că cineva o consideră atât de importantă cât să liciteze pentru o simplă întâlnire cu ea? Mai ales după experiența mea de mai devreme.

— Pentru ce există prietenii pe lume? Vreau să zic, după bătălia care s-a dat pe tine și scandalul pe care l-a cauzat câștigătorul..., pufăie el, cu ochi amuzați, și toată gâlceava care a urmat...

— Ia mai taci și tu! râd eu, relaxându-mă pentru prima dată la tachinările sale. Serios, acum, câți bani am reușit să strâng?

Scanned with CamScanner

— Te auzi ce zici? Majoritatea femeilor ar fi întrebat: „Cât au plătit pentru mine?".

Face intenționat vocea pițigăiată și plină de ifose, iar eu chicotesc.

— Și apoi ar fi adăugat: „Cât de sexy e tipul cu care mă voi întâlni?"

Mă răsucesc să-l privesc cu sprâncenele ridicate în modul acela care îi face pe băieții de la Cămin să amuțească sau să se ascundă.

— Deci?

Cum nu-mi răspunde și se preface oripilat de întrebarea mea, îmi permit să mă transform într-una dintre celelalte participante și mă pisicesc la el:

— Hai, Dane, spune-mi tot!

— Ei bine, draga mea, ai fost plătită...

E rândul meu să mă prefac oripilată de cuvintele sale.

— Pardon, continuă el, bărbatul cu care vei ieși la întâlnire a cheltuit douăzeci și cinci de mii de dolari pentru o seară cu tine.

Stai. Ce? Fir-ar!... Sunt stupefiată. Știam deja că licitația pornea de la cincisprezece mii pentru fiecare participantă, dar să plătească cineva zece mii în plus?!... Mă simt cuprinsă de mândrie, de un sentiment de considerație care repară daunele făcute mai devreme de Donavan.

Încerc să mă gândesc la cine ar fi putut plăti atâția bani pentru o întâlnire mine, dar nu-mi vine în minte nimeni. Probabil era vorba de cineva din consiliul de administrație care lucra îndeaproape cu mine. Era singura explicație plauzibilă. Majoritatea celorlalte femei de pe scenă făceau partea din cercurile sus-puse de la Hollywood, veniseră cu prieteni sau rude dispuse să liciteze pentru ele. Or, eu nu.

Oftez și mă relaxez puțin la gândul că probabil voi avea întâlnire cu vreun gentleman văduv sau chiar cu nimeni. Poate că persoana respectivă intenționa să doneze

Scanned with CamScanner

și a vrut să mă scape. Ce ușurare! Partea cu întâlnirea mă îngrijorase. Dacă dădeam de vreun fraier care se aștepta la cine știe ce în schimbul sumei donate?!

— Ai văzut cine a câștigat?

— Regret, scumpo, spune Dane bătându-mă cu palma pe genunchi. Tipul se afla undeva pe margine. Iar eu eram în spate. Nu am reușit să-l văd.

— Oh, bine.

Vocea mi se umple de dezamăgire și iar mă cuprinde îngrijorarea.

— Nu-ți face griji. Sunt sigur că e unul dintre tipii în vârstă din consiliul de administrație...

Se oprește, dându-și seama că-mi dădea de înțeles că doar ei ar fi licitat pentru mine.

— Înțelegi ce vreau să spun, Ry, continuă apoi, precaut, știind că sunt deja cu capsa pusă. Țin toți foarte mult la tine! Ar face orice să te susțină! Se uită la mine prudent, dându-și seama că ar fi trebuit să se oprească de mult din vorbit.

Oftez zgomotos și mă relaxez, realizând că sunt exagerat de sensibilă în momentul acesta. Observ că majoritatea participantelor părăsiseră culisele.

— Ei bine, prietene drag, ar fi mai bine să mă întorc la petrecere.

Mă ridic, îmi netezesc rochia și tresar de durere când mă încalț la loc cu pantofii.

— Eu, una, mi-am făcut datoria pe seara asta. Sunt pregătită să mă întorc acasă, să devorez ciocolata și vinul de care ziceam, îmbrăcată într-un halat pufos și cu papuci comozi de casă.

— Nu vrei să aștepți să vezi care va fi suma finală? mă întreabă ridicându-se și urmându-mă la rândul său.

Scanned with CamScanner

Trecem pe lângă nișa în care mă înghesuisem mai devreme cu Donavan, roșesc și-mi țin capul jos, sperând ca Dane să nu pună întrebări.

— O să o rog pe Stella să-mi trimită un mesaj mai târziu, după ce se face socoteala.

Deschid ușa și intru în încăperea unde avea loc petrecerea.

— Nu e nevoie să fiu aici și eu când o veți face...

Ezit când trec de ușă și dau cu ochii de Donavan, sprijinit în umăr de un perete, cercetând mulțimea cu privirea.

Se vede că este un bărbat sigur pe el, indiferent unde se află sau cu cine. Emană o aură de putere... laolaltă cu altceva, mai profund, mai întunecat, ceva ce nu reușesc să identific. Solitudine. Răzvrătire. Neliniște. Toate i se potrivesc, dar, în ciuda aspectului rafinat, parcă ar avea scris în frunte „atenție, belele".

Dane se ciocnește de spatele meu când mă opresc brusc. Ochii lui Donavan tocmai îi întâlniseră pe ai mei.

— Rylee! exclamă Dane, realizând apoi de ce m-am blocat. *La naiba*, zici că e Gânditorul în persoană! Care-i treaba, Ry?

Îmi dau ochii peste cap amintindu-mi de rămășagul stupid pe care-l făcusem cu Donavan.

— Un arogant pe care trebuie să-l pun la punct, murmur. Am ceva de rezolvat.

Îl privesc peste umăr.

— Mă întorc imediat.

Mă îndrept cu pas decis spre Donavan, conștientă că-mi măsoară din ochi fiecare mișcare și, în același timp, iritată că sunt obligată să mai am de-a face și cu asta acum. A fost amuzant să ne tachinăm ca să ne treacă seara mai repede, dar acum e vremea să plec acasă la mine. Gata cu joaca. Pe măsură ce mă apropii, îl văd că își ia umărul de pe

Scanned with CamScanner

perete, îndreptându-şi trupul înalt şi bine clădit. Colţurile gurii i se ridică uşor, în vreme ce încearcă să înţeleagă în ce stare mă aflu.

Ajung la el şi ridic mâna să-l opresc înainte să apuce să zică o vorbă.

— Uite ce e, Ace, sunt obosită şi într-o stare de tot rahatul în momentul ăsta. Am terminat pe seara asta...

— Tocmai când voiam să-ţi propun să te duc prin locuri pe care nici în vis nu le-ai visat, răspunde el pe un ton sec, cu o urmă de zâmbet şi o sprânceană arcuită. Habar n-ai ce pierzi, iubito.

Pufăi zgomotos, uitând de orice urmă de eleganţă.

— Sper că glumeşti. Tu chiar agăţi muieri cu replicile astea?!

— Mă răneşti.

Rânjeşte, cu ochii plini de amuzament şi cu mâna pe inimă, prefăcut îndurerat.

— *Ai fi surprinsă ce primeşte gura mea în schimbul acestor replici.*

Îl privesc fix în ochi. N-are urmă de modestie.

— N-am timp de jocurile tale puerile acum. Tocmai am fost umilită mai rău decât în cele mai urâte coşmaruri ale mele şi sunt mai furioasă decât îţi poţi imagina. Eşti ultima persoană cu care am chef să am de-a face acum.

Dacă e şocat de felul în care l-am atacat, o ascunde bine. Chipul îi rămâne impasibil, cu excepţia muşchiului maxilarului care-i pulsează.

— Să ştii că-mi plac femeile care vorbesc pe şleau, şopteşte ca pentru sine.

Îmi pun mâinile în şolduri şi continui:

— Eu plec acasă în zece minute. Seara mea se încheie aici. Am câştigat pariul tău idiot, aşa că scoate carnetul de cecuri, azi te întorci acasă cu buzunarele mai uşoare.

Buzele sale se ridică într-un zâmbet amuzat.

Scanned with CamScanner

— Cu douăzeci și cinci de mii, da, așa e, spune mucalit.

— Nu, am convenit două...

Mă opresc, în timp ce zâmbetul său devine și mai larg, observând că încep să înțeleg. *La naiba, nu!* El e cel care a licitat pentru mine! Și nu s-a limitat să liciteze, ci a și câștigat. E *oficial*: a obținut întâlnirea dorită.

Scrâșnesc din dinți și-mi las capul pe spate, inspirând încet, încercând să mă calmez.

— Nu, nu, nu. Ai trișat și o știi foarte bine!

Îl opresc din priviri când dă să deschidă gura.

— Nu asta ne-a fost înțelegerea, eu nu am căzut la învoială cu așa ceva! Sunt tulburată și exasperată și furioasă dincolo de orice limită.

— Ryles, *noblesse oblige*...

— Mă cheamă Rylee, nemernicule! urlu la el.

Cine naiba se crede?! Mai întâi mă cumpără, apoi crede că poate să-mi pună și ce *poreclă* vrea el?! Sunt conștientă că mă comport isteric, dar în momentul de față chiar nu-mi pasă.

— Iar pe mine nu mă cheamă *Ace*, iubito, replică el, cu oarecare temei.

Răgușeala din vocea sa e ca de șmirghel pe pielea mea. Se sprijină la loc nonșalant de perete, de parcă aceasta ar fi o conversație absolut normală. Calmul său indiferent nu face decât să-mi alimenteze furia.

— Ai trișat! Tu, tu... ahh!

Sunt atât de frustrată, încât mi-e imposibil să leg două vorbe coerent.

— Nu am avut timp să stabilim reguli sau regulamente.

Ridică din umeri indiferent.

Scanned with CamScanner

— Ai fost pusă la licitație. Așa că jocul a devenit cinstit.

Zâmbetul său mă irită. Amuzamentul din ochii ametitor de verzi mă înfurie.

La naiba! Încerc să contraargumentez în mod inteligent, dar sfârșesc prin a arăta ca un pește care închide și deschide gura, fără să reușesc să scot vreo vorbă.

Se îndepărtează de perete și vine lângă mine. Parfumul său mă împresoară.

— Cred că tocmai ți-am demonstrat că uneori mai pierzi și tu, *Ryles*.

Întinde mâna și-mi ridică o șuviță de pe chip, cu gropița la vedere și un rânjet victorios pe chip. Încerc să mă retrag, dar îmi ține ferm bărbia cu mâinile.

— Abia aștept întâlnirea noastră, Rylee.

Își trece degetul pe obrazul meu, lăsându-și capul într-o parte, cântărind bine următoarea replică.

— De fapt, o aștept mai mult decât pe orice altă întâlnire din ultima vreme.

Închid ochii o clipă și-mi abandonez capul pe spate exclamând *„Ah, Doamneee!". Seara asta e ceva de necrezut!*

— Așa va suna?

Deschid ochii, fără să înțeleg la ce se referă, și văd că are o expresie tulbure pe chip.

— Ce vrei să zici? latru eu, răspunsul meu sunând a înjurătură.

— Exclamația *„Ah, Doamneee!"*, mă imită el, întinzându-se iar și mângâindu-mi partea de jos a feței. Acum știu exact cum o să faci când o să intru adânc în tine.

Rămân cu gura deschisă, șocată de îndrăzneala sa, de încrederea excesivă în sine. Cuvintele sale mă năucesc. Zâmbește de sus, făcându-mă să-mi pierd ultima fărâmă de autocontrol. *Ce ticălos arogant!* Din fericire, reușesc să leg două cuvinte.

Scanned with CamScanner

— Pfff! Nu crezi că eşti cam prea sigur de tine, Ace?

Îşi bagă mâinile în buzunar, cu chipul dominat de un rânjet magnific. Se apropie cu o privire desfrânată în ochi şi-mi şopteşte slab:

— O, iubito, *cu siguranţă ai la ce te gândi în privinţa mea!*

Râde încet, iar eu simt un fior pe şira spinării.

— Te caut eu.

Şi cu asta, Domnul Aroganţă se întoarce şi pleacă fără să-şi mai arunce privirea înapoi. Mă uit la umerii săi largi până dispare în mulţime, apoi oftez, dând drumul aerului pe care nici măcar nu-mi dădusem seama că-l ţinusem în piept.

Sa-l ia naiba! Pe el şi gura lui frumoasă, şi ochii ăia verzi cu gene lungi şi dese, şi mâna aceea dibace şi..., şi... *pe el tot*! Na! Sunt atât de mânioasă pe el, dar şi pe mine, încât tremur.

Donavan e sigur de sine şi mai mult decât în largul lui cu ideea de mascul alfa. Iar pentru mine nu există ceva mai atrăgător. Iar acum sunt supărată pe el. Mi s-a strecurat pe sub piele, nemernicul. Şi nu sunt sigură dacă este un lucru bun sau un lucru rău. Ce ştiu este că, în seara asta, toate lucrurile pe care le crezusem moarte în mine de doi ani încoace începuseră să încolţească a viaţă.

Din clipa în care m-a atins.

Rămân aşa, pe loc, încercând să înţeleg tot ce mi se întâmplase, şi după câteva momente îmi dau seama de două lucruri. În primul rând, nu voi onora niciodată acest pariu. În al doilea, ceva în adâncul meu îmi spune că nu este ultima dată când îl văd pe Donavan.

Scanned with CamScanner

Capitolul patru

Bat cu degetele pe birou, în vreme ce studiez cu atenţiei site-ul companiei-mamă. Aş avea o grămadă de treburi de rezolvat, dar eu stau cu ochii pe fotografiile membrilor consiliului de administraţie şi ai comitetului organizatoric!

Nu reuşesc deloc să-mi dau seama al cui fiu poate fi Donavan şi încep deja să mă enervez. Nu îi ştiu numele de familie ca să aranjez piesele puzzle-ului la locul lor. Nu trebuia să le spun colegilor mei că nu-mi trebuie hârtiile decât peste câteva zile. Am vrut să fiu drăguţă cu ei, după toată munca pe care o depuseseră. Însă, dacă aş fi avut hârtiile, aş fi găsit şi răspunsul pe care-l căutam. Ştiu că aş putea să îi sun pur şi simplu pe Stella sau pe Dane şi să le cer numele persoanei cu care urmează să ies la întâlnire, dar şi-ar da seama că e ceva la mijloc, fiindcă în mod normal detaliile acestea nu ar conta pentru mine. Or, cei doi sunt nişte gură-spartă şi aş deschide cutia Pandorei.

Mai presus de orice, însă, sunt supărată pe mine că mă interesează cine e. *Un afemeiat*, mormăi în barbă.

Mă frec la ochii obosiţi şi-mi trec degetele prin păr, apoi îmi întind spinarea. Oftez zgomotos. A fost un weekend lung şi obositor, sunt epuizată.

Mă uit la ceas. Peste un sfert de oră trebuie să plec la Cămin. Începe tura mea de douăzeci şi patru de ore.

Scanned with CamScanner

Se aude un clinchet la calculator. Deschid căsuța de e-mail și văd un mesaj nou. Nu recunosc adresa, dar bănuiesc cine este expeditorul. Și uite așa, *o luăm iar de la capăt*. Deschid mesajul. Subiectul e-mailului mă făcuse curioasă.

Către: Rylee Thomas

De la: Ace

Subiect: Aventuri de culise

Ryles,

Nu-i așa că n-ai fi deschis mesajul dacă subiectul ar fi fost „Acceptă să ieși la o întâlnire cu cine licitează mai mult"?

Știam eu.

Îmi datorezi o întâlnire.

Anunță-mă când poți, ca să mă organizez. Ai douăzeci și patru de ore să-mi dai un răspuns. Dacă nu...

Ace

Oftez adânc, confuză, dar cumva ușurată. Mă irită amenințarea sa ridicolă. Și, mai rău, mă enervez pe mine. De ce freamăt de emoție ca o școlăriță dacă nu intenționez să accept să ies cu el? De ce mă bucur că mi-a scris?! Că cel mai popular băiat din școală a băgat-o în seamă pe fata ciudată și banală.

Pentru că a făcut-o după ce s-a pipăit cu șefa majoretelor, ascunși după tribune. De-aia. *Of, ce mă enervează!* Mă uit la ceas, să mă asigur că am timp să răspund.

Scanned with CamScanner

Către: Ace
De la: Rylee Thomas
Subiect: Ți-a mâncat pisica limba?

Ace,

Nu ți se pare că pretinzi cam multe?

Ca să nu mai zic că nici n-ai zis nimic de aventurile de culise de care pomenești în subiectul mesajului. Trebuie să mă îngrijorez? Ai mai trimis mesaje cu același subiect și celorlalte cuceriri ale tale de sâmbătă ca să poți continua treaba?

Ryl-E-E

Zâmbesc și apăs tasta *Enter*, imaginându-mi fața lui când va citi. Zâmbetul lui. Ochii de smarald. Puterea devastatoare pe care o are asupra capacității mele de a-mi controla reacțiile. N-au trecut decât două zile de la licitație și mă întreb dacă nu cumva imaginația mea l-a idealizat deja pe Donavan. Dacă nu cumva am diminuant importanța modului insultător în care s-a comportat cu mine. Nu apuc să mă socotesc bine, că se aude o nouă alertă de e-mail.

Către: Rylee Thomas
De la: Ace
Subiect: Cavalerismul nu a murit

Ryl-E-E,

Un domn nu vorbește niciodată despre aventurile sale. Ar trebui să știi asta.

Când te gândești la mine, să te asiguri că știi clar că orice pretenție a mea are un singur scop: plăcerea ta, Ryles.

Și nu mi-ai răspuns la întrebare. *Noblesse oblige*... E vremea să-ți plătești rămășagul, iubito.

Ace

Scanned with CamScanner

Răspunsul său mă face să râd din suflet. Poate că, dacă ignor cererea, se face dispărut. Măcar de-ar funcționa! În ciuda faptului că detest jocul pe care-l joacă, mă trezesc că zâmbesc și răspund. E clar că pentru el sunt pur și simplu o provocare. Dacă aș fi acceptat întâlnirea ori dacă aș fi continuat ce începuserăm pe coridorul din culise, fără să mă retrag, m-ar fi uitat în secunda doi. Ar fi obținut ce-l interesa și ar fi dispărut fără să privească înapoi.

Către: Ace

De la: Rylee Thomas

Subiect: Doamne plinuțe și canari galbeni

Ace,

Am citit undeva că băieții au nevoie să fie divinizați de multe fete pentru a se simți satisfăcuți, pe când unui domn îi trebuie iubirea unei singure femei pentru a se simți împlinit. Prin urmare, conform definiției, tu n-ai cum să fii un domn. Ceea ce înseamnă că ar trebui să „ciripești" adevărul, ca un canar.

În plus, întâlnirile cu bărbații NU SUNT ÎN FIȘA POSTULUI și, dat fiind salariul meu,...

Rylee

P.S. Și nu-ți face griji, nu mă gândesc deloc la tine. Dar de-loc.

Na de-aici! mă gândesc, mândră de mine, în ciuda minciunii sfruntate cu care am încheiat mesajul. Mă ridic, îmi strâng lucrurile și aranjez biroul. Mă întind să sting calculatorul, când primesc o nouă alertă de e-mail.

Scanned with CamScanner

De la: Rylee Thomas

Către: Ace

Subiect: Trebuie să ți se mărească salariul

Rylee,

Sunt bărbat, dar nici pe departe un domn. Și sunt sigur că ești măcar un pic curioasă cum e... cu mine. Ryles, vino cu mine, hai dincolo de limite!... O să te țin de mână și o să te desfăt, până când îți vei pierde autocontrolul cu care te mândrești atât de mult. O să fiu de toate, dar nu un domn.

Promit. N-o să afli niciodată care-ți sunt limitele până nu le testezi.

Iar dacă refuzi să-mi spui de bunăvoie când ești disponibilă să ne întâlnim, mă vei obliga să iau chestiunea în mână. Sau poate exact de asta îți dorești pe cineva care să preia controlul. De asta ai nevoie?

Ace

Nemernic egoist! bombăn și-mi sting calculatorul, refuzând să-i mai răspund. Parcă ar ști el ce am eu nevoie sau ce-mi doresc! M-am supărat, dar cuvintele sale reverberează în mine mai puternic decât ar trebui.

În drum spre Cămin, îmi sună telefonul. Sunt prost dispusă, și asta numai din cauza lui Donavan și a mesajelor lui! Să-l ia naiba! Mă umple iar de dorințe și de nevoi! Mi-arunc o privire la ecranul telefonului și bombăn.

E Haddie, prietena mea cea mai bună și colegă de apartament. De la evenimentul de sâmbătă seară încoace am reușit să o evit și să scap de faimoasele sale interoga-

Scanned with CamScanner

torii. Din fericire, a avut planuri şi a fost plecată de acasă. Altfel, după numai o rundă de întrebări de-ale sale, şi-ar fi dat seama imediat că s-a întâmplat ceva.

— Bună, Had!

— Ry! Unde umbli? Mă eviţi! îmi reproşează.

Pfff! N-a zis mai mult de cinci cuvinte şi deja a sărit la atac.

— Nu te evit. Am fost ocupată cu...

— Pe naiba, mă contrazice. Am vorbit cu Dane, am aflat tot! De ce nu m-ai trezit să-mi povesteşti când ai ajuns acasă?

Mă albesc la faţă. Ce i-o fi spus Dane?! Apoi îmi dau seama că se referă la licitaţie.

— Pentru că, în afara faptului că am fost umilită, nu s-a întâmplat nimic. A fost oribil.

— E hai, n-are cum să fi fost aşa rău! spune ea sarcastic. Măcar te-ai ales cu o întâlnire cu un tip fain. Cine e?

Îmi dau ochii peste cap şi intru pe aleea care duce la Cămin.

— Un tip...

— Evident că un tip. Bine că n-a fost *vreo* tipă, ar fi fost o întorsătură ciudată de situaţie. Râde şi mă face şi pe mine să zâmbesc.

— Hai, spune-mi tot!

— Nu-i nimic de povestit, Haddie, serios.

O aud pufăind nemulţumită.

— Nu zău?

Ajung la Cămin şi parchez.

— Trebuie să te las.

— Baliverne, Ry. Dar lasă, te descos eu mâine când te întorci de la serviciu.

Mă crispez. Nu e de bine când Haddie Montgomery promite să te descoasă. Nu uită niciodată.

Scanned with CamScanner

— Bine, nu-l cunosc pe tip, mă înmoi eu cu speranța că, dându-i câteva informații, îi voi satisface curiozitatea și va înceta să insiste. Mi l-a prezentat Teddy cu puțin înainte să înceapă licitația. Îl cheamă Donavan Nu-știu-cum, este fiul unuia dintre membrii consiliului de administrație. E tot ce știu.

Iar mint. Prin omisiune.

O aud mormăind la celălalt capăt al liniei și știu exact ce expresie are acum chipul ei perfect. Și-a încrețit nasul mic a neîncredere și-și ține buzele țuguiate, încercând să-și dea seama dacă zic adevărul.

— Serios, Had. Hai că am ajuns la serviciu. Trebuie să te las. Te iubesc, pa pa!

E replica cu care ne salutăm întotdeauna.

– Te iubesc, pa pa.

La Cămin găsesc obișnuitul haos când intru. Trec peste șase ghiozdane abandonate aleatoriu pe holul de la intrare. În drum spre living, când ies de pe hol, aud dintr-un dormitor muzică din Top 40 și un început de ceartă din celălalt.

Din spatele casei, prin ferestrele deschise se aude zgomotul pe care-l face mingea de baseball când e prinsă și știu deja că sunt Ricky și Kyle, la joacă. N-o să treacă mai mult de un minut și unul dintre ei se va văita că celălalt are o țintă groaznică. Apoi se vor certa și vor trece la altceva, probabil se vor juca Bakugan[2] sau pe Wii, tot baseball.

Când intru în living, îl văd pe Scooter împreună cu Jackson, colegul meu consilier; discută despre cine e mai bun dintre Spiderman și Batman.

2 Videogame bazat pe serialul anime cu același nume (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Încăperea mare reprezintă zona comună a casei, o combinație între bucătărie și sufragerie deschisă. Are ferestre mari, care dau spre curtea din spate, unde se joacă băieții. La un capăt sunt așezate canapele în forma unui U; este locul dedicat jocurilor video. La capătul opus, se află o masă mare de lemn, pe care în momentul de față văd caiete deschise cu temele neterminate. Mobilierul de culoare maronie nu e nici nou, nici prea ponosit, ci arată un pic uzat și destul de mult folosit.

— Bună, băieți, spun punându-mi geanta pe blatul de la bucătărie, evaluând stadiul în care se afla cina, care bolborosea în cele două cratițe Crock-Pot.

Drept răspuns primesc un *„Bună, Rylee"* pe mai multe voci.

Jackson ridică ochii spre mine, cu privirea castanie amuzată de dezbaterea cu Scooter, care are opt ani, și-mi zâmbește.

— Facem doar o pauză de la teme. Vor termina până când e gata cina.

Ridic capacul de la o cratiță și amestec în ceea ce pare a fi o tocăniță de legume cu carne. Îmi chiorăie stomacul, amintindu-mi că azi, la birou, am sărit peste masa de prânz.

— Miroase bine, spun, dându-i peste mână lui Shane, care tocmai se întinsese să ia o felie din pâinea abia scoasă din cuptor, pusă la răcit pe șervete curate, deasupra cuptorului.

— Mâinile jos de-acolo! Mănânci la cină. Du-te și ia un fruct dacă ți-e foame.

Își dă ochii peste cap la mine, așa cum numai băieții de cincisprezece ani știu s-o facă.

— Mi-am încercat și eu norocul, ripostează cu vocea sa în schimbare, de puber.

Se-nvârte în jurul meu dându-și ciuful blond de pe ochi.

— Prietene, ai nevoie de un tuns.

Scanned with CamScanner

Ridică din umeri la mine, furându-mi inima ca de fiecare dată cu zâmbetul acela cu gropițe.

— Ți-ai terminat temele, să ți le verific?

Se întoarce cu fața la mine, mergând înapoi ca racul.

— Da, *mama*! răspunde.

Apelativul mi se potrivește. Pentru că, de fapt, exact asta suntem noi toți, cei care lucrăm aici și avem grijă de acești băieți: suntem părinții pe care i-au pierdut. În cele mai multe cazuri, șansele de a fi adoptat scad drastic după o anumită vârstă. Iar statul a încredințat tutela băieților companiei pentru care lucrez.

Muncesc mai mult la biroul multinaționalei, care se află la mai mulți kilometri distanță, dar fiecare membru calificat al echipei mele trebuie să petreacă măcar o dată pe săptămână o tură de douăzeci și patru de ore la Cămin. Este un mod de a crea o legătură cu băieții noștri și de a nu uita niciodată pentru binele cui ne luptăm zi de zi.

Copiii aceștia și colegii mei sunt pentru mine a doua familie. Mă încarcă emoțional și mă motivează. Uneori, îmi pun răbdarea la încercare, dar îi iubesc din toată inima. Aș face orice pentru ei.

Connor apare alergând prin bucătărie, fugind spre ușa din spate cu ceva la subraț, urmat de Aiden.

— Alooo, mai ușurel cu alergatul! îi cert și-l aud pe Aiden strigând la Connor că o să-l ia înapoi și că o să plătească pentru asta.

— Băieți, potoliți-vă! spune Jackson pe ton de bariton, ridicându-se de pe canapea ca să-i urmărească din priviri. Cei doi se ciondănesc adesea, uneori până la bătaie.

Simt două mânuțe prizându-mă de mijloc. Privesc în jos și dau de ochii de înger ai lui Scooter.

— Bună, prietene.

Zâmbesc, vorbindu-i calm și mișcându-mă tot la fel pentru a-i răspunde la îmbrățișare. Văd cum se încordează

Scanned with CamScanner

la atingerea mea, dar nu se retrage. Mi-a luat opt luni să obțin această reacție de la băiețelul de opt ani, al cărui unic contact cu mama sa a constat în pumni și obiecte aruncate. Mă las pe vine și-i dau un pupic pe obraz. Ochii castanii ca ciocolata mă privesc cu încredere.

— Și eu cred că Spiderman e mult mai tare ca Batman, îi spun. Are instinctul acela păienjenesc pentru care Batman ar da orice.

Îmi zâmbește, dând din cap cu entuziasm.

— Haide, du-te să-ți pui lucrurile la locul lor. Mai e puțin și e gata masa.

Dă din cap că da, îmi aruncă un zâmbet și dă fuguța înapoi în living, unde revistele sale mult iubite de benzi desenate sunt aruncate pe jos în dezordine. Îmi iau privirea de la Scooter și văd un ghemotoc pe canapea.

Zander stă nemișcat. De trei luni, de când a ajuns în grija mea, nu a scos o vorbă, niciodată. Stă rătăcit în sine, cu o expresie impasibilă pe chip, și se uită la televizorul fără sonor cu ochii mari, ca bântuiți. Ține strâns în brațe, ca pe un colac de salvare, jucăria de pluș în formă de câine, zdrențuroasă și desfăcută pe la cusături. Părul castaniu, buclat îi ajunge până la ceafă. Are mare nevoie de un tuns, dar nu pot uita urletele sale de luna trecută, când m-am apropiat de el cu o foarfecă.

— Nicio noutate, Jax? îi șoptesc lui Jackson, care acum se află lângă mine, și privesc spre Zander.

— Nimic, offtează din rărunchi, cu ochii plini de empatie. La întâlnirea cu dr. Danely a fost la fel. Doamna doctor spune că a stat așa și s-a uitat la ea, în vreme ce dânsa încerca să-l convingă să participe la terapia prin joc.

— Ceva îl va scoate din tăcerea asta. Îl va smulge din starea de șoc. Curând, sper, să putem limita daunele asupra subconștientului...

Îmi înghit tristețea pentru acest biet băiat.

Scanned with CamScanner

— ... și să ajute poliția să facă lumină asupra a ceea ce s-a întâmplat.

Zander ajunsese la noi după ce poliția îl găsise plin de sânge, la el acasă. Încercase să oprească hemoragia mamei, înjunghiată de mai multe ori, folosind o cutie de plasturi. O vecină, care ieșise să-și plimbe câinele, auzise urletele mamei și chemase poliția. Dar era deja moartă când ajunseseră acolo. Se bănuiește că ucigașul ar fi tatăl lui Zander, dar, fără declarația băiatului, evenimentele care duseseră la acel deznodământ erau încă un mister. Tatăl a dispărut, iar Zander este singurul care ar putea face lumină asupra lucrurilor care s-au întâmplat în acea noapte.

De trei luni, de când mama sa fusese ucisă, Zander nu mai scosese o vorbă. Iar eu sunt cea care trebuie să-i asigure orice formă de îngrijire necesară, astfel încât el să poată ieși din starea aceea catatonică, reprimată în care se află. Abia apoi am putea începe lungul proces de vindecare.

Îmi au privirea de la el cu inima frântă și mă apuc să termin de pregătit cina împreună cu Jackson. Muncim în sincron, unul lângă celălalt, ca un cuplu de bătrâni; de doi ani lucrăm pe aceeași tură, am ajuns să ne anticipăm unul celuilalt mișcările.

Lucrăm în tăcere, ascultând zgomotele tipice de la Cămin.

— Am auzit că strângerea de fonduri a fost un succes și că a fost și o participantă surpriză la licitație.

Mișcă din sprâncene spre mine, iar eu, drept răspuns, îmi dau ochii peste cap și mă întorc spre chiuvetă.

— Și că cineva s-a giugiulit bine prin culisele teatrului.

Cuțitul îmi cade din mână și se lovește cu zgomot de pereții de inox ai chiuvetei. Bine că stau cu spatele și Jackson nu-mi poate vedea expresia șocată. *Ce naiba?!* Cineva probabil m-a văzut cu Donavan... Panicată, încerc să respir normal și să găsesc un răspuns potrivit. Aventurile

Scanned with CamScanner

mele din culise nu trebuie să devină motiv de bârfă pentru colegii mei.

— Ăăă, la ce te referi?

Încerc să par relaxată, sperând că sunt singura care sesizează tulburarea din glas. Opresc apa, aşteptând un răspuns.

Jackson începe să râdă din tot sufletul.

— Ce n-aş fi dat să te văd în acţiune, Ry!

Rahat, rahat, rahat! Inima îmi bubuie în piept. Şi-acum? Cum le explic?! Simt că obrajii îmi iau foc. Dau să deschid gura când el continuă:

— Auzi, să sfârşeşti la licitaţie tocmai tu, care te-ai luptat atât împotriva ideii! zice amuzat. Nici nu vreau să mă gândesc la halul în care te-ai supărat!

— Nu-ţi poţi închipui, răspund aproape în şoaptă.

Nu-mi mai rămăsese nimic de spălat, dar rămân cu spatele la el de teamă că, dacă-mi vede faţa, mă va lua la întrebări.

— Ca să nu mai zic că Bailey mi-a povestit că a cunoscut „un tip sexy" – sunt vorbele ei, nu ale mele –, pe care l-a atras în culise cum numai Bailey ştie să facă, şi că au avut o sesiune fierbinte.

Dau drumul aerului captiv în piept, fericită că era vorba de Bailey, stagiara noastră, căreia îi place să se laude cu aventurile ei, şi nu să bârfească despre şefa ei. Apoi îmi dau seama că Bailey, sirena cea senzuală cu care toţi bărbaţii de la mine de la muncă vor să iasă, a fost probabil prima cucerire de sâmbătă a lui Donavan.

Şi, dacă aşa e, nu înţeleg cum naiba a trecut de la bomba aceea sexy şi roşcată, cu picioarele lungi ca foamea, la mine?! Dacă nici asta nu face din mine o „alegere de mâna a doua"...

Îmi suflu părul de pe chip.

Scanned with CamScanner

— Eh, știi cum e Bailey, replic, căutându-mi cu atenție cuvintele. Îi place distracția, asta e sigur.

Jax râde, mă bate cu palma pe spate și se îndepărtează.

— Ești indulgentă, spune, începând să pregătească pachețelele băieților pentru a doua zi la școală. E o fată de treabă, nimic de zis, muncitoare, băieții o îndrăgesc... Dar nu e genul de fată care mi-ar plăcea pentru fiul meu.

Bolborosesc ceva cum că aș fi de acord, cu gândul la seducătoarea noastră stagiară, care e mai mică decât mine cu cinci ani, genul libertin. O parte din mine a fost întotdeauna geloasă pe fetele ca ea. Fete care lasă deoparte orice precauție, care-și trăiesc viața fără regrete, se sărută cu cine vor, se lasă duse de val și sunt întotdeauna inima petrecerilor. Mă gândesc adesea că va veni o zi în care mă voi uita înapoi la viața mea și voi regreta că nu mi-am trăit-o din plin. Că nu am riscat, că nu m-am bucurat de plăcerile trupului și că n-am părăsit niciodată zona mea de confort.

Viața mea este una dominată de dorința de siguranță, previzibilă, sub control, ordonată... Și-mi place așa. De cele mai multe ori. Nu sunt geloasă pe ea pentru că a fost prima care l-a sărutat pe Donavan. Sau poate că da, un picuț, dar o invidiez că știe să trăiască fără regrete.

Mă scutur de gândurile care m-au tot asaltat în ultima vreme, probabil pentru că se apropie *ziua mea de naștere*. Ar trebui să știu mai bine ca oricine că viața e scurtă și că ar trebui să o trăiesc deplin, în loc să stau ascunsă, în siguranță, în colțișorul meu, lăsând anii să treacă pe lângă mine. Dar gata cu astea! Mai bine mă întorc la treburile mele.

— Băieți, strig ca să acopăr gălăgia, haideți, trebuie să terminați de făcut temele!

Se aud văicăreli din toate colțurile încăperii. Doar pentru că spusesem cuvântul cu „t". Șase băieți de la opt la paisprezece ani se-ndreaptă îmbufnați spre masă, bombănind.

Scanned with CamScanner

Mă uit spre canapeaua unde Zander e tot pierdut în sine, mișcându-și trupul înainte și înapoi, în căutare de alinare.

Merg spre el și îngenunchez.

— Zander, vii și tu cu noi? Îți citesc ceva dacă vrei.

Îi vorbesc duios, întinzând încet mâna spre el și mă opresc ca să înțeleagă ce intenții am, apoi o pun peste a lui, care-i stă pe genunchi. Continuă să se bălăngănească, dar ochii săi se fixează într-ai mei și sclipesc.

Văd în privirea sa multe lucruri care mă fac să mă înfior până-n măduva oaselor. Îi zâmbesc cu căldură, strângându-i mâna.

— Ne-ar plăcea tare mult să vii să stai cu noi.

Nu spune nimic, dar continuă să mă privească. Mă simt cuprinsă de un fir de speranță. De obicei își îndepărtează privirea de a mea aproape imediat.

— Hai, Zander, ia-mă de mână. Nu-ți dau drumul dacă nu vrei.

Continuă să se uite la mine o vreme, iar eu rămân acolo, nemișcată, cu un zâmbet liniștitor pe față. Mâna micuță se mișcă și o cuprinde pe a mea. Se ridică încet și, împreună, ne alăturăm celorlalți băieți.

Scanned with CamScanner

Capitolul cinci

O lălăi într-un mare fel. E ultima oră din tura mea de la Cămin și oboseala din ultimele zile m-a prins din urmă. Băieții sunt de nestăpânit azi.

Kellen, colega mea consilier, joacă leapșa cu ei afară. Prin ferestrele deschise îi aud râzând și chicotind.

Sunt la bucătărie, pregătesc cele necesare pentru cină pentru următoarea tură, când îmi sună telefonul.

— Alo?

— Ce bine, ești încă acolo!

La capătul celălalt aud ușurare amestecată cu bucurie.

— Aproximativ. Râd. Mai am vreo nouăsprezece minute și plec. Cu ce te pot ajuta, Teddy?

— Știu că probabil ești epuizată, dar ai putea să treci o fugă pe la birou, în drum spre casă?

E ultimul lucru pe care mi-l doresc, indiferent cât de mult țin la Teddy. Nu vreau decât să ajung acasă, să mă târăsc în pat și să dorm până mâine.

— Ăăă, bine. Desigur. E vreo problemă?

— Dimpotrivă! Cred că am găsit o soluție să facem rost de restul de fonduri pentru noile clădiri.

Vocea lui debordează de entuziasm.

— Îți povestesc când ajungi aici. Tocmai ce punem la punct ultimele detalii.

— Incredibil! Vorbești serios?

Mă simt plină de speranță. Chiar și cu donațiile primite la evenimentul caritabil suntem departe de țintă cu câteva milioane de dolari.

Scanned with CamScanner

— Eu... ăăă, hai că vin cât de repede pot, depinde de trafic.

Închid telefonul, clocotind de entuziasm. Toată munca mea din ultimii doi ani, obținerea aprobărilor, a susținerii consiliului de administrație, planurile, strângerile de fonduri, totul ar putea începe să dea, în sfârșit, roade.

Termin de pregătit cina, astfel încât cine îmi va lua locul să nu trebuiască decât să o pună la încălzit. Iau în grabă poșeta și bagajul de noapte și-mi adun restul lucrurilor. Mă uit la telefon și decid, fără tragere de inimă, să-mi verific e-mailurile. Poate reușesc să dau câteva telefoane cât stau în trafic.

Derulez șirul de mesaje și observ unul primit mai devreme de la Donavan. Mă gândesc dacă să-l șterg sau să-l citesc; învinge curiozitatea și-l deschid.

Către: Rylee Thomas

De la: Ace

Subiect: Degete dibace

Rylee,

Nu mi-ai lăsat de ales. Pentru că nu mi-ai răspuns, a trebuit să iau problema în propriile mâini.

Îți amintești mâinile mele și cum te-au făcut să te simți, nu-i așa?

Ace

Ce ticălos arogant! Șterg mesajul. Ce-ar putea să facă? Mi-e și mai indiferent acum că știu de *rendez-vous*-ul său cu Bailey, din culisele teatrului. Sau, cel puțin, încerc. Dacă stau să mă gândesc, se potrivesc perfect unul cu celălalt. *Un desfrânat și o devoratoare de bărbați.*

Scanned with CamScanner

Gândul mă face să zâmbesc, în timp ce termin de strâns lucrurile şi îmi iau rămas-bun de la gaşcă.

Traficul este neobişnuit de degajat pe drumul spre birou. Îl iau drept semn bun. Este o zi însorită, cum numai în California ştiu zilele însorite să fie, neobişnuit de caldă pentru sfârşitul lui ianuarie. Ce n-aş da să-mi pot lua prosopul şi să fug la plajă, să las căldura soarelui să-mi alunge oboseala... !

Ajung la birourile Corporate Cares cât ai clipi. Merg în pas rapid către lobby-ul clădirii, verificând cum arăt în reflexia geamurilor. Sunt îmbrăcată cu blugii mei preferaţi, cu talie joasă, şi cu un tricou roşu cu anchior. Din fericire, am altul de schimb la mine; nu cred că lui Teddy i-ar plăcea acesta, acum că e imprimat cu voma lui Ricky. Îmi ciufulesc puţin părul, desfăcând clama care-l ţine prins, şi-l las să-mi cadă pe umeri.

După o scurtă urcare cu liftul, în care profit să-mi dau cu luciu pe buze şi să mă ciupesc în obraji, ca să le dau un pic de culoare, ajung la etajul principal. Trec de biroul meu, salut din cap diferite persoane şi schimb amabilităţi în drum spre recepţionera lui Teddy. Observ că jaluzelele din camera de conferinţe sunt trase şi mă-ntreb curioasă ce se întâmplă acolo.

— Bună, Sandy.

— Salut, Rylee. Îl anunţ că ai ajuns. Te aşteaptă.

Zâmbesc.

— Mulţumesc.

Mă duc la perete din sticlă, lung cât etajul, cu vedere la şirul de maşini de pe autostradă îndreptându-se spre casă. *Par nişte furnici.*

— Ce repede ai ajuns!

Mă întorc şi-l văd pe şeful meu, cu un zâmbet larg pe buze.

— Abia aştept să-ţi povestesc ultimele noutăţi.

Scanned with CamScanner

— Iar eu abia aştept să aflu despre ce e vorba, spun, urmându-l la el în birou.

Mă aşez pe scaunul din piele neagră, în faţa lui, fericită că-mi pot odihni oasele.

Teddy stă de partea cealaltă, incapabil să-şi controleze entuziasmul.

— Azi-dimineaţă am primit un telefon, apoi am stat în şedinţă tot restul zilei să punem la punct detaliile. Eşti pregătită să auzi ce urmează?! spune aplecându-se spre mine, cu mâinile pe birou. Ne-au contactat cei de la CD Enterprises! Sunt dispuşi să ne dea jumătate din banii de care mai avem nevoie pentru noile clădiri şi să facă rost de restul fondurilor, convingând alte companii să le urmeze exemplul sau să-i sponsorizeze.

Vorbeşte pe nerespirate, cu ochii sclipind de bucurie.

Procesez informaţiile, încercând să formulez un gând coerent. Nu-mi vine să cred că se întâmplă cu adevărat!

— Ce? Cum? Incredibil!

Râd, entuziasmul lui Teddy e contagios.

— Mai am de dichisit ultimele detalii. Colton ne aşteaptă în sala de conferinţe chiar acum, arată cu mâna spre hol. Te duc acolo imediat, să i te prezint iar.

— Ne-am întâlnit deja?

— Da, v-am făcut cunoştinţă sâmbătă, la eveniment.

— Mi-ai făcut cunoştinţă cu o grămadă de persoane la eveniment, răspund, râzând. Atât de mulţi, încât nu-mi pot aminti bine numele sau feţele. Sper să-mi amintesc ce am vorbit cu el, să nu fac vreo gafă...

Teddy râde la mine tare, încurajator, făcând pereţii biroului să se zguduie.

— Sunt sigur că te vei descurca. Oricum, puştoaico, cred că asta e. Am reuşit! Toată munca ta începe să dea roade!

— E minunat, Teddy! Mă simt incredibil de uşurată.

Scanned with CamScanner

Acum câteva zile mi se spusese că proiectul ar putea întârzia cu alte opt luni dacă nu fac rost de toți banii.

— Mi se pare prea frumos ca să fie adevărat!

Dă din cap că nu.

— Ry, trebuie să te avertizez: depinde totul de tine și contez pe ajutorul tău. Vor o persoană dedicată, care să lucreze direct cu reprezentantul lor, și te-au cerut în mod expres pe tine.

Încuviințez, deși sunt confuză. Nu înțeleg de unde sau cum să știe cei de la CD Enterprises de mine. Dar nu contează. Important e să obținem fondurile.

— Sigur, fac orice. Știi bine asta.

Îmi pun mâna pe piept, peste inimă.

— Nu pot să cred! Orice va fi nevoie, o să fac orice ca să obținem fondurile astea și să continuăm proiectul.

— Așa te vreau! Știam eu că pot conta pe tine! se ridică el de la birou. Haide, abia aștept să vă regăsiți tu și Colton și să discutați restul detaliilor din contract.

Îl urmez pe culoar, un pic nesigură de modul în care arăt. Nu sunt îmbrăcată pentru o întâlnire de afaceri, dar dacă lui Teddy nu-i pasă, atunci nu trebuie să mă intereseze nici pe mine.

— Colton, a sosit Rylee, anunță Teddy intrând în sala de conferințe din fața mea.

Cotesc și intru și eu pe ușă. Apoi mă blochez. La celălalt capăt al mesei de conferințe îl văd pe Donavan, așezat pe scaun, cu un teanc de hârtii în față. Stă relaxat, cu brațele încrucișate pe piept; bicepșii săi pun la grea încercare materialul mânecilor de la tricoul polo. Ochii noștri se întâlnesc și gura i se deschide încet într-un zâmbet strengăresc.

Ce naiba?! Rămân în prag, uitându-mă când la Teddy, când la Donavan.

— Eu, ăăă, nu-nțeleg, bâlbâi.

Scanned with CamScanner

Expresia consternată de pe fața lui Teddy îmi spune că am făcut deja o gafă.

— Rylee? îmi zice, aruncându-i o privire rapidă lui Donavan să se asigure că nu se simte jignit de reacția mea, apoi din nou la mine, cu mustrare. Rylee, despre ce vorbești? Este Colton Donavan, CEO-ul companiei CD Enterprises, pe care ți l-am prezentat seara trecută, îți amintești?

Lumea începe să se-nvârtă. Și capul meu odată cu ea. Bărbatul care se află de partea cealaltă a camerei, care-mi zăpăcise toate simțurile cu doar câteva zile în urmă, este Colton Donavan în persoană. *Acel* Colton Donavan, extraordinarul șofer de Formula 1, o sexy-stea în accesiune, fiul arhicunoscutului regizor de la Hollywood, craiul care face deliciul tabloidelor, dându-le constant câte un motiv să scrie despre el.

Colton Donavan, bărbatul din cauza căruia noaptea mă zvârcolesc cuprinsă de visuri carnale, lascive, care m-a lăsat, de sâmbătă încoace, cu o foame pe care nu mai reușesc s-o potolesc. *Fir-ar!*

Nu-mi vine să cred că nu mi-am dat seama mai devreme. Îmi păruse cunoscut de când l-am întâlnit, dar se vede că mintea mi-era în altă parte. Nu reușesc să-mi revin din șoc. Parcă am primit un pumn în stomac și am rămas fără aer.

Mă uit când la Teddy, când la Donavan Colton. Cred că am o expresie nepotrivită pe chip, la ce priviri îmi aruncă Teddy. Îmi las ochii în jos, respir adânc, încerc să-mi revin în simțire și să reduc la tăcere emoțiile care m-au zăpăcit complet. Nu-mi pot permite s-o dau în bară, avem nevoie de această donație, indiferent de sentimentele mele. Miza e prea importantă.

— Ăăă, îmi cer scuze, spun încet, eu... ăăă, am crezut că Donavan este numele mic. Un pic mai încrezătoare, îmi fac curaj și intru în cameră. Seara trecută am înțeles eu greșit...

Scanned with CamScanner

Colton rânjește la mine, făcându-mă să mă blochez.

„Hai că poți, Rylee!" îmi repet continuu, *„Hai că poți!"* Refuz să-l las să ghicească ce efect are asupra mea.

Ridic din bărbie, apoi, cu pas hotărât, mă îndrept spre scaunul unde se află și-i întind mâna cu un zâmbet de porțelan.

— Mă bucur să vă revăd, domnule Donavan.

Teddy respiră ușurat. Se temuse că reacția mea va arunca afacerea în aer. Expresia feței i se relaxează.

— Spune-mi Colton, te rog, zice Donavan, ridicându-se grațios din scaun.

Îmi ia mâna și o reține puțin mai mult decât s-ar cuveni.

— Și eu mă bucur să te revăd.

Ochii de smarald îi sclipesc malițios.

— Haideți să luăm loc, vă rog, spune Teddy, entuziasmat. Colton, poți să-i prezinți și lui Rylee propunerea companiei voastre?

— Desigur, Teddy, spune Colton pe un ton profesionist, de om de afaceri, apoi își îndreaptă scaunul spre mine și-mi înmânează un teanc de hârtii. CD Enterprises s-a angajat să investească în comunitatea locală. În fiecare an, echipa mea alege o organizație căreia îi dedică timp, relațiile profesionale și fondurile necesare pentru a aduce cauza acesteia în atenția publică. Săptămâna trecută am participat din întâmplare la evenimentul organizat de voi. I-am ținut locul mamei, pentru că nu se simțea prea bine. Și cauza voastră m-a inspirat.

Mă uit la el în timp ce vorbește despre ce și cât a investit CD Enterprises în trecut în organizațiile pe care le-a susținut. Mi-e greu să fac legătura dintre profesionistul din fața mea, stăpân pe sine, calm, și bărbatul care m-a făcut să torc în brațele sale.

Scanned with CamScanner

Este exact genul de om de care de obicei mă îndrăgostesc. Limpede, transparent, fără umbre, fără secrete. De încredere, plin de pasiune. Toate lucrurile care, pentru mine personal, înseamnă a fi atrăgător. Nu ticălosul arogant, lăudăros din noaptea trecută, nesăbuit și lipsit de inhibiții. Din fericire, cunosc personajul și nu mă las păcălită. Tocmai ce-mi spuneam asta, când...

— Rylee?

— Poftim? zic, încercând să revin la realitate.

— Ai vreo nelămurire? mă întreabă Colton, dându-și capul într-o parte, gânditor.

Știe la ce mă gândesc – la *el*.

— Mai întâi de toate, sper că mama dumneavoastră se simte mai bine acum, zic, lăsând educația să preia frâiele și să mă scoată din starea aceea de reverie. Încuviințează, iar eu continui. Cu ce se ocupă CD Enterprises, mai precis, domnule Donavan? întreb eu.

— Mama e mai bine, mulțumesc. În ce privește CDE, în principal, compania deține și gestionează o echipă de Formula 1. Echipa mea, spune cu mândrie. Printre altele, investiția noastră principală este o tehnologie inovatoare menită să asigure șoferilor un coeficient mai mare de siguranță. Invenția este în curs de brevetare.

— Hmmm..., rămân pe gânduri, încercând să înțeleg cum s-ar putea lega totul. Și cum intenționați, mai exact, să strângeți fonduri pentru copiii orfani, pentru Corporate Cares, folosindu-vă de cursele de Formula 1 și de echipa dumneavoastră?

Mi-am revenit, sunt din nou o profesionistă. Charisma sa nu mă mai afectează. *În mare*, așa... Dar nu-mi dă pace senzația că mai e ceva la mijloc.

Cum se zice? *Cine s-a fript cu ciorbă suflă și-n iaurt.*

— Este exact argumentul cu care doream să continui, îmi spune, mersi că ai întrebat. Luni am vorbit echipei mele despre organizația voastră. După ce ne-am documentat

Scanned with CamScanner

puțin, am discutat, am cântărit împreună diferite idei și am creat o propunere.

Deschide dosarul și-l împinge în fața mea, apoi mă privește încântat și continuă:

— CD Enterprises vă propune o donație inițială de jumătate de milion de dolari.

Măiculițăăă! Strâng din buze să nu-mi scape vreo porcărie. Ochii i se umplu de mândrie în timp ce mă privește gânditor, încercând subtil să-mi cântărească reacția înainte de a continua.

— Pe lângă fondurile în sine, care vor fi transferate imediat, în sezonul care se apropie intenționăm să dedicăm o parte din publicitatea mașinii mele pentru promovarea cauzei sau misiunii voastre, dacă sunteți de acord.

Dându-și seama că nu pricep bine, ridică mâna pentru a mă opri și continuă:

— Planul este să utilizăm acest spațiu publicitar pentru a îndemna alte companii și echipe de Formula 1 să devină sponsori. Echipa mea îi va convinge să plătească o anumită sumă pentru fiecare tură executată de mașina mea sau o sumă totală, ca sponsor.

Fac ochii mari, mută de uimire; asta ar putea aduce munți de bani companiei noastre! Mă uit la Teddy, care este atât de încântat, încât nu-și găsește locul. Are un zâmbet de la o ureche la cealaltă. Mă întorc spre Colton și-l privesc în ochii a căror culoare este undeva între smarald și ametist, neîncrezătoare, recunoscătoare și confuză în același timp. De ce noi? De ce compania noastră?

Îmi zâmbește blând, de parcă ar ști la ce mă gândesc, ar înțelege dilema care mă chinuie. Dacă accept donația sa, trebuie să accept să mă întâlnesc cu el.

— Încă ne gândim dacă să oferim o sponsorizare pe cursă sau pentru întregul sezon, continuă el. Echipa mea se ocupă chiar în acest moment de asta, dat fiind că avem mai

Scanned with CamScanner

puțin de trei luni până la prima cursă să convingem cât mai mulți sponsori posibil.

— Incredibil, nu-i așa?! exclamă Teddy lângă mine.

Mă-ntorc spre el și-i zâmbesc sincer, înainte de a mă răsuci din nou spre Colton.

— Este extrem de generos din partea dumneavoastră și a companiei pe care o conduceți. Dar trebuie să mărturisesc că sunt uimită. De ce noi? De ce Corporate Cares?

Colțurile gurii i se ridică.

— Să zicem că sunteți extrem de convingătoare, domnișoară Thomas.

Mă țintuiește cu privirea. Mi se taie respirația.

— Cred că voi lucra foarte bine cu cineva atât de pasional și de...

Își mută privirea, căutându-și cuvintele înainte de a mă privi din nou.

— ... atât de *sensibil*, cum am descoperit sâmbătă seară că sunteți.

Expresia de pe chipul său rămâne impasibilă, ochii săi însă... Își umezește buza de jos cu limba.

Deși simt că îngheață sângele în mine la auzul cuvintelor sale, obrajii și pielea gâtului îmi iau foc. Mijesc ochii. Mă fâțâi, prizonieră a privirii sale, dorindu-mi să mă aflu oriunde, numai acolo nu.

În patul lui, spre exemplu, sub el, degetele sale pe pielea mea, gura sa stăpână pe gura mea. Am înnebunit! Nu e suficient că e aici, în fața ochilor mei, acum îmi corupe și gândurile! Nu e bine. *Nu e bine deloc.*

Ce tupeu are! Îmi suprim furia. Dar nu-mi vine să cred că a spus ce-a spus. Cum să fie atât de indiscret de față cu șeful meu?! Cum îndrăznește să apară la mine la serviciu, să mă provoace și să-mi amintească de ceva cu care nu mă mândresc deloc!? Ceva ce nu voi uita prea curând.

Scanned with CamScanner

— Sensibilă, repetă Teddy rostogolindu-şi cuvântul în gură ca pe o bomboană. Ce mod minunat de a o descrie pe Rylee a noastră!

Mă bate pe spate cu glasul plin de mândrie. Habar n-are ce se întâmplă.

— Se străduieşte întotdeauna din răsputeri.

Colton îşi mută privirea către Teddy, care e orb la tensiunea sexuală dintre noi.

— Aşa este. O calitate rar întâlnită la cei mai mulţi, încuviinţează el. Am urmărit-o *în acţiune* sâmbătă seară. A fost incredibilă.

M-am săturat de jocul său, dar nu vreau să-i dau satisfacţia de a vedea că a reuşit să mă facă să mă agit. Nu vreau să lucrez cu omul ăsta, dar, hai să fim sinceri, Corporate Cares nu are nicio altă opţiune de a transforma în realitate toată munca pe care am depus-o în ultimii doi ani. Iar el a venit cu oferta pe tavă, chiar dacă motivele sale sunt departe de a fi integre.

Trebuie să accept această colaborare şi să mă gândesc că *scopul scuză mijloacele*. O fac pentru băieţii mei şi pentru toţi cei care ar putea beneficia de noul centru.

— Deci, domnule Donavan...

— Colton, te rog, subliniază el.

— Colton, înţeleg premisele, spun înţepată, dorindu-mi să readuc conversaţia pe făgaşul normal. Care ar fi rolul meu în toate acestea?

— Din punctul de vedere al chestiunilor de afaceri, nu-ţi vom răpi prea mult timp, domnişoară Thomas. Am o echipă de experţi dedicată acestor aspecte. Dar, bineînţeles, vom avea nevoie de o persoană de contact în cazul în care apar întrebări sau diferite alte lucruri.

Eh, tocmai aceste „diferite alte lucruri" mă îngrijorează.

— Atunci, de ce...

Scanned with CamScanner

Colton ridică mâna și mă oprește din nou; obiceiul ăsta al lui începe să mă irite.

— Așa cum am discutat cu Teddy, contractul dintre companiile noastre în privința donației este condiționat de mai mulți factori.

Se oprește și aranjează hârtiile din fața lui. Apoi ridică ochii și mă țintuiește cu privirea.

— În următoarele luni și pe toată durata sezonului, voi avea nevoie să fiu însoțit de un reprezentant Corporate Cares în diferite ocazii.

Face pauză, observând că strâng din buze, cu ochii măriți, în speranța că nu-mi va cere ce cred eu că-mi va cere.

— Eu? întreb, deși știu deja răspunsul.

— Da. Dumneata, mustăcește.

Face ochii mici când mă vede umezindu-mi buzele. Brusc, mi se face cald. Buzele i se întredeschid, în timp ce mă privește, și mă văd obligată să îndepărtez gândurile păcătoase din capul meu când el continuă:

— După ce vom anunța aderarea noastră la cauza Corporate Cares, vor avea loc diferite evenimente, unele locale, altele în afara orașului, întruniri oficiale, conferințe de presă etc., spune, mișcându-și nonșalant degetele prin aer, la care voi avea nevoie să mă însoțești.

— Poftim?

Mă ridic, împingând scaunul în spate cu putere. Mă uit când la Colton, când la Teddy, uluită. Cum îndrăznește?! Refuz o întâlnire, refuz să fiu alegerea sa de mâna a doua, iar el trage ițele să-mi forțeze mâna printr-un contract?! Ce ticălos imatur! Probabil că refuzul meu i-a rănit teribil ego-ul.

Sunt stupefiată. *În niciun caz. Niciodată.* Fierbând de mânie, mă gândesc la toate apelativele pe care i le-aș arunca în față acum.

Scanned with CamScanner

— E vreo problemă, Rylee? mă întreabă Teddy de dincolo de pâcla frustrării care mă încerca. Mie mi se pare o idee excelentă.

Mă-ntorc spre el, pregătită să-i răspund, dar cuvintele nu-mi ies.

— Colton e dispus să-şi pună la bătaie numele, *relaţiile*, faima, prezentându-se alături de tine la evenimente unde colcăie presa pentru a face cunoscută compania noastră, aşa că...

— De ce să nu profitaţi? încheie Colton în locul lui şi un zâmbet provocator îi luminează chipul.

Încep să simt că ameţesc, mi se-nvârte capul din cauza turnurii pe care au luat-o evenimentele. Mă proptesc cu mâna de masă şi mă las să pic încet pe scaun, cu ochii pe un punct fix de pe foile din faţa mea.

— Ry? Eşti bine? mă întreabă Teddy, îngrijorat.

— Poftim? ridic ochii şi dau de privirea sa plină de empatie.

— Pari cam îmbujorată. Te simţi bine?

— Da. Da-da, răspund respirând profund. Am, eu... a fost o zi lungă. Atâta tot, spun, adunându-mi forţele.

E doar scopul care scuză mijloacele.

— Mă scuzaţi, adaug. Sunt copleşită la gândul că noul proiect se va transforma în realitate.

Colton mă analizează în tăcere, din scaunul său. Mă fâţâi pe loc, jenată de modul în care mă cântăreşte.

— Rylee, ştiu că ai deja multe pe cap, spune Teddy, şi că aşa nu facem decât să mai adăugăm şi altele, dar suntem atât de aproape, încât putem atinge ţelul nostru doar întinzând mâna. Nu există o persoană mai potrivită decât tine să ne reprezinte. Eşti aleasa, puştoaico.

Aprecierile sale îmi ajung la suflet, în ciuda panicii pe care o simt. Sunt în capcană. Pentru că ştiu deja că situaţia

Scanned with CamScanner

va aduce beneficii cauzei noastre, dar va fi devastatoare pentru mine, fără umbră de dubiu.

Teddy se uită la ceas, se întinde și mă bate peste palmă.

— Intru în conferință în cinci minute.

Se ridică de pe scaun, urmat de Colton.

— Am încredere că voi doi veți definitiva ultimele detalii.

Îi întinde mâna lui Colton, pecetluind astfel înțelegerea.

— Mulțumesc pentru generozitate, ne-ai surprins. Nu ai idee câte vieți vei schimba făcându-ne acest cadou.

Pe chipul lui Colton trece o umbră neașteptată.

— Înțeleg mai mult decât ați crede, spune, dând drumul mâinii lui Teddy. Mulțumesc că ați primit ideea noastră cu atâta căldură. Vă va contacta avocatul meu mâine-dimineață, să pregătim documentele.

Acestea fiind spuse, Teddy încuviințează și părăsește sala de conferințe. Cu spatele la Colton, rămân privind ușa pe care Teddy tocmai ieșise, reflectând la următoarea mea mișcare.

Sunt copleșită de generozitatea lui Colton. De încercarea sa de a-mi transforma *visul* în realitate. Și atunci, de ce nu pot simți recunoștință? De ce tot ce-mi doresc este să mă întorc spre el și să îl sugrum? Urăsc să mi se forțeze mâna. Nu că mi-ar plăcea să dețin controlul... Bine, îmi place. Un pic. Dar măcar aș vrea să pot lua propriile decizii, și nu să fiu tratată ca o muiere supusă, care execută tot ce i se cere fără vreo întrebare.

De ce mă irită Colton în halul ăsta? Poate pentru că, de fiecare dată când mă uit la gura sa ori când îl văd trecându-și degetele prin barbă, mă-ncordez toată de dorința de a-i simți atingerea? Sau poate pentru că aud și în somn vocea sa răgușită de dorință spunându-mi cât de mult mă vrea? *La naiba!* Viața mea era perfectă înainte de

Scanned with CamScanner

weekendul trecut. Apoi l-am întâlnit pe el și totul s-a dat peste cap.

Nu ar trebui să-mi pese că s-a giugiulit cu Bailey, dar, pe toți sfinții, îmi pasă! Și sunt teribil de jenată la gândul că mă crede genul care se pipăie cu primul întâlnit. Mă irită gândul că singurul motiv care l-a împins să facă ceea ce a făcut este că nu mă las impresionată de vorbele sale dulci și că elocvența sa de doi bani n-are niciun efect asupra mea. Nu înțeleg deloc de ce un bărbat ca el, care are efectul *Flautului fermecat*[3] asupra femeilor mult mai frumoase decât mine, mai sexy, mai orice, se obosește să-mi acorde atenție.

Viața mea nu este o comedie romantică de la Hollywood, în care fata modestă și tipul faimos se îndrăgostesc nebunește unul de celălalt. Nu sunt atât de naivă încât să cred că mi se va întâmpla așa ceva.

În plus, tot ce încă simt pentru Max complică lucrurile. Mă simt vinovată pentru că, în ciuda faptului că l-am iubit, cu el nu m-am simțit niciodată la fel de vie cum mă face Colton să mă simt.

Oftez zgomotos. Corpul meu se resimte din cauza apropierii sale.

Mă întorc spre el și observ că zâmbește, ceea ce mă irită și mai tare. Stă sprijinit de spătarul scaunului, picior peste picior, cu brațele relaxate pe mânere. Ne uităm unul la celălalt, ne măsurăm, ne cântărim, pentru prima dată singuri și neobservați. Ochii lui se plimbă leneș pe corpul meu și se opresc pe decolteu. Zâmbetul i se lărgește și mai abitir. Bănuiesc că e un semn de apreciere pentru formele feminine în general, nu neapărat pentru ale mele. Apoi ochii îi coboară.

Este uimitor de frumos. Ochii de un verde închis sunt umbriți de gene dese și lungi. Nasul impunător e puțin

3 Ultima operă compusă de Mozart, pe un libret scris de impresarul său, Emanuel Schikaneder (n. tr.).

Scanned with CamScanner

strâmb, de parcă ar fi fost rupt cândva. Iar această imperfecțiune, pe chipul său de altfel perfect, nu face decât să-l facă și mai atrăgător. Sorb din priviri gura sa cu buze pline, cea de sus puțin mai subțire decât cea de jos, urma întunecată de barbă care-i umbrește obrazul, pulsul care i se zbate sub linia maxilarului. Simt o dorință de nestăpânit să-l sărut, să-mi bag nasul în fața lui, să-i simt corpul vibrând sub sărutările mele. Să mă împresoare cu mirosul său a pământ și a curat.

Scutur din cap, încercând să ies din transă. Ridică din sprâncene la mine, îndemnându-mă să fac prima mutare. Am stat așa, măsurându-ne unul pe celălalt câteva minute bune. Decid să rup tăcerea.

— Deci așa iei problema în propriile mâini?

— Și care-i problema? Ți-e teamă că nu vei rezista tentației, Ryles?

Rânjește la mine provocator, arogant și, cu toate că-mi dau ochii peste cap de exasperare, nu-mi pot lua gândul de la el.

— Ei, na, pufăi eu.

Colton ridică indiferent din umeri.

— Nu mi-ai lăsat de ales, Ry. Am făcut ce-a trebuit să fac.

— Nu ți-am lăsat de ales? Nu zău? spun în zeflemea. Parcă ai fi un pușți care face istericale pentru că n-a obținut ce vrea.

— Îmi ești datoare o întâlnire.

— Toate astea pentru un rahat de întâlnire, Ace? Sau e pentru că, odată ce mi-am revenit în simțiri, nu ți-am cedat?

Ah, ce mă frustrează omul ăsta!

— *Lasă, că ți-ar fi plăcut,* replică sardonic. Cât despre simțirile tale, continuă, ridicând dintr-o sprânceană, din ce-mi amintesc eu, se cam alesese praful de ele.

Scanned with CamScanner

Bine că eşti tu deştept! Cum de reuşeşte să mă scoată aşa repede din ţâţâni, pe când celorlalţi le-ar lua o veşnicie, nu ştiu.

— Şi pentru că ţi-am zis nu, vii aici cu lopeţi de bani şi mă legi de mâini şi de picioare prin contract? Mă obligi să-mi petrec timpul cu tine? Îmi oferi bani ca să ies cu tine? *Nu mă prostituez*, Colton, tun şi fulger la el, dansând printre scaune să ajung la fereastră, să mă calmez puţin. Cu siguranţă, nu pe banii *tăi*!

Se ridică şi-l aud cum se vine după mine, la geam. Mă ţintuieşte în reflexia ferestrei fără să-şi mute privirea. Corpul meu vibrează.

— Hai să clarificăm o chestie, mârâie la mine. Mai întâi de toate, am motivele mele, personale, să donez aceşti bani şi nu are nicio legătură cu tine. Dar niciuna! Şi, Rylee, află că eu nu plătesc *niciodată* femeile ca să fie cu mine. *Niciodată*. Nu sunt chiar atât de lipsit de eleganţă.

E furios. Mânia sa ajunge la mine valuri, valuri.

— Ai plătit pentru o întâlnire cu mine, îi dau peste nas.

— Donaţie. Licitaţie. Nu înseamnă că am plătit o escortă. Respiră pe nas şi se mai apropie cu un pas, fără să-şi ia ochii din ai mei. Şi apoi, şuieră, apucându-mă de braţ pentru a-şi sublinia vorbele, să nu te mai aud vreodată că vorbeşti despre tine astfel!

Se face tăcere, cuvintele sale se aştern între noi. Ce-l interesează pe el cum vorbesc eu despre mine? Doar nu sunt a lui! Ştiu că nu e înţelept să provoci pe cineva care este deja furios, dar nu mă pot abţine. Nu ştiu de ce, dar simt nevoia să-l stârnesc. Dacă tot mă forţează să fac ce vrea, atunci măcar să fie după cum zic eu.

— Şi-atunci de ce ai nevoie de un contract să te însoţesc la evenimente? îmi smulg braţul din mâna lui. Mi se pare mie sau faptul că nu am cedat şarmului tău irezistibil ţi-a rănit ego-ul, aşa că ai decis să mă legi cumva de tine ca

Scanned with CamScanner

să-ți demonstrezi că nu ți-ai pierdut superputerile tale *de Colton* asupra femeilor?

— Nu am spus nimic despre legat, mi-o retează, rânjind. Dar, dacă asta îți dorești, Rylee, mă ofer cu drag. Îți plac *sforile*?

Dau din cap, peste măsură de uluită de vorbele sale. Nu apuc să îl privesc din nou prin reflexia ferestrei, că obrajii îmi sunt deja roșii ca focul.

— O să mă prefac că n-am auzit ce-ai zis, spun sec, încercând să-mi amintesc unde rămăsesem.

Ăăă, despre ce vorbeam? A, da.

— Și pentru că te-am rănit în orgoliu când nu ți-am căzut neajutorată la picioare, când n-am vrut să devin jucăria ta sexuală, ai decis să te prezinți la mine la serviciu, să te folosești de singurul lucru pe care mi-l doresc cu adevărat, visul pe care mă străduiesc de doi ani să-l îndeplinesc, și să mi-l servești pe o tavă de argint.

— Iar problema ta este că...?

— Problema este că mi l-ai oferit în condiții care să-ți satisfacă ție plăcerile...

Mă blochez, dându-mi seama că am început să bat câmpii. Încep să mă tem că de voi continua cu vorbitul, o să-mi scape vreun gând intim, ceva despre el. Și dacă alunec pe panta aceasta... atunci își va da seama că mă gândesc la el mai mult decât ar trebui.

Colton vine lângă mine și se sprijină cu umărul de geam, țintuindu-mi cu ochii profilul. Între noi se lasă iar tăcere și simt cum mă cuprinde neliniștea sub privirea aceea scrutătoare.

Când deschide gura, vocea sa sună blând și plină de dorință:

— De ce nu vrei să ieși cu mine?

Scanned with CamScanner

Pfoa, cum a schimbat subiectul! Îmi scapă un hohot cristalin. Nervii mei sunt puși la grea încercare. Nu reușesc să-l privesc, prefer să mă uit afară.

— De ce? Eu și cu tine venim din două lumi diferite, Colton, dominate de reguli diferite. Tu vrei o întâlnire ca să lungești o listă deja lungă. Ai zis că vrei să mi-o tragi, apoi să uiți de mine, să-ți vezi de ale tale, spun, citându-l.

Cu colțul ochiului văd că pălește la auzul cuvintelor mele.

— Probabil ești obișnuit ca femeile să-ți declare iubire eternă, în timp ce le cad chiloții de pe ele auzindu-te vorbind în felul ăsta.

Colton dă să zică ceva. Știu deja că o să găsească vreo replică isteață, gen că n-o să am nicio problemă să-i las și pe ai mei să cadă. Chiloții, zic. Folosindu-mă de tactica sa, îl opresc înainte să mă poată întrerupe, ridicând mâna.

— În ce mă privește, mica noastră „aventură" a reprezentat un moment de slăbiciune. Care nu se va mai repeta niciodată.

Mă întorc spre el și-l privesc direct în ochi.

— Nu sunt genul acela de femeie, Ace.

Îmi întoarce privirea la rândul său, cu mușchiul maxilarului zbătându-i-se. Se apleacă spre mine și-mi vorbește aspru, pe un ton care pare sincer.

— Știi foarte bine că undeva, în profunzime, femeia corectă și respectabilă care ești îți dorește, măcar un pic, să exploreze partea aceea nebună, sexy, dezinhibată din tine care începe să-și facă loc la suprafață. Și că eu, fără îndoială, te-aș putea ajuta s-o faci.

Ochii mi se transformă în vâlvătaie. Așa este, are dreptate, dar nu vreau să aibă. Nu-și ia privirea de pe mine cât stau așa, încercată de tot felul de gânduri. Nu vreau să-mi vadă disperarea din ochi.

— Nu joci corect, Colton.

Scanned with CamScanner

— Așa, și? ripostează, întorcându-se și sprijinindu-se cu spatele de geam și un zâmbet care-i face să apară gropița din obraz. Uneori trebuie să joci murdar ca să obții ce-ți dorești.

— Și tu ce îți dorești, mai exact? întreb, încrucișându-mi brațele pe piept ca un scut invizibil. De parcă m-ar putea apăra ceva...

Colton se îndreaptă spre mine, ca un leu pregătit să se arunce asupra prăzii. Se oprește în fața mea, mai aproape decât ar trebui, întinde mâna și-mi ridică bărbia, obligându-mă să-l privesc în ochi.

— Pe tine, spune simplu.

Simt că nu mai e aer în cameră, mi se taie respirația. Mă inundă un sentiment de nesiguranță și de dorință și-i accept răspunsul. Dar căldura dispare repede, când îmi dau seama că așa procedează de obicei. Așa reușește să tot adauge nume pe lista aia a lui. Făcându-te să te simți că ești singurul lucru din lume pe care și-l dorește. Se pricepe. Se pricepe foarte, foarte bine. Dar pe mine nu mă va păcăli.

Mă îndepărtez de el, să pun niște distanță între noi ca să-mi limpezesc mintea.

— Și-atunci de ce îți trebuie un contract? Ce încerci să obții? întreb peste umăr în timp ce mă învârt prin sala de conferințe. Mă întorc iar cu fața la el abia când ajung de partea cealaltă.

— O să mă amenințI că-mi pierd slujba dacă nu mă culc cu tine?

— Nu..., zice zâmbind în colțul gurii. Dar aș putea.

— Și-atunci de ce nu lăsăm vrăjeala și n-o facem aici, ca să nu mai pierdem timpul? explodez, epuizată de jocul ăsta dintre noi doi. Măcar așa putem trece la ce contează cu adevărat. Știi ceva? Hai să folosim chiar masa asta de conferințe, dacă tot ești așa disperat!

— Am putea, zice, râzând, cu un zâmbet sincer pe chip.

Scanned with CamScanner

Apoi pune palmele pe masă și se lasă cu toată greutatea, să vadă dacă ține.

— E suficient de robustă, ridică din umeri. Deși nu asta aveam eu în minte.

Mă privește fără urmă de pudoare, dar tace, ținându-și gândurile pentru el.

— Și, iubito, crede-mă, sunt orice, mai puțin disperat.

Se uită la mine într-un mod care mă face să mă ia cu fiori pe spinare. Încerc să schimb tactica. Așa nu reușesc să-l descurajez, e clar.

— Știm foarte bine amândoi că nu e nevoie să te însoțesc la evenimente. De ce nu iei o iubită de-ale tale cu tine?

Continui să mă mișc, conștientă că, dacă mă voi opri, mai devreme sau mai târziu ne vom atinge. Iar atracția fizică pe care o simt pentru el e prea mare, nu i-aș rezista. Iar dacă aș ceda, aș sfârși în fărâmițe.

— Sunt sigură că ai un stol de frumuseți la dispoziție, care nu așteaptă decât să pocnești din degete.

— Eu nu am iubite, spune mucalit, făcându-mă să mă opresc în loc.

— Oh, înțeleg. *Preferi sexul ocazional?*

Văd cum ochii îi străfulgeră de mânie, dar reușește să-și ascundă reacția cu un rânjet impertinent.

— Deci aveam dreptate. N-am ce să mă aștept de la tine.

— De ce m-aș lega de o singură femeie, când pot avea mai multe? Se păruiesc între ele, doar să le dau atenție, mă provoacă el, încercând să mă enerveze și mai tare.

— Auzi, Colton, tu chiar crezi rahaturile pe care le spui?

Isuseee! Bărbatul ăsta e implacabil și exasperant în același timp. Drept răspuns, rânjește la mine, încrucișându-și brațele pe piept. Încerc să nu mă uit la cum i se mișcă

Scanned with CamScanner

mușchii pe sub tricou. Să nu mă gândesc cum arată fără tricou.

— Ești îngrozitor de plin de tine, Ace.

Își pleacă fruntea, apropiindu-se și uitându-se în ochii mei.

— Nu vrei să facem în așa fel încât să fii tu plină de mine?

Mă opresc iar locului. Comentariul său e prea grosolan și îndrăzneț, și cu toate astea simt cum toți mușchii bazinului mi se încleștează de dorință. Simt căldură urcându-mi-se în obraji și îmi fixez privirea pe un inexistent punct de pe perete, sperând că nu va observa. Râde înfundat de reacția mea, iar eu îl privesc cu o expresie care, sper, îmi ascunde uluiala. Abia după ce-mi permit să mă uit la el uimită câteva secunde, când deschizând, când deschizând gura, în încercarea de a-mi găsi cuvintele ca să-l iau la ocară, îmi dau seama că se joacă de-a șoarecele și pisica. Buzele i se curbează într-un zâmbet și face riduri la coada ochilor.

— Haideee, mă tachinează, făcând încă un pas spre mine. Mi-ai servit-o la fileu. N-am putut să rezist.

Mda. Mie-mi spui?! Îl țintuiesc cu privirea, scuturând din cap.

— Bine, las de la mine. O să mă prefac că n-am auzit ce-ai zis. Dar, serios acum, de ce refuzi să ai o relație serioasă cu cineva?

Ridică indiferent din umeri.

— Nu sunt genul. Nu-mi plac obligațiile. Relațiile înseamnă drame.

Hm, tipul are probleme să se angajeze în ceva serios. Nu mă surprinde.

— Deci aveam dreptate, nu? murmur mai mult pentru mine, decât pentru urechile lui.

Scanned with CamScanner

— În legătură cu ce? mă întreabă, aplecându-și capul într-o parte în timp ce se apropie încet.

Bătăile inimii mi-o iau la galop. Și-a schimbat tonul și aerul. Simt dorință pură pe măsură ce se apropie. Pericol. Corpul mi se încordează, anticipându-i atingerea, iar creierul îmi spune să mă retrag imediat.

— Cu ce ți-am zis sâmbătă. Că ești genul „trage-i-o și uit-o", zic cu un fir de voce.

Îmi pierd din îndrăzneală cu fiecare pas pe care-l face spre mine.

— Ți-am mai spus o dată că nu reacționez bine la insulte. Iar tu m-ai jignit din nou. Meriți o bătaie la fund. Pe genunchii mei.

Mi se strâng coapsele de dorință. Nu că m-ar atrage așa ceva. Și totuși... Așa ceva împreună cu el, mâinile lui pe mine, posedându-mă, împingându-mă dincolo de linia fină dintre plăcere și durere, mă excită până la uitare de sine.

Buzele mi se întredeschid. E la doar câțiva centimetri de mine. Tot corpul meu îl simte. Mirosul său. Respirația sa. Când ridică mâna spre bărbia mea, spinarea mi se arcuiește.

— Nasol, nu-i așa? mă întreabă trecându-și degetele pe maxilar, oprindu-se, pentru ca apoi să-mi mângâie buza de jos cu ele.

— Ce? Oftez încet când degetul său se îndepărtează de pe mine.

— Să reziști doar din principiu, în loc să te abandonezi tentației care se află chiar aici, în fața ta, șoptește el, schimbând tactica. Rylee, nu e nicio rușine în a-i oferi corpului tău ceea ce tânjește.

Stăm față-n față, în picioare, despărțiți doar de câțiva centimetri. Las cuvintele sale să se aștearnă peste gândurile mele. Știu că are dreptate. Dorința fizică pe care o simt mi-o confirmă. Vreau exact ceea ce îmi oferă el.

Scanned with CamScanner

— N-ai cum s-o negi, iubito. Ți-e scris în frunte, pe piele, peste tot.

Mă retrag de parcă m-ar fi mușcat. Cuvintele sale îmi alimentează furia, mă irită.

— Nu! Eu...

— Șșșt, murmură, apropiindu-se la loc de mine, apăsându-mi un deget pe buze, ochii lui strălucind de voluptate. Vreau să știi, Rylee, că nimeni nu a făcut dragoste cu tine așa cum voi face eu, spune pe un ton scăzut, hipnotic, care mă lasă fără aer în plămâni și-mi ia mințile complet.

Mă dau înapoi. Am nevoie să mă îndepărtez de vorbele sale atât de carnale și de aroganța sa evidentă. Este atât de obraznic, de sigur de sine, că aproape îmi devine antipatic. Aproape. E bun tipul, știe să se joace... Păcat că n-o să aflu niciodată dacă ce zice e adevărat sau nu, pentru că *trebuie* să-i dau o lecție ego-ului său uriaș.

— Îți accept condițiile, Colton, semnez contractul, șuier furioasă. Pentru băieții mei. Pentru toți copiii pe care îi vom putea ajuta.

Mă îndrept spre masă să-mi iau lucrurile.

— Nu de dragul tău. Nici din cauza manevrelor stupide pe care le-ai făcut.

Dau nervoasă cu hârtiile de masă. Singurul zgomot care se aude în încăpere este hârtia lovind lemnul. Ridic ochii spre el și-l privesc tăios.

— Și n-o să mă culc cu tine, Ace.

— Ba da, o vei face, zâmbește tâlhărește.

În ciuda faptului că vorbele sale nimeresc la țintă, adică la mine între picioare, reușesc să-i râd în nas.

— Scoate-ți-o din cap...

— Colton!

O voce senzuală toarce la ușa sălii de conferințe, întrerupându-mă.

Scanned with CamScanner

Ridic repede capul și o văd pe Bailey cea zveltă zâmbind seducător, bătând din gene, cu ochi languroși. Toate nesiguranțele mele năpustesc la suprafață. Înghit zgomotos, privind spre Colton, să-i văd reacția. Ochii ni se întâlnesc. Nu și-i luase de la mine, în ciuda faptului că fuseserăm întrerupți. Nu sunt sigură ce să cred. Strânge din buze. Chestiunea rămăsese atârnată între noi, nerezolvată.

Brusc, mă simt nelalocul meu și-mi doresc cu disperare să fug din încăperea aceea. Să fug de bărbatul acesta. Nu vreau să asist la familiaritatea dintre el și Bailey. Nici să mă simt geloasă – da, știu, tocmai ce i-am zis că nu-l vreau.

Oarbă la tensiunea dintre noi, Bailey intră degajată în încăpere și se îndreaptă spre Colton, învârtindu-și pe un deget părul drept, perfect, vopsit în culoarea aramei.

O umbră de regret trece prin ochii lui Colton când își îndreaptă privirea spre ea, îi zâmbește și o salută călduros, ca un adevărat domn. Mă-ntorc brusc să plec, lovindu-mă de scaun, care hârșâie zgomotos pe podeaua de lemn.

— N-am realizat că ai pocnit din degete, mormăi spre el, încercând să ocolesc scaunul.

În spatele meu, Colton râde cu poftă, sincer, la auzul comentariului și, în ciuda frustrării, mă face și pe mine să zâmbesc. Ieșind din sală, îl aud strigându-mă. Nu mă opresc din mers, dorindu-mi să pun cât mai multă distanță între mine și el.

— Discuția nu se încheie aici, Rylee! strigă el.

Continui fără să răspund, trec de biroul meu și merg direct la lift. Ignor apelul de la Stella și văd că-mi intră un mesaj vocal, apoi observ că, din fericire, ușa ascensorului se deschide când ajung aproape. Am nevoie de aer să-mi limpezesc gândurile.

Sunt o femeie încrezătoare, căreia nu-i e frică să vorbească pe șleau și, cu toate acestea, mă simt ca o fetișcană care se smiorcăie. Colton mă umple de hormoni,

Scanned with CamScanner

acum furioasă și un minut mai târziu dornică de gura lui pe trupul meu!

Mă trântesc de peretele liftului, exasperată. Mă agită în ultimul hal. Mă umple de furie. Nici nu mai știu ce-mi doresc mai mult: să-l iau la palme sau să i-o trag.

Scanned with CamScanner

Capitolul șase

Soarele californian mă ajută să mă relaxez. Mă aflu în curtea din spatele casei mele. Las șezlongul pe spate, întorcându-mi capul spre lumina care începe să se ascundă dincolo de linia orizontului. Frunzele palmierilor aliniați lângă gard freamătă de la briză și sunetul mă liniștește.

Evenimentele de azi m-au ostenit. În mai puțin de douăzeci și patru de ore trebuie să mă întorc la Cămin, să iau locul lui Josie, care a răcit. Deși abia se înserează, trebuie să mă pregătesc să mă bag în pat, să dorm, sunt epuizată. Însă mă las convinsă de Haddie să bem împreună un pahar de vin și să mâncăm niște pizza.

Închid ochii și-mi las capul pe spate, oftând; îmi permit să cred că noile clădiri vor deveni realitate. Că noua abordare pe care am adoptat-o noi pentru a trata copiii orfani se va aplica pe scară largă, că va deveni un protocol inovator, care va schimba sistemul de plasament. Vom crea un precedent, demonstrând că, atunci când sunt crescuți în grupuri mici, sub același acoperiș, supravegheați, educați să urmeze reguli, mergând la școală, consiliați psihologic, copiii devin adulți funcționali. Vor crește cu sentimentul apartenenței.

Simt un fior de mândrie când mă gândesc la toate oportunitățile și la toate speranțele pe care le putem crea dacă reușim să ducem proiectul până la capăt.

Scanned with CamScanner

Apoi mă înfior din nou, gândindu-mă la el. Încă nu știu ce trebuie să înțeleg din declarația aceea a sa cum că „nu vrea relații serioase". De ce nu mi-l scot din minte, dacă nu are nimic de oferit? *Pentru că are*. N-am cum să neg că e teribil de atrăgător. Și nici nu pot să ignor faptul că ies scântei ori de câte ori mă atinge. Dar nu vreau să mă încurc cu el, nici să cad în mrejele sale de seducător, mai ales acum când sunt obligată să-l frecventez din motive de serviciu.

Oftez din rărunchi când ușa se deschide și intră Haddie cu o sticlă de vin, două pahare, pizza și șervețele. Îmi dau seama că mor de foame. Vine spre mine, cu soarele în spate modelându-i figura înaltă, făcându-i să strălucească părul blond ca o aureolă. Poartă o pereche de pantaloni scurți, kaki și o cămașă portocalie, are picioarele lungi și sâni generoși. Ca de obicei, este perfect accesorizată și impecabil de dichisită. O iubesc ca pe sora pe care n-am avut-o niciodată, în ciuda faptului că arată tot timpul perfect și că pe lângă ea mă simt întotdeauna plină de tot felul de cusururi.

— Mor de foame, o anunț, ridicându-mă de pe șezlong să o ajut să aducă totul la masă.

— Iar eu mor de curiozitate să aflu ce se petrece. De ce ești așa gânditoare, mă îmboldește ea, turnând vinul în pahare, în timp ce eu pun pizza în farfurii.

— Exact ca la facultate, în camera noastră, spun, arătând cu capul spre masă, și râd amintindu-mi.

Fuseserăm colege de cameră încă din primul an de facultate. N-aș fi crezut niciodată că blonda Barbie pe care am cunoscut-o în săptămâna de orientare de la facultate avea să devină cea mai bună prietenă a mea. A intrat unduioasă în camera noastră, frumoasă ca un manechin Ralph Lauren în timpul unei campanii publicitare, plină de încredere în sine, urmată la câțiva pași de familia sa perfectă, de pus în ramă. A pus stăpânire pe dormitorul amărât, cu pereții de cărămidă spoiți și pe baia minusculă. Iar eu, stângace, am stat și-am urmărit-o, speriată la gândul că, în fiecare

Scanned with CamScanner

dimineaţă când mă voi trezi, apropierea de creatura aceasta magnifică îmi va reaminti că sunt o fiinţă mediocră.

Am stat jos, cu privirea fixată pe tivul rochiei, în timp ce părinţii ei plecau. Apoi ea a închis uşa, s-a întors spre mine, cu gura în formă de inimă deschisă toată un rânjet, şi a zis:

— În sfârşit, am scăpat de ei!

Cu coada ochiului am urmărit-o trântindu-se cu spinarea de uşă. S-a uitat la mine cu capul într-o parte, cântărindu-mă.

— Cred că a venit momentul să sărbătorim! a zis, dând fuga la valiza sa, din care a scos după câteva clipe o sticlă de tequila ascunsă printre lucruri.

Apoi s-a trântit pe pat, lângă mine. A scos dopul şi-a ridicat sticla în aer, între noi.

— Pentru boboci! a toastat. Pentru prietenie, şi liberate, şi băieţi drăguţi şi pentru sprijinul reciproc.

S-a strâmbat dând pe gât o gură din băutura tare, apoi mi-a înmânat sticla. Neliniştită, eu mă uitam când la ea, când la sticlă şi, pentru că îmi doream cu disperare să mă placă, am tras o duşcă, de m-a făcut să-mi dea lacrimile.

— Doamne, ce naive eram! Şi tinere, îşi aminteşte. Câte ni s-au mai întâmplat de atunci, din prima săptămână, şi până acum!

— O sticlă de tequila ieftină şi dăm vremea înapoi, râd, apoi rămân tăcută.

Pe cer încep să-şi facă apariţia stelele, iar razele soarelui dispar.

— Au trecut opt ani, Had, spun, o grămadă de timp.

Apoi iau o gură de vin roşu şi-l las să-mi calmeze anxietatea care mă asaltează.

— Da, zice ea, aşezându-se şi privindu-mă, suficient cât să-mi dau seama că ai ceva pe suflet. Ce se întâmplă, draga mea Ry?

Scanned with CamScanner

Zâmbesc, recunoscătoare să am o prietenă ca ea și, în același timp, plină de ciudă că nu-i mai pot ascunde nimic. Simt că mă podidesc lacrimile, copleșită brusc de toate emoțiile prin care am trecut.

Haddie își îndoaie picioarele perfecte sub ea, se întinde spre mine și-mi pune o mână pe genunchi.

— Rylee, ce-i cu tine? Ce te tulbură?

Îmi ia puțin să-mi regăsesc vocea; aș vrea să-i povestesc totul, să-i cer o părere, să o întreb dacă mă comport ca o încuiată cu Colton. Dar cred că știu deja ce-mi va spune, dacă mă confesez, și tocmai de aceea mă blochez. Nu vreau s-o aud spunându-mi că este în regulă să trec mai departe, să simt din nou. Că nu-i pătez memoria lui Max, nici iubirea care ne-a legat, dacă fac loc altcuiva în viața mea.

— Prea multe. Nici nu știu de unde să încep, mărturisesc, încercând să-mi cern gândurile. Sunt epuizată din cauza serviciului, mă îngrijorează faptul că Zander nu face niciun progres, trebuie să pun ordine în detalii după evenimentul de sâmbătă seară, spun, trecându-mi degetele prin păr. În plus, mâine trebuie să mă întorc la Cămin, să-i țin locul lui Josie, pentru că s-a îmbolnăvit...

— Nu se poate duce altcineva? întreabă ea, mușcând din felia de pizza. Ai muncit prea multe ore săptămâna asta. Abia dacă ai dat pe-acasă.

— Nu e disponibil nimeni. Nu săptămâna asta. Au depășit toți orele de lucru din cauza evenimentului... Și, pentru că eu sunt plătită, sunt singura alegere posibilă, îi explic.

— Rylee, eu înțeleg de ce o faci, de ce iubești ce faci, dar așa te omori cu zile...

— Știu. Știu. Vorbești ca maică-mea! mușc și eu din pizza și mestec încet. Însă vestea bună este că am făcut rost de restul de fonduri necesare pentru clădirile noi.

Scanned with CamScanner

— Poftiiim?! exclamă ea, ridicându-se în picioare. Și nu mi-ai zis nimic?! Trebuie neapărat să sărbătorim! spune, dând noroc cu mine. Ce s-a întâmplat? Cum? Detalii!

— Mai trebuie să punem la punct ultimele aspecte înainte de a face totul public, spun, încercând să nu-mi arăt nemulțumirea față de modul în care am obținut fondurile, abia apoi vom face anunțul. Sper ca răspunsul meu să-i fie suficient și să nu-mi pună alte întrebări.

— OK, spune încet, scrutându-mă din priviri, neînțelegând cum de nu îi povestesc mai multe. Atunci care-i treaba cu întâlnirea și cu licitația? Dane mi-a povestit.

Îmi las ochii în jos, răsucindu-mi inelul de pe degetul inelar. E un gest pe care îl fac din obișnuință.

— Nu sunt sigură, zic, ridicând privirea.

Haddie mă studiază în vreme ce învârt inelul. Apoi mă privește, cu ochii umezi.

— Este din cauza faptului că se apropie aniversarea? De aceea te simți așa copleșită?

Se ridică din scaun și se așază lângă mine, înconjurându-mă cu brațele.

Pentru un moment scurt, mă las dusă de amintiri și de gânduri despre data care se apropie. Nu făcusem nicio legătură între cele două chestiuni încă, între starea emotivă în care mă aflam și reacția mea la legătura – inexistentă – cu Colton. Bănuiesc că subconștientul meu ignoră intenționat apropierea datei aceleia dramatice, dorindu-și să uite de doliul care-mi va rămâne în suflet pentru totdeauna.

Îmi șterg o lacrimă de pe obraz și mă retrag din îmbrățișarea lui Haddie.

— Cine știe..., ridic din umeri. Se întâmplă prea multe, prea repede.

Ceea ce este adevărat, dar, chiar și așa, mă simt vinovată că nu-i spun tot lui Haddie.

Scanned with CamScanner

— Știi ceva, spune înmânându-mi paharul cu vin, hai să bem, să ne plângem de milă și apoi să râdem de blegele de noi.

Zâmbetul sincer mă binedispune.

Ciocnesc paharul cu al său, recunoscătoare că mi-e prietenă.

— Noroc, draga mea!

Scanned with CamScanner

Capitolul șapte

Mi-arunc un ochi la ceas, termin să-l ajut pe Ricky cu despărțirea în silabe, apoi îl trimit la joacă, alături de ceilalți. Mai sunt treizeci de minute până termin schimbul, după care urmează două glorioase zile libere. De fapt, e vorba de unul dintre rare mele weekenduri libere și, cu toate că m-am lăsat convinsă de Haddie s-o însoțesc la petrecerea de lansare a noului rom produs de compania pentru care lucrează, sunt bucuroasă să fiu liberă.

Ar fi eufemism să zic că am avut o zi grea.

Mai devreme, am fost sunată de la școală să-l iau pe Aiden, pentru că s-a luat iar la bătaie. Directorul mi-a făcut morală și mi-a zis că e posibil să fie obligat să ia măsuri de disciplină, dacă va continua așa. L-am întrebat dacă și ceilalți băieți, cei care îl tot hărțuiesc pe Aiden, primesc același tratament. Mi-a răspuns printr-un mormăit evaziv.

Cât erau băieții la școală, m-am putut dedica complet, spre bucuria mea, lui Zander. Colegii mei, consilieri psihologici, au considerat că, până nu începe să comunice verbal, este mai bine să facă școală de acasă. Să încerci să predai ceva unei persoane care în majoritatea timpului este apatică e o aventură mai mult decât frustrantă. Îmi doresc din suflet o schimbare, chiar și una minusculă. Ceva îmi spune că Aiden știe cât țin la el. Că mi-aș dori foarte mult ca

Scanned with CamScanner

el să o fi avut pe mama sa, să-l poată alina. Să-l îmbrățișeze. Să-i spună că-l iubește.

Băieții își văd de ale lor, în timp ce eu stau la masă și-i verific temele lui Shane. Tura lui Jackson s-a încheiat acum o oră, iar Mike, înlocuitorul său, face ședința de terapie cu Connor.

Sunt impresionată de progresele pe care le face Shane la școală, după multele sesiuni în doi de care a avut parte. Mi-arunc privirea prin sufragerie. Kyle și Ricky și-au adus colecția de cartonașe cu jucători de baseball. Stau pe jos, lângă măsuța de cafea, și se uită la o partidă de baschet la televizor. Zander stă la locul său obișnuit, cu jucăria de pluș strânsă la piept și cu privirea goală. Scooter e întins pe covor și colorează o carte cu Spiderman. Din dormitorul din spate se aude muzică, semn că Shane e la el în cameră. Termin de corectat tema lui Shane, verific în ce stadiu se află mâncarea pentru cină și programul de activități afterschool pe săptămâna viitoare. Aud ciocănind la ușa de la intrare și n-apuc să pun pixul jos, că-l aud pe Shane strigând din dormitorul său:

— Deschid euuu!

Rânjesc, pentru că știu că este „fata aceea cu care este prieten". A venit pe aici și săptămâna trecută și de atunci Shane e în al nouălea cer.

— Uită-te pe vizor înainte să deschizi, îi spun, apoi mă ridic și mă îndrept spre hol. Când ajung la colțul care duce spre foaier, Shane trece pe lângă mine, cu o față dezamăgită.

— Te caută pe tine, zice, lăsându-se apoi să cadă pe canapea.

Cotesc, gândindu-mă că probabil e un curier. Primim mereu tot felul de acte de-ale copiilor aici, la Cămin. Ajung la ușă și, când ies, dau nas în nas cu Colton. În ciuda faptului că poartă ochelari de soare, îmi dau seama că mă măsoară

Scanned with CamScanner

din cap în picioare. Fața i se deschide într-un zâmbet leneș, în colțul gurii, care îi face să se ivească gropița.

Blestemata asta de respirație a mea care mi se taie numai când îl văd! Deși nu-l vreau aici, nici complicațiile pe care le aduce în viața mea, adică „una mică și apoi dispar din peisaj", freamăt de emoție să-l văd. Iar ăsta nu este deloc un semn bun pentru mine.

Mă opresc în ușă, zâmbind cu gura până la urechi, conștientă că nu e de bine. Stăm așa, uitându-ne unul la celălalt, studiindu-ne, câteva momente bune. E îmbrăcat cu niște blugi tociți și un tricou negru care i se lipește de pieptul musculos. Modul simplu în care e îmbrăcat îl face devastator de atrăgător. Părul negru e ciufulit de vânt, sălbatic, al dracului de sexy.

Totul în el îmi spune că e aici să-mi facă necazuri. Iar eu stau direct în ținta sa, ca o căprioară în lumina farurilor, incapabilă să mă mișc. Adio stăpânire de sine. *Sunt praf.*

— Bună, Rylee.

Are o răgușeală în glas care mă face să mă gândesc imediat la gura sa pe a mea. La mâinile sale pe mine. La valurile de fiori pe care le simt prin tot corpul.

Mi-aplec capul într-o parte și mă uit la el.

— Bună, Ace, zic, în defensivă. De când ai adăugat și hărțuirea la repertoriul tău de talente?

Îmi bag mâinile în buzunarele de la spate ale blugilor și mă sprijin de ușă. El își dă jos ochelarii de soare și și-i pune la anchiorul tricoului. Privirea verde-smarald dogorește. Greutatea ochelarilor îi descoperă câteva fire de păr creț de pe piept. Îmi dezlipesc ochii de acolo pentru a-l privi în față.

Îmi răspunde cu jumătate de rânjet.

— Ți-aș face o demonstrație a talentelor mele, dacă m-ai lăsa, iubito.

Îmi dau ochii peste cap.

— Umblatul după fuste nu e un talent.

Scanned with CamScanner

— Nu e, zice tărăgănat și dă încet din cap, dar eu vorbeam de celelalte talente ale mele. Și nu sunt puține.

Ridică din sprânceană și un zâmbet malițios îi apare în colțul gurii.

— Și, pentru că tot fugi de mine și nu mă lași să-ți demonstrez ce și cum, nu reușim să rezolvăm mica noastră problemă cu întâlnirea pe care mi-o datorezi.

Se apropie cu un pas. Are privirea jucăușă. Eu fac un pas înapoi pe hol, neîncrezătoare în dansul ăsta în care ne-am prins.

— Nu mă inviți înăuntru, Ryles?

— Nu cred că e o idee bună, Donavan. Mama m-a învățat să stau departe de băieții ca tine.

Îmi zâmbește de sus.

— De-ai ști, murmură, privindu-mă fix în ochi.

Ah, ce mă irită zâmbetul acela arogant! Se apropie încă un pas, făcându-mi pulsul să crească.

— Ce vrei? De ce ești aici? șuier furioasă.

— Îmi vreau întâlnirea, spune încet, subliniind fiecare cuvânt. Iar eu obțin întotdeauna ce vreau.

Își pune ambele mâini pe tocul ușii, sprijinindu-se de el; silueta sa blochează lumina soarelui de după-amiază, trăsăturile întunecate îi sunt subliniate de lumina strălucitoare.

Dau din cap uluită de îndrăzneala și de înfumurarea de care dă dovadă.

— Nu de data asta, îl contrazic.

Dau să închid ușa și să plec înapoi pe hol, însă Colton mă prinde imediat de partea de sus a brațului, mă răsucește spre el și mă lipește de tocul ușii.

— Așa, iubito, nu te lăsa. Cu cât ești mai țâfnoasă, cu atât mai rău mă exciți.

Scanned with CamScanner

Tonul vocii îi sună și periculos, și amuzat. Simt furnicături în tot corpul.

Rahat! Cum e posibil să facă niște cuvinte așa vulgare să sune a promisiune seducătoare?!

Își împinge coapsele în mine, țintuindu-mă de lemnul tare. Și eu, și el respirăm sacadat și nu sunt sigură dacă e din cauza presiunii fizice sau a apropierii dintre noi.

Colton îmi dă drumul la braț și-mi cuprinde obrajii în palme, trecându-și degetul mare pe linia maxilarului. Ochii translucizi ard într-ai mei și observ cum se luptă cu sine, strângând din dinți.

— Oricât mi-aș dori să te fac să fugi de mine spre binele tău, Rylee, murmură la doar câțiva centimetri de gura mea, simt că mor dacă nu te gust. Își trece degetele pe gâtul meu, făcându-mă să simt că-mi ia foc pielea. A trecut prea mult timp de când te-am savurat ultima dată. Mă. Faci. Să-mi. Pierd. Mințile. Ritmul *staccato* în care pronunță ultimele cuvinte se potrivește cu bătăile rapide ale inimii mele.

Doamne, simt că mor! Dacă nici vorbele astea nu mă fac să mă înec de dorință, nu știu ce altceva ar putea. Bărbatul ăsta reușește să mă seducă doar din cuvinte. Mă provoacă, îmi testează voința, rezistența, făcându-mă să-mi doresc mult mai multe decât ar trebui. Respirăm gură la gură, iar eu încerc cu disperare să-mi regăsesc cuvintele. Să zic ceva cât de cât coerent. Simpla lui prezență îmi face sinapsele să intre în avarie.

— De ce te mai obosești să mă avertizezi, șoptesc abia auzită, complet imobilizată de privirea sa, dacă oricum intenționezi să-ți iei ce-ți dorești?

Apuc să văd cum zâmbește scurt înainte de a pune stăpânire pe gura mea, de a-și înfige mâinile în mine, demonstrându-mi că așa e, își ia ce vrea. Și încă puțin pe deasupra. Nu este un sărut tandru. Îi simt foamea, nevoia profundă. Ne lovim dinți în dinți. Buzele și limba i se mișcă

Scanned with CamScanner

frenetic pe ale mele, în timp ce cu mâna mă apucă de părul strâns în coadă, trăgându-mă, obligându-mă să nu mă mișc.

Toată frustrarea pe care am acumulat-o explodează, făcându-mă să-i savurez sărutarea în aceeași măsură în care el mă savurează pe mine. Sunt prizoniera acestui uragan care este Colton. Iau tot ce-și ia și el. Îl înconjor cu brațele, trecându-mi mâinile pe spinarea sa, bucurându-mă de liniile mușchilor săi. Colton se mișcă odată cu mine. Îl mușc ușor de buza de jos, excitată de geamătului profund care-i scapă. Ne împingem unul în celălalt, insațiabili, ca și cum atingerile acelea nu ar fi suficiente. Singurul gând care-mi trece prin mintea este că vreau *mai mult*.

Dar aud băieții strigând în sufragerie, probabil reacționează la meciul pe care-l urmăresc, și revin brusc la realitate, ca un înger care-și pierde aripile. Îl îndepărtez pe Colton de mine.

Sprijinită cu mâinile de perete, încerc să-mi recapăt echilibrul, să respir normal, să-mi revin. Am luat-o razna! Mă giugiulesc la serviciu! Și nu e prima dată! Ce, Doamne iartă-mă, îmi face bărbatul ăsta? Pierd contactul cu realitatea când e aproape. Nu mă pot comporta în halul ăsta! Pur și simplu nu se poate. Mă cutremur. La propriu. Nu a mai reușit nimeni, niciodată să-mi smulgă o reacție fizică atât de fățișă, de evidentă, și lucrul ăsta mă sperie.

Colton rămâne în fața mea, calm, urmărindu-mă cu atenție. De ce mă simt ca și cum aș fi alergat la maraton, iar el arată ca un spectator?

Îmi regăsesc, în sfârșit, vocea.

— Ai dreptate, îi spun cu amar. Ar trebui să fug de tine.

Îmi arunc privirea în spate, pe hol, dar prind cu coada ochiului grimasa care trece pe chipul său.

— Trebuie să mă întorc la băieți. Găsești singur ieșirea, îi spun și plec brusc înapoi la responsabilitățile mele. La realitatea mea.

Scanned with CamScanner

Intru în încăperea mare încercând să-mi confecționez un zâmbet, fără însă să reușesc. Toți băieții sunt unde i-am lăsat, din fericire. Respir ușurată că niciunul dintre ei nu s-a aventurat pe hol și n-a văzut-o pe supraveghetoarea lor comportându-se ca o adolescentă căzută pradă hormonilor.

Văd ceva cu coada ochiului. Mă întorc și dau de Colton la intrarea în sufragerie, cu mâinile în buzunarele blugilor, sprijinit într-un umăr de perete. Chipul său tace, dar ochii în mii de nuanțe spun multe.

Ce mai vrea acum? De ce nu mă lasă în pace?

Îl fulger cu privirea, sperând că reușesc să-l fac să înțeleagă că sunt tulburată. Observ că Shane l-a văzut pe străinul care stă acolo, la el în casă. Își întoarce atenția spre Colton, cântărindu-l din priviri. Se încruntă, neștiind de unde să-l ia pe necunoscutul acela.

— Ce vrei? mă răstesc, în ciuda faptului că încerc să-mi controlez tonul vocii.

Ultimul lucru de care băieții au nevoie este să asiste la o confruntare. Observ cum Kyle și Ricky își înalță capetele privind de peste masă ca două suricate.

Colton privește spre băieți și zâmbește politicos, deși în ochii săi încă văd tensiune.

— Ți-am spus, Rylee, că eu îmi ridic întotdeauna premiile, spune tărăgănat. Ce e al meu.

Zâmbește insolent la mine, așteptând să vadă cum reacționez.

— Poftim?

— Îmi ești datoare cu o întâlnire, Ryles.

Toți băieții sunt cu ochii pe noi acum. Partida de baschet e dată uitării. Shane rânjește. E destul de măricel să perceapă tensiunea sexuală, deși nu înțelege foarte bine.

Colton se îndreaptă spre mine, stând cu spatele la spectatori, astfel încât ei să nu mă poată vedea, să nu-mi

Scanned with CamScanner

poată vedea reacțiile. Respir ușurată când văd că se oprește la o distanță respectuoasă.

— Regret, Ace, zic încet, ca să mă audă doar el. Dar porcii încă n-au început să zboare. Te anunț când s-o întâmpla.

Se apropie încă puțin și-mi spune șoptit:

— Nu cred că știi prea multe despre porci, Rylee. De ce să fii așa glacială, când știi că eu reușesc să te fac să te topești?

Cuvintele sale lovesc direct în respectul meu de sine. Aroganța sa mă face să clocotesc de furie, dar trebuie să-mi păstrez calmul și să evit să provoc o scenă în fața copiilor mei.

Ceva de dincolo de umărul său îmi distrage atenția și-mi iau ochii de la ai săi. Mă dau într-o parte să văd ce se întâmplă. Mi se taie respirația când îl văd pe Zander ocolind canapeaua, cu jucăria de pluș strânsă în brațe, venind spre noi. Are o expresie curioasă pe chipul de obicei apatic.

Colton se întoarce și el să vadă la ce mă uit așa. Dă să mă întrebe ceva, dar ridic mâna ferm, indicându-i să tacă. Din fericire, mă ascultă. Toți băieții din cameră s-au întors și se uită și ei, curioși; este prima dată când Zander a luat inițiativa, dorind să interacționeze cu cineva.

Vine lângă noi, uitându-se stăruitor la Colton. Deschide ușor și apoi închide în mod repetat gura. A făcut ochii mari. Mă las pe vine, să ajung la nivelul său. Aflat lângă mine, Colton încearcă să priceapă de ce reacționez așa.

— Salut, îl aud spunând pe un ton cald.

Zander se oprește și continuă să-l fixeze cu privirea. Mi-e teamă ca ceva din înfățișarea lui Colton ori hainele sale să nu-i provoace vreo reacție lui Zander. Vreo amintire urâtă care-l obligă să se apropie, să vadă dacă este reală. M-aștept să facă o criză, să-l aud țipând, să-l văd luptându-se, pradă terorii.

Scanned with CamScanner

— Zander, este totul în regulă, scumpule, spun încet, aşteptând ca vorbele mele să treacă dincolo de starea de transă în care se află, să ştie că o voce cunoscută, grijulie se află acolo, lângă el. Îmi întorc capul spre Colton, ţintuindu-l cu privirea.

— Trebuie să pleci. Acum! îi ordon, temându-mă de ce poate vedea Zander în el.

Însă Colton mă ignoră, face un pas înainte şi se lasă pe vine, la rândul său. E atât de linişte, încât aud scârţâitul pantofilor săi pe gresie. Probabil unul dintre băieţi a dat sonorul televizorului la minimum.

— Hei, prietene, spune liniştitor, ce mai faci? Eşti bine?

Zander face un pas spre Colton şi pe buze îi apare o umbră de zâmbet. Incredibil! Nu este speriat. Dimpotrivă, îi place de Colton! Îi arunc o privire rapidă, temându-mă să nu ratez cumva vreo reacţie a lui Zander. Colton îmi răspunde din ochi că a înţeles. A înţeles că se întâmplă ceva. Ceva important. Şi că trebuie să fie precaut.

— Te cheamă Zander, nu-i aşa?

Doi ochi bântuiţi se uită într-ai lui Colton, apoi dă uşor din cap că da. Îmi ţin respiraţia, gata-gata să plâng. Tocmai s-a deschis o breşă.

— Ia, spune-mi, Zander, îţi plac cursele de maşini?

Îi aud pe băieţii din mica noastră familie cum murmură extaziaţi, dându-şi seama cine este Colton. Devin din ce în ce mai gălăgioşi, obligându-mă să le arunc o privire încruntată, să-i potolesc. Funcţionează.

Colton îi întinde mâna lui Zander.

— Mă bucur să te cunosc, Zander. Eu sunt Colton.

Pentru a doua oară în trei zile, rămân mută de uimire. Mi se-nvârte capul văzându-l pe micul Zander întinzând mâna şi strângându-i-o pe a bărbatului de lângă mine. Sub ochii mei, un băieţel face primii paşi, scăpând din

Scanned with CamScanner

prinsoarea devastatoare a unei traume violente. Este prima dată în ultimele trei luni când inițiază un contact cu cineva.

Colton ia mânuța lui Zander și o strânge ușor. Când salutul se încheie, Zander își lasă mâna acolo. Nu dă niciun semn că ar vrea să și-o retragă. Colton îi satisface dorința și continuă să-l țină de mână, cu un zâmbet tandru pe chip.

Simt că lacrimile îmi ard ochii, cu greu reușesc să nu plâng. Aș vrea să țopăi și să strig de fericire. Să-l iau de Zander, să-l îmbrățișez și să-i zic ce mândră sunt de el. Dar nu fac nimic din toate acestea. Momentul este mult mai intens decât toate câte am zis, la un loc.

— Fii atent, Zander. Dacă Rylee acceptă să iasă cu mine la întâlnirea de care tot încearcă să scape, spune Colton, fără să-și ia ochii de la el, atunci te voi lua cu mine pe pistă, la următorul test, ca invitatul meu special. Ce zici?

Umbra de zâmbet revine pe buzele lui Zander și ochii i se luminează pentru prima dată, apoi dă din cap că da.

Îmi pun o mână pe inimă, cuprinsă de bucurie. În sfârșit! Și totul doar pentru că a venit Colton după mine în casă. Pentru că nu m-a ascultat. Și pentru că se folosește de unul dintre copiii mei să mă șantajeze ca să ies cu el. Îmi vine să-l pup aici, pe loc! Mă rog, tocmai ce-am făcut-o un pic mai devreme... Dar aș putea s-o fac din nou! În momentul acesta aș face orice mi-ar cere Colton, doar să-i mai văd o dată zâmbetul lui Zander.

Colton îi strânge mâna din nou.

— Așa rămâne, prietene.

Îi dă drumul la mână, se apropie de el și-i șoptește:

— Promit.

Buzele lui Zander se curbează într-un zâmbet. Două gropițe mici îi apar în obraji. Zander are gropițe! Iar eu habar nu aveam. Își retrage mâna, dar continuă să se uite la el, în așteptare, ca și cum ar vrea să știe când anume. Colton îmi cere ajutor din priviri. Mă ridic în picioare.

— Zander, scumpule.

Scanned with CamScanner

Își ia ochii de la Colton și se uită la mine.

— Eu și Colton mergem acum la bucătărie să planificăm totul. Vrei să vii cu noi sau preferi să termini de văzut partida de baschet cu băieții? întreb încet.

Zander își trece ochii când la Colton, când la mine.

— Prietene, uite cum facem: nu o să plec, merg doar la bucătărie câteva minute să discut cu Rylee, da? Vrei să te uiți tu la meci ca să-mi povestești după aceea ce am ratat până terminăm?

Zander încuviințează ușor, fără să-și ia ochii de la Colton, ca să se asigure din nou că nu-l minte. Bănuiesc că îl crede, pentru că își strânge animăluțul de pluș și pornește înapoi spre canapea. Shane se uită la mine neîncrezător, apoi ia telecomanda și dă drumul volumului.

Mă ridic de pe jos, observând că toți băieții, în afara lui Zander, stau cu ochii pe Colton. Nu vin celebrități pe la noi în fiecare zi. Colton observă că-l privesc și le zâmbește cu toată gura.

— Stați liniștiți, le spune, puteți veni toți când îl duc pe Zander pe pistă.

Camera se umple de un amalgam de chicote de bucurie.

— Gata, gata, îi calmez eu. Ați obținut ce-ați vrut. Acum întoarceți-vă la meciul vostru, astfel încât eu și Colton să putem discuta câteva chestiuni.

Se supun – mai mult sau mai puțin –, iar noi pornim către scaunele din bucătărie. Îl invit pe Colton să ia loc și dau ocol mesei, ca să putem sta față-n față. Îl văd pe Shane uitându-se la noi, cu o privire plină de îngrijorare, întrebându-se de ce mă supărase Colton.

Dintre multitudinea de emoții pe care mi le-a provocat Colton în ultima săptămână, de când l-am cunoscut, recunoștința pe care o simt în acest moment învinge totul.

Ridic ochii să-l privesc, incapabilă să-mi rețin lacrimile.

Scanned with CamScanner

— Mulțumesc! murmur.

Nu este decât un cuvânt, dar expresia de pe chipul său îmi spune că înțelege cât de mult înseamnă.

Încuviințează din cap.

— Pentru puțin, spune el, cu vocea un pic răgușită de emoții. Toți avem un trecut, spune, mai mult pentru sine.

— Ai făcut ceva extraordinar, zic, copleșită încă de ce se întâmplase.

Mă uit spre Zander și zâmbesc. Reușise. Se eliberase. Făcuse un pas afară din întuneric. Dintr-odată, simt că pot spera. Toate lucrurile care acum par posibile mă împing să iau o decizie impulsivă.

— Colton!

Îl smulg din gândurile sale. Își ridică fruntea, tresărind din cauza tonului meu. Știu că voi regreta asta mai târziu, dar decid să-mi urmez instinctul. Să mă comport impulsiv și să fac ce-mi vine.

— Peste zece minute tura mea se încheie, spun, iar el mă privește fără să înțeleagă unde vreau să ajung. Îți datorez o întâlnire, așa că hai să ieșim.

Scutură din cap de parcă nu i-ar veni să creadă că am zis ce-am zis.

— Ăăă, bine, se bâlbâie.

Îmi pare bine că am reușit să-l iau prin surprindere. Dă să se ridice și schițează un zâmbet.

— N-am făcut nicio rezervare, nicăieri...

— Și ce? dau din mâini. Localurile scumpe nu sunt genul meu. Prefer simplitatea. Un burger sau ceva.

Colton face ochii mari la mine, uimit.

— În plus, ai plătit deja suficient întâlnirea asta, de ce să mai arunci bani și pe mâncare?

Scanned with CamScanner

Mă privește lung și am impresia că încearcă să înțeleagă dacă vorbesc serios sau nu. Când mă uit la el de parcă ar fi greu de cap, continuă:

— Ești incredibilă! Știi, nu?

Cuvintele acelea simple îmi ajung direct în inimă, pentru că le-a spus sincer.

Îi arunc un rânjet peste umăr, plecând să-mi iau lucrurile din camera mea și să mă aranjez puțin.

— Revin imediat.

Când mă întorc, după câteva minute, îl găsesc pe Mike strângându-i mâna lui Colton în bucătărie, buimăcit de uimire. Auzindu-mă sosind, Colton se-ntoarce spre mine:

— Gata? mă întreabă.

Ridic din deget, să aștepte un moment.

— Am plecat, le zic băieților, care se ridică să mă îmbrățișeze de la revedere.

Cred că prezența lui Colton, faptul că ne cunoaștem, m-a ridicat în ochii lor la statutul de vedetă rock, judecând după modul în care mă strâng în brațe.

Cât băieții mă salută, îl văd pe Colton mergând spre canapea și ghemuindu-se în fața lui Zander. Îi spune ceva, dar nu reușesc să aud ce.

Scanned with CamScanner

Capitolul opt

Când eu și Colton ieșim din casă, simt că mă cuprinde o senzație bizară de calm. Cred că tocmai am găsit modul ideal de a-i oferi întâlnirea mult dorită. L-am prins cu garda jos și n-a avut timp să facă planuri. Iar prin *planuri* înțeleg răsfățuri exagerate și scene premeditat de seducătoare. Două lucruri de care prefer să mă lipsesc. Și-așa mi-e greu să-i rezist.

— Mergem cu mașina mea, spune, punându-mi o palmă pe spate și îndrumându-mă către o decapotabilă neagră precum cărbunele, parcată în curbă.

Căldura mâinii sale mă liniștește. Vehiculul, un Aston Martin, este splendid și pare extrem de bine îngrijit. Arată de parcă ar putea zbura și, preț de o clipă, îmi imaginez cum ar fi să mă așez la volan, să apăs accelerația până la capăt și să las toate fantomele în urma mea.

— Frumoasă mașină, recunosc, încercând să nu par totuși prea entuziasmată.

Sunt sigură că e obișnuit să fie lingușit de femei inclusiv pentru mașinile pe care le are. Eu n-am s-o fac. *Hai, să-nceapă jocurile*, mă gândesc.

— Mulțumesc.

Îmi deschide portiera pasagerului și mă strecor înăuntru, pe scaunul din piele neagră, admirând interiorul fabricat manual și opulența orbitoare.

Scanned with CamScanner

— M-am gândit că e prea frumoasă vremea, așa că am luat decapotabila, spune, ocolind mașina și urcându-se apoi lângă mine. Dar nu m-am gândit că o să te plimb și pe tine cu ea. Azi e zi cu noroc! spune cu un rânjet strălucitor, punându-și ochelarii de soare la ochi.

Nu mă pot abține și-i zâmbesc la rândul meu.

— Eh, s-au dus vremurile bune, când se foloseau camionetele la întâlniri! spun, în vreme ce el se apleacă, deschide torpedoul, frecându-și brațul de coapsa mea, și râde amuzat.

Chiar și așa, neintenționată, atingerea este electrizantă. Scoate o șapcă veche și uzată pe care scrie „Firestone" și și-o pune pe cap; câțiva cârlionți de pe ceafă îi rămân pe-afară. Trage jos cozorocul până aproape de marginea ochelarilor de soare.

Bănuiesc că o face pentru a-și ascunde identitatea, doar că așa mi se pare că arată și mai sexy. Provocator ca „băiatul rău" care mocnește în el pe undeva prin corpul acela care ar face pe oricine să saliveze. Îmi dau seama că nu miroase a bine, că m-am înșelat amarnic când am considerat că voi reuși să-i spun *nu* doar bazându-mă doar pe faimosul meu autocontrol.

Se întinde și mă strânge ușor de pulpă, apoi apasă un buton de pe bord.

— Nu-ți face griji. Am și camionetă.

Chicotește și pornește mașina; vibrațiile motorului îmi reverberează prin tot corpul. Mă cuprinde entuziasmul.

— Ține-te bine, spune, lăsând rapid cartierul în spatele nostru, cu o expresie de băiețel fericit pe chip.

Bărbații și jucăriile lor, mă gândesc, privindu-l din spatele ochelarilor de soare tip pilot. Nu ar trebui să fiu surprinsă de modul în care conduce, dat fiind că din asta își câștigă pâinea, dar sunt. Nu ar trebui să mă entuziasmeze siguranța cu care alunecă prin trafic, accelerând viteza, dar mă trezesc că da și că aș vrea să mă întind și să-l ating. Să-l

Scanned with CamScanner

simt, conștientă că aș depăși o limită dincolo de care mă așteaptă doar pericole.

Torsul motorului și vuietul vântului sunt prea puternice ca să putem sta de vorbă. Mă las pe spetează, bucurându-mă de senzația de libertate, cu părul fluturând și soarele cald pe piele. Îmi las capul pe spate și cedez impulsului de a-mi ridica brațele deasupra capului, în timp ce cotim spre drumul Interstatal 10.

Îmi arunc privirea spre el și văd că mă privește curios. Clatină ușor din cap și surâde, întorcându-și ochii la șosea. După nu mult timp, apasă un buton de pe bord și din boxe începe să se audă muzică.

Tocmai se termină o melodie și începe alta. Râd, dându-mi capul pe spate. Este o melodie pe care am auzit-o adesea în cameră la Shane, o știu bine. Cu coada ochiului, observ cum Colton mă privește interogativ, așa că, deși nu prea mă pricep eu să cânt, dau drumul vocii, sperând că va auzi cuvintele.

— *You make me feel so right, even if it's so wrong, I wanna scream out loud, boy, I just bite my tongue*[4]. Ridic iar brațele deasupra capului, eliberându-mă, bucurându-mă că în felul acesta îi pot spune lui Colton exact ce mă face să simt. Nu mi-e în fire să mă comport așa, să cânt în gura mare, să mă las dusă de val, dar faptul că mă aflu aici, cu el, în mașina asta sport luxoasă, m-a eliberat de inhibiții. Închei melodia cu entuziasm, tocmai când ieșeam de pe autostradă. *It feels so good, but you're so bad for me!*[5]

Colton aude și râde, binedispus.

Eu o dau înainte cu cântatul, dar cu mai puțin entuziasm, dat fiind că motorul mașinii toarce mai încet acum că ne aflăm pe Fourth Street. Virează brusc și parchează cu precizie în curbă.

---

4 „Cât de bine mă faci să mă simt, deși totul e atât de greșit, și aș vrea s-o strig în gura mare, iubitule, dar îmi mușc limba și tac." (engl. în orig.) (n. tr.).

5 „E așa de bine și atât de rău pentru mine." (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Mă uit în jur, încercând să-mi dau seama unde suntem. Colton apasă un buton de pe bordul cu linii suple și torsul mașinii încetează.

— Pot să te las singură o clipă? mă întreabă cu un zâmbet scurt, care mă afectează mai mult decât aș vrea să recunosc.

— Sigur, răspund, conștientă că nu accept doar să-l aștept cuminte în mașină, ci că este un DA mai cuprinzător.

Încerc să-mi scot temerile din cap, promițându-mi să accept ideea de a simți din nou. De a dori din nou să simt. Îmi iau ochii din ai săi, coborând spre gură, și mintea mi se umple de gânduri desfrânate. Zâmbetul lui se lărgește.

— Mă întorc imediat! mă informează înainte de a ieși cu eleganță din mașină.

Se ridică, oferindu-mi o panoramă incredibilă a fundului său. Îmi muşc buza, ca să mă controlez. Simt tot felul de nevoi. Colton îmi aruncă o privire peste umăr și râde, știind bine ce-a făcut.

— Rylee?

— Da, Ace.

— Eu ți-am zis că n-o să-mi reziști!

Apoi zâmbește dezarmant și dă curba, pornind în pas rapid în josul străzii, fără să privească înapoi. Picioarele lungi parcă mănâncă din asfaltul trotuarului. Nu reușesc să-mi rețin un zâmbet privindu-l cum se îndepărtează. Bărbatul acesta este definiția senzualității. De la rânjetul strengăresc care mă dezarmează instantaneu, la fanfaronada aceea a lui, care-mi spune că știe exact ce face și ce intenții are. Emană virilitate, evocă dorințe și pretinde atenție cu o singură privire a ochilor verzi, incredibili. E obraznic și nesăbuit și te face să-ți dorești să-i stai aproape, doar-doar vei prinde o frântură din partea aceea a sa tandră, care iese la suprafață din când în când. Băiatul rău cu aerul său vulnerabil care-ți taie respirația și-ți fură inima.

Scanned with CamScanner

Mă scutur de gânduri și-i privesc umerii lați și alura arogantă și sexy, în timp ce se îndepărtează pe trotuar. Își trage cozorocul pe ochi când trece pe lângă două femei. Ambele se întorc după el admirativ, apoi se uită una la cealaltă chicotind și mimând din buze un „mamăăă!".

Le înțeleg, și-ncă cum! Îl văd că se oprește și intră pe o ușă. Nu reușesc să văd numele magazinului cu fațadă veche.

Îmi ocup timpul privind interiorul elegant al mașinii și oamenii care îi aruncă ocheade când trec pe lângă ea. Tresar când telefonul lui Colton, aflat pe bord, începe să sune. Văd un nume, *Tawny*, clipind pe ecran. Simt o împunsătură de iritare, dar îmi potolesc gelozia. *Normal că-l sună femeile*, îmi spun. *Tot timpul, bănuiesc.*

— Gata, spune Colton, făcându-mă și el să tresar și pune o sacoșă de cumpărături pe bancheta din spatele meu.

Ocolește mașina și urcă. În timp ce-și fixează centura, observă apelul pierdut și glisează cu degetul. Chipul îi devine enigmatic când vede numele apelantei, iar eu mă dojenesc în gând fiindcă-mi doresc să-l văd încruntându-se la numele acela.

Eh, visuri...

Nu trece mult și intrăm aproape pe autostrada Pacific Coast. Admir valurile care se sparg la mal și soarele micșorându-se la orizont și aproape nu bag de seamă că ne oprim și că trage mașina într-o parcare aproape pustie. Sunt surprinsă că nu e mai multă lume. Vremea e neobișnuit de frumoasă pentru perioada aceasta a anului.

— Am ajuns, spune, apăsând butonul care închide capota deasupra noastră. Mă uit la el surprinsă. Sperasem ca „întâlnirea" noastră să nu fie una romantică, iar el mă aduce tocmai unde-mi place cel mai mult pe lume: pe o plajă aproape pustie, în amurg. Nu-i deloc cinstit! Dar nu am cum să i-o spun, pentru că nu mă cunoaște suficient cât să știe ce-mi place mie, așa că o pun pe seama norocului.

Ia sacoșa de pe bancheta din spate și iese din mașină. Scoate din portbagaj o pătură, dă ocolul și vine pe partea

Scanned with CamScanner

mea. Îmi deschide portiera cu un gest exagerat de pompos, apoi îmi întinde mâna, să mă ajute să ies.

— Poftiți, spune luându-mă de mână și trăgându-mă după el spre plajă.

Simt fiorii trecându-mă unul după celălalt. Și sunt bucuroasă că nu-mi dă drumul la mână, deși îl urmez cuminte. Simt în palma mea bătăturile de pe a sa și-mi place senzația. E ca și cum cineva m-ar ciupi ca să simt că mi se-ntâmplă aievea.

Ajungem pe plajă, trecem dincolo de o grămadă de prosoape și haine care, bănuiesc eu, aparțin celor doi surferi din apă. Merg în tăcere, și ca să mă bucur de peisaj, și pentru că mi-e greu să-mi găsesc cuvintele. De ce mă simt brusc așa de tensionată de felul intens de-a fi al lui Colton? De apropierea sa?

Ne apropiem la vreo trei metri de urma udă a valurilor.

— E bine aici? rupe tăcerea, în sfârșit, Colton.

— Da, da. Mi-aș fi luat costumul de baie dacă aș fi știut că venim la plajă, spun cu un umor stupid, cum mi se întâmplă de obicei când sunt cu nervii întinși.

Dacă mi-aș putea da ochii peste cap la mine acum, aș face-o.

— Ce nevoie să ai de costum? Mie îmi place să fac baie gol.

Replica lui mă face să îngheț locului, cu ochii mari, și să înghit zgomotos. Mă simt ciudat gândindu-mă cum ar fi să mă dezbrac lângă bărbatul acesta așa chipeș, în ciuda faptului că mă atinsese mai peste tot.

Pentru că el este perfect, iar eu, banală.

Colton își întinde mâna liberă, îmi ridică bărbia ca să-l pot privi. Are ochii tandri.

— Liniștește-te, Rylee. Nu o să te mănânc de vie. Ai zis că vrei ceva degajat, obișnuit, iar eu exact asta vreau să îți ofer. Mi-am spus că e păcat să nu profităm că e vremea caldă, spune, luându-și mâna de pe bărbia mea și pasându-mi

Scanned with CamScanner

sacoşa de hârtie maronie ca să poată întinde pe nisip pătura mare, marca Pendleton. În plus, când te voi dezbrăca, o voi face undeva unde să fim feriţi de ochii lumii şi o voi face înnebunitor de încet, să mă pot bucura de fiecare secundă. O să-mi iau tot timpul din lume să-ţi demonstrez pentru ce a fost făcut corpul acela al tău atât de sexy.

Se uită în sus, cu ochii plini de dorinţă şi zâmbeşte şmechereşte.

Oftez, scutur din cap, nesigură de mine, de modul în care mă face să reacţionez, nemaiştiind cum să mă comport. Bărbatul ăsta reuşeşte să mă seducă doar din cuvinte. Ceea ce nu este deloc un semn bun. Dacă va continua aşa, o să ajung să-mi dau singură chiloţii jos şi să i-i înmânez.

Gândurile acestea şi privirea sa care nu se mai dezlipeşte de mine mă fac să mă foiesc.

– Ia loc, Rylee. Promit că nu te muşc. Îmi zâmbeşte de sus.

— Mda, om trăi şi om vedea, pufăi eu, dar răspund invitaţiei şi mă aşez pe pătură, încercând să mă calmez şi concentrându-mă pe scosul cizmelor din picioare. Apoi dau jos şi şosetele, eliberându-mi picioarele, şi-mi mişc degetele, cu unghiile date cu ojă roşu ca focul. Îmi trag genunchii aproape şi mi-i înconjor cu braţele, ducându-mi-i la piept.

— Ce frumos e aici. Mă bucur că azi a fost o zi senină.

— Îm-hmm, murmură el întinzându-se după sacoşa cu ce cumpărase pe de Fourth Street. Ţi-e foame? întreabă, scoţând la iveală două pachete, o baghetă franţuzească şi o sticlă de vin roşu, însoţită de două pahare de hârtie. Voilà, exclamă. O cină extrem de sofisticată cu salam, provolone, pâine franţuzească şi vin.

Colţurile gurii i se ridică uşor, de parcă ar încerca să înţeleagă dacă îmi place sau nu. Pare că nu-i vine a crede că mi-e bine aşa, fără pretenţii, aici, pe tărâmul hollywoodian, unde totul este strălucire, sclipici şi prefăcătorie. Mă uit la el bănuitoare; nu-mi place să fiu testată aşa, dar bănuiesc că

Scanned with CamScanner

nici el nu e tocmai încrezător în ceilalți, nu din poziția socială pe care o are. Și, cu toate astea, vrea să-și petreacă timpul cu mine, nu că aș înțelege bine de ce.

— Mă rog, nu este Ritz, spun afectat, dându-mi ochii peste cap, dar mă mulțumesc și cu asta.

Râde în hohote, scoțând dopul sticlei. Toarnă în pahare și-mi întinde unul.

— Pentru simplitate! închină vesel paharul.

— Pentru simplitate, spun la rândul meu, luând o gură din vinul dulce, parfumat. Ah, m-aș putea obișnui cu toate astea!

Se uită întrebător la mine.

— Ce mi-aș putea dori mai mult? continui. Soare, plajă, mâncare...

— ...un bărbat atrăgător? glumește el rupând o bucată din pâine, peste care pune apoi o felie de provolone[6] și salam tăiat subțire, întinzându-mi-o. O accept cu bucurie. Stomacul îmi chiorăie. Uitasem ce foame mi-era.

— Mulțumesc! spun. Pentru mâncare, pentru donație, pentru Zander...

— Care-i treaba cu el?

Îi relatez pe scurt; chipul său rămâne inexpresiv.

— ...iar azi, cu tine, a fost prima dată când a interacționat în mod voit cu cineva, așa că mulțumesc. Îți sunt mai recunoscătoare decât îți poți imagina... închei, privind în jos, sfioasă, cu bujori în obraji, și dintr-odată, mă simt iar nelalocul meu.

Iau o gură din sandviciul improvizat și mormăi de plăcere. Combinația de pâine și delicatese este nemaipomenită.

— Ce bun e!

Încuviințează și el.

---

6 Brânză maturată produsă în Italia (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— Merg la băcănia aceea de ani de zile. Au produse mai bune decât caviarul şi mult mai pe gustul meu, ridică indolent din umeri. Povesteşte-mi de ce ai ales să lucrezi la Corporate Cares, mă îndeamnă, zâmbind văzând cu ce poftă mănânc.

— Dintr-un milion de motive, răspund, după ce termin de mestecat. Pentru că pot face diferenţa, pentru că îmi oferă posibilitatea să asist la schimbări precum cea care s-a petrecut azi cu Zander sau pentru că poţi face un copil abandonat să simtă din nou că cineva îl iubeşte..., oftez eu. Pentru că... nici nu-mi ajung cuvintele să exprim tot ce simt. Am atât de multe motive, că nici n-aş şti de unde să încep.

— Se vede că eşti pasionată de ceea ce faci. Ai toată admiraţia mea.

Tonul său este serios şi sincer.

— Mulţumesc, răspund, luând o altă gură de vin, întâlnindu-i privirea. Nici tu nu ai fost mai prejos astăzi. Parcă ai fi ştiut exact ce trebuie să faci, deşi eu îţi spusesem să pleci, admit timid. Te-ai descurcat excelent cu Zander.

— Nah, neagă el, luând o altă bucată de brânză şi punându-şi-o pe pâine. Nu mă pricep deloc la copii. Motiv pentru care nu o sa fac niciodată unul al meu.

Afirmaţia sa este hotărâtă, chipul golit de orice expresie.

Mă ia prin surprindere.

— E o afirmaţie cam prea puternică pentru cineva atât de tânăr. Sunt sigură că la un moment dat te vei răzgândi, răspund, mijind ochii şi urmărindu-l, dorindu-mi să mai fi avut şi eu încă opţiunea de a alege între una sau cealaltă.

— În niciun caz. Nu, spune cu tărie, evitându-mi privirea pentru prima dată de când îl cunosc.

Îmi dau seama că subiectul îl face să se simtă nelalocul lui, ceea ce e ciudat pentru un bărbat atât de sigur de sine în toate celelalte privinţe. Priveşte spre apele învolburate ale oceanului şi rămâne o vreme aşa, în tăcere, cu o expresie

Scanned with CamScanner

enigmatică pe chipul aspru. Încep să cred că nu-mi va răspunde, dar rupe tăcerea.

— Nu cred, spune cu un ton care mi se pare resemnat, trist. Rylee, tu asişti zi de zi la realitatea asta. Oamenii se folosesc de copii ca de nişte pioni. Femei care leagă un bărbat de ele folosindu-se de un copil, pe care apoi îl urăsc când bărbatul dispare din viaţa lor. Oameni care iau copii în plasament doar ca să pună mâna pe banii de la stat. Şi tot aşa...

Ridică nonşalant din umeri, încercând să ascundă cât de mult îl afectează adevărul din spatele vorbelor sale.

— Zi de zi, acelaşi lucru. Copii distruşi şi abandonaţi de mame egoiste. Nu aş pune niciodată un copil într-o asemenea situaţie.

Dă din cap, afectat, refuzând să mă privească în ochi şi fixând cu privirea surferul care alunecă pe val, la distanţă de noi.

— Şi chiar şi aşa, probabil tot aş sfârşi prin a-mi distruge copilul, exact cum mi s-a întâmplat mie când eram mic, adaugă, apoi inspiră adânc, îşi scoate şapca şi-şi trece mâna prin păr.

— Cum adică? Nu înţeleg, spun, apoi ezit, pentru că mi-o luase gura pe dinainte.

Conversaţia devenise dintr-odată foarte tristă.

— Trecutul meu este de domeniu public, spune şi văd cum o umbră de enervare îi trece pe chip.

Ridic sprânceana, confuză.

— Când eşti faimos, lumea îţi sapă în trecut să scoată la iveală mai ales lucruri urâte.

— Îmi pare rău, spun, dar să ştii că de obicei eu nu stau să cercetez trecutul oamenilor înainte de a ieşi la o întâlnire.

Mă folosesc de tonul sarcastic pentru a ascunde faptul că discuţia mă face să mă simt prost.

Ochii verzi mă ţintuiesc. Maxilarul îi pulsează.

Scanned with CamScanner

— Păcat că nu o faci, Rylee. Ar trebui, mă avertizează pe un ton tăios. Cum altfel să știi dacă nu cumva dai nas în nas cu cineva periculos, care te va răni când te aștepți mai puțin?

N-am cuvinte. Vorbește despre el? Mă avertizează? Îmi zice să stau departe de el? Nu mai înțeleg nimic. Mai întâi aleargă după mine, apoi mă îndepărtează? E a doua oară pe ziua de azi când îmi spune așa ceva. Și eu ce-ar trebui să fac cu informația asta?

Și ce naiba vrea să însemne că a fost distrus de mic? Părinții săi sunt un fel de familie regală la Hollywood. Vrea să spună că i-au făcut ceva? Aș vrea să aflu mai multe, să încerc să-l ajut, așa mi-e firea, dar îmi dau seama că ar fi de nedorit.

Mă uit la el precaută. E tot cu ochii la ocean. În momente ca acestea văd exact ce se spune și se scrie despre el. Un bărbat tenebros, meditativ, un pic aspru din cauza urmei de barbă de pe obraz, cu o privire intensă care-i dă un aer inabordabil. Imprevizibil. Umeri lați, alură seducătoare. Băiatul rău, prea chipeș pentru propriul bine, totul amestecat cu o intensă neliniște. Genul de rebel pe care femeile încearcă să-l domesticească, numai de le-ar da o șansă s-o facă.

Iar el e aici. *Cu mine.* De necrezut!

Îmi dreg glasul, încercând să îndepărtez atmosfera bizară care a pus stăpânire pe picnicul nostru.

— Auzi, știi de ce nu merg melcii pe motocicletă? Să nu le fâlfâie ochii. Banc sec.

Își dă capul pe spate și izbucnește în hohote de râs, apoi se întoarce spre mine. Colton cel Furtunos a dispărut, înlocuit de Colton cel Relaxat, cu ochii amuzați și cu zâmbetul până la urechi.

— Schimbăm subiectul?

Dau din cap că da și-mi iau o bucată de brânză. E vremea să vorbim despre altceva.

Scanned with CamScanner

— Știu că nu e o întrebare foarte originală, dar cum ai ajuns pilot de curse? Altfel spus, de ce îți place să te învârți pe o pistă la trei sute de kilometri pe oră?

Ia o gură de vin din paharul de hârtie.

— Părinții mei au căutat un mod de a-mi canaliza furia adolescentină, ridică el din umeri. S-au gândit că mai bine să o pot face în siguranță, cu toate echipamentele necesare, decât să mă întrec pe străzi, să-mi fac rău mie sau altcuiva. Spre norocul meu, au avut mijloacele necesare care să-mi permită să continui.

— Ai început de când erai adolescent?

— La optsprezece ani. Râde, amintindu-și.

— Ce-i de râs?

— Am luat o amendă pentru depășirea vitezei. Îl urmăream pe un tip, un derbedeu, și pierdusem orice urmă control.

Se uită la mine ca să vadă cum reacționez. Mă limitez să-i răspund la privire cu o sprânceană ridicată, îndemnându-l să continue.

— Nu m-au băgat la răcoare doar pentru că sunt băiatul tatei. *A luat foc de supărare!* A doua zi s-a gândit să-mi dea o lecție. M-a dus pe pistă, împreună cu un cascador pe care-l cunoștea. L-a pus pe tip să facă vreo câteva ture cu mine la viteza luminii, sperând că mă voi speria de moarte.

— Mi se pare că n-a prea funcționat, zic sec.

— Nu. De speriat m-am speriat un pic, dar după aceea l-am rugat să-mi arate câteva cascadorii.

Ridică din umeri, zâmbește, privind spre apă.

— Până la urmă, a fost de acord și m-a lăsat să conduc mașina vreo două ture pe pistă. Nu știu din ce motiv, venise acolo și un prieten de-ai săi. Îl chema Beckett. Lucra pentru echipa locală de Formula 1 și tocmai rămăseseră fără pilot. M-a întrebat dacă m-am gândit vreodată să conduc mașini de curse. I-am râs în nas. În primul rând, era la fel de tânăr

Scanned with CamScanner

ca mine, n-avea cum să facă parte dintr-o echipă de Formula 1 și, în al doilea rând, cum să creadă că aș putea deveni pilot, dat fiind că mă văzuse conducând vreo două ture? Când l-am întrebat, mi-a spus că după părerea lui mă descurcam bine, apoi m-a invitat să mă întorc a doua zi pe pistă, să încerc din nou.

— Ce înseamnă să fii la locul potrivit, în momentul potrivit... murmur, bucuroasă să aflu despre el ceva ce nu se afla deja pe internet.

— Mie-mi spui! clatină din cap. Și așa, ne-am reîntâlnit. Am testat mașina pe pistă, m-am descurcat binișor și m-am împrietenit cu băieții din echipă. Mi-au propus să pilotez la următoarea cursă. Mă pricepeam destul de mine și am continuat. Apoi lumea a început să mă observe. Nu m-am mai băgat în belele.

Rânjește poznaș, ridicând din sprâncene.

— Nu în așa multe ca înainte.

— Și după tot acest timp, încă îți mai place?

— La asta mă pricep, spune.

— Nu asta am întrebat.

Mestecă încet, pe gânduri.

— Da, bănuiesc că da. E un sentiment de neegalat. Fac parte dintr-o echipă, dar pe pistă sunt singur. Nu depind de nimeni, nu pot da vina pe nimeni în afară de mine dacă se întâmplă ceva rău.

Se simte pasiunea în ceea ce spune. Respectul pe care îl simte pentru sportul pe care îl practică.

— Când sunt pe pistă, scap de paparazzi, de admiratorii insistenți..., de demonii mei. Singura teamă pe care o am de înfruntat este cea creată de situația în care chiar eu mă pun și este una pe care o pot controla virând din volan sau apăsând pedala... nu e ca atunci când altcineva te poate răni.

Expresia surprinsă de pe chipul său îmi confirmă că tocmai mi-a spus mai mult decât voia. E uimit și el că mi s-a

Scanned with CamScanner

deschis. Îi îndepărtez senzația de disconfort lungindu-mă pe spate, sprijinită în coate, cu fața spre cer.

— Este atât de frumos aici!... spun, inspirând aerul curat, înfundându-mi degetele de la picioare în nisip.

— Mai vrei vin? întreabă și se mută mai aproape de mine. Atingerea brațului său gol pe al meu îmi face simțurile să cânte.

Murmur că da în timp ce clopote de alarmă încep să-mi bată în cap. Știu că ar trebui să stau mai la distanță, dar nu pot, e mult prea chipeș! Irezistibil. *Diferit de ce m-am așteptat și, în același timp, exact cum credeam că va fi.* Știu că ar trebui să-mi limpezesc un pic gândurile, că-mi întunecă judecata.

— Asta ți-ai imaginat, Ace, când ai cheltuit toți banii aceia pentru o întâlnire cu mine?

Mă întorc spre el – are părul ciufulit, buzele pline, ochii arzători. Îmi țin respirația, răpită de intensitatea momentului. Dacă m-aș apropia încă puțin, i-aș putea simți din nou gura pe a mea. I-aș putea din nou gusta foamea aceea atât de carnală pe care o simțisem mai devreme, la Cămin.

Îmi răspunde cu un rânjet scurt.

— Nu tocmai, recunoaște, și simt că apropierea îl afectează și pe el la fel de mult ca pe mine.

Văd pulsul accelerându-i-se pe gât. Mărul lui Adam urcă și coboară când înghite. Îmi readuc privirea la a sa. Tot felul de cuvinte stau agățate între noi, nerostite.

— Ai niște ochi magnifici, îmi șoptește.

Am ochii de o culoare neobișnuită, așa este, albastru-violet, și nu e prima dată când mi se spune asta, dar faptul că o spune el, nu știu din ce motiv, mă face să simt valuri de dorință. Și din nou aud clopotele de alarmă.

— Rylee?

Ridic ochii spre el, cu inima bubuindu-mi.

— O să te întreb asta doar o dată: ai vreun iubit?

Scanned with CamScanner

Gravitatea tonului și întrebarea în sine mă iau pe nepregătite. Nu mă așteptam la asta. Am crezut că știe deja răspunsul, după ce se întâmplase între noi în culisele teatrului, cu doar câteva zile în urmă. Dar mai surprinzător decât întrebarea în sine este modul în care întreabă. Pe un ton exigent. Dau din cap că nu, înghițind zgomotos.

— Și nici nu te vezi cu nimeni așa, ocazional?

— Tocmai ai întrebat de două ori, glumesc eu, încercând să scap de fiorii de pe șira spinării.

Dar el nu zâmbește și continuă să mă fixeze cu privirea, așa că dau iar din cap că nu.

— Nu, de ce? întreb cu respirația întretăiată.

— Pentru că vreau să știu cine-mi stă în cale.

Își pleacă fruntea, fără să-și dezlipească ochii de mine. Mi se întredeschid buzele. Simt că mi se usucă brusc gura.

— Să știu pe cine trebuie bat, înainte să devină oficial.

— Oficial?

Mintea îmi dă din colț în colț, încercând să înțeleagă ce-mi scapă.

— *Că ești a mea.*

Îi simt respirația pe față. Mă mănâncă din priviri.

— Pentru că, după ce am să te posed, Rylee, o să fii a mea și doar a mea.

Băga-mi-aș. Cum e posibil ca asemenea cuvinte, atât de posesive, de misogine, să mă facă să-l doresc și mai mult? Sunt o femeie independentă, pe picioare mele și, cu toate astea, când îl aud pe acest bărbat, da, pe Colton Donavan, cum mă informează că mă va avea, fără să-mi ceară permisiunea, fără să-mi dea de ales, simt cum mi se înmoaie genunchii.

— Poate că nu o să se întâmple în seara asta, Rylee. Și nici mâine-seară, spune decis, și simt cum tonul murmurat în care-mi vorbește îmi vibrează prin tot corpul, dar se va întâmpla.

Scanned with CamScanner

Încetez să mai respir când face pauză, ca să-mi permită să absorb pe deplin înțelesul cuvintelor sale, apoi continuă.

— Tu n-o simți, Rylee? Asta... face semn cu mâna în spațiul care ne desparte... energia asta dintre noi? Facem scântei ori de câte ori suntem aproape. E imposibil de ignorat.

Îmi plec ochii, intimidată de excesul său de încredere în sine, dar excitată în același timp. Întinde mâna spre mine și scânteile de care tocmai vorbea se aprind în clipa în care degetele sale încep să mă mângâie pe gât, până sus, la bărbie. Mi-o ridică, să mă oblige să mă uit în ochii lui.

— Nu ești nici măcar un pic curioasă cât de bine o să fie? Dacă facem scântei doar când ne atingem, îți poți imagina cum va fi când o să mă îngrop în tine?

Încrederea în sine pe care o emană cuvintele sale și intensitatea cu care mă privește mă blochează, făcându-mă să-mi las din nou ochii în jos, la inelul de pe mâna dreaptă; îl privesc îngrijorată. Rațiunea îmi spune că, după ce mă va avea, Colton va uita de mine. Și, chiar știind epilogul, tot m-ar devasta să-l pierd. Nu vreau să trec din nou prin asta. Mi-e frică să simt din nou. Mi-e frică să risc, mi-e frică de consecințe, de cum va arăta viața mea după ce el mă va părăsi. Mă folosesc de teamă și mă încăpățânez să mă conving că, indiferent cât de frumos ar fi, prăbușirea ar fi nimicitoare.

— Ești atât de sigur de tine, încât mă întreb dacă ai nevoie să fiu și eu prezentă la „eveniment", spun obraznic, în speranța că astfel voi reuși să maschez dorința intensă pe care o simt.

Singurul răspuns pe care îl primesc este un rânjet care-mi face inima să stea în loc. Scutur din cap la el.

— Mulțumesc că m-ai anunțat, Ace, dar nu, mulțumesc.

— Ah, Rylee, spune râzând. Nici nu știi cât de atrăgătoare și cât de sexy mi se pare gura aia deșteaptă a ta.

Scanned with CamScanner

Dispăruse puţin din cauza nervozităţii. Începusem să mă îngrijorez.

Se întinde şi-mi strânge mâna.

— Şi să ştii, Rylee iubito, că nu era o avertizare. Era o promisiune.

Şi cu asta, se întinde la loc pe spate, sprijinit în coate, cu un rânjet îngâmfat pe chip, privindu-mă provocator. Îmi plimb ochii pe corpul lui, cât e de lung, întrebându-mă în sinea mea cum să rezist acestui bărbat extraordinar, nesăbuit, zbuciumat şi imprevizibil, care îmi vorbeşte tot timpul într-un fel care mă tulbură. Care mă face să doresc. Care aduce la suprafaţă sentimente şi gânduri moarte de mai bine doi ani. Şi totuşi, deşi ar trebui să fug în direcţia opusă, tot ce-mi doresc este să mă urc pe el, chiar pe pătura asta, să-mi trec mâinile pe muşchii pieptului său, să-i bag mâinile în păr şi să continui până când mintea mi se goleşte de orice gând.

Îl sfidez din priviri, conştientă că mă urmăreşte cum îmi umplu ochii de corpul său. Dar mă asigur că nu iese la suprafaţă nici urmă din dorinţa de el pe care o simt.

— Şi tu, Colton? întreb, schimbând tactica. Zici că nu ai o iubită, dar tot timpul apari cu câte cineva la braţ.

Ridică din sprâncene la mine.

— Şi de unde, mă rog, ştii tu cu cine apar sau nu apar eu la braţ?

De unde ştiu? Să admit că uneori îmi arunc o privire în revista *People* la care Haddie e abonată şi că cel mai adesea-mi dau ochii peste cap din pricina conţinutului ridicol? Să mărturisesc că mă uit uneori pe Perezhilton.com când sunt la birou şi că, de obicei, trec peste bârfele despre găştile de narcisişti faimoşi de la Hollywood ca el, care se cred mai buni ca toţi?

— Eh, mai aplec şi eu urechea la bârfe, recunosc.

— Şi ştii că tabloidele publică doar „adevărul", nu? Că, după ei, iubita mea e o extraterestră cu trei mâini sau că

Scanned with CamScanner

fotografia mea, din cinematograful din Norman, Oklahoma, e pusă lângă una cu un chupacabra desenat în Photoshop, spune, cu o expresie animată, mimând oroare din ochi.

Râd în hohote. Cu poftă. Îmi place că tratează cu ironie tot ce se întâmplă în mass-media. Și că ne-am îndepărtat de celălalt subiect de discuție spre ceva mai ușor de digerat.

— Hai că ai reușit s-o întorci frumos, dar nu merge. Răspunde la întrebare, Ace.

— Ah, Rylee. Este vorba de a cădea la înțelegere, zice prudent. Ce-aș putea să spun? Urăsc dramatismul, reproșurile de genul cine dă mai mult și cine mai puțin, așteptările în legătură cu unde va duce relația cu mine, faza aceea când ajunge să se întrebe dacă are vreun rost să mai continue...

Ridică din umeri.

— Decât să am de-a face cu rahaturile astea, prefer să ajung la o înțelegere cu persoana respectivă, să stabilim reguli și limite, să negociem negociabilul, astfel încât să nu se ajungă la cine știe ce așteptări și lucrurile să scape de sub control. E mai simplu așa.

Ce?! Negocieri? Îmi trec un milion de lucruri prin cap, lucruri pe care va trebui să le cântăresc mai târziu, pentru că acum mă țintuiește cu privirea, așteptând o reacție, și-atunci decid că ironia este singurul mod de a-mi ascunde uimirea.

— Hm, deci ai probleme să te angajezi în ceva serios, zic dând ochii peste cap. Nimic nou!

Dar el tace, continuând să mă privească, în vreme ce eu stau și mă gândesc. Mă gândesc la el, la azi, la totul.

— Și-atunci ce speri să obții? continui sarcastică. Să mă uit în ochii tăi minunați, să-mi arunc cât colo chiloții și să-mi desfac picioarele, când tu însuți recunoști că vrei femeile în patul tău, dar nu în inima ta?

În ciuda sarcasmului, sunt brutal de sinceră. Chiar crede că e suficient să fie cine e, pentru ca eu să uit complet de orice urmă de morală? *Se vede că romantismul a murit...*

Scanned with CamScanner

– Ce bine te pricepi la vorbe, iubito, spune tărăgănat, întorcându-se pe o parte, cu capul sprijinit de umăr.

Pe chipul lui își face apariția un zâmbet leneș.

– Te asigur că nu sunt deloc genul romantic. Nu cred în „au trăit fericiți până la adânci bătrâneți".

Romantica incurabilă din minte oftează din greu; ignor comentariul său și rânjetul acela tâlhăresc care mă face să uit de capul meu fiindcă e prea atrăgător, iar ochii ăia ai săi mă hipnotizează.

– Sper că nu vorbești serios. De unde detașarea asta emoțională? clatin din cap. Pari un om atât de pasional, nu înțeleg...

Se mută din loc pe pătură și se întinde pe spate, cu brațele sub cap, expirând adânc.

– De ce sunt oamenii cum sunt? răspunde vag, lăsând apoi ca tăcerea să atârne între noi. Poate că așa m-a făcut mama, sau poate așa am învățat, crescând, că trebuie să fiu... cine știe? Sunt prea multe lucruri despre mine de care nu ai habar, Rylee. Ascultă la mine.

Mă uit la el încercând să descifrez ceva din labirintul de explicații pe care mi le-a oferit, în timp ce el rămâne câteva minute unde era, apoi își ia o mână de sub cap și și-o pune peste a mea. Dovada aceea de tandrețe mă desfată. De cele mai multe ori atingerile sale sunt foarte intense, foarte carnale. Foarte rar simple mângâieri. Foarte rar nesolicitante. Poate de aceea mă bucur așa mult de căldura mâinii sale pe a mea.

Încă mai cântăresc ce mi-a spus, în ciuda faptului că mângâierea sa mă zăpăcește.

– Nu sunt de acord cu tine. Cum poți să...

Dar el mă trage de mână, făcându-mă să mă opresc la jumătatea frazei; mă întinde pe spate, se apleacă peste mine și-mi umbrește fața cu a sa. Nu știu cum e posibil, dar respirația mi-o ia la goană și mi se taie în același timp. Întinde, deliberat de încet, o mână spre fața mea să-mi

Scanned with CamScanner

îndepărteze o șuviță de păr, iar pe cealaltă mi-o pune pe gât, sub bărbie.

— Încercați să schimbați subiectul, domnule Donavan? întreb timid, cu inima bubuindu-mi în piept și cu fiori de dorință prin pântec. Simt că mă curentează când mă atinge.

— Funcționează? susură, înclinându-și capul să mă studieze.

Îmi țugui buzele și mijesc ochii.

— Mmm... nu, mai am și alte întrebări.

Buzele mi se deschid într-un zâmbet, privindu-l cum mă privește.

— Atunci trebuie să iau măsuri, murmură aplecându-și capul cu o încetineală dureroasă, până când buzele sale ajung la o distanță cât un suspin de ale mele. Mă lupt cu dorința de a-mi arcui spatele, să mă pot lipi de el.

— Acum?

Nu știu cum naiba, dar simt că n-am aer, în ciuda faptului că suntem afară, pe plajă. De ce are efectul ăsta asupra mea? Încerc să trag încet aer în piept și mă umplu de mirosul său, a pădure, a curat, a bărbat, un amestec amețitor, cum e el.

Nu-mi regăsesc vocea, nu pot răspunde, reușesc doar să scot un hmm-mmmmm care putea să însemne orice. Pierd legătura cu tot ce ne înconjoară: strigătul pescărușilor, valurile spărgându-se, soarele apropiindu-se încet la orizont de linia oceanului.

Suntem prea aproape să-i pot vedea buzele, dar știu că zâmbește, pentru că văd ridurile fine formându-i-se la coada ochilor.

— S-o *iau* ca pe un da sau s-o *iau* ca pe un nu? întreabă, nedezlipindu-și ochii de ai mei, provocându-mă. Cred că o să *iau*, pur și simplu, spune, când tot ce reușesc să fac este să oftez tremurat drept răspuns.

Scanned with CamScanner

Şi-mi acoperă gura cu a sa de cum termină de pronunţat cuvintele.

Îşi trece buzele peste ale mele ca pana, sărutându-mă mărunt şi lent. De fiecare dată când cred că-mi va da în sfârşit ce vreau, un sărut profund, pasional, se retrage. Stă sprijinit în cot şi-mi ţine ceafa cu mâna făcută căuş. Pe cealaltă mi-o plimbă de-a lungul corpului, în jos, până pe coapsă. Se opreşte acolo, înfigându-mi degetele în carne şi apăsându-mă mai tare de el.

— Formele. Tale. Mă. Înnebunesc, murmură, între o sărutare şi cealaltă.

Valul de senzaţii care mă cuprinde este incitant şi chinuitor în acelaşi timp. Îi bag mâinile sub tricou, mângâindu-i abdomenul, pieptul şi apoi spatele, în timp ce el continuă să mă sărute cu langoare.

Dacă aş fi femeia inteligentă care mă cred, aş face un pas înapoi, să analizez raţional situaţia. Am înţeles deja că e genul de bărbat obişnuit să obţină ce vrea fără preambuluri sau menajamente. Iar de data asta mă vrea pe mine. A încercat tactica directă eu-te-vreau-pe-tine şi, practic, m-a pus la zid în trei secunde. A încercat să mă convingă, să mă oblige prin contract, să mă enerveze şi, mai mult, a admis că nu vrea relaţii serioase, nu vrea angajamente... Raţiunea mea ar face caz de toate acestea, ajungând la concluzia că nu a reuşit până acum, aşa că a trecut la seducţie. Aş spune că a schimbat abordarea, că a încetinit ritmul astfel încât să mă facă să încep să simt lucruri, să mă facă să-l doresc. Lăsându-mă să cred că totul se desfăşoară după cum mi-am dorit eu. Mi-aş da seama că nu simte emoţii, că nu vrea un „după" cu mine, ci că încearcă prin orice mijloc să mă aducă în patul lui.

Dar eu nu-mi mai aud raţiunea, nici n-am urechi de auzit toate dubiile ei nesuferite. Alung sentimentul că încearcă să-şi facă loc în subconştientul meu. Buna mea creştere s-a dus de mult pe apa sâmbetei. A fost îngropată, inundată şi dată uitării din cauza noii mele adicţii, cunoscută

Scanned with CamScanner

și sub numele de *gura lui Colton*. Mă gustă lent, ne lingem limbile unul celuilalt, lovindu-ne de dinți, mângâindu-ne buzele.

— Hm, hm, hm, mă tachinează el când îmi bag mâinile în părul său, încercând să-l trag mai aproape, ca să mă pot abandona nevoii năucitoare care crește și crește în mine, făcându-mă să vreau mai mult.

— Ești frustrant, oftez, când buzele sale se mișcă pe gâtul meu, împletind o sărutare cu cealaltă, mușcând de lobul urechii, provocându-mi mici frisoane de plăcere.

Când mă aude, îi simt gura zâmbind, lipită golul din spatele urechii.

— Să știi și tu cum e, murmură, să vrei ceva...

Se îndepărtează de gâtul meu să mă privească, cu fața la un milimetru distanță. Ochii i se contopesc într-ai mei și știu, simt, cât de mult mă dorește. O ia din nou de la capăt.

— Să vrei ceva de la cineva și să nu ți-l dea.

N-am timp să înregistrez ceea ce spune pentru că gura sa e deja, flămândă, pe a mea. De data asta nu mai are nicio reținere. Mă posedă cu buzele din prima clipă în care ne atingem. Mă sărută cu atâta pasiune, încât simt cum lumea începe să se învârtă cu mine, simt că-mi pierd mințile și că vreau. Mă sărută cu atâta foame, de parcă ar muri în clipa în care s-ar opri. Nu pot face altceva decât să mă las purtată de val după cum îl controlează el, pentru că altfel aș muri și eu.

Îi simt limba cu gust de vin cum îmi cercetează gura, apoi mi-o trece ușor pe buza de jos. Îmi dau capul pe spate, oferind mai mult, dorindu-mi să iau mai mult, nu mă satur de gustul său tulburător. Mă ascultă și-mi așterne un șir de sărutări abia simțite pe maxilar, apoi se întoarce iar la gura mea. Îmi linge limba cu a sa, mângâind, posedând, provocând.

Mă umple senzația de el. Mâna sa pe șoldul meu, atât de posesivă. Greutatea piciorului său tolănit peste mine, modul în care se apasă, excitat, de mine. Gura cu care mă

Scanned with CamScanner

controlează, ia și dă, în același timp. Gemetele de dorință și plăcere care-i scapă din piept, prin care-mi spune cât de mult îl excit. Cât mă vrea.

Aș putea sta așa cu el, beată de plăcere, toată ziua, dar aud râsete în apropiere și revin la realitate. Îmi dau seama că suntem în public. Colton își mai trece o dată, ușor, buzele peste ale mele în timp ce surferii, încă la distanță, se apropie de prosoapele lor. Îmi ține obrajii încă în palme și-și propteşte fruntea de a mea. Amândoi încercăm să ne calmăm respirația.

Închide ochii și simt că încearcă, cu greu, să se controleze. Îmi trece degetele mari pe obraji, mângâindu-mă, și mă calmez.

— Ah, Rylee, ce mi-ai făcut?! oftează și mă sărută pe vârful nasului. Ce mă fac cu tine...? Ești ca o gură de aer proaspăt.

Mi se oprește inima în piept. Mă încordez. Mintea mi se întoarce în timp, acum trei ani, la Max, stând în genunchi, cu inelul în mână, privind în sus, în așteptare. Aud cuvintele sale, înecate de emoție, de parcă ar fi fost ieri.

„Rylee, tu ești prietena mea cea mai bună, locul în care evadez, *gura mea de aer proaspăt*. Vrei să fii soția mea?"

Mă gândesc la Max, luminos, deschis, liber, și mă uit la Colton: rezervat, de neatins, imposibil de evitat. Îmi scapă un sughiț de plâns. Mă năpădesc amintirile, ziua aceea, ce a urmat, sentimentul de vinovăție care mă cuprinde.

Reacția mea îl ia pe Colton prin surprindere. Se îndepărtează de mine, dar continuă să îmi țină chipul în palme, cu ochii plini de îngrijorare.

— Rylee, ce ai? Ești bine?

Îmi pun o mână pe piept și cu cealaltă îl împing ca să mă pot ridica în șezut, trăgându-mi genunchii la piept și cuprinzându-mi-i cu brațele. Scutur din cap, făcându-i semn că am nevoie de un minut să-mi revin, conștientă că mă

Scanned with CamScanner

privește îndeaproape, curios să afle ce mi-a provocat reacția asta.

Încerc să-mi îndepărtez cuvintele acelea din cap. Urletele mamei sale, că eu l-am ucis, tatăl său care-mi spune că ar fi trebuit să fiu eu în locul lui, fratele lui care-mi zice că e numai vina mea. Că nu merit să mai fiu iubită așa vreodată.

Mă cutremur încercând să mă adun, pregătindu-mă pentru întrebările pe care Colton sigur vrea să mi le pună acum. Dar nu o face. Îl privesc. Mă studiază sumbru. Îmi întorc privirea spre apă. Îmi freacă palmele pe spate, pentru că nu știe cum altfel să mă consoleze.

Mă scutur de gândurile mele, supărată că întrerupse-seră ceva atât de frumos. De ce nu reușesc să mă eliberez? Să mă bucur de bărbatul de lângă mine, de modul viril în care mă ia și de faptul că, din cine știe ce motiv, mă vrea pe mine? De ce nu pot ceda, chiar și așa, sub forma unei aventuri de-o noapte sau mai multe, și să scap odată de coșmarul care se repetă și se repetă și se repetă... Să mă folosesc de el la fel cum el vrea să se folosească de mine.

Pentru că tu nu ești așa, îmi spun. *Ești o gură de aer proaspăt.*

Îi sunt recunoscătoare lui Colton că nu pune întrebări. Nu sunt sigură dacă tace pentru că înțelege sau dacă ia distanța de drama altcuiva, însă oricum ar fi, sunt bucuroasă să nu fiu obligată să mă explic.

Mă întind în spate, să-mi iau paharul de vin. Colton mi-l înmânează, îl ia și pe al lui și bea o gură.

— Bine că suntem afară, spun, încercând să alung atmosfera ciudată cu o glumă.

— Păi de ce?

Iau o gură sănătoasă de vin înainte de a continua.

— Că așa nu ne scapă situația din mână *în public*, răspund, întorcând capul și zâmbindu-i.

— Ce te face să crezi că simplul fapt de a ne afla în public m-ar opri? îmi aruncă un rânjet drăcesc și se pune pe râs,

Scanned with CamScanner

dându-şi capul pe spate, când observă expresia mea şocată. Riscul de a fi prinşi nu ar face decât să înteţească senzaţiile, Rylee. Sporeşte intensitatea plăcerii. Şi a orgasmului.

Vocea sa ţese o plasă seducătoare în jurul meu.

Îl privesc, încercând să-mi eliberez gândurile din capcană. Încercând să mă regăsesc ca să-i pot replica şi să nu par afectată de cuvintele acelea hipnotice.

— Parcă ai zis că prima dată vrei să se întâmple undeva unde să avem intimitate, rânjesc, ridicând din sprânceană la el.

Se aplecă, apropiindu-se de mine; îi simt respiraţia cum mă mângâie pe faţă. Ochii îi strălucesc jucăuş.

— Măcar am reuşit să te fac să admiţi că o să existe o primă dată.

Fac ochii mari, realizând în ce m-am băgat, singură. Nu reuşesc să mă abţin să nu zâmbesc sedusă de rânjetul acela înşelător şi strengăresc al său. Clatin din cap, îşi mută privirea şi spune:

— Ia uite! arată el spre orizont, unde soarele începe să atingă marginea apei, o minge de aur lichid, uriaşă scufundându-se încet, colorând cerul în culori pastel.

Recunoscătoare că a schimbat subiectul, îmi întorc capul într-acolo.

— De ce îi ia Soarelui atâta timp să coboare, pentru ca apoi să se scufunde în doar câteva minute, dispărând?

— Seamănă cu viaţa, nu ţi se pare? zice el.

— Cum adică?

— Uneori, în viaţă, simţi că trece o eternitate până să-ţi atingi ţinta, culmea tuturor eforturilor pe care le-ai făcut. Iar când ajungi acolo, totul se întâmplă prea repede şi-apoi se termină.

Ridică din umeri. Mă surprinde profunzimea sa.

— Uităm că partea cea mai frumoasă este călătoria până acolo. Motivul principal pentru care porneşti spre o ţintă. Şi ce înveţi din asta.

Scanned with CamScanner

— Încerci voalat să-mi spui ceva, Colton? întreb.

— Nu-nu, spune, și un zâmbet îi luminează trăsăturile. Era doar o observație. Atâta tot.

Mă uit la el neîncrezătoare, încă nesigură că nu voia să-mi zică, de fapt, ceva. Îmi înfund degetele de la picioare în nisipul cald de la razele soarelui. Le mișc înainte și-napoi, bucurându-mă de senzația plăcută.

Îl aud pe Colton că se mișcă lângă mine, apoi aud sacoșa de hârtie fâșâind. Mă întorc și-l văd întins pe pătură, scotocind după ceva. Scoate două pachețele pătrate împăturite în folie de plastic. Vine la loc lângă mine și-și încrucișează picioarele sub el ca un copil la grădiniță. Cu o mână ține unul dintre pachețele între noi.

— Tratamentul pentru toate relele, spune, întinzându-mi-l.

Ni se ating degetele și îmi place.

— Te-ai gândit la toate detaliile acestei întâlniri de douăzeci și cinci de mii de dolari, nu-i așa? îl tachinez, îndepărtând cu nerăbdare folia de plastic.

Privește cum mă înfrupt cu prima mușcătură, ciocolata este absolut delicioasă și mă face să-mi dau ochii peste cap de plăcere, mormăind extaziată. Așa se ajunge la inima mea.

Mă uit la brioșă și apoi la Colton, care afișează o expresie captivată.

— Ai idee cât de îngrozitor de sexy ești în clipa asta? spune răgușit, de parcă l-ar durea.

Comentariul său mă face să mă opresc din mestecat, cu bucățica încă în gură. Cum e posibil să transforme simple cuvintele în magie, în cele mai ciudate momente? Candoarea de pe chipul său mă dezarmează. Stăm așa privindu-ne, la câțiva centimetri distanță unul de celălalt, pe o pătură întinsă pe o plajă. Nicio pretenție. Fără spectatori. Fără așteptări. Toate cuvintele nerostite plutesc între noi și sunt atât de intense, încât nici nu clipesc, de teamă să nu stric momentul. În fața mea se află adevăratul Colton Donavan, versiunea

Scanned with CamScanner

nemascată, vizibil vulnerabil. Mi-aș dori să mă apropii de el, să-l scap de orice îi provoacă durerea aceea care adesea îi apare și dispare aproape imperceptibil în ochi. Să-l fac să-i fie bine. Să-i arăt că iubirea, angajamentul sunt posibile și fără complicații. Că sunt ceva real și pur, și mult mai puternic decât orice și-a imaginat, atunci când este construit și împărtășit de doi oameni.

Simt fantoma unui dor în inimă; o bucățică din ea se desprinde și i-o dau pentru totdeauna lui Colton în acest moment.

Îmi mut privirea, plecându-mi ochii ca să privesc degetele care țin brioșa de ciocolată. Știu că nu voi avea niciodată șansa să-i spun asta. Că nu voi avea nicio șansă. Peste un timp, mă voi dărui lui, în ciuda faptului că rațiunea îmi spune contrariul. Mă voi desfăta cu el într-un moment care va fi dominat de oftaturi și corpuri împletite și apoi voi sfârși devastată, când el va pleca, satisfăcut. Clipesc des să împiedic lacrimile care stau să mă podidească.

Probabil e de la aniversarea care se apropie, îmi spun. Niciodată nu sunt atât de emotivă, de instabilă.

Mai rup o bucată de brioșă și mi-o bag în gură. Mă uit la el și văd cum pe chipul său își face loc un zâmbet timid, care-mi confirmă că și el a simțit exact ce am simțit eu. Mă înfior.

— Ți-e frig? întreabă, întinzând mâna să-mi curețe o bucată de ciocolată de la colțul gurii.

Apoi îmi aduce degetul pe buze. Deschid gura și ling ciocolata de pe el. Geme și mă privește cu buzele întredeschise. Dacă aș fi știut cât este de erotic să-l văd așa, mi-aș fi lăsat firimituri pe tot corpul, ca Hänsel și Gretel, doar să mă bucur privindu-l găsindu-le. Mă-nfior iar drept răspuns la întrebarea sa, în ciuda faptului că ard pe dinăuntru.

— Pentru că m-ai luat pe nepregătite, nu ți-am adus o geacă sau o păturică, spune, dezamăgit. Vrei să mergem în altă parte?

Îl privesc cu sinceritate.

Scanned with CamScanner

— Mulțumesc, Colton... M-am simțit minunat...

— ...în ciuda subiectelor dificile, adaugă profitând că m-am oprit.

Râd.

— Da, în ciuda subiectelor dificile, dar am avut o săptămână infinit de lungă și sunt epuizată, mă scuz, așa că mai bine ne întoarcem.

Chiar n-aș vrea, dar reușesc cu greu să mai gândesc limpede.

— Nuuu, îmi tragi clapa! mă tachinează, punându-și o mână pe „inima rănită". Mă doare, dar înțeleg, râde el.

Îl ajut să strângă resturile de mâncare și să le pună în sacoșă. Apoi mă apuc să-mi pun la loc șosetele și cizmele.

— Teddy a semnat actele cu CDE azi, spune.

— Minunat! spun sincer, bucuroasă de oportunitate, dar nesigură de efectul pe care-l va avea asupra vieții mele personale, dat fiind că voi fi obligată să-l frecventez. Nici nu știu cum să-ți mulțumesc...

— Rylee, spune pe un ton suficient de hotărât cât să mă facă să mă opresc. Vreau să te asigur că donația nu are nicio legătură cu asta, spune, făcând semn cu mâna spre noi doi.

Pe dracu n-are! Nu m-aș fi aflat aici, cu el, dacă nu am fi făcut târgul.

– Desigur, spun, conștientă că nu l-am convins.

— Mașina mea e acolo, spun, indicând spre un Mini Cooper alb, parcat pe stradă, în fața Căminului. Trage în spatele ei și apasă pe buton. Motorul se oprește din torsul său sexy. Lampioanele sunt aprinse; cel de lângă Cămin pâlpâie, se stinge, se aprinde... Aud un câine lătrând la câteva case mai jos și adulmec miros de carne gătită la cărbune. Simt un

Scanned with CamScanner

aer de acasă, de normalitate, adică exact ceea ce merită cei șapte băieți care trăiesc în casa din fața mea.

Colton ocolește mașina și-mi deschide portiera, întinzându-mi mâna să mă ajute să cobor. Îmi iau poșeta și-o strâng la piept, simțindu-mă deodată ciudat; pornesc spre mașina mea. Colton mă urmează; îmi ține palma pe spinare.

Mă întorc cu fața la el, sprijinindu-mă de mașină. Îmi mușc buza de jos, mișcând-o înainte și-napoi, copleșită de situație.

— Eu... mulțumesc, Colton. A fost o seară frumoasă, spun, cu ochii la stradă, evitând să-l privesc.

Mi-e teamă că gata, se termină totul aici? Bineînțeles că nu, știu că o să ne revedem din motive de serviciu. Și-atunci de ce mă simt dintr-odată neliniștită și tristă că trebuie să mă despart de el? De ce mă simt fraieră că n-am acceptat oferta sa de a merge în altă parte?

Colton întinde mâna și-mi ridică bărbia, întorcându-mă cu fața spre el, să ne privim în ochi.

— Rylee, ce-i cu tine? Ce ți s-a întâmplat? De ce îți este așa frică să simți? De fiecare dată când te lași luată de val, când reușești să te abandonezi, o umbră îți trece peste chip și te retragi. Te închizi în tine. Te face să stăvilești în câteva secunde toată pasiunea pe care o poți simți.

Se uită cercetător în ochii mei, fără să-mi lase bărbia din mână.

— Cine ți-a făcut asta, iubito? Cine te-a rănit atât de tare?

Mă cântărește din ochi în căutare de răspunsuri pe care nu sunt dispusă să i le ofer. Observ că mușchiul maxilarului îi pulsează de frustrare fiindcă nu vreau să răspund. Trăsăturile sale, umbrite de cerul nopții sunt tensionate, în așteptare. Lampionul care pâlpâie creează un contrast puternic cu emoțiile contradictorii care-l domină.

Simt cum zidul de protecție pe care mi l-am construit se fărâmițează sub ochii săi scrutători. Singurul mod pe

Scanned with CamScanner

care-l știu de a-l ține la distanță este să-i răspund cu aceeași întrebare.

— Dar pe tine, Colton? Cine te-a rănit? Ce bântuie prin ochii aceia ai tăi, din când în când?

Tactica mea îl face să se încrunte, dar nu mă slăbește din ochi.

— Nu sunt un om foarte răbdător, Rylee, mă avertizează el. Nu o să stau să aștept prea mult până...

— Hai să lăsăm trecutul la locul lui, îl întrerup mai mult în șoaptă, simțind că îmi vine să plâng.

Îmi ia mâna de pe bărbie și-mi mângâie buza de jos cu degetul mare.

— Bine, șoptește la rândul lui, de acord, înțeleg. Răspunsul său mă ia prin surprindere, confirmându-mi suspiciunea că și el se ascunde de ceva. Sau că fuge de ceva.

Se apleacă încet și mă sărută ușor, abia simțit, pe buze, vaporizându-mi gândurile. Nu mă așteptam să fie tandru și încerc să-mi imprim momentul în memorie. Să mă bucur de el. Oftez neajutorată pe buzele sale, cu fruntea sprijinită de a sa.

— Noapte bună, Colton.

— Noapte bună, Rylee, se întinde spre portieră și mi-o deschide, invitându-mă să urc. Pe data viitoare..., murmură înainte de a o închide.

Pornesc motorul și ies din parcare. Din obișnuință, mă întind să dau drumul la muzică. Discul șapte din player. Mă încadrez pe bandă și îmi arunc privirea în oglinda retrovizoare. Muzica îmi inundă mașina. Îi văd silueta sub lumina pâlpâită a lampionului; se întoarce spre mașina sa cu mâinile în buzunare. *Un înger luptându-se cu întunericul sau un diavol luptându-se cu lumina?* N-aș ști să spun. Indiferent cum ar sta lucrurile, iată-l acolo, paradisul și infernul meu personal, urmărindu-mă cu privirea până cotesc și mă pierde din ochi.

Scanned with CamScanner

Capitolul nouă

Trag maşina pe aleea casei şi rămân înăuntru, îngânând muzica, cu gândul la momentele petrecute împreună cu Colton. Cânt melodia din obişnuinţă. Cuvintele şi ritmul mă liniştesc. Îmi pun mâinile pe volan şi-mi sprijin capul de ele. Nu că aş fi ieşit cu foarte mulţi bărbaţi, însă aceasta fusese printre cele mai intense, mai pasionale şi curios de reconfortante întâlniri din viaţa mea.

Scutur din cap şi derulând totul în minte.

Aşa cevaaa! Este singurul gând pe care îl pot articula în legătură cu ziua de azi. În legătură cu modul neaşteptat în care s-a comportat Colton. Diavolul de pe umăr ţine să sublinieze că e numai vina mea. Că, dacă m-aş fi comportat aşa cum mă comport eu de obicei, nu aş fi căzut niciodată pradă mâinilor sale pricepute, acolo, în nişa din culisele teatrului. Nu aş fi ajuns niciodată să-i zic „mulţumesc, dar nu, mersi", stârnind această vânătoare, această provocare, adică o schimbare bine-venită în lumea aceea a sa, în care femeile îi cad la picioare.

Cineva îmi bate în geamul maşinii, iar eu ţip, speriată. Eram aşa adâncită în gânduri, că n-o văzusem pe Haddie apropiindu-se. Deschid portiera, bătăile inimii începând să se mai liniştească.

— Bună, Had. Stai un pic, zic, întinzându-mă spre scaunul pasagerului să-mi iau lucrurile.

Scanned with CamScanner

O simt mutându-se în dreptul uşii de la intrare; corpul său blochează lumina din garaj, aruncând o umbră pe scaunul din faţă

— Asculţi Matchbox Twenty[7]? întreabă, trăgând cu urechea la muzica din maşină, care se auzea încet.

O-ooo, îmi spun, *s-a prins că se-ntâmplă ceva...* Ştie că ascult Matchbox Twenty când ceva mă supără. Toate acestea fac parte din perioada întunecată din viaţa mea şi Haddie o ştie prea bine.

Mă uit spre ea: ţine mâinile în şold, plină de nervi. Nu aş şti să zic exact cam câte ştie. Cu cât a aflat mai multe, cu atât mai rănită se va simţi că nu i-am spus.

Pe Haddie n-ai cum să o iei raţional când e nervoasă. Când simte că a fost tratată injust. Mormăi încet ceva în sinea mea. Ziua mea cea interesantă tocmai va deveni şi mai interesantă. Haddie nu se lasă niciodată până nu primeşte răspunsurile pe care le caută. Poate păcăli pe oricine cu frumuseţea sa inocentă, dar nu pe mine. Ştiu ce minte ascuţită are.

O cunosc bine.

Opresc maşina repede, înainte să audă ce melodie ascultam întruna: *Bent*[8]. Măcar nu era *Unwell*[9]. Îmi ţin geanta în mână şi dau să cobor, dar nu reuşesc pentru că îmi blochează calea.

— Cred că avem de discutat nişte chestii, spune, de sus. Tu nu crezi?

Se dă din drum, cu mâinile tot în şolduri. Nu mai are decât să bată nervos din picior, ca să mă facă să mă simt din nou ca la şcoală, în biroul directorului.

Mă forţez să zâmbesc.

— Sigur, Had. Care-i treaba? Pari supărată pe cineva.

---

7 Formaţie pop rock (n. tr.).

8 Frânt (engl. în orig.) (n. tr.).

9 Bolnav, deprimat, melancolic (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— Pe tine.

— Pe mine? răspund îndreptându-mă spre ușa de la intrare și dându-mi ochii peste cap.

— Și nu-ți da ochii peste cap la mine, Ry! mă ceartă, urmându-mă pe ușă.

Îmi arunc geanta pe masa înaltă de pe hol, apoi mă îndrept spre canapeaua din sufragerie și mă adâncesc în ea, dorindu-mi să închid ochii și să adorm pe loc. Dar n-am cum, Haddie s-a așezat turcește la celălalt capăt al canapelei.

— Când aveai de gând să-mi spui? zice calm, cu răceală.

Nu e semn bun. Cu cât e mai calmă, cu atât înseamnă că e mai supărată.

— Despre? întreb, gândindu-mă că, dacă aflu ce știe, măcar o voi putea împăca spunându-i restul.

— Despre nimeni altul decât Colton Donavan! exclamă, făcând ochii mari la mine și încercând să-și rețină un rânjet care stă să treacă dincolo de expresia implacabilă. Glumești?! Cum să nu îmi spui *așa ceva*? Tocmai mie!

Tonul vocii devine mai ridicat cu fiecare cuvânt. Își ia paharul cu vin de pe masă, bea o gură, fără să mă slăbească din priviri.

— De ce? întreabă calm, dar în mod clar rănită.

— Oh, Haddie... explodez, trecându-mi mâinile peste față, încercând să-mi rețin plânsul care amenință să mă copleșească. Nu reușesc. O lacrimă mi se scurge încet pe obraz. Nu mai înțeleg nimic. Oftez, închizând puțin ochii să-mi recapăt controlul asupra emoțiilor.

Expresia de pe chipul lui Haddie se înmoaie când mă vede așa.

— Scuză-mă, Ry, eu... m-a rănit faptul că nu mi-ai zis nimic, dar nu voiam să te...

— E în regulă, îi spun, dându-mi jos încălțările.

Scanned with CamScanner

Am picioarele pline de nisip, dovada că s-a întâmplat aievea, chiar am fost cu Colton în seara asta. De parcă aș avea nevoie de dovezi... Parfumul *său* de apă de colonie amestecat cu mirosul său mi-e încă proaspăt în minte.

— Nu am vrut să te rănesc. Cum ai...

— Nu mi-ai răspuns la telefon. Deloc. Eram bucuroasă să-ți spun de cineva care și-a confirmat prezența la petrecerea de mâine. Ți-am dat mesaje și te-am sunat de mai multe ori, dar nu mi-ai răspuns. M-am îngrijorat. Mereu găsești timp să-mi răspunzi, măcar o vorbă, chiar și atunci când ești foarte ocupată. Eram așa de îngrijorată, că l-am sunat pe Dane.

Mă uit mirată la ea.

— A pus totul cap la cap, ridică din umeri. Deci, ce se întâmplă, Rylee? Ce nu-mi spui?

— Eu, ăăă, sunt prea copleșită de tot ce se întâmplă.

Îi spun toată povestea, inclusiv detaliile sordide cu pipăielile de la teatru. Chipul ei rămâne impasibil în timp ce-i torn tot; procesează atent fiecare informație.

După ce termin, tace o vreme, privindu-mă cu afecțiune necondiționată.

— Ei bine, spune, ridicându-se să mai aducă niște vin, inclusiv un pahar pentru mine, avem multe de vorbit; dar mai întâi de orice, și mă prinde de genunchi plină de entuziasm, Rylee, băga-mi-aș! Colton Donavan?! În culisele teatrului? O-hoooo! își ridică ea brațele deasupra capului, iar eu mă rog în gând să nu toarne vinul pe ea. Sunt mândră de tine, ai fost și tu o dată nebunatică! Dar ce ți-a venit?!

Simt că mă fac stacojie la față. Îmi aplec capul, învârtind din inelul de pe deget.

— Știu, bâlbâi. Sunt surprinsă și eu.

— Cee?! ridică ea vocea la mine. Despre ce naiba vorbești?! mă bate tare pe genunchi. Eu am exclamat admirativ, n-am vrut să spun că n-ar avea motive să te aleagă! Ry, trezește-te!

Scanned with CamScanner

Îmi pocneşte din degete în faţă, forţându-mă s-o privesc.

— Tipul este in-cre-di-bil de arătos! Derbedeu, rebel, mocneşte de pasiune...

De parcă aş avea nevoie să-mi aducă cineva aminte.

Se uită la mine. Văd cum supărarea e încet-încet înlocuită de pofta de hlizeală.

— E la fel de frumos ca la televizor?

Încerc să caut cuvântul care să-l descrie cel mai bine, dar tot ce îmi vine în minte este:

— Îţi taie răsuflarea, spun aproape cu smerenie. E senzual, tiranic, frustrant şi ochii lui, aah!.. şi gura lui... mmm!

Mă las dusă de amintirile recente cu el, revăzând imagini şi bucăţi de imagini. Când revin la prezent, văd că Haddie se holbează la mine cu o umbră de zâmbet pe chip.

— Îţi place cu adevărat, nu-i aşa? întreabă încet, dându-şi seama ce simt şi că nu vreau să admit.

În ciuda zâmbetului forţat de pe chip, ochii mi se umplu de lacrimi doar gândindu-mă la asta.

— Nu contează. A spus foarte clar că mă vrea cu un singur scop, zic ridicând din umeri amărâtă şi luând o gură de vin. Ca să nu mai spun că nu-i pot face asta lui M...

— Stai, stop, opreşte-te! ridică Haddie tonul, dând din mâini să mă oprească. Voi lua subiectul şi-l voi împărţi în două chestiuni diferite, le voi compartimenta pentru tine şi modul cretin în care vezi lucrurile, pentru că ambele trebuie bine analizate.

Se ridică să se aşeze mai aproape de mine.

— Rylee, prietena mea dragă..., spune pe ton grav, ce te interesează ce-o să-ţi aducă viitorul cu el? Dacă tot ce-şi doreşte este corpul tău şi nişte sex de să se cutremure pământul, atunci aşa să fie. Fă-ţi de cap. Chiar dacă nu e cum îţi închipui tu că ar trebui să fie, asta nu înseamnă

Scanned with CamScanner

că nu este exact ceea ce ai nevoie. Şi nu există nimeni mai potrivit decât Adonisul ăsta.

Mai toarnă în pahare, amuzată.

— Dacă aş fi fost în locul tău, aş fi acceptat cât ai clipi, murmură, tuguindu-şi buzele doar imaginându-şi cam cum ar putea fi.

Râd în hohote.

— Tu, da, o tachinez, simţind cum tensiunea începe să se dizolve, relaxându-mă. Lucrurile astea îţi vin mai uşor.

Îmi trage una peste picior.

— Mulţumesc frumos! Bine că m-ai făcut târfă! Rămâne o clipă pe gânduri. Mă rog, pot fi, dacă vreau. Râde.

— Nuuu, stai, vreau să spun că tu nu-ţi faci atâtea gânduri ca mine şi eşti mult mai sigură pe tine. Şi pe ce faci. Mereu. Fără regrete.

Mi-aplec capul într-o parte.

— *Şi ţie îţi plac băieţii răi*, rânjesc la ea.

— Hmm-hmm, îmi plac la nebunie, râde, pierzându-se în propriile gânduri. Dar hai să revenim la tine. Nu-i nevoie să te frământi atâta, doar pentru că un bărbat te vrea.

Dau ochii peste cap când o aud.

— Rylee, tipul ăsta poate avea orice femeie vrea şi, cu toate astea, aleargă după tine, plăteşte mii de dolari pentru o întâlnire, investeşte milioane să-ţi împlinească visul, îţi face surprize cu picnicuri romantice pe plajă. La apusul soarelui.

— Dar el spune că nu e romantic de fel.

Haddie pufăie zgomotos.

— În cazul ăsta, are nevoie să-şi redefinească un pic conceptul de romantism, pentru că demonstrează cu totul altceva.

Scanned with CamScanner

Scutur din cap la ea, la francheţea tipică ei.

— Mă vrea doar pentru că l-am refuzat. Nu sunt decât o provocare pentru el, pentru că trăieşte într-o lume plină de femei dornice să i se dea.

— Mda, ce să spun, mare provocare ai fost când te pipăia prin culisele teatrului! strâmbă din nas, sarcastică.

— Haddie, ştii bine că eu nu sunt aşa! Nu m-a mai atins nimeni de când...

Se lasă tăcere şi-ncerc să mă scutur de amintirile care mă ţin ostatică.

— Şi-n plus, mi-am revenit imediat. Totul s-a întâmplat din cauza adrenalinei, fiindcă rămăsesem încuiată în cămara aia...

— Da-da, tu continuă să-ţi repeţi asta, draga mea. Sincer, nu sunt foarte sigură dacă încerci să mă convingi pe mine sau să te convingi pe tine că moralitatea ta s-a fisurat preţ de o clipă, dă din umeri, fără să-şi ia privirea din ochii mei. N-ai niciun motiv să-ţi fie ruşine. Poţi să-ţi dai voie să simţi din nou, Rylee. Să trăieşti din nou.

Iar îmi vine să plâng. Îmi şterg lacrimile cu dosul palmei înainte să-mi cadă de pe obraji.

— Şi, cu toate că nu am încheiat cu primul subiect de pe lista noastră, haide să aruncăm un ochi şi la al doilea.

Mă uit la ea cu teamă de ce urmează. Apoi, dintr-odată, expresia i se schimbă. Îşi dă seama. Înţelege.

— Tu... n-ai vrut să-mi spui pentru că nu ai vrut să-ţi spun că e în regulă să începi din nou să trăieşti? Să mergi mai departe? întreabă cu tandreţe în glas.

Dau încet din cap că da şi-mi înghit un nod imens din gât. Haddie se apropie şi mai mult de mine, mă cuprinde în braţe şi mă leagănă încet, ca pe un bebeluş. Îmi scapă un sughiţ de plâns şi mă las pradă lacrimilor care de zile întregi ameninţau să curgă. E bine să pot, în sfârşit, plânge. Mă simt mai uşurată.

Scanned with CamScanner

După câteva momente, reușesc să-mi recapăt o fărâmă de control cât să pot vorbi.

— Eu..., e doar fiindcă... simt că îl trădez pe Max. Că nu merit... hohotesc cuprinsă de sughițuri.... mă simt vinovată....

— Rylee, scumpa mea..., îmi dă o șuviță după ureche..., e normal să te simți așa, dar la un moment dat trebuie să îți continui viața. Ai trecut printr-o tragedie, e oribil ce vi s-a întâmplat. Lui. Ție. Dar au trecut mai bine de doi ani, Ry..., mă cuprinde ea de mâini..., și știu că nu vrei să auzi asta, dar va trebui să treci peste. Nu să uiți, dar ai nevoie, femeia minunată care ești are nevoie să trăiască din nou. Pe vremuri, erai atât de lipsită de griji, de liberă! Nu este prea târziu să regăsești toate astea.

O privesc printre lacrimi, temându-mă că, odată ce-i voi spune ce urmează să spun, mă va considera o persoană oribilă. Îmi îndepărtez privirea. Nu mă pot uita la ea în timp ce vorbesc.

— Una dintre cauzele care mă fac să mă simt atât de vinovată... eu... intensitatea, disperarea... tot ce mă face Colton să simt depășește... e mult mai puternic decât orice am simțit vreodată cu Max.

Îmi fac curaj să o privesc. Expresia ei este exact opusul a ceea ce mă așteptam. Haddie se uită la mine plină de compasiune. Nu dezamăgire, nu dezgust.

— Iar cu Max trebuia să mă căsătoresc, spun, înecându-mă, ușurată că am scăpat de greutatea imensă pe care o dusesem în suflet și pe conștiință. Știu că e stupid, dar nu mă pot abține să nu mă simt așa. Îmi vin toate în minte exact în momentul în care tot ce simt, ce respir, ce vreau este Colton.

— Oh, Ry... de ce ai dus singură povara asta? spune ștergându-și la rândul ei o lacrimă și luându-mă iar în brațe. Își pune obrazul pe fruntea mea. Rylee, erai altă persoană pe-atunci. Viața ta este diferită acum. Atunci, oricine vă

Scanned with CamScanner

vedea împreună pe tine şi pe Max vedea imediat că eraţi făcuţi unul pentru celălalt, exact cum simţeai şi tu.

Simt cum zâmbeşte amintirilor.

— Însă acum..., oftează ea, în ultimii doi ani ai trecut prin infern şi te-ai întors. Nu mai eşti aceeaşi persoană. E normal să simţi altfel, să iubeşti mai profund, cu şi mai multă forţă. Nimeni nu îţi poate face o vină din asta. Rylee, de doi ani nu a pus nimeni mâna pe tine. Evident că reacţiile tale sunt mai intense.

Rămânem în tăcere, în timp ce eu fac loc în mine adevărului spuselor sale. Ştiu că are dreptate. Şi sper să continui să gândesc aşa la momentul potrivit. Haddie întrerupe brusc tăcerea mea contemplativă cu un hohot. Îmi dă drumul din îmbrăţişare. Mă dau pe spate şi mă uit la ea perplexă. Ce-o fi aşa amuzant?!

— *Ce?*

Îmi răspunde la privire cu o expresie dezmăţată.

— Cred că e nemaipomenit la pat! rânjeşte viclean. Şi pun pariu că regulează exact cum conduce maşinile, un pic nesăbuit, împingând la limită, implicat până la ultima rundă.

Ridică o sprânceană de atotştiutoare la mine.

Îmi muşc buza de jos auzind-o vorbind, doar la gândul de a-l simţi deasupra, intrând în mine, umplându-mă. Parcă simt iar buzele sale pe ale mele, musculatura puternică mişcându-se pe sub haine la unison cu mine, vocea sa răguşită spunându-mi că mă vrea... Mă opresc. M-am udat doar gândindu-mă. Mă uit iar la Haddie, care se uită la rândul ei la mine, cu sprâncenele încă ridicate, ca şi cum mi-ar cere să-i confirm că l-a evaluat corect.

Oh, da, şi-ncă cum!

— Da' tu de când te uiţi la Formula 1? De unde ştii tu cum conduce? schimb subiectul.

Scanned with CamScanner

— Se uită Brody. Și sunt atentă și eu când aud numele lui Colton, zice, referindu-se la fratele ei, apoi zâmbește diabolic. Merită să te uiți când chipul lui apare pe ecran.

— Se pricepe la sărutat, mărturisesc eu, rânjind ca o zăludă. Ah, nici nu vrei să știi! îmi subliniez spusele dând repetat din cap.

— Și-atunci nu te mai gândi atâta, Rylee! Fă-o și gata! Fii nebună. Lasă garda jos. Doar nu vrei să te trezești peste douăzeci de ani în viața ta perfect ordonată, toate la locul lor, întrebându-te cum ar fi fost dacă ai fi trăit-o cu adevărat. Dacă ai fi îndrăznit să riști.

— Partea cu perfect ordonată îmi place, glumesc, spre exasperarea ei.

— Normal că tu la asta stai să te gândești! Imaginează-ți că le-ai putea povesti nepoților tăi despre aventura ta picantă cu un pilot de curse afemeiat, dar irezistibil de sexy.

Iau o gură de vin imaginându-mi situația.

— Știu ce zici, Haddie, chiar înțeleg. Dar treaba asta cu sexul fără sentimente... Fără a fi într-o relație... cum să mă descurc eu cu așa ceva?

— E ca băgatul moșului în babă, ce vrei să-ți zic?! răspunde hlizindu-se.

— Era o întrebare retorică, nemernico! râd și-arunc cu o pernă în ea.

— Mulțumesc lui Dumnezeu! Credeam că a trecut așa mult, că trebuie să-ți dau lecții de anatomie.

Se întinde spre masă și destupă o altă sticlă de vin. Apoi se lungește pe canapea și observ că încearcă să-și aleagă bine cuvintele înainte de a continua.

— Poate că e mai bine așa.

Când ridic din sprânceană fără să înțeleg, îmi explică.

— Poate că, fiind vorba de primul tău bărbat după Max, e mai bine să nu vă implicați într-o relație. Cu siguranță vei avea de depășit niște obstacole din cauza

Scanned with CamScanner

traumei prin care ai trecut, așa că cel mai bine ar fi să lași precauțiile deoparte și să fii pentru o vreme doar o femeie fără morală. Să te distrezi și să te bucuri de genul ăla de sex care te face să-ți pierzi mințile. Mișcă din sprâncene, iar eu râd la ea. Cantitatea de vin ingerată începe să-și facă efectul, dizolvând tensiunea pe care o simțisem mai devreme.

— O femeie fără morală, repet, dând din cap. Îmi place ideea, dar mi-e că s-a rătăcit.

— Lasă, surioară, că o căutăm și-o găsim, râde pe înfundate. E probabil prizonieră, ascunsă de pânzele acelea de păianjen care ți-au crescut în chiloți.

Ne hlizim și sfârșim prin a hohoti. Toată surmenarea acumulată în ultima săptămână s-a dus. Râd până la lacrimi. Tocmai când credeam că am terminat cu râsul, Haddie zice bălăngănind din cap:

— Ry, recunoaște, tipul e bombă.

— E incendiar, confirm, începând iar cu hlizeala. Pfoai, abia aștept să-l văd dezbrăcat! Cuvintele îmi ies pe negândite, creierul mi-e amorțit de alcool.

Haddie se oprește brusc din râs cu un zâmbet atotștiutor pe buze.

— Eram sigurăăă, strigă la mine, arătându-mă cu degetul. Eram sigură că vrei să i-o traaagi!

— Păi nu? răspund și dă-i și râzi iar.

— Fii atentă: mâine la petrecere ne cherchelim, îl sunăm și-i faci o invitație la o partidă de sex.

— Băi, nu! Doamne..., pălesc eu. *În ce m-am băgat?*

Scanned with CamScanner

Capitolul zece

Lumina din cameră este prea puternică. Îmi bubuie capul; mormăi cu voce tare, îmi iau perna de sub cap și îmi acopăr fața cu ea. Blestem nenumăratele pahare de vin pe care le-am băut cu Haddie seara trecută, dar zâmbesc când îmi revin în minte lacrimile și râsetele.

Și Colton. Atât de senzual, de... *mmm*... bun.

Oftez cu gândul la ieri și la el. Va trebui să facă ceva, să satisfacă jinduirea asta de care sufăr din pricina lui. Îmi strâng coapsele în tentativa de a alunga dorința, dar fără succes.

Și, pentru că nu-mi pot lua gândul de la el, orice speranță de a adormi la loc s-a dus pe apa sâmbetei. Întind mâna și pipăi noptiera în căutarea telefonului, dar mă lovesc de o sticlă goală de vin. Cade pe jos făcând vacarm; zgomotul mă face să mă strâmb. Ridic puțin perna și-mi arunc un ochi la ecranul telefonului, să văd cât e ceasul.

Ridic perna de tot când văd ecranul. Este plin de apeluri pierdute și mesaje. Derulez și observ că mesajele de la Haddie deveniseră din ce în ce mai disperate, pentru că nu răspunsesem. Mai sunt câteva și de la Dane. Continui să derulez și văd că ultimul mesaj primit era de la un număr necunoscut. Fusese trimis după ce ajunsesem aseară acasă, pe la ora când avusese loc discuția cu Haddie. Deschid mesajul și zâmbesc larg. E de la Colton:

Scanned with CamScanner

Mulțumesc pentru picnicul neașteptat, Ryles. Și, pentru că văd că îți place să-mi spui ce simți prin intermediul muzicii, la fel voi face și eu. Luke Bryan, *I Don't Want This Night to End*[10]. Ia-o așa cum e.*Ace

Citesc și zâmbesc dându-mi seama că ascultase ce-i cântasem ieri, când eram în mașină. Nu știu melodia de care zice, așa că mă ridic repede, ignorând mahmureala, să-mi caut laptopul. Îl iau de pe comodă și m-arunc la loc în pat, nerăbdătoare să se aprindă mai repede. Caut imediat pe Google melodia; ciudat, e country. Colton nu pare tipul care să asculte genul acesta de muzică, mai degrabă hard rock sau ceva cu basi bubuitori. Dau clic pe link și melodia începe.

Mă întind pe pat, închid ochii și ascult cuvintele. Buzele mi se deschid într-un zâmbet moale auzind ce spune cântecul. Este prima dată când am acces la gândurile lui; da, zice că mă vrea, dar în esență spune, de fapt, că i-a plăcut să fie cu mine ieri. Că ar fi vrut ca seara să nu se fi sfârșit. Îmi simt ego-ul alintat și fluturi în stomac la gândul că își dorește *să se îmbete cu sărutările mele*.

Nu sări la concluzii, mă avertizez. Vorbim de același bărbat care m-a prevenit că ar trebui să stau departe de el. Care mi-a spus că ar fi bine să mă informez despre persoanele cu care ies la întâlnire, pentru că ar putea fi periculoase și m-ar putea răni atunci când mă aștept mai puțin.

Mă ridic în fund și iau laptopul. Pun din nou melodia și deschid o nouă fereastră. Caut „Colton Donavan" pe Google. Căutarea îmi dă imediat rezultate, multe, foarte multe; linkuri către site-uri dedicate curselor auto, Speed Channel[11], pagini create de admiratori și tot așa.

---

10 „Aș vrea ca noaptea aceasta să nu se sfârșească niciodată." (engl. în orig.) (n. tr.).

11 Rețea de televiziune prin cablu, dedicată sporturilor cu motor (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Decid să restrâng căutarea și scriu „Colton Donavan Enterprises." Deschid site-ul companiei. Pe pagina principală este o imagine a unei mașini de curse, a lui Colton bănuiesc, și o fotografie a sediului. Deschid meniul și navighez; pornesc de la pagina care descrie misiunea și viziunea companiei, povestea, produsele, conținutul media și informații despre echipă. Totul este impresionant, dar mă opresc când dau clic pe tabul „piloți", iar pe ecran îmi apare chipul lui Colton. Un prim-plan relaxat cu el îmbrăcat în echipamentul de concurs. Privește intens undeva dincolo de obiectivul aparatului, iar ochii săi verzi sunt limpezi și intrigați. Zâmbește doar pe jumătate, de parcă tocmai și-ar fi amintit un moment drag și i se vede gropița din obraz. Părul pare a avea nevoie de un tuns și i se cârlionțează deasupra gulerului.

Trag adânc aer în piept. Doamne, îmi vine să sar pe el!

Salvez imaginea la Favorite, să fiu sigură că o regăsesc ușor, apoi mă forțez să ies de pe pagina respectivă și să caut pe Google Images. Scriu numele său cu reținere, de teama a ceea ce voi găsi. Pagina se încarcă și apar zeci de fotografii, majoritatea alături de câte o femeie fabuloasă la braț, privindu-l cu infinită adorație. Știu că nu ar trebui să fiu geloasă, fotografiile sunt datate, dar mă trezesc că încep să fac mișcări din umeri ca la gimnastică, să scap de tensiune. Și, pentru că știu că cel mai înțelept ar fi să închid pagina, fac exact opusul, dau clic și deschid fiecare fotografie. Studiez. Compar. Nicio femeie din nicio fotografie nu este descrisă ca fiind iubita lui Colton.

Îmi dau seama că toate femeile cu care apare sunt blonde, cu picioare lungi, sunt foarte slabe și retușate chirurgical pe ici, pe colo. Toate mortal de frumoase. Spre disperarea mea, îmi dau seama că seamănă toate cu Haddie. În mod ironic, paloarea lor face ca trăsăturile lui să pară și mai reci, mai aspre.

Observ că fiecare femeie pare să fi rămas în viața lui perioade extrem de scurte. Cu o singură excepție. Și mă întreb de ce. O fi doar o însoțitoare plătită? Una pe care o

Scanned with CamScanner

cheamă când *blondele slabe, de te tai în ele* au fost eliminate de pe listă? Sau e cineva la care se tot întoarce pentru că e un dedesubt? După mai multe clicuri, dau în sfârșit de o fotografie cu ei doi, în care apare și numele ei. *Tawny Taylor*. Cea care-l sunase ieri. Ce fel de relație or avea? Și, pentru că mă știu în stare să insist cu orele asupra chestiunii, mă forțez să renunț, să-mi iau gândurile de la asta, să las pe altă dată, deși mi-e teamă să aflu adevărul.

Nu arăt ca niciuna dintre femeile din fotografii. Sunt înaltă, nu minionă. Sunt slabă, dar cu forme, n-am nici pe departe silueta lor de manechin. Am un fizic sportiv, cu care chiar mă mândresc și pentru care transpir, însă ele arată de parcă nu ar avea nevoie nici măcar să se *gândească* să treacă pe la sală. Am părul șaten de culoarea ciocolatei, ondulat, lung până la jumătatea spinării; e nedisciplinat și mă chinuie, dar mi se potrivește. Și continui tot așa, să mă compar cu ele, până când îmi zic că mai bine închid pagina, altfel risc să cad în depresie. Și că le urăsc, dar nu e o chestiune personală.

Mă întorc pe pagina principală Google și scriu „copilăria lui Colton Donavan". Primele câteva rezultate se referă la fundațiile de ajutorare a copiilor, în care s-a implicat. Răsfoiesc linkurile în căutare de ceva care să menționeze copilăria lui.

Într-un final, dau de un articol scris în urmă cu cinci ani. Este un interviu în care Colton vorbește despre o organizație de caritate pe care o susținea și care reușise să obțină scurtarea procesului de adopție.

J: *Colton, e de domeniu public faptul că ai fost adoptat. La ce vârstă?*

CD: *Aveam opt ani.*

J: *Și cum a fost pentru tine procesul de adopție? Ce beneficii ți-ar fi adus noile inițiative propuse de organizația pe care o susții?*

CD: *Am avut noroc. Tata m-a găsit, practic, în fața ușii sale, m-a luat în casă, ca să zic așa, și la puțin după*

Scanned with CamScanner

aceea m-a adoptat. Nu a trebuit să trec prin lungul proces necesar în prezent. Un proces care-i lasă pe copiii care își doresc cu disperare o casă, o familie căreia să-i aparțină, să aștepte luni de zile înainte de a afla dacă cererea va fi aprobată. Sistemul trebuie să înceteze să trateze acești copii ca pe niște cazuri, hârtii de ștampilat după luni de birocrație, și să înceapă să-i vadă ca pe niște ființe delicate, care au nevoie să fie integrate într-un grup. Într-o *familie.*

J: Înainte de a fi adoptat, care era situația ta?

CD: *Haideți să vorbim mai puțin despre mine și mai mult despre aceste noi măsuri.*

Nu a vrut să discute oare despre asta pentru că distrăgea atenția de la cauza pe care o susține ori era ceva foarte urât, de care nu dorea să discute? Citesc rapid restul articolului, dar nu mai spune nimic despre copilăria lui. Deci avea opt ani... Opt ani care ar fi putut produce daune grave, în care situația în care se afla l-ar fi putut condiționa, cum spune el.

Privesc ecranul câteva minute, imaginându-mi tot felul de lucruri, cele mai multe fiind versiuni ale situației copiilor care au ajuns sub îngrijirea mea în timp, și mă cutremur.

Decid să caut informații despre părinții lui, Andy și Dorothea Westin. Paginile se umplu cu rezultate despre filmele lui Andy, nominalizări la Oscar, premii câștigate, filme cu cele mai mari încasări, printre altele. Pe ici, pe colo, se vorbește și de viața familiei sale. O întâlnise pe Dorothea când aceasta jucase într-unul dintre filmele sale. La momentul respectiv, o chema Dorothea Donavan. Și încă o piesă se așază la locul ei. Mă întreb de ce folosește numele mamei, și nu pe al tatălui său. Continui să caut și tot ce găsesc sunt informațiile obișnuite despre un mogul de la Hollywood, fără drame demne de tabloide sau vacanțe pe la dezintoxicare. Se mai vorbește despre copiii săi, un fiu și o fiică, dar nimic lămuritor.

Scanned with CamScanner

Caut iar printre linkurile care-l menționează pe Colton. Dau de fragmente despre o bătaie într-un club, altercații posibile cu așa-zise noi vedete în actorie, donații generoase și un val de comentarii despre curse, despre talentul său, despre charisma pe care o aduce sportului pe care îl practică după ce liga se desprinsese de CART[12] și ILR[13] cu câțiva ani în urmă.

Oftez zgomotos, am capul plin de prea multe informații fără niciun folos. După mai bine de o oră de căutări, tot nu știu despre Colton mai multe decât știam deja. Nu văd nimic care să susțină avertizările sale de a sta departe de el. Nu mă pot abține. Deschid din nou pagina companiei să mă uit la fotografia cu el. Îl studiez din fiecare unghi, până la cea mai insignifiantă trăsătură a chipului. Ridic ochii și inima mi se umple de tristețe când văd fotografia lui Max de pe comodă. Zâmbetul deschis și ochii albaștri strălucesc în ramă.

— Oh, Max, suspin, apăsându-mi mâna pe inima care, jur, încă agonizează. O să-mi fie întotdeauna dor de tine. Și o să te iubesc mereu, îi șoptesc, dar a venit vremea să încerc să mă regăsesc pe mine.

Continui să privesc fotografia, amintindu-mi când a fost făcută și ce mult îl iubeam pe atunci. După câteva secunde, revin cu privirea la laptop.

Închid ochii, respir adânc și decid, în vreme ce melodia trimisă de Colton se aude din nou, pentru a nu știu câta oară. *E timpul.* Și poate că Haddie are dreptate. Colton poate fi exact ceea ce am nevoie pentru a mă regăsi. Să dureze cât vrea el.

Mă uit la telefon, abținându-mă cu greu să nu-i răspund. Să nu îl caut. Dacă o să fac asta, măcar câteva lucruri trebuie să fie cum vreau eu. Or, alergând după el, nu mă va ajuta în niciun fel să obțin ce vreau.

---

12 Championship Auto Racing Teams – Echipe Campionat Curse Auto (n. tr.).

13 Inside Line Racing – Liga de Formula 1 Inside Line (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Capitolul unsprezece

Parcă nici n-o recunosc pe femeia care mă privește din oglindă. Haddie s-a dezlănțuit iar cu pregătirile pentru petrecerea din seara aceasta, organizată de compania de relații publice unde lucrează. A pierdut o oră doar să-mi cumințească buclele, iar acum părul meu îndreptat arată ca o cortină deasă care-mi acoperă spatele. Mă uit și mă uit la mine în oglindă, încercând să mă obișnuiesc cu această nouă eu. Ochii, umbriți de fard închis la culoare, par opalescenți, de un violet și mai intens. Pe buze mi-a dat cu un ruj nude și luciu, ceea ce pune în evidență pudra bronz din obraji.

M-a convins să mă îmbrac cu o rochie neagră mini, care lasă la vedere cam prea mult pentru gusturile mele, nu mă simt prea în largul meu. Decolteul se adâncește în formă de V, punându-mi în evidență sânii abundenți, dar nu arată vulgar. Bretelele, niște lănțișoare aurii, coboară de pe umeri pe spate, până undeva deasupra fundului, unde sunt prinse lejer de material. Trag în jos de tivul rochiei care-mi ajunge la mijlocul coapselor. Nu sunt obișnuită să port așa scurt.

Mă privesc din nou în oglindă și zâmbesc. Femeia aceasta nu sunt eu, nu e fata pe care o știu eu. Îmi scapă un oftat tremurat și-mi pun în urechi o pereche de cercei candelabru. *N-oi fi eu fata aceasta*, mă gândesc, *dar este femeia încrezătoare în sine care vreau să devin*. Noua eu,

Scanned with CamScanner

care în seara asta va merge la petrecere, se va relaxa şi se va simţi bine. A decis să-şi dăruiască o noapte de distracţie, pentru a câştiga suficientă încredere în sine, înainte de a-şi asuma tot ceea ce înseamnă Colton, ce vrea el de la mine şi avertizările pe care mi le-a lansat.

— Oau! fluieră admirativ Haddie intrând la mine în baie. Arăţi beton! Vreau să zic..., se bâlbâie ea, ajută-mă, că am rămas fără cuvinte. Ry, nu te-am văzut niciodată atât de provocatoare!

Zâmbesc cu toată gura, acceptând complimentul.

— O să stea bărbaţii la coadă după tine în seara asta. Pfff, o să am de ce mă amuza!

Râd auzind-o, plină de încredere în mine.

— Mulţumesc. Nici tu nu arăţi rău deloc, răspund la rândul meu tot cu un compliment. E îmbrăcată într-o rochie roşie care-i pune în evidenţă toate calităţile.

Mă încalţ cu pantofii cu toc, tresărind şi rânjind amintindu-mi de ce se întâmplase ultima dată când îi purtasem.

— Sunt gata într-o clipă.

Îmi iau poşeta şi-mi bag în ea carnetul de conducere, banii şi cheile. Când iau telefonul şi dau să-l bag şi pe acesta în mica poşetă, îmi dau seama că nu am întrebat-o nimic pe Haddie în legătură cu mesajele vocale pe care mi le trimisese ieri şi pe care le ascultasem mai devreme.

— Had? N-am apucat să te întreb: de ce erai aşa de agitată în legătură cu petrecerea din seara asta? Ziceai că aţi reuşit să convingeţi o celebritate să vină.

Îmi zâmbeşte misterios.

— Ah, a picat afacerea, zice dând din mână.

Nu ştiu de ce, dar am impresia că râde de mine. Îmi apropii faţa de a ei, dar Haddie face stânga-mprejur.

– Hai să mergem!

Scanned with CamScanner

Intrarea clubului foarte în vogă, aflat în centrul orașului, arată spectaculos, cu razele proiectoarelor care se mișcă, încrucișându-se, corzi de catifea, un covor roșu ca pentru vedete și un fundal reprezentând o sticlă de Merit Rum, adică noul produs care se lansa. Parcăm pe unul dintre locurile rezervate pentru Haddie și colegii săi de la PRX, în fața scării hotelului pe care compania o deține și care se află exact lângă club. Haddie arată cardul de identificare, trecem în fața tuturor celor care stau la coadă și, un minut mai târziu, ne aflăm în clubul aglomerat, unde muzica bubuie, de-mi vibrează tot corpul.

Trecuseră ani de zile de când nu mai intrasem într-un club ca acesta și mi-a trebuit un pic de timp să-mi obișnuiesc ochii cu lumina difuză și cu muzica tare, fără să mă simt intimidată. Cred că Haddie și-a dat seama că sunt tensionată și că încrederea în mine începe să dispară, în ciuda faptului că sunt gătită cum sunt gătită. Mă împinge repede spre bar, făcându-ne loc prin mulțime. Ignorând multitudinea de sticle de rom Merit înșirate pe peretele din spatele barului, Haddie comandă două tequila.

— Una pentru noroc, rânjește la mine.

— Și una pentru curaj, închei eu toastul nostru de pe vremea studenției. Ciocnim paharele și dăm băutura peste cap. Gâtul îmi ia foc. Nu mai băusem un *shot* de secole; mă-nfior din cauza senzației de arsură și-mi pun mâna la gură, încercând să o domolesc cumva.

— Hai, Ryles, strigă Haddie, neafectată de băutură. Încă una!

Ridic paharul, cu un zâmbet curajos pe față, ciocnim și dăm băutura peste cap în același timp. Usturimea de după al doilea *shot* nu e rea deloc, îmi încălzește tot corpul, dar tot nu-mi place gustul.

Scanned with CamScanner

Haddie îmi aruncă o privire de cunoscător şi se hlizeşte la mine.

– O să fie o seară pe cinste! mă ia în braţe şi mă strânge. Mi-a fost dor de complicea mea.

Îi zâmbesc şi privesc în jurul meu, la atmosfera din club. O încăpere mare, separeuri cu canapele din catifea aranjate în jurul ringului. În spatele acestuia, un bar din oglinzi ocupă un perete întreg, creând iluzia de spaţiu şi mai vast. În mijloc se află un ring de dans spaţios, deasupra căruia sunt instalate proiectoare mobile cu leduri care umplu scena de lumini în culori ameţitoare. O scară duce către zona VIP, aflată mai la înălţime, unde separeurile sunt izolate unul de celălalt prin spătare înalte de catifea. Într-o parte a zonei VIP, izolată cu pereţi de plexiglas se află DJ-ul, într-un unghi care permite tuturor celor aflaţi jos să-l vadă cum învârte discurile. Ospătăriţele, care arată ca nişte manechine, se plimbă de colo colo, în pantaloni mulaţi, tricouri asortate şi flori violet în păr. Clubul arată şic, cu o notă de rafinament, în ciuda panourilor publicitare cu Merit Rum aflate prin toată sala.

Este aproape ora unsprezece şi observ că se adună din ce în ce mai multă lume, pulsând de energie. În zona VIP, într-un colţ, se vede înghesuială şi mă întreb ce personaj faimos o fi reuşit Haddie şi echipa ei să aducă la eveniment. Am însoţit-o la suficient de multe petreceri de genul acesta, ştiu cum merg lucrurile. Fotografiile cu vedete şi cu produsul nou nu înseamnă doar foarte mult spaţiu în presă, ci şi foarte multă publicitate pentru compania la care lucrează Haddie.

Iau din mâna ei obişnuitul meu cocktail, Tom Collins[14]. Beau puţin cu paiul şi indic cu capul întrebător spre zona de sus. O interoghez din priviri. Volumul muzicii e prea tare şi se înteţeşte pe măsură ce se adună mai multă lume. Bănuiesc că peste vreo treizeci de minute, când decibelii vor atinge maximumul, nu vom avea altă cale de comunicare decât urletele.

14 Cocktail pe bază de gin, suc de lămâie, sifon, gheaţă (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Se apleacă și-mi spune la ureche:

— Nu sunt sigură. Ne-au confirmat prezența mai multe persoane în seara asta, ridică din umeri, răspunzând evaziv. Avem și câteva surprize.

Mijesc ochii la ea, întrebându-mă de ce e așa vagă. Dar ea zâmbește cu toată gura și mă trage de mână, să o urmez. Navigăm prin mulțime de parcă am fi una singură. Încep să simt efectul alcoolului; mă încălzește, topește tensiunea, relaxează nervii. Pentru prima oară, după multă, multă vreme, mă simt atrăgătoare. Mă simt frumoasă și senzuală și în largul meu.

O strâng pe Haddie de mână, în timp ce ea împinge mulțimea să-și facă loc către separeul rezervat celor de la PRX. Mă privește peste umăr și-mi zâmbește observând că încep să mă relaxez. Reușim să ieșim din mulțime. În separeu se află doi colegi de-ai săi. Le zâmbesc și îi salut scurt. Îi știam de la alte evenimente. Unul dintre ei mă complimentează pentru modul în care m-am dichisit. Îi mulțumesc. Când dăm să ne așezăm, se aude mare vacarm din partea opusă a începerii, din zona etajată, unde se afla mulțimea. Ridic privirea să văd ce se întâmplă; mai multe femei, cu prea multă piele la vedere, caută atenția vedetei invitate de PRX.

Dau ochii peste cap, dezgustată.

— Pițipoance la vânătoare de faimă, îi zic lui Haddie și ea pufnește în râs.

Îmi termin băutura. Din boxe se aude o melodie a celor de la Black Eyed Peas. Încep să mișc din șolduri pe ritm și, aproape fără să-mi dau seama, o apuc pe Haddie de mână și o trag prin mulțime, până la ringul de dans. Expresia uimită de pe chipul ei mă face să râd. Închid ochii și mă las purtată de muzică. Cântăm amândouă *I gotta feeling, that tonight's gonna be a good night...*[15], dezlănțuind-ne pe ringul de dans.

Nu mă mai simțisem atât liberă, de atât de multă vreme.... vreau să opresc timpul în loc, acum și aici. Să-mi

15 „Presimt că seara asta o să fie o seară faină." (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

imprim momentul în minte, să-l ajut să mă scoată înapoi la lumină data viitoare când voi cădea pradă întunecimii.

Eu și Haddie continuăm să ne mișcăm pe muzică, melodie după melodie. Mă simt din ce în ce mai sigură pe mine, pe mișcările mele. Grant, Tamara și Jacob, colegi de-ai lui Haddie, ni se alătură tocmai când DJ-ul schimbă melodia și pune *Too Close*[16], mai veche, dar printre preferatele mele. Îl iau pe Grant și dansez sinuos pe lângă el, urmând ceea ce spune melodia. Râdem, corpurile ni se ating inocent.

Îmi ridic brațele deasupra capului, le împreunez, îmi ondulez șoldurile ușor pe ritm, cu alcoolul zumzăindu-mi în sânge. Închid ochii, mă las purtată de atmosfera din jurul meu. Simt că ceva mă gâdilă pe spate, făcându-mă să deschid brusc ochii și să mă întorc.

Ridic privirea și, în ciuda faptului că toată mulțimea se mișcă pe muzică, înlemnesc. E Colton. Pe una dintre scările care coboară din zona VIP. Într-o mână ține un pahar; celălalt braț e sprijinit neglijent pe umerii unei blonde impunătoare. Femeia stă întoarsă spre el, îi mângâie ușor pieptul în partea de sus, acolo unde cămașa este descheiată. Îl privește cu reverență, cu adorație, are fața ridicată spre el, deși Colton stă cu capul întors și râde cu bărbatul stilat de lângă el. Un tip masiv, intimidant stă în spatele lui și scanează mulțimea cu ochii. Probabil garda sa de corp. Colton zâmbește către grupul de bărbați care-l însoțește; are o alură firească, destinsă. Îmi permit să-l admir câteva clipe. Arată devastator de frumos. Blonda spune ceva și Colton se întoarce spre ea. Femeia îi ia mâna de pe piept, i-o pune pe obraz, își îndreaptă chipul spre el și-i depune o sărutare moale, seducătoare pe buze, de parcă și-ar marca teritoriul.

Încăperea începe să se învârtă cu mine, mi se încețoșează ochii atât de tare, încât nu mai văd dacă el răspunde sărutului sau pur și simplu îl tolerează. Simt că mi se usucă brusc gura. Paralizez văzându-l așa cu ea. Sunt înmărmurită. Nu suntem împreună, iar refuzurile meu

16 Prea aproape (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

constante spun clar că nu-mi doresc ca lucrurile să fie altfel. Însă, deși mă doare, mă ustură să-l văd așa, tot ce-mi doresc este să fiu eu cea de lângă el. Să fiu *eu* cea care-l sărută. Dorința este înlocuită curând de furie. Cât de idioată am fost să cred că cineva ca el poate realmente dori o femeie ca mine, când poate avea pe cineva ca ea?

Observ că Haddie s-a oprit și ea din dansat. Văzuse ce văzusem și eu. Dau să mă întorc să-i spun ceva, dar în același moment Colton își îndepărtează bărbia din mâna blondei, ridică privirea și mă vede. Mă țintuiește cu privirea. Inima îmi stă în loc și simt că îmi urcă în gât. În ciuda distanței care ne desparte, îmi dau seama că e șocat să mă vadă acolo.

Un dansator din apropiere mă împinge din greșeală, dar ochii mei rămân țintuiți într-ai lui Colton. Știu că ar trebui să plec de pe ring înainte ca emoțiile să mă copleșească și să bușesc în plâns, dar nu reușesc să mă mișc, de parcă aș avea picioarele prea grele, incapabilă să sfâșii forța magnetică pe care pare că o are asupra mea. Se dezlipește de blondă și o îndepărtează imediat. Întinde unuia dintre bărbați paharul pe care-l ținea în mână fără măcar să-l privească și începe să coboare scara. Ochii de smarald mă ard, nu se dezlipesc nicio clipă de ai mei.

Când ajunge pe ring, melodia se schimbă; basii pulsează și ne învăluie vocea hipnotică a lui Trent Reznor. Fără să clipească, fără vreo vorbă, mulțimea de dansatori se deschide în fața lui Colton, în timp ce el vine spre mine. Expresia de pe chipul său este indescifrabilă, mușchiul de pe maxilar îi pulsează, iar umbrele luminilor i se joacă pe figură. Mănâncă distanța care ne desparte în pași mari. Mulți își întorc capetele, recunoscându-l, dar foamea din ochii lui îi împiedică să se apropie. În ciuda volumului muzicii, o aud pe Haddie cum scoate un sunet de stupoare când el ajunge în fața mea.

Toate lucrurile pe care aș dori să i le urlu în față, toată durerea pe care mi-a cauzat-o și pe care aș vrea s-o revărs asupra lui dispar în vreme ce se apropie și, fără să niciun

Scanned with CamScanner

preambul, mă apucă de şolduri şi mă trage la el. Mă ţine acolo, lipită de corpul lui, şi-ncepe să se mişte bazinul, se freacă de mine în ritmul muzicii. Nu-mi rămâne de făcut altceva decât să mă mişc odată cu el, să răspund ritmului animalic care-i conduce corpul. Îmi las mâinile să alunece peste ale sale, lipite de coapsele mele şi-mi împletesc degetele cu ale lui, strângând.

Ţinându-mă de el, lăsându-l să mă ducă unde se duce el.

Nu ne dezlipim ochii unul de la celălalt. Îmi dau capul pe spate să-l pot privi. Buzele i se deschid încet şi aud un geamăt mic când şoldurile mele răspund şoldurilor sale. Ochii i se întunecă, strălucind de dorinţă, fierbinţi, plini de o ardoare de prădător. Modul pătrunzător în care se uită la mine îmi face sfârcurile să se întărească de anticipare, doritoare de atingerea sa. *De modul său posesiv de a fi cu mine.*

Îmi muşc buza în timp ce el ne mută mâinile împreunate de pe şolduri, la spate; îmi frământă carnea prin rochie, obligându-mă să rămân cu mâinile aşa de parcă aş fi fost încătuşată. Continuăm să ne mişcăm în sincron pe muzică. Îi simt pulpele tari apăsate de ale mele. Erecţia împungându-mi pelvisul. Îşi apleacă faţa, rămânând aşa, la doar câţiva centimetri de a mea. Îi simt respiraţia cu iz de alcool când oftează.

Nu am mai trăit niciodată până acum un moment atât de intens erotic, de senzual. Lumea din jurul meu a dispărut. Efectul îmbătător pe care-l are asupra mea face mulţimea de dansatori să ne privească, să mă vadă, pentru că sunt femeia de lângă el. Parcă am fi rămas doar eu şi el pe ring, mişcându-ne. Răspunzând unul corpului celuilalt. Excitându-ne unul pe celălalt. Anticipându-ne unul pe celălalt.

Melodia se sfârşeşte, dar noi doi rămânem aşa, în transa vrăjii care se crease între noi. Respir şi parcă e prima dată când o fac din momentul în care m-a atins, o respiraţie profundă, suspinată. Nici nu-mi dau seama că muzica s-a

Scanned with CamScanner

oprit, că prezentatorul evenimentului vorbește la microfon despre produsul lansat pe piață în seara respectivă. Cu excepția unui mic grup din jurul nostru, toată lumea din club privește spre scenă.

Eu și Colton rămânem acolo, nemișcați, abia respirând, cu piepturile îngreunate, absorbindu-ne unul pe celălalt și tensiunea sexuală dintre noi.

— Colton! Hei, Colton! se aude o voce de dincolo de bula în care eram blocați, făcându-mă să ies din transă. Colton își întoarce capul. Îl chema unul dintre angajații de la PRX. E timpul. Trebuie să mergi pe scenă. Acum.

Dă scurt din cap și se întoarce din nou spre mine, cu ochii arzând de o nevoie atât de profundă, încât mă ia cu fiori pe dinăuntru. Își desface degetele dintr-ale mele, îmi lasă mâna și se îndepărtează încet. Căldura corpului său dispare imediat, lăsându-l pe al meu în agonie din cauza nevoii. Îmi zâmbește abia schițat, sugestiv, dând ușor din cap. La mine? Pentru sine? N-aș ști să spun...

Întinde mâna spre părul meu și mă trage ușor, cu sprâncenele ridicate a mirare, ca și cum m-ar întreba ce era cu schimbarea aceea. Ridic intimidată din umeri. Nu-mi găsesc vorbele. Îl strigă din nou. Se întoarce să plece, dar nu înainte de a se transforma sub ochii mei, din Colton Donavan pe care-l cunosc eu, în personajul public. Tăcut și de neatins. Sexy, de neîmblânzit.

Nu am schimbat nici măcar o vorbă și, cu toate astea, mă simt de parcă ne-am fi spus atât de multe!

Îi urmăresc spatele lat în timp ce se îndepărtează prin mulțime, urmat îndeaproape de garda de corp care-i face loc, ținându-i departe pe curioși. Urmăresc spectacolul și o părticică din mine surâde la gândul că eu l-am văzut pe Colton așa cum este el cu adevărat. Sau cel puțin așa sper.

Înainte ca el să ajungă până pe scena improvizată, Haddie mă apucă de braț și mă trage de pe ringul de dans. E inutil să opun rezistență. Mă târâie pe coridor, dincolo de

Scanned with CamScanner

coada de la baie, până într-o săliță mică de lângă ieșire. Mă întoarce cu fața la ea și mă privește incredulă.

— Au, mă doare! mă răstesc la ea, smulgându-mi brațul din strânsoare, nu foarte încântată că mă luase de-acolo și că nu-l mai puteam vedea pe Colton.

— Ce naiba s-a-ntâmplat acolo?!

Chiar nu știu cum să răspund. Cred că sunt încă sub efectul momentului magic.

— Rylee, la naiba! Zici că v-o trăgeați din priviri! Vreau să zic, mi-a fost și jenă să mă uit, de parcă aș fi tras cu ochiul pe gaura cheii camerei tale! turuie așa cum face de obicei când e foarte agitată. Și știi bine că eu nu mă jenez așa ușor.

Se sprijină de perete și-și dă capul pe spate, cu o expresie năucită pe chip. Eu stau și mă uit la ea. Și, pentru că habar nu am ce să-i zic, continuă:

— Știu că ai zis că tu și cu el v-ați mai giugiulit, spune, ignorând faptul că mă face să pufnesc în râs, dar nu mi-ai zis că... băi, faceți scântei... chimia dintre voi... atâta intensitate... Doaaamne! Adică, am sperat eu că, atunci când o să-l vezi, o să...

— Ce? mă trezește la realitate cu ultimele cuvinte. Cum adică *sperași*?

Rânjește timid la mine.

— Ăăă...

Ce naiba se întâmplă aici?!

— Nu încerca s-o dai la-ntors, Montgomery!

— Bine. Aseară te-am tot sunat să-ți spun că îl vom avea drept invitat. Merit este unul dintre noii săi sponsori. Oricum, eu te sunasem că eram bucuroasă. M-am gândit că o să stăm toată seara să ni se scurgă ochii după el, nu știam ce se întâmplase între voi. Apoi am vorbit cu Dane și am aflat că erai cu Donavan.

Scanned with CamScanner

Se bâlbâie. O încurajez din cap să continue, cu ochii mijiți și buzele strânse.

— Apoi ai venit acasă și mi-ai povestit totul...

— Șiii? Ai decis să nu-mi spui nimic pentru că...

— Păi, stă ea și se gândește, e adevărat că tu mi-ai zis totul, dar habar nu aveam că între voi doi e chiar așa... că legătura... magnetismul. Că sunteți captivați unul de celălalt. Și mi-am spus că, dacă îl vei întâlni aici, te-aș putea ajuta, dându-ți un vânt mic în brațele lui. Voiam să te ajut să te mai distrezi și tu.

Expir adânc, privind-o în tăcere. Știu că intențiile sale sunt nobile, dar, în același timp, n-am nevoie să mă conducă de mână ca pe un copil. Sunt supărată pe ea. Și pe Colton, că s-a prezentat aici cu păpușa aia. Supărată că a venit așa la mine și m-a luat în posesie, de parcă aș fi a lui. Și că mă face să-l doresc atât de mult, încât simt că iau foc pe dinăuntru. Între noi se așterne tăcerea.

— Nu fi supărată, Ry. Îmi pare rău. Intențiile mele au fost bune.

Își mușcă buza, apoi se bosumflă drăgălaș la mine, știind bine că mi-e imposibil să stau supărată pe ea.

Zâmbesc tandru, scuzând-o. Mă trântesc și eu de perete, închizând ochii, ascultând mulțimea cum aplaudă la ceva ce a spus prezentatorul. Întrebarea care-mi bâzâie în cap își face loc la suprafață.

— Cine e însoțitoarea lui? întreb, referindu-mă la blondă.

Este una dintre *cele cu care apare în mod normal la evenimente și cu care știu sigur că nu e încurcat*? Sau e cineva agățat aici, în club? Și de ce o sărută pe ea și-mi spune mie ca mă vrea? De ce nu mi-a zis mie să-l însoțesc? Pentru că nu sunt suficient de drăguță? De sexy? De strălucitoare ca să apară în public cu mine?

— Ce contează! explodează ea. Rylee, voi doi sunteți, vreau să zic...

Scanned with CamScanner

— Cine e?

— Nu știu sigur, scutură ea din cap. Ai lui au rezervat zece locuri. Nu ne-au dat niciun nume.

Lansez o sumedenie de înjurături fără sens. Așa fac când sunt supărată. Haddie îmi aruncă o privire precaută.

— Ryles, vorbește cu mine, mă încurajează. Ce se întâmplă în capul ăla al tău?

— Haddie, mă păcălesc singură?

Haddie se uită la mine, confuză.

— Vreau să zic, nu e doar în imaginația mea, nu-i așa? Chimia? Colton?

— Ești nebună?! se bâlbâie ea, apucându-mă de umăr și scuturându-mă ușor. Am crezut că faceți combustie spontană, acolo, pe ring! Cum poți pune sub semnul întrebării așa ceva?

Mulțimea erupe din nou aplauze, iar ecoul ajunge până la noi, pe hol. Aud glasul lui Colton la microfon. Răgușeala din vocea sa mă răscolește. Publicul aplaudă ce spune, iar eu aștept să se potolească gălăgia, înainte de a continua.

— Dacă îl atrag atât de mult, dacă există o chimie atât de puternică între noi..., atunci de ce e aici cu blonda aia? De ce o sărută? De ce nu m-a invitat pe mine? Sunt roata sa de rezervă? Fata căreia i-o trage când celelalte nu sunt disponibile?

În vocea mea se simte clar cât sunt de confuză și de rănită.

Haddie strâmbă din buze și rămâne pe gânduri.

— Nu știu, Rylee. Sunt posibile o infinitate de scenarii în cazul ăsta.

Ridic din sprânceană, neîncrezătoare.

— Poate că l-a mai însoțit înainte să te cunoască pe tine. Sau poate el te vrea cu adevărat. Poate ea este roata de rezervă cât așteaptă să-i spui tu da.

Scanned with CamScanner

Pufăi din nou.

— Nu zău? Te-ai uitat la ea?

— Dar tu te-ai uitat la tine? mă mustră ea. Te-ai uitat în oglindă, Ry? Eşti frumoasă mereu, dar în seara asta arăţi trăsnet! Încep să mă cam satur să-ţi tot repet asta. Când o să începi să-mi dai crezare?

Dau ochii peste cap ca un copil. Mă ignoră.

— Să fie una dintre tipele cu care are el *aranjamentele* sale? Sau vreo piţipoancă în căutare de faimă? Sau poate e amica lui.

— Mda, cum să nu! Când ai văzut tu amici care se sărută aşa?! explodez.

Haddie se uită la mine şi încrucişează braţele pe piept.

— Ce-ar trebui să fac acum?

— Eu aş zice să faci ce ai făcut şi până acum. E clar că te place, că îi place inclusiv gura aia a ta încăpăţânată şi deşteaptă.

— Dar cum să...? Ce să fac?

— Rylee, dacă eşti supărată pe el, fii supărată pe el. N-ar fi prima oară când îi zici vreo două... Şi tot a continuat să te vrea, nu? Doar pentru că ai decis să te culci cu el nu înseamnă că...

— De unde ştii tu că am decis eu asta?

— Probabil pentru că ţi-e scris în frunte cu litere mari. Şi nu doar în frunte. Şi oricum, toţi cei care v-au văzut mai devreme dansând în modul acela sunt convinşi că aţi făcut-o deja.

Râde călduros spre mine când vede că fac ochii mari la ea.

— Uite ce e, Ry, orice femeie din clubul ăsta ar sta la coadă să-i cadă la picioare. Adică orice femeie cu excepţia ta. El e cel care te caută. Cam de câte ori crezi că l-a refuzat o femeie? Sau că i-a dat cu tifla? Poate tocmai asta îi place.

Scanned with CamScanner

Și dacă e așa, nu te schimba doar pentru că ai decis să te hârjonești cu el.

Mișcă din sprâncene spre mine ca un claun amuzant.

— Păi tocmai asta e problema, mărturisesc. Sunt doar o provocare sau mă vrea cu adevărat? Și dacă mă culc cu el? Gata cu provocarea? O să-mi întoarcă spatele?

— Sincer? Cui îi pasă?! mă dojenește ea. Prea le întorci pe toate părțile, prea le analizezi *pe toate*, Ry. Uită și tu de rațiune o dată în viață, ignoră toate avertismentele, urmează dorințele trupului. Fă și tu ca el, pentru Dumnezeu!

Cu un oftat tremurat, îi accept sfatul.

— Fii tu însăți, Rylee. Asta i-a plăcut de la bun început.

Încuviințez repetat, privind-o. Zâmbesc timid.

— Cred că ai dreptate.

— Aleluiaaa! strigă veselă, fluturând din palme deasupra capului, ca la biserică. Ai ascultat și tu o dată de mine.

Mă ia de mână și mă trage înapoi pe hol.

— Hai la baie să ne aranjăm, apoi mergem să-ți mai iei niște curaj lichid și vedem noi unde te va conduce domnul Sexy Colton.

Trecuse vreo oră de când Haddie îmi ținuse morală, de când mă confesasem, iar încrederea în mine, hrănită constant cu alcool, e la cel mai înalt nivel. Am dansat și socializat cu câțiva colegi de-ai ei, iar acum ne aflăm în separeul violet; ne tragem sufletul înainte de următoarea tură pe ringul de dans. Am încercat disperată să nu mă uit după Colton. Să nu mă gândesc că probabil se sărută *cu ea* pe aici, prin apropiere. Dar mă surprind că ochii mei devin

Scanned with CamScanner

cercetători ori de câte ori văd grupuri mai mari de persoane adunate la un loc. Mai observ și că Haddie mă observă cum îl caut, așa că încerc să arunc doar priviri furișe, subtile. Mă asigură că probabil este ocupat cu directorii de la Merit Rum. Apreciez explicația ei, faptul că încearcă să mă facă să mă simt mai bine, așa că decid să nu mă mai gândesc deloc la el. Mă rog, să încerc. Cu ajutorul lui Tom Collins.

Haddie bea mult mai puțin decât mine, cu scuza că se află aici „cu treabă" și nu are nicio intenție să se torpileze. Eu sunt un picuț cherchelită. Beată, nu. Urăsc lipsa de control care însoțește beția. Râde la mine, iar eu o rog să-mi mai zică o dată de treaba cu vedeta pretențioasă cu care avusese de-a face cu câteva zile în urmă.

— Rylee, scumpo, nici nu ai...

— Ne scuzați, domnișoarelor. Ne permiteți să vă ținem companie?

Mă întorc și văd doi bărbați atrăgători în spatele meu.

Haddie se uită întrebător la mine, apoi din nou la tipul înalt, cel care vorbise mai devreme.

— Chiar vă rog, domnilor, răspunde cu un zâmbet senzual pe buze. Eu sunt Haddie, iar ea este prietena mea, Rylee. Indică spre mine, în vreme ce tipii își fac loc în separeu, lângă noi. Cel înalt, cu părul negru, se așază lângă Haddie, iar blondul, care arată a surfer, lângă mine, la capătul deschis al separeului. Zâmbește cumsecade și bea neliniștit din pahar.

— Bună, Rylee, eu sunt Sam.

Îmi întinde mâna, eu i-o scutur și zâmbesc. Mă uit spre Haddie și o văd prinsă în conversație cu noul ei amic, chicotind și flirtând.

— Ă..., ți-aș oferi ceva de băut, dar observ că ai deja paharul plin.

— Mulțumesc. Îmi iau privirea de la băutura sa și iau o gură din paharul meu.

— E nebunie aici în seara asta.

Scanned with CamScanner

— Da, am văzut, zic tare, să mă fac auzită.

Apoi el mai spune ceva, dar nu reușesc să aud din cauza ovațiilor care se înalță de la un separeu apropiat de al nostru. Îmi duc mâna la ureche, indicându-i că nu am reușit să-l aud. Se dă mai aproape, punându-și brațul pe spătarul din spatele meu.

— Ziceam că pari a te simți foarte bine, chiar te-am remarcat mai devreme și...

— *Domnișoara e cu mine.*

Îmi țin respirația când aud vocea oțelită a lui Colton, tonul clar amenințător. Mă uit la Haddie care se uită la mine și observ că e încântată și mă încurajează din priviri. Inima îmi bubuie în piept, pielea mi s-a înfiorat, și totul doar pentru că mă emoționez ca naiba când îl văd și îl simt aproape.

Mă întorc încet spre el, ajungând practic cu spatele sprijinit de pieptul lui Sam, care-și ține brațele întinse pe speteaza canapelei separeului, atingându-mi umerii. Ridic privirea și-o întâlnesc pe-a lui Colton; încerc să ignor junghiul de dorință care-mi ajunge direct între picioare. Are părul puțin ciufulit, mânecile cămășii suflecate deasupra coatelor și un mușchi îi pulsează, îngrozitor de sexy, pe maxilar. Ochii îi sclipesc de nervi. Am băut suficient alcool cât să reușesc să-l sfidez, să văd cam cât de enervat este.

— *Sunt cu tine?* întreb cu sarcasm în glas.

Simt cum corpul lui Sam se tensionează în spatele meu și cum se fâțâie, nervos, neștiind că asistă la o partidă de șah în care el nu este decât un biet pion.

Colton mijește ochii.

— Zău? Și eu care credeam că ești cu ea, indic cu privirea într-o parte, căutând-o.

Ridic din sprânceană și continui:

— Știi tu, blonda de mai devreme.

— Ce drăguț, Rylee, spune înțepat, la limita răbdării. Văd că-și mută privirea la Sam, aflat în spatele meu, și-l avertizează din ochii să-și ia labele de pe mine.

Scanned with CamScanner

Mă enervez. În ultima oră și jumătate a fost cine știe pe unde, făcând cine știe ce cu blonda, și-și permite să se prezinte cu pretenții la mine. Vezi să nu. Mă întind și-i pun mâna pe genunchi lui Sam, strângând ușor.

— Stai liniștit, Sam, nu sunt cu el.

Vorbesc destul de tare, cât să fiu sigură că mă aude și Colton. O văd pe Haddie cum face ochii mari, iar Colton mârâie. Simt că Sam tresare lângă mine. Mă întorc spre Colton, rânjind sfidătoare, provocându-l din priviri.

— Rylee, nu întinde coarda... Nu-mi place să împart ce-i al meu.

Observ că strânge și relaxează pumnul.

— Locul tău e lângă mine.

Ridic insolentă din sprânceană la el.

— Cum așa, Ace? Văd că se uită la mâna pe care o țin pe genunchiul lui Sam. Aseară erai cu mine, în seara asta cu ea. Ridic calmă din umeri, deși pe dinăuntru numai calmă nu mă simt; inima îmi bubuie și respirația mi s-a întețit. Din câte observ eu, locul *ei* este lângă tine, îl imit, copilărește.

Colton își trece mâna prin păr, oftează exasperat fulgerându-i din priviri pe toți cei din separeul unde mă aflu. Văd cum încearcă să-și controleze frustrarea. Nu-i place să discute așa, de față cu ceilalți.

— Rylee, expiră, oftând. Tu..., tu... se uită de jur împrejur, spre mulțime, apoi din nou la mine... îmi pui nervii la încercare. Mă respingi, mârâie, dându-și seama că tocmai o spusese cu voce tare. Ce-ar trebui să cred acum?

Îl privesc de jos în sus, strâmbând gânditoare din buze. Îmi place să mă joc așa cu el, să-l pun un pic la treabă pe bărbatul acesta atât de sigur pe el, care obține tot timpul ce vrea.

— Nu sunt încă sigură dacă te vreau, îl provoc.

O aud pe Haddie că-și trage respirația din cauza comentariului meu și cuburile de gheață din paharul lui Sam mișcându-se când el dă pe gât ce mai rămăsese.

Scanned with CamScanner

— Noi, fetele, ne mai răzgândim uneori, îi zic, înclinând capul. Nu asta se zice mereu despre noi?

— Printre altele, răspunde el sec, luând o gură de băutură și privindu-mă pe deasupra marginii paharului. Ne putem juca dacă vrei, Ryles, mă avertizează, dar cred că eu am mult mai multă experiență decât tine la jocul ăsta.

Îndrăzneala mă părăsește un pic când se uită amenințător la mine. Îmi iau mâna de pe genunchiul lui Sam și mă îndepărtez puțin de el, mai pe marginea canapelei, fără să-mi desprind privirea din ochii lui Colton. Rămânem așa câteva momente bune.

— Vrei să pari inabordabilă, Rylee? mă ceartă.

Mă uit spre Haddie. Expresia sa e impasibilă, dar ochii îmi spun că nu-i vine să creadă ce se petrece. Mă ridic în picioare să-l înfrunt, cu umerii drepți și bărbia ridicată.

— Așa, și?

Țâțâie din buze la mine, dând din cap, și se apropie cu un pas.

— Te dai în spectacol, spune. Sper că te amuzi.

Îmi pune un deget sub bărbie, ridicându-mi-o și obligându-mă să mă uit în ochii lui.

— Nu-mi plac jocurile, Rylee, mă avertizează, cât să-l aud numai eu, și nu tolerez ca cineva să se joace cu mine.

Tensiunea sexuală dintre noi se întețește. Aș putea s-o tai cu cuțitul.

Respir încet, calculat, încercând să formulez un răspuns inteligent, fără prea mare succes. Apropierea sa îmi întunecă mințile și-mi asmute toate simțurile.

— Bine, mersi că m-ai informat, îl bat cu palma pe piept și mă apropii puțin, cu buzele la urechea sa. Haide să-și spun și eu ceva ție, Ace. Nici mie nu-mi place să fiu roata ta de rezervă, să vii la mine când *te-ai plictisit de blondele tale.*

Fac un pas înapoi, forțându-mă să zâmbesc la el plină de încredere.

Scanned with CamScanner

— Ai făcut un obicei din a mă dori pe mine imediat după ce tocmai ai fost cu alta. Și este un obicei la care va trebui să renunți, altfel între noi doi nu se va întâmpla absolut nimic, închei, indicând cu degetul la spațiul care ne despărțea. Și asta dacă decid eu că te vreau.

Buzele i se curbează într-un zâmbet. Dumnezeule, cât e de arătos! Chiar și atunci când fumegă de furie, emite o senzualitate brută pe care corpul meu cu greu reușește să ignore. Mă întorc spre Haddie pentru o încurajare, când aud pe cineva strigându-l cu o voce seducătoare.

— Colt? Iubi?

Îmi vine să vomit când o aud.

Mă întorc și dau cu ochii de o mână cu manichiură perfectă alunecând pe brațul lui Colton și întinzându-se spre pieptul lui. Observ că atingerea îl face să se tensioneze, dar privirea rămâne inexpresivă. Dă pe gât restul de băutură din pahar, șuierând printre dinții strânși. Stau și mă uit cum blonda de mai devreme se șerpuiește în jurul lui, cântărindu-mă din priviri cu milă, încercând să-și marcheze teritoriul. Văd sclipirea din ochii ei când își dă seama că sunt femeia de mai devreme, cea pentru care Colton o lăsase acolo, pe scară. Dacă o privire ar putea ucide, acum aș fi moartă. Însă Colton nu-și dezlipește ochii de ai mei.

Mă scârbește imaginea mâinilor ei pe el și gândul că el ar putea să-i dea orice formă de atenție. Plescăi din limbă și dau din cap, a osândă.

— Nu cred că trebuie să mai adaug nimic, spun.

Privesc peste umăr, la Haddie și cei doi bărbați.

— O să vă rog să mă scuzați.

Haddie dă să-și ia geanta, îngrijorată, dar îi fac semn subtil din cap că nu e cazul, poate să rămână.

Apoi mă întorc spre Colton pentru ultima dată, sperând să-mi înțeleagă mesajul. *Eu sau ea. Alegerea e a ta.* Acum. Ultima șansă.

Scanned with CamScanner

Apoi îmi întorc privirea de la el. Rămâne nemișcat, cu blonda agățată de el ca o geacă de doi lei. Bănuiesc că a ales. Încerc să părăsesc calmă separeul. Să fug de pe calea aceea periculoasă care, știu sigur, duce într-o prăpastie.

Când simt că m-am îndepărtat suficient cât să nu mă mai vadă, împing orbește prin mulțimea de oameni, clocotind de durere. Mă doare inima când mă gândesc că nu aș putea niciodată concura cu cineva ca ea. Niciodată. Încerc să-mi controlez emoțiile făcându-mi drum spre bar, dornică să amorțesc tot ce simt și să-mi permit să cred că ce se întâmplase între noi fusese adevărat. Că și el simțise ce simțisem eu. Și că poate mai există șanse.

Rahat! Îmi înghit lacrimile și îmi fac loc la barul aglomerat. Prin nu știu ce miracol, barmanul se află exact în fața mea.

— Ce să fie? mă întreabă pe deasupra gălăgiei.

Îl privesc, cântărindu-mi opțiunile. Aleg ceva rapid și cu efect anestezic.

— Un *shot* de tequila, te rog, spun câștigând atenția tipului de lângă mine. Simt cum mă cântărește din cap până în picioare și mișc din umeri, să mă scutur de atenția nedorită.

Barmanul îmi împinge în față shot-ul de tequila. Iau paharul mic, mă uit la el un moment, murmurând pentru mine toastul nostru. De data asta am nevoie de porția de curaj. *Chiar dacă e doar o amăgire.* O dau pe gât fără ezitare, strâmbându-mă când simt arsura licorii. Strâng ochii și las căldura să-mi alunece pe gât și să-mi coboare în stomac, unde se împrăștie însoțită de senzația de căldură. Oftez din rărunchi, deschid ochii și ignor oferta tipului de lângă mine de a bea ceva împreună.

Îmi scot telefonul din poșetă să-i scriu lui Haddie că sunt bine, să se distreze și că ne vedem acasă. Știu că, dacă n-ar fi aici din motive de serviciu, acum ar fi cu mine și m-ar duce acasă.

Scanned with CamScanner

Ridic ochii din telefon, în căutarea barmanului. Am nevoie de un alt shot. Să amorțească durerea de a fi fost respinsă. Caut pe toată lungimea barului cu ochii și-l văd pe Colton făcându-și loc decis înspre mine.

În ciuda speranței care mă umple, mormăi un „la naiba!", arunc câteva bancnote pe bar și-apoi fac stânga-mprejur, virând spre cea mai apropiată ieșire. Identific rapid una și deschid larg ușile. Sfârșesc pe un coridor gol și întunecat, ușurată când ușa se închide în urma mea, înăbușind bubuitul muzicii. Momentul meu de solitudine ia sfârșit aproape imediat, când ușa se deschide și-l văd pe Colton intrând. Ne privim în ochi. Ai lui exprimă furie și sper să vadă într-ai mei că m-a rănit înainte; apoi îi întorc spatele și o iau la fugă pe coridor.

Țip de frustrare când Colton mă prinde din urmă și mă apucă de braț, întorcându-mă spre el, față în față. Pe culoar se aude doar respirația noastră plină de mânie în timp ce ne privim, fulgerând din ochi amândoi.

— Ce naiba crezi că faci?! mârâie la mine, ținându-mă strâns de braț.

— Poftim?! exclam.

— Ai obiceiul ăsta enervant, Rylee, să fugi de mine.

— Tu vorbești, domnule *Trimit-Numai-Semnale-Care-Se-Bat-Cap-În-Cap*?! ripostez furioasă smulgându-mi brațul din mâna sa.

— Ah, gura aia a ta care nu mai tace! Îți place el? Îl vrei pe tipul ăla, *Rylee*? Îmi pronunță numele ca pe un blestem. O hârjoneală micuță cu surferul? Pe el vrei să îl regulezi, dar *pe mine* nu? zice cu năduf, amenințător.

Pe holul întunecos, cu trăsăturile ascunse de umbre, cu ochii sclipind, este exact băiatul rău, intimidant, de care pomenesc tabloidele.

— Iar tu, Colton, asta vrei de la mine? Un futai rapid care să-ți mângâie orgoliul bărbătesc? Am impresia că-ți petreci foarte mult timp hrănindu-l. E o slăbiciune a ta?

Scanned with CamScanner

Nu-mi mut privirea.

— Şi-n plus, ce te interesează pe tine ce vreau eu? Dacă îmi amintesc bine, blonda de la braţul tău te ţine destul de ocupat.

Scrâşneşte din dinţi privindu-mă, rotindu-şi capul ca şi cum ar dori să scape de tensiune.

— *Raquel? Nu înseamnă nimic pentru mine*, afirmă ca pe o stare de fapt.

Răspunsul său nu lasă loc de interpretări şi descrie perfect opinia sa despre femei.

— *Nu înseamnă nimic?* întreb. Asta o să devin şi eu după ce mi-o tragi? mă ţin băţ, cu umerii drepţi. Un *nu înseamnă nimic*?

Stă acolo, nemişcat, fierbând. Din cauza mea? Din cauza replicii mele? Se apropie un pas, eu mă retrag cu un pas. Ajung cu spatele la perete. Nu mai am unde să fug. Vine mai aproape, apoi se retrage, indecis, cu muşchiul maxilarului încleştat şi pulsul bubuindu-i pe gât. Îşi lasă capul într-o parte, închizând ochii şi înjură încet, ca pentru sine. Apoi îi deschide şi se uită la mine iar. Frustrare, furie, dorinţă îi ard în ochi, amestecate cu o multitudine de alte emoţii. Intensitatea cu care mă priveşte mă tulbură. Parcă mi-ar cere voie. Încuviinţez uşor din cap, lăsându-l să ia ce vrea. Când se întinde spre mine a doua oară, dispare orice urmă de ezitare.

Într-o clipă, buzele sale le acoperă pe ale mele. Toată frustrarea acumulată de-a lungul serii, iritarea, contradicţiile explodează când gurile noastre se contopesc, pumnii strânşi, sufletele arzând. Nu e urmă de tandreţe în felul în care ne unim. Mă arde o dorinţă rapace când îi simt mâinile strecurându-mi-se pe ceafă, cuprinzându-mă şi trăgându-mă lângă el, să mă poată prăda cu gura. Cealaltă mână îi alunecă între zid şi pe spatele meu arcuit, deschizându-şi palma posesiv pe mine. Nu mai e urmă de sărutările şi de mângâierile delicate de deunăzi.

Scanned with CamScanner

Buzele sale sunt apăsate pe ale mele, limba sa îmi cercetează gura, împletindu-se cu a mea, provocând, chinuindu-mă. Își aduce mâinile peste ale mele, strânse pumn în cămașa sa. Mă apucă de încheieturi și mi le ridică deasupra capului, apăsându-le de perete, blocându-le ca în cătușe cu mâna sa. Cu cea liberă îmi prinde falca. Își dezlipește gura de a mea. Își îndepărtează fața și mă țintuiește cu ochi vibranți, întunecați de dorință.

— *Nu tu*, Rylee. Tu nu o să fii niciodată neînsemnată.

Dă din cap subtil, iar glasul său vibrează adânc în mine. Își proptește fruntea de a mea. Ne mângâiem nas de nas.

— Nu, spune răgușit. Tu și cu mine. Împreună. *A mea.*

Cuvintele sale îmi mângâie fața, îmi coboară în suflet, și-și fac culcuș acolo.

— *A mea*, repetă, să se asigure că înțeleg ce intenții are.

Închid ochii și savurez ce aud. Gust gândul că vrea să fiu *a lui.* Cu frunțile lipite, mă las în voia momentului, în voia sentimentelor, simțind cum dubiile se duc și ele. Se dă înapoi și-mi eliberează cu blândețe mâinile. Nu ne dezlipim privirile și reușesc să prind în ochii săi o umbră de ceva ce seamănă cu teama.

Mă apropii de el și-l trag de șolduri, îi bag mâinile sub cămașă să-i pot simți pielea. Să-l simt pe bărbatul acesta viril, vibrant, sub degete. De când ne-am întâlnit, numai el m-a atins pe mine. El a deținut controlul. Nu avusesem încă posibilitatea să-i simt carnea sub palme.

Obțin ce-mi doresc, îmi trec degetele pe musculatura caldă, definită, care se tensionează sub atingerea mea. Îmi duc mâinile încet pe pieptul său, pe abdomen, pipăi fiecare linie, simt fiecare geamăt născut din mângîierile mele. Este amețitor de plăcut să simt cum reacționează, pupilele dilatate de dorință, în timp ce-i trec mâinile pe abdomen, degetele pe coaste, unghiile pe spate.

Scanned with CamScanner

Închide ochii, abandonând-se plăcerii, bucurându-se din plin de modul provocator în care mă joc cu simțurile sale. Mă ridic pe vârfuri și mă apropii ezitant de el, trecându-mi ușor buzele peste ale sale. Îi înfig degetele în umeri și-l trag aproape. Înclin capul și-i trec vârful limbii pe buza de sus.

Degetele sale mă mângâie abia simțit pe obraji, palma lui zăbovindu-mi pe maxilar, ca să-mi încadreze chipul, în timp ce adâncește tandru sărutarea. Mă gustă încet, apoi cu limba, apoi îmi desparte iubitor buzele, contopindu-le cu ale sale. Modul afectuos în care mă atinge îmi ajunge direct în miezul ființei, mă destramă în bucăți și mă transformă în carne care dorește. Îmi taie respirația cu fiecare atingere. Îi oftez pe buze, cu degetele înfipte în umerii săi, singurul semn că nu mai am răbdare, că nu mai pot, că vreau mai mult. *Că îmi trebuie mai mult.*

Simt că reușește cu greu și el să-și controleze nevoia, corpul încordat sub mâinile mele și erecția impresionantă apăsându-mi pântecul. Continuă să-mi asalteze simțurile cu infinită tandrețe, fără să se oprească, concentrându-se exclusiv asupra gurii mele. Seducându-mă cu gura sa. Dându-mi să respir aerul respirat de el. Fiecare acțiune a sa de dragul reacției mele.

Apoi se oprește brusc, proptindu-și mâinile pe zidul din spatele meu, îngropându-și fața și gura și nasul în gâtul meu. Simt cum pieptul i se zbate după aer, ca și al meu, și mă simt ușurată că și pe el îl răvășesc toate acestea, exact ca pe mine. Nu înțeleg de ce s-a oprit, dar aștept, îi dau timp să-și revină, în timp ce încerc să-mi potolesc bătăile inimii. Fără să vreau, strâng din coapse, încercând să liniștesc toată presiunea care simt că mi s-a acumulat în vintre.

Simt căldura răsuflării sale în timp ce-mi gâfâie ușor pe gât, luptându-se să-și revină.

— Isuse, Rylee, murmură, dând din cap, trecându-și-l pe umărul meu și lăsându-mi o urmă de săruturi pe claviculă. Trebuie să plecăm de aici înainte să faci din mine neom pe un coridor oarecare.

Scanned with CamScanner

Își ridică privirea spre mine când simte că înlemnesc auzindu-l. Nu am niciun dubiu că este exact ce-mi doresc. Că-l vreau pe el. Dar nu pot nega ce simt: sunt emoționată, plină de anxietate, temătoare că lipsa mea de experiență îl va dezamăgi.

— Vino.

Nu-mi lasă vreme să deschid gura, mă ia de mână, îmi pune brațul după umeri, mă trage aproape și pornim în întunericul holului.

— Am o cameră rezervată aici în noaptea asta.

Brațul puternic mă susține, conducându-mă către fructul meu interzis din Grădina Raiului.

Îl urmez ascultătoare, încercând să-mi reduc la tăcere dubiile, gândurile care nu tac deloc în clipa asta, când gura sa nu este pe a mea, orbindu-mi capacitatea de a vedea lucrurile cum sunt ele. Ajungem imediat la un lift aflat la capătul culoarului și urcăm după câteva secunde. Colton scoate un card din buzunar și-l inserează într-un panou, deblocând accesul la ultimul etaj. La penthouse.

Se întoarce la mine când liftul se pune în mișcare și-mi pune palma pe spate, jos. Tăcerea dintre noi e ca o gălăgie care-mi face fluturii din stomac să bată și mai repede din aripi.

— De ce schimbarea asta? mă întreabă Colton, trăgând de o șuviță din părul meu îndreptat, încercând să mă facă să mă liniștesc.

— Încerc să urmez tiparul, glumesc, gândindu-mă la toate fotografiile de pe internet cu el și femei cu părul drept.

Încruntă sprâncenele încercând să înțeleagă ce vreau să spun.

— Uneori schimbarea e bine-venită, explic.

Mă lipește de el folosindu-se de mâna pe care mi-o ține pe spate. Pleacă din cap astfel încât să ajungem ochi în ochi.

— Mie îmi plac buclele tale, spune încetișor, alimentându-mi încrederea în mine. Ți se potrivesc.

Scanned with CamScanner

Lipită pe corpul său, ridică mâna să-mi dea la o parte o șuviță de pe față. Apoi mă apucă cu degetele de mandibulă, împiedicându-mă să mă mișc, și mă scrutează din priviri.

— Ai o singură șansă să pleci, mă avertizează când clinchetul liftului ne informează că am ajuns la destinație. Tonul răgușit îmi face praf orice urmă de autocontrol.

Inima îmi bate necontrolat. Încuviințez neconvingător din cap, pentru că nu-mi găsesc cuvintele.

Ignoră ușa care se deschide în spatele lui și continuă să mă privească în ochi.

— Eu nu o să fiu în stare să mă îndepărtez, Rylee, spune, ridicându-și privirea ca și cum admite că asta îi provoacă durere.

Expiră profund, dându-mi drumul și trecându-și degetele prin păr. Se întoarce cu spatele la mine, se întinde și apasă butonul care ține ușa deschisă, proptindu-și brațele de pereții liftului. Umerii săi lați umplu tot spațiul. Își ține capul plecat, alegându-și cuvintele.

— Cu tine nu vreau să mă grăbesc, Rylee. Vreau să-ți dau plăcere tandru și încet, așa cum ai tu nevoie. Să te duc dincolo de limite. Și-apoi să te iubesc cum am eu nevoie. Adânc și repede, până când o să te aud strigându-mi numele. Așa cum mi-am dorit din momentul în care ai aterizat din magazia aia, direct în viața mea.

Îmi mușc buza să nu-mi scape un geamăt. Mă lupt cu dorința de a mă lăsa să alunec pe perete liftului, în căutare de sprijin.

— Nu cred că voi mai reuși să mă controlez suficient cât să mă opresc, după ce ieșim din liftul ăsta. Nu o să mă mai pot îndepărta de tine, Rylee. Nu. Pot. Să-ți. Rezist.

Simt din glasul său durere și calm și o siguranță care-l sufocă. Se întoarce spre mine, cu o expresie emoționată. În ochii săi văd un bărbat pe punctul de a-și pierde controlul.

— Decide, Rylee. *Da sau nu.*

Scanned with CamScanner

Capitolul doisprezece

Cu o foame aproape palpabilă, îmi strivește gura cu a sa și mă trage afară din lift, spre apartament. Îți ține buzele lipite de ale mele chinuindu-se să insereze cardul în cititor și făcându-mă să râd. Reușește în sfârșit, ușa se deschide, intrăm împleticindu-ne, fără să ne dezlipim gura unul de celălalt. Trântește ușa în urma noastră cu piciorul și mă lipește de ea, apucându-mă de fese cu mâinile. Degetele sale îmi pătrund în carne stăruitor, lipindu-mă de trupul său musculos.

Mă pierd în el. În atingerile sale, în șoaptele de admirație pe care mi le îngaimă în vreme ce-mi plouă cu sărutări pe buze, pe gât, pe pielea descoperită a decolteului. Mă las pradă momentului, amintindu-mi cum este să simt din nou. Să doresc din nou.

Neîndemânatică, încerc să-i deschid nasturii de la cămașă, am nevoie să-i simt pielea pe a mea, dar brațele sale, care se mișcă peste tot pe mine, mă împiedică; îmi mângâie fiecare bucățică de piele goală pe care o găsește. Gura sa îmi descoperă punctul acela sensibil de sub linia maxilarului și uit de nasturi, îi înfig degetele în cămașă, copleșită de plăcere. Consumată de dorință. Gem răgușit când senzații mici îmi explodează pe pielea gâtului și mi se scurg până jos, în adâncul pântecului.

Scanned with CamScanner

Mâinile lui Colton îmi alunecă pe spate, mă ridică exact în clipa în care îmi încolăcesc picioarele în jurul șoldurilor sale. Cu o mână mă susține, iar pe cealaltă o folosește să-mi caute frenetic sânul; îl găsește și mi-l prinde în palmă pe sub rochie. Îmi prinde sfârcul întărit între degete, făcându-mă să mă arcuiesc și să mă lipesc și mai tare de el. Atingerea mă electrocutează, căldura mi se scurge în vagin, făcându-mi simțurile să ia foc.

Începe să se miște, susținându-mă, cu gura pe linia umărului și erecția apăsată între coapsele mele. Fiecare pas pe care îl face creează fricțiune între penisul său tare și clitorisul meu; simt că-mi pierd mințile de plăcere. Mă apăs de el, tensiunea crește, se ridică, ducându-mă aproape de punctul din care se declanșează ușurarea.

Când intrăm în dormitorul suitei, în ciuda excesului de senzații fizice care mă copleșesc, continui să am emoții. Colton se oprește la marginea patului. Îmi cobor picioarele pe podea. Încerc din nou să-l dezbrac de cămașă și de data asta reușesc. Îmi dă drumul și se îndepărtează puțin, să-și scoată mâinile din mâneci, apoi lasă cămașa să cadă pe jos.

Este prima dată când îl văd pe jumătate gol. Și este *absolut magnific*. Mușchi bine definiți pe abdomen, piele aurie. Umerii lați, talia îngustă și V-ul acela sexy care coboară și se ascunde sub betelia pantalonilor. Pe partea stângă are un tatuaj, dar nu reușesc să-mi dau seama ce este. Pieptul îi este presărat de fire de păr; la fel și abdominalii tari; o fâșie subțire dispare sub elastic. Dacă hormonii mei nu ar fi fost deja dezlănțuiți, mi-ar fi fost suficient să-l văd așa, ca să-mi pierd rațiunea.

Îl plimb ochii până sus, pe piept, apoi îi întâlnesc ochii. Îmi întoarce privirea, drogată de dorință, arzând de poftă. Gura i se deschide într-un rânjet sexy; își scoate pantofii, apoi șosetele și vine din nou la mine. Îmi cuprinde fața în palme, mă sărută abia simțit, chinuitor, obligându-mă să mă împing în el. Vreau mai mult. Mâinile îi coboară de pe față pe umeri, mai jos și mai jos, până dincolo

Scanned with CamScanner

de tivul rochiei, unde găsește, în sfârșit, pielea descoperită a coapselor.

— Ah, Rylee, vreau să-ți simt pielea pe a mea. Degetele se joacă cu tivul rochiei puțin, apoi mi-o trage încet în sus. Să te simt sub mine. Mă hipnotizează cu vorbele. Mă ispitește. Să mă îngrop tot în tine, îmi murmură pe buze înainte de a se îndepărta puțin, cât să-mi tragă rochia peste cap.

Mă aplec să-mi dau jos pantofii, dar Colton se apleacă și el, mă apucă de mână și mă oprește.

— Nț, îmi spune lasciv. Lasă-i.

Îmi țin respirația; stau aproape goală în fața lui, doar în sutien, o bucățică de dantelă care, vezi Doamne, ar îndeplini funcția de chiloți, și pantofii *stiletto*. Nesiguranța își face simțită prezența.

— Eu...

— Șșș, îmi șoptește pe buze. Nu te mai gândi, Rylee. A trecut vremea gânditului.

Mă împinge ușor, ating patul cu partea din spatele genunchilor, mă urmează și mă întinde încet, continuând să-mi țină gura ocupată.

— Simte. Doar simte.

Cu o mână mă cuprinde de ceafă, iar cu cealaltă coboară încet peste dantela neagră a sutienului, peste coaste, apoi urcă înapoi, pe același drum. Îmi scapă un geamăt. Am nevoie de atingerea lui ca de aer.

— Lasă-mă să te privesc, murmură, sprijinindu-se în cot. Doamne, cât ești de frumoasă!

Corpul mi se tensionează când îl aud; nu vreau să-mi vadă cicatricile de pe abdomen. M-aș întoarce cu spatele, să nu mă întrebe, să nu fiu nevoită să-mi amintesc. Dar nu fac nimic. Colton își plimbă ochii pe corpul meu, iar eu încerc să nu uit să respir. Îmi dau seama când le vede; o undă de șoc îi trece pe chip și-și întoarce ochii spre mine, cu o expresie îngrijorată.

Scanned with CamScanner

— Rylee? Ce...

— Nu acum, spun, întinzându-mă și luându-l de gât, trăgându-l spre mine într-un sărut care șterge și ultima fărâmă de control. Reduce la tăcere orice întrebare înainte chiar de a fi rostită. Mă las cuprinsă de pasiune și-l sărut, îl mângâi, îmi înfig degetele în corpul său tare. Geme adânc, sălbatic și-mi trasează cu limba cărări pe gât. Îmi cuprinde sânii în palme, strecurându-și degetele pe sub dantela sutienului; trage de ea în jos, descoperindu-mi-i. Își coboară încet gura și și-o închide apoi pe sfârcul tare.

Strig de plăcere, extaziată, în vreme ce mă linge, suge, cu gura aceea înfometată. Cu cealaltă mână îmi frământă celălalt sân, frecându-mi sfârcul între degete suficient de tare cât să mă ducă la limita dintre plăcere și durere. Tratamentul delicios pe care-l aplică sfârcurilor sensibile îmi face sexul să ia foc. Se strânge, îl cheamă, se umezește, implorându-l silențios să-mi dea mai mult, să mă împingă dincolo de limite. Freamăt sub el, încercând să scap de durerea aceea plăcută care mă copleșește, dar nu reușesc decât să mă excit și mai tare, să gâfâi neregulat.

Îmi încurc degetele în părul său în timp ce coboară de la piept în jos, sugând, sărutându-mă pe abdomen, mușcându-mă ușor. Le înfig și mai tare când, în mod intenționat, îmi depune sărutare după sărutare pe cea mai urâtă dintre cicatricile pe care le port.

— Atât de frumoasă, repetă, continuând să coboare chinuitor de încet.

Apoi se oprește la elasticul chiloților și simt cum zâmbește cu gura pe pielea mea.

Se uită în sus la mine cu un zâmbet strengăresc pe chip.

— Sper că nu sunt preferații tăi.

Nu apuc să răspund. Îi smulge, rupându-i. Toarce adânc satisfăcut când dă de fâșia de păr creț care fusese ascunsă sub material.

Scanned with CamScanner

— Îmi place, murmură spre mine, coborând cu degetele mai jos, unde nu mai este păr deloc. Iar asta îmi place și mai mult.

Mi se taie respirația când degetul îi alunecă printre pliuri, în sus și în jos, încet.

— Ah, Doamne, gem cu degetele înfipte în cearșaf.

Țin pleoapele strânse, văd stele căzătoare.

Ținându-și respirația, Colton își strecoară încet un deget în mine.

— Ahh, Rylee, geme, cu voce frântă, de parcă numele meu l-ar fi trecut dincolo de limita controlului de sine. Iubito, ce udă ești... Ce udă ești pentru mine... Simți cum mă strângi?

Îmi arcuiesc spinarea, umerii înfigându-se în saltea când degetul său începe să traseze cercuri pe interior, frecând punctul acela delicat de pe peretele de sus și retrăgându-l intenționat, doar ca să o ia de la capăt iar și iar.

— Câte lucruri îmi doresc să-i fac păsăricii ăsteia..., murmură și simt cum mă desface cu cealaltă mână.

Cuvintele sale atât de directe mă excită și mai tare. Îmi trezesc senzații neașteptate. Mă zvârcolesc sub el simțind aerul rece pe vaginul expus.

— Uită-te la mine, Rylee. Deschide ochii. Vreau să te privesc când gura mea te ia.

Fac un efort neomenesc să ies din coma aceea indusă de plăcere și deschid ochii. Mă privește printre pleoapele întredeschise, de acolo, dintre picioarele mele.

— Așa, iubito, îngână, aplecându-și capul.

Îi simt mai întâi căldura respirației, apoi gura care-mi capturează carnea, în timp ce alunecă în mine cu două degete.

Scanned with CamScanner

Gem, strig, îmi dau capul pe spate simţind cum în centrul meu se declanşează un infern care mă ia, mă posedă, creşte şi creşte.

— Uită-te la mine, mârâie iar.

Deschid ochii. Este îngrozitor de erotic să-l privesc cum mă priveşte în timp ce-mi oferă plăcere. Nu am mai trăit niciodată aşa ceva.

Îşi trece leneş pe mine toată limba, înainte şi-napoi şi în jurul degetelor cu care continuă în mine masajul acela delicios. Se retrage, apoi împinge din nou, frecându-mi cu pricepere pereţii vaginului. Mă împing în el, mai adânc, implorându-l să-mi dea mai mult, mai tare, pentru că altfel simt că o să-mi pierd minţile.

— Ah, Rylee, ce sensibilă eşti la degetele mele, la gura mea... E al dracului de sexy!

Înlocuieşte căldura gurii cu buricul degetului mare. Înteţeşte ritmul, apasă mai tare, exact cum vreau, exact cum îmi trebuie. Se urcă pe mine, alunecând uşor, degetele continuă să se mişte pe sexul meu; mă sărută, muşcă şi linge în drumul său înapoi spre faţa mea. Mă face să doresc cum nu am mai dorit vreodată.

— Dă-ţi drumul, Rylee, îmi cere, cu erecţia apăsată seducător de coapsa mea. Lasă-te să simţi iar, iubito, murmură.

Îmi pun braţele în jurul umerilor săi, înfigându-mi unghiile în pielea umedă de transpiraţie. Simt cum tensiunea din mine creşte, implorând uşurare. Îmi împing sălbatic şoldurile în el, degetele sale se mişcă din ce în ce mai repede, penetrând, frecând, făcându-mă să uit de mine.

— Dă-ţi drumul, Rylee, fă-o pentru mine, mârâie exact când eu ating limita şi vintrele îmi explodează într-un orgasm care mă face fărâmiţe, îmi sfâşie fiecare nerv, fiecare muşchi. Mă strâng în jurul său, din reflex, iar senzaţia îl face să geamă.

Scanned with CamScanner

— Așa, iubito, așa..., îngână, ajutându-mă să îndur undele nesfârșite de plăcere.

Simt cum salteaua se ridică în momentul în care el coboară din pat, făcându-mă să deschid ochii larg. Mă privește din picioare, cu o expresie satisfăcută și ochii plini de dorință, în timp ce-și desface nasturii pantalonilor.

— Îmi tai respirația, Rylee, îmi spune, în timp ce-l privesc dezbrăcându-se și încerc să-mi calmez respirația. Nici nu știu ce îmi place mai mult, să te privesc când îți dai drumul sau să te fac să îți dai drumul...

Ochii îi sclipesc lasciv.

— Cred că trebuie să repet figura ca să îmi dau seama.

Îmi zâmbește viclean, provocator. Mușchii mi se contractă doar auzindu-l. Mi se pare imposibil să mă excite atât de mult, încât să-l vreau din nou, acum, repede. Îmi mușc buza când văd că-și trage pantalonii jos, apoi boxerii, lăsând la vedere o erecție impresionantă, care, eliberată, îl plesnește pe abdomen.

Așa cevaaa!

Colton rânjește la mine, de parcă mi-ar citi gândurile, și se urcă înapoi în pat cu picioarele acelea lungi și musculoase. Mă apucă de tocul unui pantof, îmi ridică de pe așternuturi piciorul relaxat și începe să-mi depună sărutări de la gambă, în sus, oprindu-se la genunchi, mângâind cu vârful degetelor pielea din spatele acestuia, continuând urcușul amețitor până sus, la coapsă. Se oprește în dreptul vaginului, îmi depune un sărut ușor acolo, jucându-se cu degetele, gâdilând, tachinând, testând.

Îmi înfig degetele în părul lui. Atingerea pe carnea deja sensibilă este aproape insuportabilă.

— Colton! gem eu.

Ridică ochii la mine și mai depune un sărut acolo, pe fâșia de păr.

— Vreau doar să fiu sigur că ești pregătită, iubito, îmi spune, scoțându-și degetul din mine. Nu vreau să te doară.

Scanned with CamScanner

Când îl văd că își bagă același deget în gură, cu un rânjet drăcesc și un *mmmmmm* de satisfacție, îmi trec prin minte gânduri greu de mărturisit. Se urcă pe mine ca un prădător, fixându-mă cu privirea, îmi capturează gura cu a sa, îmi acoperă cu palmele sânii expuși și-și apasă ușor penisul între picioarele mele.

Inima mi se umple de emoții și corpul de un nou val de plăcere. Îmi desface picioarele cu genunchii, se ridică de pe mine și se pune în șezut între coapsele mele. Se întinde către noptieră și scoate un pachețel. Protecție! Fusesem atât de copleșită de tot ce mi se întâmplase în ultima săptămână, încât nici prin cap nu-mi trecuse. Dar sunt bucuroasă că a avut el bunul-simț și că s-a gândit, chiar dacă nu are cum să știe că eu nu pot face copii.

Mă ridic în coate să-l privesc cum desface pliculețul și rulează prezervativul pe penisul erect. Îmi întoarce privirea și ochii îi scânteiază de dorință, de poftă, de lucruri nerostite...

— Spune-mi ce vrei, Rylee.

Ne uităm îndelung unul la celălalt, până când ochii îmi alunecă pe degetele sale care se plimbă ușor între picioarele mele, desfăcându-mă încet, încet. Așteptarea mă face să-mi țin respirația.

— Spune-o, Rylee, mârâie răgușit, spune că mă vrei în tine. Vreau să aud asta din gura ta.

Îmi mușc buza de jos, cu ochii pe penisul tare care apasă în despărțitura dintre picioarele mele. Stau nemișcată, ridic ochii să privesc într-ai săi. Abia reușește să se mai controleze; se uită la mine, cu vena pulsându-i pe gât, așteptând să-i spun ce mi-a cerut.

— Te vreau în mine, Colton, șoptesc și simt cum glandul său începe să-și facă loc înăuntrul meu. Mă contract la gândul că e el, din cauza senzației de presiune pe care o simt, a durerii ușoare care-mi spune că, uite, trăiesc, sunt aici cu bărbatul acesta absolut minunat.

Scanned with CamScanner

— Ahhh, Doamne, Rylee, geme, mișcându-se ușor înainte și-napoi. Cât de bine te simt. Ești atât de strâmtă, murmură printre dinți, plimbându-și degetele pe interiorul pulpelor. Am nevoie să te relaxezi, iubito. Lasă-mă să intru.

Închid ochii și durerea cauzată de carnea prea întinsă se transformă în senzație de plin. Colton continuă să împingă, încet, insistent, până când penisul său este complet acoperit de carnea catifelată a vaginului meu. Apoi rămâne nemișcat, mă privește, în timp ce corpul meu se ajustează dimensiunilor sale. Din încleștarea maxilarului îmi dau seama că face eforturi să se controleze. Mă încântă ideea de a avea asupra lui puterea de a-l face să-și piardă controlul.

Mă contract, din reflex, mușchii mei îl învăluie în strânsoare și mă ridic să privesc locul unde corpurile noastre sunt unite într-unul.

— Rylee, Isuse, mă avertizează, dacă mai faci o dată așa, o să termin imediat.

Zâmbesc, perfect conștientă de ce făcusem, iar el începe să se miște încet în mine. Iese complet și intră din nou, tare și lucios. Senzația desăvârșită mă face să mă trântesc la loc pe pat, să mă las penetrată, luată. Când mișcările devin mai repezi, îl cuprind cu picioarele de mijloc. Mă mișc odată cu el, urmărind cum mușchii îi dansează pe sub piele din cauza efortului. Ochii săi se ridică să mă privească, apoi coboară spre locul unde intră în mine, apoi se întorc din nou pe chipul meu.

Simt căldura cuprinzându-mi iară bazinul și mă arcuiesc să mă frec mai bine de toată lungimea penisului care-mi atinge fiecare nerv de pe interior. Mușchii vaginului mi se contractă pe el, îl strâng, îl mulg, odată cu ritmul care se întețește.

Se apleacă peste mine, sprijinit cu brațele de-o parte și de cealaltă a capului meu, și-mi gustă gura într-un sărut ca de sfârșit de lume. Dinții se înfig în carne, buzele sug,

Scanned with CamScanner

limbile se împletesc... Îl strâng, strecurându-mi mâinile pe sub brațele sale, și-mi blochez picioarele în jurul său, împletindu-mi gleznele. Trebuie să-l simt cât mai aproape de mine posibil. Am nevoie să intre în mine cât mai adânc posibil. Am nevoie să-i simt pielea umedă de sudoare alunecând pe a mea. Tensiunea crește în mine atât de mult, încât nu mai reușesc să-l sărut, concentrată asupra avalanșei de plăcere de neoprit care stă să se spargă asupra mea.

Colton simte că mă tensionez, că mă apropii de limita uitării de sine și continuă să se miște fără încetare. Întinde o mână, mă apucă de fese și-mi apasă pelvisul și mai tare de al său, astfel încât să se frece de clitorisul meu.

În doar câteva clipe, universul meu explodează iar.

Mă arcuiesc în pat, mișcându-mi necontrolat bazinul, cuprinsă de cel mai intens orgasm pe care l-am experimentat vreodată. Sunt ca aruncată în gol, într-o infinită cădere liberă. Plăcerea este atât de intensă, la granița cu durerea. Îmi înfig dinții în umărul lui, să o înăbuș cumva. Valul se sparge în jurul meu când îl aud pe Colton, câteva mișcări mai târziu, gemându-mi numele. Se contractă, simt cum penisul îi pulsează în mine, eliberându-se la rândul său. Toți mușchii corpului i se tensionează sub forța climaxului, apoi, încet, încet, începe să se relaxeze. Abia respiră, întocmai ca mine, și-și ascunde fața în umărul meu, cu inima bubuind peste inima mea.

Orgasmul mă face să continui să mă contract în jurul penisului său, semierect de-acum. Din cauza sensibilității, corpul său răspunde la fiecare contracție, tensionându-se, făcându-l să geamă încet, profund. Greutatea corpului său pe al meu alină, mă reconfortează...

Uitasem ce plăcut poate fi.

Sexul nu a fost niciodată așa pentru mine. Atât de cutremurător. De hedonist. De incredibil.

Scanned with CamScanner

Rămânem în tăcere amândoi, întorcându-ne încet la realitate. Își mângâie nasul de gâtul meu, sărutând repetat același loc, nereușind să-și clintească corpul mare, satisfăcut. Închid ochii, neîncrezătoare că se întâmplă aievea. Că bărbatul acesta atât de chipeș este aici, cu mine.

Îi trec ușor unghiile pe spinare, umplându-mi nările cu mirosul său pământesc de bărbat. Tresar când se ridică încet de pe mine, cu un mormăit. Simt că locul părăsit de el e prea gol acum. Face nod prezervativului și-l aruncă pe jos, lângă pat, apoi se întoarce la mine. Se întinde, cu capul proptit în mână și mă urmărește cum îmi trec relaxată un deget pe piept. Expir încet, printre buzele întredeschise.

Ne privim, ochi în ochi, câteva secunde, fiecare cântărind experiența pe care tocmai o trăiserăm. Nu reușesc să-i descifrez privirea. E prea precaută. Ridic ochii spre tavan, simțind că intru în panică. Și acum? Colton a obținut ce și-a dorit, provocarea a luat sfârșit. La naiba! Singurul bărbat cu care m-am culcat înainte de el a fost Max. Or, Max era iubitul meu. Făceam dragoste. Nu a fost doar o aventură. În ciuda faptului că ceea ce tocmai s-a întâmplat înseamnă, probabil, mult mai mult pentru mine decât pentru Colton, habar nu am ce să fac în continuare. Cu Max nu trebuia să mă gândesc cum și când să plec *după*. Sau poate ar trebui să rămân, conform manualului de aventuri de-o noapte? Colton vrea să rămân? Ce naiba trebuie să fac?! Chestia asta care tocmai s-a consumat este ceea se definește drept *aventură*? *Fir-ar*!

— Încetează să te mai gândești, Ryles, murmură Colton.

Îi simt privirea mișcându-se pe mine. Rămân nemișcată, surprinsă de faptul că mă citește atât de ușor, deși mă cunoaște atât de puțin. De unde știe?

— Ți se tensionează tot corpul când începi să desparți firul în patru, îmi explică, răspunzând întrebării pe care nici nu o pronunțasem. Stinge mintea aia a ta, mă

Scanned with CamScanner

avertizează, apucându-mă de o coapsă ca să mă tragă mai aproape, lângă el, altfel mă obligi să ți-o sting eu.

Simt cum zâmbește și râd.

— Serios?

— Știu să fiu extrem de convingător, spune provocator, trecându-mi mâna liberă pe bust, pe coaste, oprindu-se ca din întâmplare să-mi cuprindă un sân și trecându-mi un degete peste sfârcul deja întărit. Tu ce zici?

— Ai spus *să-mi sting mintea*, ce să mai zic? gem, ridicându-mi bărbia când el începe să-mi presare săruturi peste tot.

— Îmi plac femeile ascultătoare, murmură încet.

Simt pe coapsă cum penisul începe să i se întărească iar; nici nu apuc să procesez ce se întâmplă, căci Colton ne răstoarnă, schimbând poziția, și sfârșesc deasupra lui.

Mă uit la el în jos și văd că rânjește îngâmfat la mine. La rândul său, își plimbă ochii pe bustul meu, cântărindu-mă. Simt cum penisul continuă să i se întărească între picioarele mele.

— Dumnezeule, Rylee, cu tine îmi pierd mințile, îmi spune, ridicându-se să-mi desfacă sutienul. Îmi eliberează sânii grei, plini, umflați de dorință. Mormăie apreciativ, se ridică și suge unul, făcându-mă să-l strâng între coapse de plăcere.

Îmi ridic capul și mă arcuiesc, oferindu-mă complet gurii sale. Toate gândurile de mai devreme se dizolvă sub sărutările sale calde. Îl simt că întinde mâna după ceva și aud fâșâit de folie de plastic ruptă. Își pune un alt prezervativ, în vreme ce continuă să mă sărute cu gura aceea pricepută, urcând până când o regăsește pe a mea. Își înclină capul, sărutându-mă des, îmi înfige mâna în păr și strânge. Între un sărut și celălalt îmi șoptește cuvinte de alint care mă fac să-l doresc și mai mult.

Scanned with CamScanner

— Ridică-te puțin, îmi spune încet, ducându-mi o mână pe coapsă ca să mă ridice și poziționându-și cu cealaltă penisul sub mine.

Îmi mușc buza anticipând senzația. Colton nu mă slăbește din ochi în vreme ce mă ține așa, cu glandul apăsat de vagin. Rămân suspendată puțin, cât să-l umezesc și să poate intra mai ușor. Mă cuprinde un sentiment de putere văzându-i ochii atât de plini de dorință și încep să cobor pe el încet, delirant de încet, centimetru după centimetru. Gem de plăcere pentru că nu mă simțisem niciodată atât de plină. Rămân nemișcată câteva clipe, să-i dau timp corpului să se ajusteze la dimensiunile sale. Colton închide ochii, dându-și capul pe spate, cu buzele ușor despărțite și un geamăt de profundă plăcere.

Mă apucă de șolduri. Încep să mă mișc pe el. Mă ridic până iese din mine aproape complet, apoi alunec înapoi, lăsându-mă puțin pe spate, astfel încât să mă poată atinge acolo unde nervii sunt cel mai sensibili.

— *La naiba*! șuieră. O să mă faci să-mi pierd mințile, Rylee, geme tare sărutându-mă posesiv înainte de a se întinde la loc pe pat. Începe să-și împingă șoldurile în ritm cu mine și, curând, mișcările noastre devin frenetice. Ca și cum nu ne-am ajunge. Ca și cum ne-am conduce reciproc, ne-am împinge, ne-am ispiti unul pe celălalt dincolo de hău.

Privesc în jos, la Colton; are tendoanele gâtului tensionate, vârful limbii un pic ieșit între buze, ochii întunecați de poftă... Arată îngrozitor de sexy. Toți mușchii corpului său sunt contractați. Mă ține cu mâinile de șolduri, mă ridică și se mișcă în mine. Simt cum mă cațăr iar spre vârf, spre plăcerea aceea amețitoare. Îmi pun o mână peste a lui, pe șold. Degetele noastre se împletesc strâns. Colton își mută cealaltă mână în punctul în care corpurile noastre se unesc și începe să-mi maseze expert clitorisul.

Scanned with CamScanner

Mișcările corpului mi se întețesc, mușchii mi se contractă în jurul său și din nou simt cum plonjez în uitare. Îi gem numele; o căldură sfâșietoare mă cuprinde, mă învelește, mă trage în focul acela mistuitor.

— Isuse, Rylee, înjură Colton, ridicându-se fără să înceteze să se miște în mine, preluând controlul ca să-mi permită să mă las dusă de valul de plăcere al orgasmului. Mă îmbrățișează strâns, îi simt bicepșii puternici pe piept, buzele peste ale mele într-un sărut care-ți fură inima și lasă o gaură în locul ei. O maree de senzații mi se răspândește în fiecare nerv și mă copleșește, făcându-mă să simt că mă înec în Colton Donavan.

Corpul său începe să se tensioneze, se împinge și mai tare în mine, mă strânge și mai tare în brațe, cu palmele deschise larg pe spatele meu. Își ascunde fața în gâtul meu și-mi geme numele ca pe o binecuvântare, apoi se prăbușește dincolo de limită, la rândul său. Îl simt cuprins de convulsii puternice în timp ce se eliberează.

Rămânem așa, îmbrățișați, eu deasupra lui, cu capele ascunse unul în umărul celuilalt, în tăcere. Emoțiile mă copleșesc.

Oh, la naiba! Cât de fraieră am fost să cred că sunt în stare de aventuri de-o noapte! Dospesc de sentimente, sentimente la care știu că el nu va răspunde niciodată; mi-e greu să mă țin cu firea. Îmi repet că trebuie să rămân stăpână pe mine, că o să pot jeli și o să mă pot face fărâmițe odată ajunsă acasă.

Colton își mută picioarele și se întinde pe spate. Îmi ia o mână într-a sa și mă fixează cu ochii aceia ametitori.

— Ești bine? îmi șoptește.

Dau din cap că da, încercând să-mi înghit lacrimile.

Se întinde și mă sărută. Un sărut atât de delicat și plin de afecțiune, încât trebuie să fac un efort să nu pufnesc în plâns; tandrețea sa mă dezarmează, îmi ajunge până-n suflet. Colton deschide ochii și mă privește o vreme. Văd

Scanned with CamScanner

o umbră traversându-i rapid chipul, dar nu reușesc s-o descifrez.

Scutură din cap repede, mă ia de pe el și se ridică din pat fără o vorbă. Stă în picioare, observând privirea mea întrebătoare, își trece o mână prin păr și murmură „la naiba!" Pleacă spre baie, lăsându-mă să-i admir umerii puternici și lați și fundul apetisant. Aud apa curgând și o altă înjurătură înfundată.

Trag cearșaful în jurul meu, simțindu-mă dintr-odată singură, nelalocul meu. Câteva momente mai târziu, Colton reapare; poartă o pereche de boxeri negri. Stă în ușă și se uită la mine. Din ochii săi au dispărut toată căldura și emoția de mai devreme, înlocuite de o privire rece, dar apreciativă, la adresa femeii din patul său. Nu mai este relaxat. Tensiunea din jurul ochilor și din maxilar sunt evidente.

— Vrei să te servesc cu ceva? mă întrebă pe un ton sec, zgrunțuros. Eu aș bea ceva.

Dau din cap că nu. Mi-e teamă să deschid gura pentru că durerea pe care o simt din pricina detașării sale atât de bruște nu ar face decât să înrăutățească lucrurile. Se întoarce și pleacă spre living. Bănuiesc că asta e. Că nu am fost altceva pentru el decât o provocare.

Și că, odată ce m-a cucerit, am devenit bună de aruncat la gunoi.

Îmi țin palma pe inimă, încercând să-mi înăbuș durerea. Să nu mai simt atât de intens că am fost doar folosită. Mă gândesc la Max, la cum era cu el după ce făceam dragoste, la cum mă trata, ca pe ceva deosebit de fragil. Mă mângâia, mă ținea în brațe, mă făcea să râd. Mă făcea să mă simt prețuită. *Max al meu, frumosul meu, Max pe care l-am idealizat.* Cum am putut să-i fac asta? Cum am putut face așa ceva memoriei sale, culcându-mă cu altcineva când, practic, suntem încă logodiți?!

Scanned with CamScanner

Aud vocea mamei sale în cap ca pe un ecou. Îmi repetă că e doar vina mea că viața lui s-a sfârșit, că eu l-am ucis și că orice vis, orice dorință s-au dus odată cu el. Mă simt copleșită de sentimentul de vinovăție, de rușine, de umilință. Trebuie să plec neapărat de aici. Arunc așternuturile de pe mine, îmi adun hainele aruncate de pe jos și mă strecor în baie, cufundată în gânduri.

O durere insuportabilă îmi cuprinde pieptul din cauza efortului de a-mi reține lacrimile și reușesc cu greu să-mi prind la loc sutienul. Îmi pun rochia la repezeală, încurcându-mi mâinile în bretele. Nu mai am chiloți. Mi-i rupsese și aruncase pe jos, pe undeva, n-avea sens să-i mai caut. Am pierdut și un cercel, dar nu-mi pasă. Îl scot repede și pe celălalt privindu-mă rapid în oglindă. Îmi văd ochii plini de regrete și de tristețe. Iau un șervețel, îmi aranjez puțin machiajul stricat și-mi fac putere să plec. Îmi ia câteva minute să-mi maschez emoțiile și să mă adun, dar sunt gata.

Deschid ușa de la baie și-arunc o privire în jur, ușurată că el nu este acolo, așteptându-mă. Deși, nici nu știu de ce îmi imaginasem că va fi acolo, ținând cont de modul în care s-a comportat. De ce ar sta în dormitor să mă aștepte? Ca să-mi mărturisească iubire eternă? *„Trage-i-o și uit-o"*, mormăi pentru mine pornind spre living.

Colton e în mica bucătărie; stă cu brațele sprijinite de blat, cu capul plecat între umeri. Rămân așa un moment, admirând liniile frumoase ale corpului său, dorindu-mi infinit mai mult decât îmi poate oferi el. Colton se răsucește spre pahar și bea o gură sănătoasă din el. Îl trântește înapoi, făcând gheața să cloncăne în pahar. Se întoarce și înlemnește când mă vede acolo, îmbrăcată, pregătită să plec.

— Ce fa...

— Colton, uite cum stau lucrurile, spun, înainte de a mă face complet de râs. Sunt fată mare. Înțeleg cum stau lucrurile.

Scanned with CamScanner

Ridic din umeri, încercând să-mi ascund tremurul din voce. Se uită la mine și parcă văd rotițele mișcându-i-se în cap, în timp ce încearcă să înțeleagă de ce par pe picior de plecare.

— Hai să nu ne ascundem după degete, tu nu ești genul care să adoarmă cu iubita în brațe, iar eu nu sunt genul care apreciază aventurile de o noapte.

— Rylee..., obiectează el, fără să mai adauge însă altceva.

Face un pas spre mine, dar ridic o mână, indicându-i să rămână unde este. Mă țintuiește cu privirea, mișcând ușor din cap, ca și cum nu ar înțelege ce-i spun.

— E, hai! Probabil așa funcționează pentru tine, așa ești tu obișnuit.

Fac doi pași spre el, mândră de modul în care reușesc să bravez.

— Prin urmare, prefer să evit momentul jenant al despărțirii mâine-dimineață și să-mi iau tălpășița de pe acum.

Colton se holbează la mine strângând din dinți, luptându-se cu niște emoții ascunse. Închide ochii o clipă și apoi mă privește din nou.

— Rylee, te rog, ascultă-mă un moment. Nu pleca..., spune. Eu nu...

Își duce o mână pe ceafă, cu o expresie confuză, nesigură, pe chipul acela remarcabil de frumos, de parcă nu și-ar găsi cuvintele sau minciuna potrivită.

Inima mea ar vrea să-l creadă că-și dorește să rămân, dar rațiunea îmi spune altceva. Nu mi-a mai rămas decât demnitatea, dat fiind că toată istețimea cu care mă laud a fost distrusă, făcută bucăți și împrăștiată pe patul din cealaltă cameră.

— Colton..., expir, știm amândoi că nu e adevărat. Că nu vrei să rămân. Ți-ai luat o cameră aici în seara asta în speranța de a o folosi cu o femeie. Probabil ai socotit

Scanned with CamScanner

că o să fie Raquel. O cameră drăguță, fără drame, fără complicații, un loc de unde să poți pleca dimineața fără să privești înapoi, la cine doarme în pat. OK, am venit aici din propria dorință, recunosc, făcând încă un pas spre el și punându-i o mână pe pieptul gol. A fost minunat, Ace, dar fata asta..., spun, indicând spre mine și apoi spre dormitor, fata asta nu sunt eu.

Mă țintuiește cu privirea; e răscolitor și nu pot să mă uit în ochii lui.

— Ai dreptate, asta nu ești tu, spune aspru, prudent, când îmi întorc din nou ochii la el.

Ridică paharul și-l golește, privindu-mă cu ochii de smarald peste marginea de sticlă. Termină, își trece limba peste buze, apleacă din cap gânditor.

— Așteaptă să-mi iau cheile și te conduc acasă.

— Nu te deranja, refuz eu dând din cap, încercând să găsesc o cale de ieșire din situația aceea care devenise deja umilitoare. O să iau un taxi. E un mod mai elegant de a ne descotorosi amândoi de greșeala pe care am făcut-o în seara asta.

Am nevoie de toată stăpânirea mea de sine să mă ridic grațios pe vârfuri și să îi depun un sărut pe obraz. Ochii ni se întâlnesc și încerc să mimez indiferența.

— E în regulă, Colton, ai trecut linia de finish, ai câștigat, îi spun peste umăr, în vreme ce mă îndrept spre ușă cu bărbia sus, cu buza de jos tremurând. Încerc să evit să-mi arăți tu steagul negru[17].

Ies din apartament și intru în lift. Când mă întorc să apăs butonul, îl văd pe Colton stând în pragul ușii camerei de hotel. Gura i se mișcă involuntar, în timp ce mă privește cu ochi reci și o expresie împietrită.

Continui să-l privesc, în timp ce ușile încep să se închidă; o lacrimă mi se scurge pe obraz. Este singurul

17 În cadrul curselor auto, steagul negru semnifică descalificare sau penalizare (n. tr.).

Scanned with CamScanner

semn care trădează tristețea și umilința pe care le simt. Sunt, în sfârșit, singură. Mă proptesc de peretele liftului, copleșită de emoții, cu ochii înotând în lacrimi pe care cu greu încerc să le rețin. Trebuie să ajung la mine acasă.

Cursa cu taxiul este scurtă, dar mie mi se pare că nu mai ajung odată. Plâng cu sughițuri înăbușite pe bancheta din spate, nu mă simt deloc mai ușurată în legătură cu ce tocmai s-a întâmplat. Ajung acasă puțin după ora trei; Haddie e acolo, dar doarme, ceea ce mă bucură, pentru că nu aș suporta să răspund la întrebări acum.

Mă strecor la mine în cameră, dau boxele de la IPod la volum minim, caut *Unwell* și apăs pe tasta „repetă". Ascult cuvintele familiare ale melodiei lui Rob Thomas, mă dezbrac și intru în duș. Miros a Colton și a sex și mă frec obsesiv să scap de parfumul lui. Dar e în van.

Indiferent ce fac, mirosul lui rămâne pe mine. Gustul său. El. Las jetul de apă să-mi spele lacrimile și sughițurile de plâns să se amestece cu zgomotul apei.

Îmbibată de apă și cu toate lacrimile secate, mă adun de pe jos din duș și plec în dormitor. Arunc pe mine un tricou și o pereche de chiloți și mă las îmbrățișată de căldura patului, cedând oboselii.

Scanned with CamScanner

Capitolul treisprezece

Simt miros de benzină și de pământ și de ceva metalic. Îmi umple nările și mintea, înainte să încep să simt durerea. În momentul acela de liniște perfectă, înainte ca simțurile să-mi fie asaltate de prăpădul din jurul meu, tot ce simt este pace. Stau nemișcată, sunt întreagă. Nu știu din ce motiv, subconștientul meu știe că privesc înapoi, că-mi doresc să fie ca înainte. Să-mi amintesc cum era înainte de toate astea.

Mai întâi apare durerea. Chiar înainte ca mintea să mi se limpezească cât să pot deschide ochii, simt durere. Nu există cuvinte care să descrie agonia, valul de senzații, ca și cum aș fi înjunghiată de un milion de cuțite, că mă sfâșii. O dată și încă o dată și încă o dată. La infinit.

În momentul acela de trecere de la inconștiență la conștiență, percep o durere ascuțită. Deschid brusc ochii și caut disperată să respir. Dar fiecare respirație doare, ustură, necesită prea mult efort. Văd prăpădul din jurul meu, dar creierul nu vrea să înregistreze că parbrizul e făcut praf, că iese fum de la motor, nu vede nici metalul deformat. Mintea nu înțelege de ce brațul îmi este îndoit în atâtea unghiuri bizare, de ce nu se poate mișca, să mă pot desprinde din centura de siguranță. De ce nu mă pot elibera?

Mi se pare că totul se întâmplă cu încetinitorul. Văd particulele de praf din aer căzând ușor. Simt șuvoiul de sânge care mi se scurge pe gât. Simt cum picioarele îmi

Scanned with CamScanner

amorțesc din ce în ce mai tare. Simt cum mă cuprinde un sentiment de neajutorare, care-mi învăluie mintea, inima, înfigându-și cu răutate unghiile în fiecare fibră a ființei mele.

Și-apoi îl aud. Max răsuflă gâlgâit, și chiar așa, în stare de șoc, mă supăr pe mine că nu m-am uitat spre el mai devreme. Îmi întorc capul în stânga și-l văd. Părul său ondulat și blond este plin de sânge, sfârtecătura de pe scalpul său arată ciudat. Dau să-l întreb ce s-a întâmplat, dar nu-mi pot mișca gura. Nu pot pronunța cuvinte. Ochii i se umplu de panică și de frică, iar chipul său perfect este distorsionat de durere. Din ureche îi curge un fir de sânge și cred că e ceva rău, dar nu știu să spun de ce. Tușește. Sună ciudat și împroșcă parbrizul făcut țăndări cu stropi de sânge. Văd cum mâna sa bâjbâie pe toate obiectele care se află între noi, de parcă l-ar călăuzi către mine. Simt că mă strânge cu degetele.

— Ry, spune abia, abia. Ry, uită-te la mine.

Am nevoie de un efort supraomenesc să-mi ridic capul și să mă uit în ochii lui Max. Simt căldura unei lacrimi care mi se scurge pe obraz care-mi ajunge sărată pe buze, dar nu-mi pot aminti că plâng.

— Ry, nu mă simt tocmai bine.

Îl privesc cum încearcă, fără succes, să inspire, dar atenția mi-e atrasă de altceva, mi se pare ca aud un plânset de copil. Îmi întorc capul, dar nu văd nimic, doar pini. Mișcarea bruscă îmi dă amețeli.

— Rylee! Concentrează-te, te rog. Uită-te la mine, îmi cere, gâfâind, fără aer.

Întorc capul înapoi la el. E Colton. Ce face el aici? De ce e acoperit de sânge? De ce stă în locul lui Max? De ce e îmbrăcat cu hainele lui Max? De ce i-a luat locul lui Max?

— Rylee, ajută-mă, imploră. Salvează-mă.

Inspiră cu greutate și degetele pe care le ține pe mine se relaxează. Vocea lui este doar o șoaptă.

Scanned with CamScanner

— Rylee, tu ești singura care mă poate salva. Mor. Salvează-mă, te rog.

Capul îi cade într-o parte, gura i se deschide. Dintr-un colț curge sânge gros. Ochii săi frumoși, de smarald, sunt goliți de expresie.

Aud urletele. Sunt asurzitoare, sfâșietoare. Și par a nu se mai opri.

— Rylee! Rylee!

Încerc să scap de mâinile care mă tot ating. Mă scutură, îndepărtându-mă de Colton exact când are mai multă nevoie de mine.

— Rylee, pe toți dracii, trezește-te odată!

E vocea lui Haddie. Cum a ajuns aici, jos, în râpă? A venit să ne salveze?

— Rylee! mă scutură violent înainte și-napoi. Rylee, trezește-te!

Sar în fund. Haddie mă ține strâns de umeri. Am gâtul uscat, mă ustură de la atâta țipat, iar părul mi-e lipit de cap, de la sudoare. Îmi trag răsuflarea, gâfâielile mele se împletesc cu răsuflarea întretăiată de efort a lui Haddie. Îmi țin brațele strâns în jurul meu cu atâta forță, că mă dor.

Haddie mă mângâie pe obraz, privindu-mă îndeaproape.

— Ry, ești bine? Trage aer în piept, scumpo. Respiră, mă liniștește ea, continuând să mă mângâie, să mă reconforteze, să mă aducă înapoi la prezent.

Oftez tremurat, îmi pun capul în mâini și apoi mi le trec peste față. Haddie se așază lângă mine și mă ia în brațe.

— Același? mă întreabă.

Se referă la coșmarul recurent care m-a bântuit constant în primul an de după accident.

— Da și nu. Scutur din cap.

Scanned with CamScanner

Nu mă întreabă mai multe. Îmi lasă vreme să trimit coşmarul înapoi de unde venise.

— A fost acelaşi, doar că atunci când întorc capul, după ce aud plânsetul de copil, îl văd pe Colton, nu pe Max. Colton moare.

Tresare când mă aude, încruntând din sprâncene.

— Nu ai mai avut coşmaruri de multă vreme. Ry, eşti bine? Vrei să vorbim? mă întreabă, întinzând gâtul să audă ce melodie venea din boxa pe care uitasem să o opresc înainte de a adormi.

Mijeşte ochii când îşi dă seama ce ascultam.

— Ce ţi-a făcut?! întreabă, retrăgându-se puţin, ca să-şi facă loc să se aşeze turceşte. Ochii îi ard de furie.

— Sunt praf, mărturisesc, scuturând din cap. Şi nu e de acum, ci de multă vreme. Mă simt de parcă aş fi uitat chipul lui Max, dar în vis îl văd atât de limpede... şi-apoi mă cuprinde panica din cauza faptului că sunt blocată în maşină. Poate sunt doar copleşită de emoţii. Mi-arunc un ochi la fata de lângă mine, care încearcă să mă liniştească, evitându-i privirea întrebătoare. Poate a trecut prea multă vreme de când am simţit ceva, de când am simţit cu adevărat, iar seara asta m-a dat peste cap, m-a copleşit...

— Copleşit de ce, Rylee? întreabă văzând că tac.

— Vinovăţie.

Pronunţ cuvânt abia şoptit, lăsându-l să plutească între noi. Haddie se întinde şi îmi ia mâna, strângând-o uşor.

— Mă simt atât de vinovată! Şi mă simt folosită, şi mă simt... de toate, sughiţ.

— Folosită? Ce naiba s-a întâmplat, Rylee? Trebuie să-i dau bastardului o mamă de bătaie chiar acum, pe loc? Că schimbăm tonul, el şi cu mine, dacă aşa stau lucrurile! Chiar m-a impresionat când a sunat mai devreme să se asigure că ai ajuns acasă în siguranţă şi că...

Scanned with CamScanner

— Ce-a făcut?

— A sunat. Pe la 3.30. Aproximativ. Am răspuns eu. Nici măcar nu știam că te întorseseși acasă. Am venit la tine să verific și i-am spus ca ai ajuns și că dormi. Mi-a zis să-ți zic să-l suni. Că are nevoie să-ți explice, că ai înțeles tu ceva greșit.

— Hmmm, e tot ce pot spune, rumegând ce auzisem. Chiar a sunat?

— Rylee, vrei să-mi zici ce s-a întâmplat? mă întreabă din nou și știu că de data asta nu mai am cum să evit să-i răspund.

Îi povestesc tot, de la momentul când eu și ea ne-am despărțit, până când m-a trezit din coșmar. Inclusiv faptul că am făcut comparație între cum era după ce făceam dragoste cu Max și că m-am simțit respinsă de Colton.

— Bănuiesc că mă simt vinovată din pricina lui Max. L-am iubit, l-am iubit cu toată ființa mea. Dar cum m-a făcut Colton să mă simt nu se compară nici pe departe cu ce simțeam când eram cu Max. Vreau să zic... pe Colton abia îl cunosc, dar a reușit să-mi declanșeze toate emoțiile, toate senzațiile fizice... îmi caut cuvintele, copleșită. Nici nu știu ce să zic. Cred că mă întreb dacă nu ar fi trebuit oare să mă simt așa cu bărbatul pe care l-am iubit atât de mult și cu care trebuia să mă căsătoresc, și nu cu un bărbat pe care-l doare în papuci de mine. Care mă consideră doar un alt trofeu, ridic eu din umeri.

— Rylee, eu cred că greșești simțind asta. Dacă după ani de zile Colton a reușit să te facă se te simți din nou *vie*, nu văd ce e greșit în asta.

Îmi strânge iar mâna, cu ochii albaștri plini de sinceritate.

— Rylee, Max nu se mai întoarce. Chiar crezi că și-ar fi dorit să trăiești în amorțeală tot restul vieții tale?

Scanned with CamScanner

— Nu, scutur din cap ștergându-mi o lacrimă. Știu asta. Serios, chiar sunt conștientă. Dar nu mă împiedică să mă simt vinovată că eu sunt aici, iar el nu mai e.

— Știu, Ry. Știu.

Rămânem în tăcere câteva momente.

— Știu că n-am fost de față, dar poate ai interpretat greșit comportamentul lui Colton. Adică unele dintre lucrurile pe care ți le-a spus...

— E imposibil, Had. Înjura în barbă de parcă tocmai făcuse cea mai mare greșeală din viața lui. Acum mă privea cu tandrețe infinită, iar o secundă mai târziu s-a ridicat de lângă mine înjurând.

— Poate s-a speriat.

— Ce? mă uit la ea pe parcă bătea câmpii. De ce să se sperie *Domnul-nu-vreau-relații*? Că o să mă atașez de el după o noapte de sex?

— O noapte de sex năucitor! mă corectează Haddie, făcându-mă să râd și să roșesc amintindu-mi. Din câte se pare, nu prea știi să-ți ascunzi sentimentele. Nu te pricepi la *aventuri de o noapte*.

— Mda, de parcă ar fi un curs la care să particip ca să învăț cum... Poate așa e, emoțiile mi se citesc pe față, dar nu sunt îndrăgostită de el..., mă apăr cu tărie, știind bine însă că ce am simțit că se întâmplă între mine și el a fost mult mai mult decât pură dorință fizică. Poate chiar l-am speriat. Ultimul nostru moment în pat, cel în care eram în brațele lui, iar el mă privea în felul acela... m-a emoționat cu adevărat. M-a făcut să sper. Poate că a observat asta și a vrut să-l întrerupă, înainte să ajungem prea departe.

— Nu l-ai speriat, spune Haddie cu un zâmbet atotștiutor, și, oricum, nu despre asta vorbeam eu. Poate, zic și eu, poate că *Domnul-nu-vreau-relații*... s-a trezit că-i placi. Poate că s-a speriat de ce a simțit împreună cu tine.

— Mda, vezi să nu! Ăsta nu e un film de dragoste cu final fericit, Haddie. Cu fata cea cuminte care-l schimbă pe

Scanned with CamScanner

băiatul cel rău, care se îndrăgostește nebunește de ea, spun sarcastică și mă las pe pernă oftând zgomotos.

Dar o părticică din mine recapitulează ce-mi spusese Colton cu o seară înainte. *Că sunt a lui.* Că nu o să fiu niciodată *neînsemnată* pentru el. Că nu se poate controla în preajma mea. Poate că Haddie are dreptate, spune aceeași părticica din mine. Poate că l-am speriat cumva. Poate pentru că sunt genul care-și dorește să se căsătorească, așa cum mi se mai spusese, or, el nu, nu vrea.

— Ai dreptate, recunoaște Haddie. Dar asta nu înseamnă că nu trebuie să profiți, să te simți bine cu el, să faceți sex până-ți pierzi mințile. Se trântește pe pernă, lângă mine și râdem amândouă doar la gândul. Bănuiesc că are și niște calități, nu? Nimeni nu te poate ajuta să te eliberezi așa cum o poate face un băiat rău. Ți-aduci aminte de Dylan?

— Cum aș putea să uit?! răspund, reamintindu-mi de flirtul pe care Haddie îl avusese cu o vară în urmă cu țâfnosul acela superb pe nume Dylan, după ce tocmai se despărțise de iubitul cu care avusese o relație de peste un an și jumătate. Mmmm!

— Exact, mmmmm!

Tăcem.

— Poate Colton reprezintă pentru tine ceea ce a fost Dylan pentru mine. Cuiul care scoate cuiul. Cel care te va face să uiți ce s-a întâmplat cu Max.

— Poate..., mă gândesc eu. Doamneee! mormăi. Și-acum ce-ar trebui să fac?

— Păi, dată fiind că e ora..., zice, privind ceasul..., cinci dimineața, ar trebui să te culci la loc. Eventual lasă o zi să treacă, apoi sună-l. Vezi ce vrea să-ți zică și începe de acolo. Nu uita mottoul nostru. Acceptă fata rea din tine, fii nesăbuită și încearcă să nu te mai gândești la ziua de mâine. Gândește-te doar la acum și aici, cu el.

— Mda, poate.

Scanned with CamScanner

Rămânem întinse una lângă cealaltă în tăcere câteva momente. Mă comport melodramatic? Văd lucruri care nu există, de fapt? Nu prea cred, dar undeva, în suflet, încerc să-i justific faptele. Știu deja că o voi face din nou dacă se va ivi ocazia și, de dragul sănătății mele mintale, trebuie să fiu rațională, să pun fiecare lucru în sertarul său. Sentimentele și senzațiile pe care le trezește în mine sunt mult prea intense. Simt prea multe, prea tare. Poate că alcoolul m-a făcut să interpretez totul pe dos. M-a făcut să-l simt atât de detașat. *Ba nu*, mă cert singură. Știu că nu e așa, dar încerc cu disperare să o activez pe fata cea rea din mine.

Sunt complet depășită de situație. Nu-mi rămâne decât să sper că voi reuși să joc partida aceasta fără a sfârși rănită.

— Vrei să stau cu tine în seara asta? întreabă Haddie întrerupând tăcerea. Înainte dormea cu mine când nopțile deveneau insuportabile, să mă ajute să scap de coșmaruri.

— Nu e cazul. Cred că sunt bine. Dar mulțumesc. Pentru tot.

Se apropie și mă sărută pe frunte.

— Pentru ce există prietenii pe lumea asta? spune, îndreptându-se spre ușă. Somn ușor, Ry.

— Noapte bună, Had.

Închide ușa, iar eu oftez adânc, cu ochii în tavan și mintea plină de gânduri, până când, în sfârșit, mă fură somnul.

Scanned with CamScanner

Capitolul paisprezece

Sunt prea epuizată și nu mă trezesc, ca de obicei, la șase treizeci. E deja nouă dimineața când cobor scările îmbrăcată în haine sport, pregătită să merg să alerg.

Haddie se află la masa micuță din bucătărie; ține picioarele proptite de scaunul din față. Are pedichiura roz-aprins. Se uită precaut spre mine pe deasupra cănii de cafea.

— Bună dimineața.

— Neața, mormăi, căci dimineața sunt morocănoasă și ruptă de realitate. Plec să alerg puțin, o informez, fixându-mi Ipod-ul pe cureaua de pe braț.

— Mi-am dat seama, răspunde indicând spre hainele de pe mine. Ești morocănoasă ca de obicei sau pentru că te obligi să alergi după ce ai băut prea mult și te-ai tăvălit toată noaptea cu Adonisul tău? Mă și mir că mai poți să mergi.

Rânjesc.

— Am eu impresia sau cineva e invidioasă?

— Te cred și eu că sunt! râde. Acum am mai multe pânze de păianjen ca tine.

Izbucnesc în râs și morocăneala se evaporă.

— Serios vorbind, ești bine?

— Da... Oftez. O să-ți urmez sfatul. Să trăiesc clipa și tot tacâmul, ridic din umeri.

Scanned with CamScanner

Haddie încuviințează încet.

— Nu prea te cred eum dar, hai, fie, spune și se ridică, știind bine că am nevoie să procesez singură toate lucrurile astea. Sunt aici dacă ai nevoie de mine. Alergare sprintenă!

— Mersi.

După al optulea și ultimul kilometru alergat, aerul proaspăt, asfaltul sub tălpi, muzica bubuindu-mi în urechi, mușchii în mișcare, în ciuda durerii, mă fac să mă detensionez. Alergarea mi-a făcut bine. Simțeam nevoia să ies la aer, să-mi limpezesc gândurile, să-mi dau timp să reflectez. Mușchii mă dor. Seara trecută am dansat și am făcut sex ca niciodată. Picioarele mi se mișcă pe pilot automat. Mi-aș dori să mai alerg încă un kilometru, dar, ca o bleagă, am uitat să mănânc înainte să ies din casă, iar corpul îmi tot dă semnale că nu mai are energie de consumat. Cu muzica lui Pitbull în urechi, simt cum beat-ul îmi mișcă picioarele și-mi duce gândul iar la seara trecută.

Of, Colton, Colton... Mintea tot încearcă să înțeleagă ce s-a întâmplat. *El* este șansa pe care o căutam. Șansa de a scăpa de griji. De a trăi clipa. De a trăi din plin. Decid că pot să fac sex cu el și să simt emoții în același timp. Doar că emoțiile trebuie să fie alimentate de excitare, anticipație, dorință, nu de iubire, devoțiune sau speranțe de „mai mult". Trebuie să rămân femeia care am fost până acum, plină de tupeu, cu replica la ea, altfel, din clipa în care va simți că îmi doresc mai mult, se va face nevăzut. Și totul, eu, el, se va sfârși.

Meditez la asta pe ultimul sfert de kilometru al cursei, reamintindu-mi câtă plăcere fizică m-a făcut să simt aseară. Îmi închipui că experiența își spune cuvântul în cazul său, am simțit pe pielea mea dovada priceperii și dexterității sale. Roșesc și-mi repet că pot fi cu el fără să mă îndrăgos-

Scanned with CamScanner

tesc. *Sper*. Și că mă voi bucura de fiecare secundă, pentru că știu că nu va dura mult.

Cotesc pe strada mea. În urechi îmi răsună *Closer*, melodia cântată de Teagan și Sara. Un Range Rover alb este parcat în fața casei. Mi se-nmoaie picioarele. Îmi pierd complet ritmul când îl văd. Colton stă sprijinit de botul mașinii, figura neagră evidențiată de albul din spatele său. Tricoul bleumarin stă întins pe mușchii pieptului, sugerându-le vag forma. Mi-e suficient să-l privesc, ca să-i simt carnea sub degete. E îmbrăcat cu un șort colorat care-i atârnă pe șolduri, iar în picioarele încrucișate la gleznă poartă papuci flip-flop. Stilul *casual* i se potrivește foarte bine. Pune în evidență toată puterea pe care ființa sa o emană. Ține capul plecat, concentrat pe telefonul din mână, iar părul aranjat cu gel arată perfect în dezordinea studiată. Mă cuprinde un fior atât de intens de dorință, încât simt nevoia să-mi duc mâna la inimă, ca să-l înăbuș. Trag aer în piept și mă forțez să mă pun din nou în mișcare.

Să ajung acasă. Să ajung la Colton.

La naiba! *Sunt în belele*. Îl admir de la distanță, atât de incredibil de atrăgător, și-mi dau seama că tot ce am socotit în timpul alergării, deciziile, hotărârile, momentele de iluminare, justificările cum că este în regulă că mă culc cu el nu mai au niciun rost. Mi-e suficient să-l văd aici, acum, ca să-mi dau seama că voi face orice, indiferent de consecințe, să fiu din nou cu el. Să simt din nou ce am simțit aseară.

Ca la comandă, Colton își ridică tocmai atunci ochii din telefon și și-i fixează într-ai mei. Fața i se luminează încet de un zâmbet îngâmfat, în timp ce fac ultimii pași pe aleea din fața casei. Cu calm, îmi scot căștile din urechi, râzând în sinea mea. Se aude Cristina Aguillera, *Your body*[18]. Simt cum mă măsoară din cap până în picioare,

18 „Corpul tău" (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

studiindu-mi corpul strâns în colanții de alergare și topul asortat, transpirat, în formă de V în zona bustului.

— Bună, zic gâfâind, revenindu-mi greu din cauza alergării.

— Bună, Rylee.

Modul răgușit în care-mi pronunță numele e ca un afrodiziac. Simt fiori pe spinare și fluturi agitându-mi se în stomac.

— Ca cauți aici?

Îl privesc confuză, ascunzându-mi dorința de a sări în sus de bucurie că-l văd, șocată că se află aici, în fața mea.

— Păi..., spune ridicându-se de pe mașină și pornind spre mine în timp ce eu mă apropii de el.

Inspiră încredere în sine prin fiecare por.

— Conform spuselor tale, Rylee, aseară am câștigat..., buzele i se deschid într-un zâmbet provocator, dar se pare că am uitat să-mi ridic trofeul.

— *Trofeul?*

Mă apucă de mână fără să își dezlipească ochii de ai mei, sclipind de ironie, și mă trage aproape, lipindu-mă de el.

— Da. Pe tine.

Fir-ar să fie. Mintea mi-o ia razna. Cum să răspund la așa ceva? Cum să-i răspund *lui*?! Când tot ce-mi trece prin cap acum este căldura corpului său tare apăsat de al meu și că a venit aici, după mine, deși am fugit de el noaptea trecută? *Respiră, Rylee*, îmi spun. Se pare că în apropierea lui încetez să funcționez normal. Încerc să-mi revin în fire cât mai repede, repetându-mi că trebuie să am grijă ca interacțiunea dintre noi să fie dictată de condițiile mele, să mă ajut de natura mea sarcastică și să fiu sigură că-mi păstrez mintea limpede.

În cap o aud pe Haddie sfătuindu-mă să mă folosesc de fata rea din mine. Să risc.

Scanned with CamScanner

Inspir adânc din nou, înainte de a-mi ridica ochii spre ai săi. Mă privește provocator. Mirosul de mascul, de săpun și apă de colonie îmi umple nările, întunecându-mi mințile.

— Nu știu cum să spun, Ace, dar cred că ai pus ochii pe premiul greșit.

Îmi trag mâna dintr-a sa și i-o pun pe piept, îndepărtându-l în joacă de mine, punând distanță între corpul său și al meu. Am nevoie de spațiu să pot gândi.

— Dacă ce îți trebuie e un trofeu, apelează la cireada ta de fete drăguțe. Sunt absolut sigură că oricare dintre ele va fi mai mult decât bucuroasă să-ți atârne de braț.

Și trec pe lângă el, pornind spre ușă. Apoi mă întorc cu fața la el și-i zâmbesc. Ridic din umeri și fac un pas înapoi.

— Cred că ar trebui să o suni pe Raquel. Ce zici? Sigur te-a iertat deja pentru aseară. Vreau să zic, ai fost, totuși..., mă întorc și mă apropii de ușă, prefăcându-mă că aș căuta cuvântul potrivit, apoi ridic din umeri și-l privesc întorcând din cap, ... *decent*. Sunt sigură că ea este mai mult decât satisfăcută cu *decent*, nu?

Ah, ce n-aș da să-i văd chipul acum! La cum îl aud inspirând, probabil am lovit în plin. Nu e nevoie să aștept prea mult ca să aflu. Nu-i ia decât o secundă să ajungă la mine. Mă apucă de braț și mă întoarce spre el, apăsându-mă cu tot corpul.

— *Decent*, zici? întreabă fixându-mă cu privirea.

Văd furie și amuzament, sfidare, dorință, toate la un loc. Îi simt respirația pe față, buzele la doar câțiva centimetri de ale mele, atât de aproape, încât trebuie să-mi înfig unghiile în palmă ca să mă abțin să nu-l sărut.

Am nevoie de toată voința să continui cu șarada asta a nonșalanței. Să ascund faptul că mă excită de mor, că iau foc lângă el, că-mi pierd controlul doar auzindu-i vocea, simțindu-i atingerea, prezența dominatoare.

Scanned with CamScanner

Îmi muşc intenţionat buza de jos şi ridic ochii spre ai săi.

— Hmmmm, doar un pic peste medie, aş zice.

Vorbesc sarcastic, rânjesc la el, mințind cu nerușinare.

— Poate ar trebui să-ţi reîmprospătez memoria, pentru că, te asigur eu, *decent* e departe de a descrie ceea ce s-a întâmplat aseară.

Pufăie, iar eu îl îndepărtez din nou, pornind unduit spre uşă.

— Trebuie să fac întinderi, spun, simţind că se mişcă în spatele meu. Intri? întreb inocent, cu un rânjet victorios pe faţă, pe care el n-are cum să-l vadă.

— Dacă continui să dai din fund în felul ăla, intru, da, mormăie pe sub mustăţi şi mă urmează în casă.

Îl conduc către sufragerie, sperând ca Haddie să nu fie pe-acolo, şi-l invit să se aşeze pe canapea în timp ce eu mă pun pe podea, să fac întinderi. Desfac picioarele cât de larg reuşesc şi mă aplec în faţă cu trunchiul, cu mâinile întinse în faţa mea. Pentru că port bustieră şi-mi apăs pieptul pe jos, sânii îmi debordează din decolteul maioului sport. Observ cum Colton îşi plimbă ochii pe mine, oprindu-se la sâni, evaluându-mi flexibilitatea. Respiraţia îi şuieră de dorinţă. Îl aud cum înghite în gol.

— Colton, spun, întinzându-mă cu trunchiul aplecat pe un picior şi întorcând capul să-l privesc.

Îmi reţin un zâmbet pentru că văd cum ochii i se întunecă de voluptate.

— Cu ce te pot ajuta?

— Dumnezeule, Rylee!

Îşi trece mâna prin păr, cu ochii iar pe corpul meu, pe decolteu şi apoi pe chipul meu. Îşi umezeşte buzele cu limba din reflex.

— Ce-i? răspund inocent, de parcă habar n-aş avea habar de ce se agită. Nu m-am jucat niciodată până acum

Scanned with CamScanner

de-a femeia fatală, mi-a lipsit curajul, dar ceva la el mă face îndrăzneață. Este ameţitor să-l privesc privindu-mă aşa.

— Trebuie să vorbim despre noaptea trecută. Ochii i se fac mici când vede că schimb poziţia şi mă întind pe spate. Îmi ridic piciorul, apoi îl aduc la piept, cu tibia la câţiva centimetri de nas. Îmi ridic capul şi mă uit la el prin spaţiul dintre picioare, încurajându-l să continue.

Îşi drege zgomotos glasul înainte de a continua. Îi ia un minut să-şi amintească unde rămăsese.

— De ce ai plecat? De ce ai fugit? *Iar*.

Schimb piciorul fără grabă, îl ridic, îl întind până peste cap şi gem încet din cauza plăcerii de a trage de muşchii încordaţi.

— Colton...

— Încetează, te rog! spune, fâţâindu-se pe canapea, ajustându-şi erecţia vizibilă prin şort. La naiba! înjură iar, când mă vede în poziţie fetală, cu fundul expus ochilor săi. Cu pantalonii ăia de yoga pe tine, desfăcută toată şi întinsă pe-aci, mă faci să-mi pierd concentrarea.

Îl privesc peste umăr şi bat timid din gene la el.

— Poftim? mă prefac că n-am auzit ce-a zis.

Colton oftează, exasperat.

— O să mă faci să uit că am venit aici să mă scuz şi-o să te iau direct pe podea. Adânc şi repede, Rylee.

— Oh..., e tot ce pot articula. Ameninţarea, care-mi sună a promisiune, mă umple de fiori valuri, valuri şi simt că vreau iar mângâierile sale experte. Desfac buzele pentru a le aminti plămânilor că trebuie să respire. Mi se întăresc sfârcurile. Mă ridic în şezut, îmi încrucişez picioarele şi trag de maiou în încercarea de a-mi ascunde excitarea.

— Colton, cred că eu sunt cea care ar trebui să se scuze.

Îmi ignoră vorbele, cu ochii ţintă la mine, scânteind de emoţii.

Scanned with CamScanner

— De ce-ai plecat, Rylee? întreabă pe un ton impunător, care mă face să înghit în sec și să mă pierd.

Ridic din umeri.

— Din mai multe motive, Colton. Ți-am spus. Eu nu sunt genul *acela* de femeie. Nu-mi stau în fire aventurile de-o noapte.

— Cine a vorbit de aventură de-o noapte?

Simt cum o bulă de speranță ca din săpun se ridică în mine. O sparg imediat. Nu a fost o aventură de-o noapte? Și-atunci ce-a fost? *Ce naiba este toată treaba asta? Ce vrea, de fapt?* mă întreb. Ce crede el că se întâmplă între noi? Îl privesc în ochi, căutând un indiciu, dar expresia sa nu trădează nimic.

— Ce-i?

Probabil am o expresie năucită.

— Nu mai înțeleg nimic. Nu ai zis tu că nu vrei o relație?

— Ba da, spune și ridică din umeri. Dar nu te cred.

Își încrucișează brațele pe piept, materialul tricoului i se întinde pe bicepși. Se lasă pe speteaza canapelei. Încruntă din sprâncene la mine așteptând un răspund.

— Adică? Nu înțeleg.

— Motivele presupuse care te-au împins, vezi Doamne, să pleci azi-noapte. Nu le cred. Ce te-a făcut să pleci, Rylee?

Bănuiesc că aici se încheie discuția despre relații. *Și-atunci, care-i treaba cu „nu a fost o aventură de-o noapte"?* Și cum să-i răspund, cum pot să-i explic cum m-a făcut să mă simt când s-a ridicat din pat și a plecat? Că m-am simțit folosită? Că mi-a fost rușine cu mine? Cum să-i spun că m-a rănit, dar fără să-l fac să creadă că am sentimente pentru el? Sentimentele înseamnă dramatism, or, el mi-a zis clar că nu vrea așa ceva în viața lui.

— Eu..., oftez din rărunchi, trag de elasticul care-mi ține părul legat în coadă, ca să-l las să-mi cadă pe spate.

Scanned with CamScanner

Încerc să-mi găsesc cuvintele. Îl privesc în ochi și decid că sinceritatea e cea mai ușoară cale.

— Mi-ai dat de înțeles foarte clar că-ți terminaseși treaba cu mine. Că terminaseși cu noi.

Simt că roșesc. Mă simt stânjenită, parcă aș fi o muierușcă smiorcăită.

— Te-ai apucat să înjuri ca să-mi demonstrezi că prezența mea nu mai era dorită.

Mă privește atent, clipind repede, cântărind ceea ce îi spun. Încerc să nu afișez nicio emoție, să nu vadă cât de rănită mă simt, dar pe fața lui se petrec mii de emoții în vreme ce încearcă să-și recapete stăpânirea de sine.

— Rylee, Isuse! murmură închizând ochii, mișcând din buze de parcă ar mai avea lucruri de spus, lucruri pe care nu le poate spune.

Apoi deschide ochii din nou și mă privește.

— Ai măcar idee... tu m-ai făcut...

Se oprește la jumătatea frazei, se ridică brusc și se duce la fereastră. Îl aud cum înjură apăsat. Tresar.

— Nu am vrut decât să te protejez de...

Se oprește din nou și oftează. Își duce o mână pe ceafă, apoi o lasă să alunece și-și trosnește gâtul. Rămâne acolo, privind către curtea din față.

Tăcem amândoi.

L-am făcut să ce? Să mă protejeze de ce? *Termină ce vrei să spui*, îl rog în gând, privindu-i corpul tensionat încadrat de lumina dimineții târzii. Nu vreau decât o fărâmă de sinceritate de la el. Un semn că ce s-a întâmplat nu a fost doar o hârjoneală. Ce n-aș da să-i pot vedea fața în clipa asta! Să pot descifra emoțiile pe care mi le ascunde.

Se întoarce. Chipul său e golit de orice expresie.

— Te-am rugat să rămâi, o spune de parcă ar fi scuza care justifică tot restul. E tot ce-ți pot oferi în momentul ăsta, Rylee. Nu știu mai bine de atât.

Scanned with CamScanner

Vocea îi sună răguşit, încărcată de ceea ce cred eu că ar fi regrete. Simt că, de fapt, încearcă să-mi spună mult mai mult, dar nu sunt sigură ce. Cuvintele sale rămân agăţate între noi. Scrâşneşte din dinţi, mă priveşte intens.

Pufnesc, stânjenită de tăcerea aceea. Încerc să nu dau cuvintelor sale mai multă greutate decât au.

— E, hai, Colton, ştim amândoi că ai zis doar aşa...

Mă ridic de pe covor. Îmi răsucesc părul într-un coc.

Face câţiva paşi spre mine, strâmbă din buze, de parcă asta l-ar ajuta să nu spună mai multe. Ne despart câţiva paşi. Ne privim, fiecare dorindu-şi ca celălalt să facă următoarea mişcare. Umerii îmi cad şi-mi las privirea pe inelul de pe deget. Apoi mă uit din nou la Colton, sperând ca gestul meu să mă scutească de orice întrebare pe care mi-ar putea-o pune legat de ce-mi doresc de la viitor. Pentru el rănile trecutului înseamnă dramă, iar el a recunoscut deja că urăşte dramele.

— Să zicem că azi-noapte am plecat din motive pe care nu vrei să le cunoşti.

Continuă să mă privească, aşteptând să spun mai multe. Pufăi zgomotos.

— Vin la pachet cu prea mult bagaj din trecut, Ace.

Mă aştept să ofteze uşurat, să-l văd cum ia distanţa, indiferent la atâtea complicaţii. Dar nu se întâmplă. În schimb, gura i se deschide într-un zâmbet atoateştiutor, iar ochii verzi i se umplu de haz, schimbându-i complet fizionomia.

— Of, Rylee, iubito, zice amuzat, dacă e vorba de bagaj, atunci ai în faţa ta un expert. Am cât să umplu un avion de linie, şi ceva în plus.

În ciuda faţadei zâmbăreţe, văd o umbră de întuneric trecându-i prin ochi, ca şi cum tocmai i-ar fi revenit în minte ceva neplăcut.

Rahat! Ce să mai zic acum? Cum să răspund, când tocmai mi-a spus că are un trecut întunecat, sordid? Ce naiba i s-o fi întâmplat? Mă holbez la el, trecându-mi dinţii pe buza

Scanned with CamScanner

jos. Nu-și dorește o relație din cauza trecutului? Am dat-o iar din tachinări în chestiuni serioase. Și de ce am impresia că ni se întâmplă asta mereu?

Pentru că îmi pasă de el. Pentru că îmi pasă de toate astea. Mă forțez să-mi scot din minte asemenea cuvinte, prea temătoare ca să le dau crezare.

Colton se apropie de mine. Îmi las ochii pe locul acela de pe gâtul său, unde se vede pulsul bătând. Simt nevoia să mă întind să-l ating. Să-l consolez. Să-i simt căldura pielii sub palme. Oftez încet înainte de a-mi ridica ochii din nou la el. Văd cum un zâmbet sugestiv îi ridică colțurile gurii.

— Începe să fie interesant, murmură, întinzându-se să-mi apuce între degete o șuviță de pe tâmplă.

Apoi îmi umblă cu degetele prin cocul înnodat neglijent și-mi dă drumul la păr. Cade liber, într-o cascadă de bucle. Își trece mâinile prin el, oprindu-se apoi pe ceafa udă de transpirație. Gândul că am părul ud de sudoare mă face să mă strâmb, dar lui nu pare a-i păsa. Își înfige mâna în el, obligându-mă să-l privesc.

— Cum așa? întreb, traversată de un fior, excitată de modul posesiv în care mă ține.

Mă amețește cu ochii lui, trăsăturile feței, gura senzuală, mușchiul acela care-i pulsează mereu pe maxilar când e indecis ce să facă.

— Se pare că „bagajul" tău te face să te temi și să te retragi de fiecare dată. Să fugi de mine, spune cu voce răgușită, trecându-mi lenes un deget pe umărul gol. Fac eforturi să nu-mi las corpul să se întindă după mângâierea sa. Dar nu mă pot abține. Își lasă capul într-o parte, urmărindu-mi reacția. Pe când al meu, bagajul meu, mă împinge spre senzorial, mă face să poftesc fizic, să caut răsfățul pielii pe piele. Pielea ta, sub a mea.

Deci asta e problema noastră: când se referă la mine, vorbește de sentimente, de emoții, dar când se referă la el, vorbește doar de contactul fizic. Încerc să-mi trimit mintea la culcare. Să mă conving că și eu vreau de la el doar ceva

Scanned with CamScanner

fizic. Singurul lucru pe care mi-l poate oferi. Să accept că este singura parte din el pe care o va împărtăși cu mine.

Nu mi-e prea greu să-mi amintesc cum e, mai ales acum, când Colton s-a aplecat și-și freacă ușor buzele de ale mele. Orice urmă de gând, toate conflictele interioare dispar sub atingerea lui. Un sărut oftat în care ne scufundăm amândoi. Îmi desfac buzele, limba sa îmi alunecă în gură mângâind afectuos, împletindu-se cu a mea. Nu se grăbește, mișcă limba alene, și degetele care se plimbă pe umerii mei goi, urcând apoi pe vertebrele gâtului, tot la fel. L-aș putea săruta astfel la infinit, m-aș rătăci pentru totdeauna în pâcla aceasta făcută doar din dorință. Mirosul său pământesc mă învăluie, gustul său mă consumă, mângâierile sale mă fac să simt că iau foc. Îmi geme pe gură, face ecou în mine, vibrez.

O undă de căldură tandră îmi cuprinde pieptul; corpul meu râvnește după el. Îmi sting mintea. Gata. Nu vreau altceva decât să simt. Să mă bucur de toate senzațiile pe care le trezește în mine. Colton este focul meu din nopțile reci de iarnă, soarele care-mi încălzește pielea în diminețile răcoroase de primăvară, vântul care-mi mângâie fața într-o zi de toamnă, este tot ce înseamnă să fiu vie, și completă, și frumoasă.

Și dorită.

Îi strecor mâinile pe sub tricou să-i simt spatele cu palmele. Carnea fermă se încălzește sub atingerea mea. Am nevoie să-l ating așa cum am nevoie de lumina soarelui. Pentru că, atunci când ne atingem, ca în acest moment, când îl simt astfel, orice îndoială în ce ne privește dispare. Simt că pot fi ceea ce are nevoie, atâta timp cât va avea nevoie. Și că va trebui să renunț la ce am *eu* nevoie, să-mi îngrop adânc dorințele, doar ca să pot fi cu el, să mă bucur de toată magia pe care o trăiesc alături de el și să devin ceea ce are *el* nevoie.

Colton îmi cuprinde fața între palme, sărutul se face delicat și se încheie cu o atingere abia perceptibilă care mă umple de fiori. Îi oftez încet pe piept, iar el mă cuprinde în brațele puternice, oferindu-mi confort și căldură. Îmi

Scanned with CamScanner

proptesc capul de el, inspirând mirosul de haine curate și de săpun. Îi aud inima bătând. E o inimă puternică, așezată. Închid ochii, dorindu-mi ca această clipă să nu se sfârșească niciodată.

Colton își sprijină bărbia pe creștetul meu. Respiră tremurat înainte de a începe să vorbească.

— E imposibil de explicat cât de mult te doresc, Rylee, mă strânge și mai aproape. Cât de mult mă atragi.

Mă las alintată de cuvintele sale cu un zâmbet mic pe buze.

Poate chiar așa e. Îndepărtez, însă, gândul acesta de mine; nu vreau să complic inutil lucrurile, să le despic în patru, să analizez excesiv simplitatea și delicatețea momentului pe care îl trăim.

— Rylee?

— Hmm?

— Vrei să ieși cu mine? La o întâlnire adevărată?

Simt că e tensionat, ca și cum i-ar fi greu să-mi ceară ce mi-a cerut. Să recunoască ce-și dorește de la mine.

— Haide, spune da. Nu pentru că am plătit ca s-o faci, ci pentru că ți-o dorești.

Mă simt euforică la gândul de a-l revedea. De a-mi petrece iar timpul cu el.

— Spune-mi da, Rylee, murmură încet, insistent, sărutându-mă pe frunte. Nu-ți poți imagina ce mult îmi doresc să spui da.

Mă retrag puțin, uimită de vulnerabilitatea care-i transpare din voce, pe care mi-o transmite până și corpul său. De ce s-ar teme că eu i-aș spune nu, când toată lumea îi spune mereu da? Îmi ridic privirea, vreau să înțeleg emoțiile pe care i le văd în ochi: pasiune, amuzament, dorință, provocare, promisiuni, teamă. De ce își dorește bărbatul acesta minunat, frământat să-și petreacă timpul cu o persoană obișnuită cum sunt eu? Nu găsesc niciun răspuns, dar în acest moment văd în ochii săi lucruri pe care, sunt sigură, nu ar vrea să

Scanned with CamScanner

mi le arate. Iar ceea ce văd mă înspăimântă în atât de multe moduri, încât sunt obligată să le pun deoparte pentru mai târziu, când voi fi singură. Când o să le pot analiza. Când o să le retrăiesc în mintea mea.

Când îmi voi permite *să sper*.

Întind mâna şi-i mângâi obrazul acoperit de barba de o zi, bucurându-mă de înţepăturile uşoare pe care le simt sub buricele degetelor. Senzaţia mă asigură că tot ce se întâmplă este aievea. Că este aici, cu mine, cu adevărat. Mă ridic pe vârfuri şi-i dau un pupic pe buzele frumoase.

— Da, suspin, şi spunând asta, în ciuda tuturor deciziilor raţionale în spatele· cărora încercasem să mă baricadez, simt cum Colton Donavan a deschis prima fisură în zidul care-mi proteja inima.

Încuviinţează încet, cu un zâmbet timid, fără să spună un cuvânt. Mă trage la el în braţe din nou.

— Diseară? Întreabă.

Mă blochez, verificându-mi mental agenda, perfect conştientă că, de fapt, n-aveam niciun plan, dar nu voiam nici să par prea nerăbdătoare.

— Vin să te iau la şase, Rylee, decide el, fără să-mi mai dea ocazia să răspund.

Mă eliberează din îmbrăţişare şi mă priveşte în ochi, să fie sigur că am înţeles. Nu mai văd nici urmă de vulnerabilitate în privirea sa. Fusese deja înlocuită de obişnuita sa încredere în sine.

Îmi muşc buza şi dau din cap că da, simţindu-mă dintr-odată timidă ca o puştoaică.

Îmi ia obrajii în palme şi-mi trece degetul mare peste buză.

— Atunci, pe curând, iubito.

— Pa.

Expir îndelung şi simt că mi-e deja dor de el.

Porneşte spre uşa din faţă, o deschide şi se întoarce spre mine.

Scanned with CamScanner

— Hei, Ryles?

— Mmm...

— Gata cu fugitul de mine, mă avertizează și rânjește scurt, înainte de a închide ușa după el.

Acum că s-a dus, simt că reușesc să respir normal iar. Prezența sa este atât de puternică, încât umple încăperea, mă copleșește. Îmi pătrunde prin toată ființa. Abia după ce pleacă mă simt în stare să procesez toate câte tocmai s-au întâmplat. Inspir și expir.

Rămân așa, cu fața spre ușă și ochii închiși, asimilând tot ce trăisem. Nimic nu se rezolvase. Nu aflasem niciun răspuns, la niciuna dintre întrebările mele. De ce nu-și dorește să fie într-o relație? Cum se numește ce suntem noi doi, dacă nu e o aventură de-o noapte? Ce voia să zică prin „mă faci să..."? De ce nu terminase ce avea de zis? De ce vorbește de „a mă proteja"? De cine? De ce? Și cu ce fel de bagaj umple el avionul acela de linie?

Oftez din rărunchi. Atâtea mistere și atâtea lucruri lămurite, fără să fie nevoie de un cuvânt... Mă așez pe canapea. Mi se învârte capul de la toate câte mi s-au întâmplat în ultima săptămână.

— A plecat? șoptește Haddie ascunsă după perete.

— Da, băgăcioaso, râd eu. Hai, vino-ncoace și dă-ți cu părerea.

— Mamăăă! strigă, vine în fugă din ascunziș și se aruncă lângă mine pe canapea. Cine are întâlnire disearăăă, eh?! zice cu voce tare, ridicând brațele sus. Rylee, pfoai de mine, după scena asta am nevoie de un duș rece!

— Te-ai uitat? mă-nroșesc imediat la gândul că fusesem văzută.

— Nu, nu, stai. N-a fost așa. Eram la bucătărie când ați intrat în casă. Aș fi plecat, dar m-ați fi văzut și nu am vrut să-ți stric spectacolul, mă tachinează, referindu-se la „întinderile" mele de după alergare. Dar v-am auzit.

Scanned with CamScanner

Mă stânjenește și ideea că ne-a ascultat conversația, dar, pe de altă parte, faptul că știe mă liniștește. Măcar așa pot avea o părere obiectivă despre tot ce am discutat cu el.

— *Ace?* Știe ce înseamnă?

— Normal că nu! rânjesc eu.

— Rylee, zice Haddie dând din cap, e topit după tine.

Simt că mă pierd, că mă ia cu ameţeli auzind-o. Mă apuc să-mi rod o pieliță, încercând să nu trag concluzii pripite.

— Nu prea cred. Eu zic că e vorba de pură poftă trupească.

— Eu nu văd lucrurile așa, răspunde Haddie făcându-mă să ridic din sprâncene întrebător. Fermecat. La asta mă face să mă gândesc.

— La ce te referi?

— E, hai, și cu tine! Adânc și repede? Exclamă ea.

— E doar sex, ridic din umeri. Niciun angajament.

— „E imposibil de explicat cât de mult te doresc"? îl citează ea.

— Tot sex.

–„Nu-ți poți imagina ce mult îmi doresc să-mi spui da"?

— Pentru că a socotit că totul va duce tot la sex, replic zâmbind.

— Și când a zis că nu e vorba de o aventură de-o noapte? încearcă ea iar, cu o privire amuzată. Gura ei în formă de inimă se deschide într-un zâmbet, convinsă că de data asta mi-a închis gura.

— Semantică, răspund. Poate că nu vrea o aventură de-o noapte, ci o aventură de treizeci de nopți. Poate că tot ce-a vrut să spună e că nu se mulțumește cu o singură noapte.

— Ești incorigibilă! râde ea, apucându-mă de un genunchi și strângând. Atunci, la naiba cu tot, măcar o să ai parte de treizeci de nopți incredibile de amor, izbucnește.

Scanned with CamScanner

Bucuria ei pentru mine e palpabilă.

— Ieși din nou cu el, disearâ! La o întâlnire adevărată!

— Știu.

Oftez și dau din cap la gândul că voi petrece din nou timp cu el.

— Măcar de data asta o să schimbăm și noi câteva vorbe înainte de a sfârși în așternuturi, glumesc, deși rațiunea îmi zice altceva.

Haddie pufnește în râs.

— Of, Rylee, prietena mea plină de sensibilități..., mă bate pe picior cu palma... O să mă distrez grozav urmărindu-te în perioada asta.

Ridic din sprânceană, apoi dau din cap. Mi se umple inima de dragul ei și mintea, de toată confuzia legată de Colton. Oftez din rărunchi, lăsându-mi capul pe spate pe canapeaua comodă. Mă întorc spre ea.

— M-am descurcat bine, Haddie? Îmi dau toată silința să fiu ce-și dorește el și...

— Te dorește *deja*, Rylee. De ce altfel s-ar fi prezentat la ușa ta?

O exasperează faptul că trebuie să-mi explice lucrurile astea. Din nou.

— Serios, Ry, zice, ignorând raționamentul meu. Ai fost nemaipomenită! L-ai lăsat cu buza umflată aseară după ce te-ai culcat cu el și în dimineața următoare te aștepta la ușă. Vreau să zic..., dă din cap la mine cu un zâmbet de cunoscătoare pe buze, ...treaba asta nu e doar sex, Ry. L-ai făcut să-și piardă mințile.

Simt că teoriile ei încep să mă convingă și pe mine, dar mi-e teamă să le dau crezare. Mi-e teamă să sper că aș avea vreo șansă cu el. Rațiunea încearcă să sufoce entuziasmul pe care încep să-l simt, dar dă greș lamentabil. Romantica incurabilă din mine își permite, pentru o clipă, să viseze cu ochii deschiși. Să spere. Închid ochii contemplând ideea că aș putea avea sorți de izbândă.

Scanned with CamScanner

— Rahat! mă cert.

Mă frec cu palmele pe față, simțind cum panica începe să-și facă loc spre suprafață.

— Ce-i? Haddie deschide ochii apoi îi mijește la mine.

— Și dacă n-o să pot?

— La ce te referi, mai precis? întreabă cu precauție. Că dacă vorbești de sex, e cam târziu.

— Foarte amuzant, ce să zic! pufăi la ea. Mă refer la sentimente. Dacă nu reușesc să le țin în frâu? Dacă mă îndrăgostesc de el, Had?

Mă ridic. Îmi trec degetele prin păr și asta mă face să mă gândesc la mai devreme, la degetele lui în părul meu.

— Vreau să zic, e un arogant și plin de el și mă tot avertizează că ar trebui să fug de el, apoi îmi zice că-l atrag ca un magnet, și e nesăbuit, și pasional, și îngrozitor de sexy și... și atât de multe alte lucruri.

Îmi apăs degetele pe ochi și mă așez la loc. Stau așa un moment. Haddie îmi dă timp să cântăresc toate cele.

— Sunt aproape sigură că se va întâmpla.

Îmi întorc privirea la ea.

— Și-atunci? Ce mă fac?

— Se pare că nu este singurul fermecat, spune cu duioșie.

Apoi își face loc mai aproape de mine și-și pune capul pe umărul meu.

— Nimeni nu te judecă pentru că ți-e teamă, Rylee, dar așa este în viață, trebuie să-ți asumi riscuri. Chiar și atunci când nu vrei decât să te distrezi. Și ce dacă e cam nesăbuit? Poate e bine că te sperie puțin. Viața începe acolo unde se sfârșește zona ta de confort.

Se lasă pe spate și dă din sprâncene.

— Bucură-te și tu de un pic de sex sălbatic și nesăbuit cu el. E mai mult decât evident că te place. Apoi, cine știe. Poate relația dintre voi va deveni ceva mai mult. Sau poate nu. Dar măcar știi că ai încercat.

Scanned with CamScanner

Capitolul cincisprezece

Viața începe acolo unde se sfârșește zona ta de confort. Mă gândesc la aceste vorbe ale lui Haddie în timp ce mă pregătesc pentru întâlnire. Cântecul pe care-l ascult mă face să zâmbesc. Mi l-a trimis mai devreme Colton, prin mesaj, alături de textul:

Îmbracă-te comod. Cum pari să fugi încă de mine, în loc să îmi vorbești, o să folosesc modul tău de comunicare pentru a te face să pricepi. Taio Cruz, *Fast Car*. Ne vedem la șase.

Când i-am arătat mesajul, Haddie a zâmbit cu bună știință, a scotocit după iPad-ul ei și a pus melodia. Ce-am mai râs când am auzit versul *„I want to drive you like a fast car"*[19]! Mai potrivit de-atât...

Apoi, ne-am apucat să căutăm și noi o melodie, ca să-i răspund la mesaj lui Colton.

— Ne trebuie ceva care să-l facă să se gândească la tine tot restul zilei și să-l dea pe spate, a zis Haddie, tot căutând prin nesfârșitele ei play-list-uri.

După câteva clipe de tăcere, a strigat:

— Gata, am găsit melodia perfectă, Rylee! strigase după câteva momente în care tăcuse.

— Care?

19 „Te-aș conduce ca pe o mașină de curse" (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— Taci și ascultă, mi-a zis, apăsând *Play*.

M-a bufnit râsul. Știam melodia și știam că era una îndrăzneață. Nu ne-a trebuit mult să ne apucăm să dansăm ca bezmeticele prin sufragerie, cântând în gura mare. Chiar era melodia perfectă. Senzuală, sugestivă, potrivită unei femeie încrezătoare, adică tot ce simțeam dar, din timiditate, nu puteam manifesta în prezența lui. Așa c-am luat telefonul în mână, înainte să-mi pierd curajul și i-am răspuns.

Fainã, melodia, Ace. Ți se potrivește mănușă. Ți-am pregătit și eu ceva. Ceva care mi se potrivește mie. Mya, My love is like whoa[20]! Te aștept la șase.

Câteva minute mai târziu, îmi răspunde.

La naiba! M-am excitat. Șase fix.

Zâmbesc amintindu-mi cum ne-am mângâiat mai devreme. Îmi place să știu că am un asemenea efect asupra lui. Mă privesc în oglindă, analizându-mi ținuta. Mă îmbrăcasem comod, cum spusese el: blugii mei preferați, marca True Religion, și o bluză de cașmir violet, cu mâneci scurtem care-mi acopereau doar umeriim și un anchior provocator, dar elegant. Mă machiasem eu de data asta, nu Haddie: natural, luminos, un pic de fard de obraz, luciu de buze, o linie de tuș și rimel pentru volum, să-mi evidențiez ochii. Încercasem și câteva coafuri, dar până la urmă am renunțat; mi-am lăsat părul desprins, să cadă liber pe spate. Îmi completez ținuta cu o pereche de cercei mici de diamant și câteva brățări rigide subțiri, din aur.

Îmi tot răsucesc inelul de pe deget, întrebându-mă dacă ar trebui să-l port sau nu. Îl dau jos și-l privesc: trei verighete subțiri bătute cu diamante, întrepătrunse una cu cealaltă. Trecut, prezent, viitor. Încă îl aud șoptindu-mi cuvintele acestea în timp ce amândoi priveam inelul de pe degetul meu, în seara când m-a crut în căsătorie. Închid ochii

20 „Sper că ți-e... poftă." (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

și zâmbesc amintirii, surprinsă că nu-mi mai vine să plâng, ca de obicei. Mă joc puțin cu el înainte de a-l răsuci și de a-l scoate de pe deget. Îl privesc o vreme, apoi îl bag în cutia de bijuterii. Îl iau din nou, indecisă, cuprinsă de sentimente contradictorii.

Un nou început, îmi repet. Trag aer adânc în piept și-l pun la loc în cutie. Purtasem inelul zi de zi, de trei ani încoace. Mă simt dezbrăcată fără el, și pe dinăuntru, și pe dinafară. Mișc din degete și mă uit la linia decolorată de piele, neatinsă de soare. Simt cum mi se ia o greutate de pe suflet și, în același timp, o profundă tristețe că trebuie să trec mai departe. Sărut semnul de pe deget și-i spun în gând *lui Max că-l iubesc*, apoi îmi iau un moment să asimilez importanța momentului. Apoi mă duc la oglindă, să mai verific o dată cum arăt.

Tocmai îmi trăgeam cizmele când aud sunând la ușă. Îmi pun mâna pe piept; mă simt ciudat de emoționată. Tipul m-a văzut deja dezbrăcată; și cu toate astea, simt fluturi în stomac. Haddie îmi strigă că se duce ea să deschidă. Îmi iau geaca de piele și poșeta, mai arunc o privire imaginii din oglindă și pornesc pe hol. Tulburată, îmi trec mâinile pe șolduri și coapse, netezindu-mi hainele. Zgomotul tocurilor e înăbușit de carpeta de pe podeaua din lemn din esență tare. Când cotesc spre sufragerie, îl aud pe Colton râzând tare.

Se află cu spatele la mine când intru în încăpere. Îmi țin respirația când îl văd. Blugii de culoare închisă, cu talie joasă îi atârnă lejer pe șold, strângându-i coapsele și fesele. *Are un trup făcut pentru blugi.* Umerii largi și spatele puternic întind bumbacul tricoului simplu, alb. Părul i se bucleză pe ceafă și simt că mor de dorință să-mi trec degetele prin el. Radiază sex-appeal, încredere în sine și clocotește de răzvrătire. Mi-e suficientă o privire ca să-l vreau, să tânjesc după el, să mă tem de el, toate deodată. *Iar în seara asta va fi doar al meu.*

Colton se oprește la jumătatea frazei, chiar înainte ca Haddie să realizeze că intrasem în cameră. Corpul mi se

Scanned with CamScanner

încordează de anticipare și pofta profundă pe care o trezește de fiecare dată în mine își face loc la suprafață când își întoarce capul, simțindu-mi cumva prezența.

Jur că simt cum aerul trosnește de scântei, că vibrăm când ochii noștri se întâlnesc.

— Rylee. Îmi pronunță numele într-o singură răsuflare, pe un ton plin de promisiuni.

— Bună, Ace, mi-e imposibil să ascund cât mă bucur să-l revăd.

Îi zâmbesc, sperând că va observa cât de mult îmi doresc să-mi petrec seara cu el, temătoare însă că va citi și restul emoțiilor ascunse dincolo de entuziasmul vizibil.

Pășim unul către celălalt. Colton îmi zâmbește de la o ureche la cealaltă. Agitată, îmi împletesc degetele în cureaua genții, în timp ce el stă și mă privește.

— Ești splendidă. Ca întotdeauna, murmură în sfârșit, iar eu simt că nu mai e aer în cameră.

Întinde mâna și mă mângâie relaxat dar abil pe brațul descoperit.

— Ești gata?

Două cuvinte atât de simple. Și cu toate astea, sună atât de seducător în gura lui Colton. Încuviințez, murmur un mhm și tresar când, pe nepregătite, îmi dă un pupic pe nas. E un gest mic, dar complet neașteptat de la cineva ca el.

— Atunci hai să mergem.

Mă uit peste umăr și o salut din priviri pe Haddie. Mă încurajează ridicând din deget la mine. Apoi ieșim. Colton îmi pune palma pe spate și mă conduce către Range Rover. Atingerea sa mă calmează. Înainte de a pune mâna pe mânerul ușii din partea pasagerului, își trece palma pe stomacul meu și mă lipește cu spatele de el. Îmi țin respirația, surprinsă. Contactul cu trupul său trezește la viață tot jarul pe care l-a aprins în mine de când l-am cunoscut. Cu cealaltă mână mă strânge de umeri, se apleacă și-și îngroapă fața în adâncitura gâtului meu. Îi simt respirația caldă, pielea nebărbierită a

Scanned with CamScanner

obrazului, simt intimitate; demonstrația de afecțiune, atât de rară când vine vorba de Colton, mă face să închid ochii și să rămân nemișcată, ca să liniștesc vârtejul de senzații pe care le trezește în mine.

— Mulțumesc că ai acceptat, Ryles, murmură și mă sărută după ureche. Acum hai să-ți arăt ce înseamnă distracția.

Îmi apropii capul de obrazul său, bucurându-mă cu ochii închiși de căldura atingerii. Mi se pare că prea curând îmi dă drumul din îmbrățișare ca să-mi deschidă portiera, invitându-mă să urc. Până ajunge la locul șoferului, tăcerea aceea a sa meditativă se instalase deja. Își pune centura și se uită la mine. În ciuda neliniștii care-i umbrește privirea, întinde o mână și mi-o pune pe genunchi, strângându-mi-l de parcă ar vrea să-mi zică să stau liniștită. Ne deplasăm într-o tăcere reconfortantă, eu cu ochii la copacii care umbresc străzile carterului care mi se derulează la fereastră. Luna plină strălucește pe cerul nopții călduțe de ianuarie. Mă uit la Colton. Luminile de pe bord i se reflectă pe chip. I-a căzut o șuviță de păr pe frunte; ochii săi cu gene dese cercetează atent șoseaua din fața noastră. Are un profil uimitor, cu nasul acela imperfect, maxilar și pometi proeminenți, buzele sculptate senzual. Privirea îmi alunecă pe brațele puternice și pe modul priceput în care mâinile i se mișcă pe volan. Combinația dintre părul negru, ochii translucizi, pielea bronzată și atitudinea aceea indiferentă, care te face să-ți dorești să fii tu și doar tu singura care contează pentru el, singura capabilă să penetreze dincolo de suprafață, combinația aceasta, ziceam, ar trebui să fie declarată ilegală. Colton este un bărbat care-ți taie respirația.

Când îmi întorc privirea spre chipul său, se întoarce spre mine și se uită în ochii mei un moment, înainte a-și reîndrepta atenția către drum. Buzele i se curbează într-un zâmbet timid, singurul semn că știe că-l studiez în tăcere. Apasă accelerația și mașina zvâcnește înainte pe șoseaua liberă. Râd la el.

Scanned with CamScanner

— Ce? zice cu prefăcută inocenţă, strângându-mi genunchiul.

— Văd că-ţi place s-o calci, Ace. Abia după ce spun asta îmi dau seama că i-am servit-o iar pe o tavă de argint.

Se uită la mine şi-mi rânjeşte viclean.

— Nici nu-ţi poţi închipui, răspunde accentuând fiecare cuvânt.

— Ba cred că da, răspund sfidător.

Colton râde din tot sufletul, dându-şi capul pe spate.

— Vorbesc serios. De ce te atrage atât de mult viteza?

Se gândeşte un moment înainte să-mi răspundă.

— E un mod de a încerca să domesticesc... Se opreşte, răzgândindu-se. Nu, e un mod de *a controla incontrolabilul*, cred.

— Cred că e cea mai potrivită metaforă, din câte am aflat.

N-am cum să nu mă întreb dacă nu cumva vorbeşte de ceva mai profund.

— La ce te referi? spune inocent.

— Cineva mi-a spus odată că ar trebui să mă informez în legătură cu bărbaţii cu care ies la întâlnire.

Îl privesc şi el ridică din sprânceană la comentariul meu.

— Eşti oaia neagră, cumva?

Colton îmi zâmbeşte cu toţi dinţii.

— Nu am fost niciodată acuzat c-aş fi plictisitor. Sau previzibil, mustăceşte, privind peste umăr, în timp ce schimbă banda. În plus, când te lupţi cu propriii demoni, sfârşeşti prin a fi cum sunt eu.

Apoi, abil, schimbă subiectul, înainte să apuc să-i pun vreo întrebare.

— Ce preferi? Mai întâi mâncare sau mai întâi distracţie?

Scanned with CamScanner

Eu aș prefera să-i pun câteva întrebări, să înțeleg ce-a vrut să spună mai devreme, dar îmi mușc limba.

— Distracție. Clar.

— Excelentă alegere, răspunde.

Dar tocmai atunci îi sună telefonul mobil; e conectat la boxele mașinii. Colton înjură în barbă.

— Scuze, zice, apăsând pe butonul de pe volan, ca să răspundă.

Pe monitorul de pe bord apare numele Tawny; tresar când îl văd. Căutările pe care le făcusem pe internet îmi oferiseră informații nu doar despre problemele sale din tinerețe. Acum știu cum arată Tawny, că l-a însoțit în public de nenumărate ori de-a lungul anilor. Și e a doua oară când îl sună, din cele trei dăți în care eu și el ne-am întâlnit. Împunsătura de gelozie mă surprinde și se intensifică când observ cu câtă familiaritate îi vorbește Colton.

— Bună, Tawn. Ești pe difuzor, o avertizează.

— Da?

Mă trece un fior de bucurie necontrolată să aud că e surprinsă.

— Am crezut că ai încheiat povestea cu Raq...

— Am încheiat-o, răspunde sec. De ce ai sunat, Tawny? întreabă cu iritare în voce.

Ce răutăcioasă! Dacă Raquel se afla în mașină cu el acum și auzea? Am impresia că e o încercare de a-și marca teritoriul pe Colton, cu alte cuvinte.

Tăcere.

— Ăăă... Mmm... Am sunat să-ți spun că azi au fost trimise scrisorile formale pentru sponsorizări.

Când aude că el nu-i răspunde, continuă:

— Atâta tot.

Ce?! Lucrează pentru el? Cu el? Zi de zi? Numai de asta nu aveam eu nevoie! Și așa gelozia scosese capetele urâte la iveală. *Foarte frumos, ce să zic.*

Scanned with CamScanner

— Super. Mulțumesc că m-ai anunțat.

Apoi apasă pe buton și-i închide telefonul. Colton oftează din rărunchi. O parte din mine se bucură că n-are chef de ea.

— Scuze, spune din nou, și sunt sigură că se referă la comentariul lui Tawny despre Raquel.

Așadar, Raquel nu fusese acolo din întâmplare. Nu era doar o tipă agățată în club. Răutăcioasa din mine se bucură la gândul că până la urmă Colton plecase de acolo cu mine în seara respectivă. Dar simt și compasiune pentru ea, pentru că știu că probabil nu e ușor să pierzi un bărbat cum e Colton.

— Nu-i bai, ridic indiferentă din umeri observând că lăsăm orașul în urmă, în direcția opusă celei în care m-aș fi așteptat să ne îndreptăm.

Continuăm drumul vreo două minute într-o tăcere plăcută, apoi Colton virează și cerul din fața noastră se colorează de luminile unei roți panoramice. Mă uit spre el uimită și mi se încălzește inima când văd că-mi zâmbește ca un băiețandru. Trecem dincolo de porțile de la intrare marcate de steaguri și trage mașina pe drumul neasfaltat.

Scena care mi se prezintă în fața ochilor mă lasă mută. Cât cuprinzi cu ochii se văd atracții tipice parcurilor de distracții, toate pe care ți le poți imagina, un indicator mare luminos, care se aprinde intermitent, chemând vizitatorii către jocuri imposibil de câștigat și panouri publicitare cu tot felul de mâncăruri care îngrașă unul mai abitir ca altul. Sunt peste măsură de încântată!

Parchează și se întoarce spre mine.

— Îți place? mă întreabă și jur că vocea îi sună emoționată, deși mi-e imposibil să cred așa ceva.

N-are cum să fie emoționat tocmai el, Colton Donavan, bărbatul care păcătuiește de încredere în sine excesivă. Sau este?

Dau din cap că da, cu buza de jos între dinți. Colton coboară, ocolește mașina și vine să-mi deschidă portiera.

Scanned with CamScanner

— Îmi place la nebunie, îi spun, în timp ce-mi întinde mâna să mă ajute să cobor.

Închide portiera și se întoarce spre mine. Mă sprijin cu spatele de mașină. Mă privește cu ochi strălucind de dorință, apoi îmi pune palmele pe gât și-mi mângâie obrajii cu degetele mari.

Mușchii maxilarului i se contractă și i se relaxează, mișcă încet din cap, ca și cum ar încerca să-și lămurească un dubiu interior care-i provoacă o umbră de zâmbet.

— Mi-era poftă să fac asta de azi-dimineață, de când am ieșit de la tine din casă, iubito.

Se apleacă, fără să mă scape din priviri.

— De când am primit mesajul de la tine, își încruntă sprâncenele. Mă intoxici, Rylee...

Mi se umple sufletul când îl aud. Colton se apropie, distanța dintre noi dispare, îmi capturează gura într-un sărut amețitor, seducându-mă cu gustul său îmbătător, care mă face să mi se-nmoaie genunchii. Gura sa o posedă și o pretinde pe a mea, dar sărutul este plin de tandrețe, de emoții nerostite... Aș vrea să nu se mai sfârșească niciodată.

Dar se termină și mă văd obligată să mă țin de tricoul lui ca să pot sta pe picioare. Îmi dă un pupic pe nas și-mi șoptește:

— Ești pregătită să te distrezi?

Nu înțeleg cum crede că aș putea fi în stare să-i răspund, când tocmai ce mă lăsase fără răsuflare. Îmi ia câteva clipe să-mi revin și să-i răspund că da, clar că da. Îmi dă drumul și merge să deschidă portiera din spate. Scoate o șapcă de baseball neagră, uzată, descusută puțin într-o parte a cozorocului. Logoul de pe șapcă este un petic de material în formă de anvelopă cu două aripi care ies din centru ridicându-se în sus, spre vârfuri.

Colton și-o trage pe ochi folosind ambele mâini și și-o potrivește bine, înainte de a se întoarce spre mine.

— Îmi pare rău. E mai ușor dacă rămân incognito de la bun început.

Scanned with CamScanner

— Nicio problemă, zic, întinzând mâna să-l trag de cozoroc. Îmi place!

— Serios? Mă ia de mână și pornim în zigzag printre mașinile parcate în fața intrării.

— Da, am o slăbiciune pentru jucătorii de baseball, îl tachinez, privindu-l cu o față foarte serioasă.

— Nu pentru piloții de Formula 1? întreabă trăgându-mă de mână.

— Nu în mod deosebit, răspund mucalită.

— Atunci sunt obligat să fac ceva să te conving, spune aluziv.

— O să trebuiască să insiști.

Zâmbesc jucăuș privindu-l; ochii îi sunt ascunși de umbra aruncată de cozoroc. Legăn înainte și-napoi mâinile noastre împreunate.

— Crezi că ești pregătit pentru provocarea asta, Ace?

— Oh, Rylee, nu cere ce nu poți duce, mă avertizează. Ți-am mai spus că știu *să fiu extrem de convingător*. Sau ai uitat ce s-a întâmplat ultima dată când m-ai provocat? Mă trage mai aproape și mă cuprinde după umeri.

Cum aș putea să uit?! Din cauza acelei provocări mă aflu azi, aici.

Ne apropiem de casa de bilete și Colton își desprinde mâna din a mea, să ne ia bilete și brățările care ne oferă acces nelimitat la toate atracțiile și jocurile din parcul de distracții. Trecem dincolo de porți. Colton își trage bine șapca pe ochi, înainte de a-mi pune mâna pe spate. Mi se umple nasul de miros de țărână, de prăjeli, de carne la grătar, iar ochii mi se umplu de lumini amețitoare. Aud zgomotul șinelor produs de micul roller coaster din dreapta noastră și urletele pasagerilor care plonjează în gol. Copiii aleargă prin jurul nostru cu priviri fermecate, baloane într-o mânuță, strângându-și bine mama sau tatăl cu cealaltă. Adolescenții se plimbă mână în mână, țanțoși că părinții nu sunt cu ei. În ciuda vârstei, nu-mi pot reține zâmbetul de bucurie. Nu mai fusesem la bâlci de când aveam vârsta lor.

Scanned with CamScanner

— Ce vrei să faci mai întâi? mă întreabă Colton în timp ce ne plimbăm agale pe aleea principală, refuzând politicos ofertele de a „câştiga un premiu" lansate de vânzătorii de la tejghelele cu jocuri.

— Caruselele, caruselele, zic privind jur-împrejur. Dar nu ştiu care, încă.

— Fata asta e pe sufletul meu! zice, punându-şi afectat mâna pe inimă şi surâzându-mi.

— Eşti dependent de adrenalină! spun la rândul meu, dându-i una cu şoldul în coapsă.

— Normaaal, râde el în timp ce ne apropiem de centrul zonei dedicate atracţiilor care ne interesau. Deci, Ryles? Alege.

Privesc în jur, indecisă şi observ mai multe femei uitându-se la noi. Cred că l-au recunoscut pe Colton, din păcate. Apoi îmi dau seama că, de fapt, se uitau la bărbatul arătos de lângă mine.

— Hmmmm.

Măsor din priviri atracţiile şi aleg una, preferata mea din copilărie. I-o arăt. Este cea mai aproape de noi.

— Îmi plăcea la nebunie când eram mică.

— Eheee, tagadaua! râde Colton, conducându-mă înspre acolo. Haide!

Entuziasmul său e înduioşător. Bărbatul acesta conduce maşini cu sute de kilometri pe oră, se cunoaşte cu toate celebrităţile de la Hollywood, ar putea fi undeva printr-o locaţie şic, dar el e fericit că urmează să se dea în tagada. *Cu mine*. Îmi vine să mă ciupesc.

Ne aşezăm la coadă să ne aşteptăm rândul. Mă împinge uşor cu umărul.

— Zi-mi despre tine, Rylee.

— Asta e partea din întâlnirea noastră în care îmi iei interviu? îl provoc jucăuş. Ce vrei să ştii?

Scanned with CamScanner

— Povestea ta. De unde ești? Cum e familia ta? Ce vicii ascunse ai? sugerează, luându-mi mâna și ducându-și-o la buze.

E suficientă această mică dovadă de afecțiune ca zidul de protecție din jurul inimii mele să începe să crape.

— Vrei toate detaliile picante, nu?

— Da! Fața i se luminează într-un zâmbet, mă trage aproape și-și spune brațul pe umerii mei. Spune-mi tot.

— Păăăi, am crescut într-o familie burgheză din San Diego. Mama deține o companie de design interior, iar tata este restaurator de antichități.

— Ce tare! exclamă în timp ce eu îmi ridic mâna să-mi împletesc degetele cu ale sale, pe umăr. Și cum sunt?

— Cine? Ai mei?

Colton încuviințează. Întrebarea mă surprinde prin banalitatea sa. E ca și cum chiar ar vrea să mă cunoască mai bine.

— Tata este un fixist, toate trebuie să fie la locul lor, pe când mama este foarte creativă. Spirit liber. Bănuiesc că extremele se atrag. Suntem foarte apropiați. Au suferit mult când am decis să rămân în Los Angeles, după ce am terminat facultatea. Ridic din umeri. Sunt minunați, dar mă dădăcesc excesiv. Știi cum sunt părinții.

Coada înaintează când pasagerii coboară și următorii își iau locurile.

— Sunt foarte norocoasă să-i am, îi spun, și simt că mă cuprinde dorul de ei. Nu-i mai văzusem de două săptămâni.

— Ai frați sau surori? mă întreabă Colton jucându-se cu degetele pe mâna mea.

— Un frate mai mare. Tanner.

Gândul la el mă face să zâmbesc. Colton simte că vorbesc de fratele meu cu venerație și-mi surâde cald.

— Călătorește mult. Nu știu niciodată pe unde e. Este corespondent de presă pentru Orientul Mijlociu la Associated Press.

Scanned with CamScanner

Observă că sprâncenele mi se încruntă a îngrijorare.

— Nu e cea mai sigură slujbă în ziua de azi. Cred că îi porți tot timpul grija.

Mă sprijin de el.

— Da, dar face ceva ce-l pasionează.

— Înțeleg perfect. Ne mișcăm încă puțin înainte. Ce zici? Reușim să ne urcăm tura asta?

Fac un pas înainte, mă ridic pe vârfuri și privesc pe deasupra cozii. Mă trece un fior mic când simt că-și pune mâinile pe mijlocul meu. Mai stau așa un pic, numai să nu-și ia mâinile de acolo.

— Cred că tura viitoare, răspund, lăsându-mă jos la loc.

Colton nu-și ia mâinile de pe mine, ci mă înconjoară cu brațele, mă trage lângă el și-și pune bărbia pe umărul meu. Mă las pe el, piele delicată pe mușchi de oțel, și-nchid ochii puțin, să-l simt mai bine.

— Continuă, mai povestește-mi despre tine, îmi murmură la ureche, zgâriindu-mă ușor cu obrazul neras pe pielea gâtului în timp ce vorbește.

— Nu prea aș mai avea ce, zic, mișcând din umeri ușor pentru că nu vreau să se miște de acolo. Am făcut mult sport când eram la liceu. Apoi am mers la UCLA[21]. Acolo am cunoscut-o pe Haddie, în primul an. Am fost colege de cameră. Patru ani mai târziu mi-am luat licența în psihologie cu specializare în asistență socială. M-am angajat unde știi și asta fac de atunci. Destul de plictisitor, ca să zic așa.

— Normalitate nu înseamnă plictisitor, mă corectează el. *Normalitatea e ceva de dorit.*

Dau să-l întreb ce vrea să spună prin asta, când suntem împinși direct în tagada. Ne luăm locurile, lăsam bara de siguranță și așteptăm să se ocupe restul scaunelor.

Colton îmi trece brațul după mijloc și continuă:

---

21 Universitatea din California, Los Angeles (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— Acum spune-mi despre viciile tale. Ce-ți dorești?

În afară de tine? Mă abțin cu greu să nu i-o spun cu voce tare. Îl privesc, apoi mijesc ochii și stau să mă gândesc.

— Să nu râzi, îl avertizez.

Dar el hohotește deja.

— Acum m-ai făcut curios.

— Ei bine, pe lângă chestiile pe care și le doresc toate fetele, vinul, bomboanele Hershey's kisses și înghețata de mentă cu bucățele de ciocolată.

Fac o pauză cu gândire și colțurile gurii mi se ridică într-un zâmbet.

— Și muzica, adaug.

Ridică la mine din sprâncene.

— Știu, nu e nimic scandalos.

— Ce fel de muzică?

Dau din umeri.

— De toate felurile. Depinde de stare.

— Ce asculți când simți cel mai mult nevoia?

— Mi-e rușine să-ți zic asta, și-mi acopăr prefăcută fața cu palmele. Ascult mai ales muzică pop comercială, gen Top 40.

— Nuuu, face el oripilat, râzând tare. Nu, te rog, nu-mi spune că-ți plac *boy band*-urile, mă ia peste picior.

Când mă uit la el cu un zâmbet afirmativ timid, izbucnește iar în râs.

— Te vei înțelege perfect cu soră-mea. Toată viața am fost obligat să ascult porcăriile alea.

Are de gând să mi-o prezinte pe sora lui? Îmi șterg repede expresia șocată de pe față și continui.

— Înseamnă că are gusturi bune, glumesc. Și nu uita că trăiesc într-o casă plină de adolescenți care ascultă toată ziua Top 40.

— Bună încercare, dar asta nu justifică faptul că-ți plac boy band-urile.

Scanned with CamScanner

— Ai vorbit ca un bărbat adevărat!

— M-ai prefera altfel? întreabă și-mi pune degetul pe vârful nasului, făcându-mă să râd și să dau din cap că nu. Se apleacă înainte și privește împrejur, să vadă când pornește mașinăria.

— Pregătește-te.

Nu-mi scapă faptul că am vorbit exclusiv despre mine. Nu apuc să mă gândesc prea mult la asta, pentru că mașinăria se pune în mișcare, se zgâlțâie, se rotește amețitor în cercuri. Mă aruncă peste Colton, iar el își blochează brațele în jurul meu și mă ține strâns, lângă el. Zgâlțâielile și învârtitul îl fac să râdă ca un nebun. Îi spun să închidă ochii, că senzațiile vor fi și mai intense. Și jur că mi se pare că-l aud că o să-mi dea el o demonstrație despre senzații mai târziu, dar nu reușesc să-l mai întreb nimic pentru că, așa brusc cum începuse, tot așa se încheie cursa.

Pornim să ne dăm în cănile de ceai, în leagăne, ne furăm sărutări pe aleea îndrăgostiților din Casa Nebună, ne ridicăm brațele sus când roller coasterul plonjează cu viteză și ne dăm huța în corabia dragonului. Când coborâm din scaunele din turnul de cădere liberă, amândoi cu stomacul în gât, Colton declară ca el are nevoie să bea ceva.

Ne plimbăm până la un chioșc, ia două pahare de băutură și o vată pe băț de dimensiunile unui mamut. Se uită la mine mai serios ca niciodată.

— Dacă nu mănânci vată de băț până ți se apleacă, n-ai fost la parcul de distracții. Mă privește poznaș ca un băiețel. Mi se topește inima.

Râd și pornim spre plaja din apropiere. Aproape ajungem, când auzim o voce în spatele nostru.

— Nu vă supărați!

Ne întoarcem amândoi și vedem o doamnă de vârstă mijlocie.

— Da? întreb eu, dar e clar că o doare în papuci de mine. Îl fixează pe Colton.

Scanned with CamScanner

— Mă scuzați că vă întrerup. Am făcut un pariu cu prietenii mei... Sunteți Colton Donavan?

Simt cum mâna i se contractă pe a mea, dar chipul îi rămâne impasibil. Un zâmbet i se deschide încet pe față, se uită la mine și apoi din nou la doamna din fața noastră.

— Mă flatați, dar, regret, sunt nevoit să vă dezamăgesc. Mi se întâmplă adesea să fiu confundat cu el.

Femeii îi pică fața, decepționată.

— Vă mulțumesc pentru compliment, oricum. Numele meu este Ace Thomas, spune Colton și-i întinde mâna doamnei. Îmi place ideea că a amestecat porecla pe care i-am dat-o eu cu numele meu de familie. Gândul că se gândește la noi cumva întrepătrunși, legați, mă face să zâmbesc tandru.

Doamna îi strânge mâna, bolborosind un „încântată de cunoștință", vizibil stânjenită de intruziunea creată, apoi face stânga-mprejur și se întoarce repede la prietenii ei.

— Mi-a părut bine, doamnă, strigă Colton în urma ei, și simt cum tensiunea din umerii săi cedează când ne întoarcem cu spatele și ne continuăm drumul către o bancă. Oftează ușurat.

— Urăsc treaba asta. Să mint așa, spune. Dar începe cu o persoană și apoi nu se mai termină. Cât ai clipi, ar începe să scoată telefoanele și să posteze pe Facebook. Apoi ne-ar împresura, ar apărea paparazzi și aș fi obligat să-mi petrec seara cu străini, în loc să stau cu tine.

Mă surprinde faptul că îmi dă toate aceste explicații. Mă simt flatată.

— Asta este viața mea în mare parte, îmi explică, fără să încerce să se scuze. Am crescut într-o familie faimoasă, adevărat, însă a fost alegerea mea să devin o persoană publică. Accept faptul că sunt urmărit, fotografiat și vânat pentru autografe. Înțeleg, spune, așezându-se pe bancă lângă mine, și chiar nu mă deranjează. Adică, nu mă plâng. De obicei sunt foarte disponibil, mai ales când e vorba de copii. Dar uneori, cum ar fi în seara asta, de exemplu, aș...

Își trage șapca mai mult pe față.

Scanned with CamScanner

— Aș vrea să fiu lăsat în pace.

Se apleacă spre mine, înclinând capul să mă ferească de cozoroc, și-mi spune:

— Vreau să fim doar tu și cu mine.

Apoi mă sărută ușor, cu tandrețe, să-și sublinieze cuvintele.

Mă retrag și-i zâmbesc timid, ridic mâna și mă joc leneș cu buclele care-i ies de sub șapcă, pe ceafă. Ne privim în tăcere, lăsând privirile noastre să povestească: voluptate, dorință, bucuria de a fi împreună, chef de joacă, potrivire. Zâmbetul mi se transformă în rânjet.

— Ace Thomas, carevasăzică?

Colton rânjește la rândul său și văd riduri formându-i-se la coada ochilor.

— A fost primul lucru care mi-a trecut prin minte. Dă din umeri la mine, ridicând din sprâncene. Dacă aș fi ezitat, și-ar fi dat seama că mint.

— Așa e, recunosc, și iau o bucată din vata pe băț pe care mi-o oferă. Doamne, e exagerat de dulce!

— Știu. Zahăr pur, râde înfundat și face ochii mari la mine. De-aia e așa bună.

Se uită la carusele.

— Doamne, când eram mic, după ce...

Se oprește.

— După ce i-am întâlnit pe părinții mei, mă duceau mereu la meciurile de baseball, să-mi facă pe plac. Mâncam porcării de-astea, până când mi se făcea rău.

Colțurile gurii i se ridică și zâmbește amintirii. Dar eu mă întreb cum o fi fost viața lui înainte de a-și întâlni părinții.

Alunecăm într-o tăcere relaxată, privind atracțiile din parc, oamenii din jurul nostru, continuând să mâncăm din vata pe băț. Mă simt minunat. Colton este atent, interacționează și pare cu adevărat interesat de mine, ca persoană. Bănuiesc că mă așteptam doar la un schimb superficial de cuvinte, așa, de complezență. Mă bucur că m-am înșelat.

Scanned with CamScanner

Colton îmi pune mâna pe genunchi și arată cu degetul către ultima atracție din parc rămasă netestată.

— Ești pregătită să te dai în Zipper, Ryles?

Mă albesc doar gândindu-mă la cuștile mici care se rostogolesc la infinit prin aer. Te aruncă înainte și-napoi, încuiat într-o cutie. Înghit zgomotos.

— Nu prea. Dau din cap că nu, deloc.

— Haide, curaj, mă presează în joacă.

Mă cuprinde claustrofobia doar gândindu-mă și scutur din umeri să scap de senzație.

— Îmi pare rău, dar nu pot, spun încet, simțind că-mi iau foc obrajii de rușine. Sufăr de o formă agresivă de claustrofobie, îi spun, dându-mi la o parte părul de pe față.

— Am observat, răspunde ironic.

Mă uit la el fără să înțeleg.

— Ai uitat? Magazia de la teatru? Culisele? spune cu o mină plină de aluzii.

— Ah. Așa e.

Simt că-mi iau foc obrajii amintindu-mi de modul în care mă comportasem.

— Cum aș putea să uit?

— Ai fost așa dintotdeauna sau te-a încuiat fratele tău în dulap când erați mici și te-a uitat acolo? se hlizește el imaginându-și cum ar fi fost.

— Îmmm.

Dau din cap că nu și-mi întorc repede privirea, sperând că nu va observa că mi s-au umplut de lacrimi imediat, doar amintindu-mi. Deși au trecut doi ani, când demonii ies la suprafață mă simt de parcă s-ar fi întâmplat ieri. Dau să-mi răsucesc inelul pe deget, dar găsesc locul gol. Oftez tremurat și închid puțin ochii, să-mi recapăt controlul. Sunt furioasă pe mine că reacționez în halul ăsta doar imaginându-mă într-o jucărie dintr-un parc de distracții.

Colton încetează imediat din râs când mă vede așa agitată, își pune brațul peste umărul meu și mă trage aproape.

Scanned with CamScanner

— Hei, Rylee. Îmi pare rău. N-am vrut să...

— E în regulă, stai liniștit, spun, distanțându-mă puțin să ies din îmbrățișarea sa, să scap de căldura pe care o emană, rușinată de reacția mea. Nu ai motiv să te scuzi. Dimpotrivă, scuză-mă tu pe mine.

Încuviințează, implorându-mă din ochi să-i explic.

— Eu, ăăă, am fost implicată într-un accident auto foarte grav acum doi ani... Am rămas încarcerată o perioadă de timp.

Mă scutur să scap de amintirile prea vii care mă apasă.

— De atunci nu suport să mă aflu în spații mici. Să mă simt blocată.

Îmi mângâie spatele să mă liniștească.

— Cicatricile? întreabă el.

— A-ham, răspund, încercând să-mi regăsesc glasul.

— Dar ești bine acum? Te-ai vindecat?

Îngrijorarea sinceră din vocea sa mă face să mă întorc spre el și să-i zâmbesc.

— Fizic, da, îi spun, sprijinindu-mă cu spatele de pieptul său, în căutare de alinare.

Brațele sale mă cuprind instinctiv.

— Emoțional..., oftez, așa și așa. Ți-am spus, Colton, am mult bagaj în spate.

Mă sărută pe tâmplă și-și ține buzele acolo. Deși tace, parcă aud întrebările care-i trec prin minte. Ce s-a întâmplat? Cât de grav a fost? De ce un accident de mașină mă face să fug de el?

Nu-mi doresc să ne stric seara cu gânduri triste, așa că iau o bucată de vată pe băț, mă întorc spre el și-mi pun picioarele peste ale lui. Îi țin bucata de vată în fața ochilor.

— Cât de dulce îți place, Ace? flirtez cu el, apoi îmi ling buzele ca să se lipească bucata de vată de zahăr.

Se apleacă spre mine, cu ochii întunecați de nevoie și un zâmbet voluptos.

— Ești suficient de dulce și fără asta, iubito.

Scanned with CamScanner

Mușcă din ea, prinzându-mi intenționat și buza de jos între dinți, strângând ușor. Împunsătura de durere este imediat alinată de limba sa mângâietoare. Geamătul care-i scapă din adâncul gâtului mă excită. Mă face să-l vreau aici, pe loc. Acum.

— Mmm, ce gust bun, murmură pe buzele mele. Cred că ar trebui să împachetăm ce a mai rămas, pentru mai târziu.

Își trece leneș buzele peste ale mele.

— În cazul în care vrei să te îndulcești puțin după ce o să te murdăresc eu.

Îl simt cum îmi zâmbește pe buze. Aluziile sale îmi ajung direct în vintre, mă fac să pulsez pe dinăuntru. Promisiunea că mă așteaptă mai mult mă face să mă ud și transformă dorința de el în jar, gata să se aprindă.

Îi oftez pe buze, complet fermecată, vrăjită. Îmi sprijin fruntea de a sa, dându-mi timp să-mi revin.

— Deci, zice Colton, retrăgându-se, dar nu înainte de a-mi depune un sărut pe frunte. Mai avem două lucruri de făcut înainte de a pleca de aici.

Se ridică de pe bancă, își bagă la subraț vata de băț împachetată în hârtia sa și cu un surâs șmecheresc pe chip mă ia de mână și mă trage în picioare.

— A, da? Ce anume?

— Trebuie să ne dăm în roata panoramică, spune, și-mi trage în joacă o palmă peste fund. Și *trebuie* să-ți câștig un animal de pluș.

Râd cu gura până la urechi în drum spre roata panoramică. Coada nu e lungă. Stăm de vorbă, surprinși să descoperim cât de multe lucruri avem în comun, în ciuda faptului că venim din lumi atât de diferite. Că avem aceleași gusturi. Că și lucrurile care nu ne plac se aseamănă. Că urmărim aceleași filme și emisiuni la televizor.

Apoi ne trezim împinși pe scaunele noastre și blocați cu bara de siguranță. Începem să ne mișcăm încet. Colton mă cuprinde după umeri.

Scanned with CamScanner

— Nu ai terminat de povestit despre tine.

— Cum adică? râd eu. Crezi că nu am observat că tu nu mi-ai zis nimic despre viața ta?

— O să-mi vină și mie rândul, promite, sărutându-mă pe tâmplă în timp ce eu mă cuibăresc mai bine în brațele sale și începem să ne ridicăm tot mai sus. Dar spune-mi, cum îți imaginezi viitorul tău? zice, arătând în jos spre un acrobat care jonglează cu niște bile. Un soț bun, doi copii jumate, o casă cu gard alb?

— Hmmm, cine știe. Poate, cândva. Dar soțul va trebui să fie și sexy, nu doar bun, glumesc, râzând tare. Copii, însă, nu.

Simt că mă crispez spunând-o cu voce tare. Tăcerea sa este asurzitoare.

— Asta mă surprinde, zice după o vreme. Iubești copiii. Lucrezi cu ei zi de zi. Nu vrei unul al tău? întreabă confuz, proptindu-și bărbia pe creștetul meu.

— Om vedea ce mi-a pregătit soarta, îi răspund, sperând să fie suficient atât, că nu va insista asupra subiectului. Ia uite! arăt spre orizont, către luna plină care se ridică deasupra colinelor, bucuroasă că pot schimba vorba. Ce frumoasă e!

— Mhm, murmură el și rămânem așa, privind-o cum răsare. Știi care e regula când ajungi în punctul cel mai înalt al roții panoramice, da?

— Nu? Care? întreb desprinzându-mă din îmbrățișarea sa caldă să-l privesc.

— Asta, spune, apoi îmi închide gura cu a sa, băgându-mi mâinile în păr și strângând tare.

Foamea cu care mă sărută este atât de tangibilă, că mă pierd în el, în momentul acela. Își trece limba peste buzele mele, lingându-mi-le seducător. Simt legănatul ușor al scaunului, mângâierea degetelor sale calde pe obraz, gustul dulce de vată de zahăr pe limbă, răsuflarea sa pe chip când îmi spune numele. Roata începe să coboare, făcându-ne

Scanned with CamScanner

să ne oprim, să ne întoarcem înapoi din adâncurile unde dorința se consuma.

— Isuse, murmură Colton amuzat, fâțâindu-se pe scaun și aranjându-și pantalonii care-i strângeau erecția. Reacționez ca un puștan când sunt cu tine, leagănă din cap, vizibil stânjenit.

— Haide, Ace, spun, mândră de mine, mi-ai promis că-mi câștigi un animal de pluș!

Treizeci de minute mai târziu și după mai multe biruințe, cu mușchii stomacului contractați dureros de atâta râs urmărindu-l pe Colton și bufoneriile sale, sunt mândra proprietară a unui uriaș cățel de pluș, care arată mai mult strâmb decât drept. Mă sprijin de colțul unei clădiri de beton din parc, cu talpa pe zid și genunchiul îndoit ca să-mi pot ține comoara de pluș pe pulpă. Îl privesc pe Colton cum joacă ultimul joc, câștigă un premiu mic și-l înmânează unui băiețel care se afla lângă el, la tejghea. Îl ciufulește pe cel mic și-i zâmbește mamei sale, înainte de a se îndrepta agale spre mine. Când merge, i se vede musculatura antrenată pe sub tricou; trupul său urlă că e făcut pentru păcat. Mi-e imposibil să-mi iau ochii de la el. Observ că nu sunt singura; și mama băiețelului îl urmărește cu o privire admirativă pe Colton îndepărtându-se.

— Te distrezi? mă întreabă apropiindu-se și trăgând cățelul de o ureche.

Rânjesc stupid la el. Ce-ntrebare! *Doar sunt aici cu el, normal că da!*

Întinde o mână și-mi mângâie gâtul cu vârful degetului.

— Iubesc zâmbetul tău, Rylee. Mai ales acum.

Îmi ia obrajii în palme și-mi trece degetul mare peste buza de jos. Mă țintuiește cu ochii translucizi, sondându-mă.

— Arăți relaxată, lipsită de orice grijă. Și atât de frumoasă...

Înclin capul și buzele mi se deschid sub atingerea degetului său.

Scanned with CamScanner

— Spre diferență de tine? întreb. Ridică din sprâncene, neînțelegând.

— Și de zâmbetul acela al tău care invită la păcat. *Și care frânge inimi*, îmi spun.

Dau din cap. Buzele sale se deschid exact în zâmbetul de care ziceam. Îmi trec palma deschisă pe pieptul lui; geme ușor la atingerea mea și ochii i se umplu de dorință. Îmi place că reacționează așa când îl mângâi.

— Și pe care scrie „băiat rău".

Rânjește și mai abitir.

— Așa deci. *Băiat rău?*

În clipa asta mi-ar fi absolut imposibil să-i rezist, cu părul ciufulit și ochii de smarald și surâsul *acela*... Îl privesc printre gene și-mi mușc buza.

— Ești genul de fată căreia îi plac băieții răi, Rylee? mă întreabă cu glasul răgușit de dorință, gura la câțiva milimetri de a mea, ochii sclipind a provocare.

— Cine, eu? Șoptesc eu, pentru că mi-e imposibil să-mi regăsesc vocea.

— Știi ce le place băieților răi să facă?

Îmi trece mâna pe fund și mă trage spre el cu forță. Simt focuri de artificii în fiecare punct în care carnea mea o atinge pe a sa.

Ah... Ce bine e să-l simt! Trupul puternic lipit de al meu mă face să-mi doresc lucruri pe care nu ar trebui să mi le doresc. Nu de la el. Dar nu mai am putere să rezist. Trag aer în piept pentru că nu cred că pot să articulez vreun cuvânt.

— Nu, e tot ce reușesc să spun.

Abia apuc să respir. Colton îmi strivește gura cu a sa într-un sărut fierbinte, atât de plin de dorință, că devine aproape violent. Mă sărută de parcă ne-am afla în intimitatea dormitorului său. Îmi trece palmele pe șolduri, mai sus, ajunge la gât, îmi ia fața în mâini și mă sărută mai calm. Înainte să se îndepărteze, îmi dă obișnuitul pupic pe vârful nasului, cu ochii încă arzând de dorință.

Scanned with CamScanner

— Şi ştii ce ne mai place nouă, băieţilor răi? continuă, în timp ce mie capul continuă să mi se învârtă. Ne place să...

Şi se apleacă, lipindu-şi buzele de urechea mea, încălzindu-mi pielea cu respiraţia. Din cauza faptului că face o pauză lungă înainte de a continua, mă aştept să-mi susure ceva erotic, ceva obraznic, referitor la ce-o să-mi facă mai târziu.

— Să mâncăm de cină!

Îmi dau capul pe spate şi pufnesc în hohote de râs, apoi îi pun mâinile pe piept şi-l împing de pe mine. Râde şi el şi-mi ia căţelul de pluş din braţe.

— Ţi-am făcut-o! spune luându-mă de mână.

Ne luăm la revedere de la parcul de distracţii şi pornim spre maşină trăncănind, ne urcăm şi ieşim din parcare. Colton dă drumul la radio, iar eu îngân cântecele pe care le ascult în timp ce ne vedem de drum.

— Chiar îţi place muzica, văd.

Îi zâmbesc, fără să mă opresc din cântat.

— Ai ştiut versurile de la toate cântecele până acum.

— E o mică formă de terapie, răspund, ajustând centura ca să mă pot întoarce spre el.

— Aşa îngrozitoare e seara asta cu mine, că ai deja nevoie de terapie? glumeşte.

— Încetează, râd eu. Vorbesc serios. E terapeutic.

— Cum aşa? întreabă, concentrat la traficul de pe I-10.

— Melodia, cuvintele, sentimentele pe care le exprimă, lucrurile nespuse..., dau din umeri. Nu ştiu. Uneori am impresia că muzica exprimă mai uşor lucrurile pe care aş vrea eu să le spun. E un mod indirect de a zice cuiva ceva ce altfel sunt prea timidă să exprim, aşa că mă folosesc de melodie. Cred că mai bine de atât nu sunt în stare să-ţi descriu.

Simt că roşesc pentru că nu pot să explic mai clar.

Scanned with CamScanner

— De ce te rușinezi? întreabă întinzând mâna și punându-mi-o pe genunchi. Am priceput. Înțeleg ce încerci să-mi spui.

Îmi culeg o scamă imaginară de pe blugi; e un tic care apare când mă simt în centrul atenției. Râd încet.

— După accident... înghit zgomotos, șocată că mă face să simt că-i pot împărtăși liniștită această informație, lucruri despre care rar vorbesc. M-a ajutat enorm. Când m-am întors de la spital, Haddie, săraca, a ajuns să mă amenințe că-mi aruncă la gunoi iPod-ul. Am exasperat-o ascultând non-stop aceleași melodii.

Îmi vine să zâmbesc când îmi aduc aminte; i se făcuse lehamite de Matchbox Twenty.

— Folosesc asta și cu copiii. Când vin la noi prima dată sau când trec printr-un moment mai dificil, când nu pot verbaliza ceea ce simt, folosim muzica să-i ajutăm. Pare o prostie, știu, dar chiar funcționează.

Colton îmi aruncă o privire sinceră.

— Îi iubești cu adevărat, nu-i așa?

Răspund fără ezitare.

— Din toată inima.

— Sunt foarte norocoși că te au, că te lupți pentru ei. Este o experiență brutală pentru un copil. Te poate distruge iremediabil, clatină din cap, căzând pe gânduri.

Simt că emană tristețe. Îmi pun mâna peste a lui, împletindu-mi degetele cu ale sale și-l strâng liniștitor. Oare prin ce a trecut bărbatul acesta, acum e jucăuș și sexy, un minut mai târziu, tăcut și gânditor? Ce amintiri îi bântuie ochii aceia verzi, pătrunzători? Ce-l împinge cu atâta forță să învingă, să aibă succes, fie ce-o fi?

— Ai chef să-mi povestești? îl întreb încet, atentă să nu pun prea multă presiune, însă dornică să-mi împărtășească secretul acela întunecat, îngropat adânc în el.

Oftează din greu, tăcerea umple mașina. Îi arunc o privire și văd că tensiunea îi provoacă o grimasă. Luminile mașinilor care trec în sens opus îi aruncă umbre de chip,

Scanned with CamScanner

făcându-l să pare de neatins. Îmi pare rău că i-am cerut să-mi vorbească despre asta, mi-e teamă că l-am obligat să reviziteze amintiri neplăcute.

Colton își retrage mâna din a mea, își scoate șapca, o aruncă pe bancheta din spate și-și trece mâna prin păr. I se contractă maxilarul.

— La naiba, Rylee.

Bănuiesc că asta e tot ce voi obține de la el drept răspuns. În mașină se lasă din nou tăcerea. Apoi, însă, continuă.

— Eu nu...

Se oprește, atent la ieșirea de pe autostradă. Strânge tare mâinile pe volan.

— Nu vreau să te bântuie și pe tine demonii mei, Ry. Să-ți împuiez capul cu toate rahaturile mele care fac psihologii să-și ude chiloții. Să-ți pun la dispoziție muniție, chestii pe care să le folosești împotriva mea orice aș face, orice aș zice, când o să stric totul.

Nu-mi scapă faptul că spune *când*, nu *dacă*. Emoțiile puternice ascunse dincolo de cuvintele sale mă afectează mai rău decât lipsa de sensibilitate de care dă dovadă. Anii de experiență îmi spun că încă mai suferă, că nu a acceptat ce i s-a întâmplat cu multă vreme în urmă.

Ne oprim la un semafor și Colton își trece mâinile peste față.

— Îmi pare rău. Eu...

— Nu e nevoie să te scuzi, Colton. Întind mâna și-l strâng de braț. Chiar nu e.

Își lasă capul jos un moment, închide ochii, apoi îl ridică și-i deschide la loc. Se uită la mine cu un zâmbet rezervat pe chip, ochii plini de suferință și bâlbâie un „mulțumesc". Apoi își întoarce privirea la șosea și apasă accelerația cum se face verde.

Scanned with CamScanner

Capitolul șaisprezece

Cina noastră târzie e păcătos de gustoasă. Colton m-a adus la un mic restaurant pentru surferi, de pe Autostrada Unu, la nord de Santa Monica. În ciuda aglomerației de sâmbătă seara, cum îl vede, recepționera îl salută pe nume și ne conduce către terasă, la o masă mai discretă, cu vedere la ocean. Sunetul valurilor care se sparg la mal ne ține companie pe tot parcursul serii.

— Vii aici des? întreb poznaș. Sau te-ai folosit de faptul că recepționera e topită după tine, ca să obții cea mai bună masă?

Îmi răspunde cu un zâmbet care-mi oprește inima în loc.

— Rachel e o fată de treabă. Tatăl ei este proprietarul localului. Au o scară care duce direct pe acoperiș. Uneori, urc cu el acolo, la o bere. Stăm la taclale. Fugim de nebunia din jurul nostru.

Se întinde peste masă și mă strânge de nas.

— Sper că îți convine răspunsul, spune.

— Desigur. Și mie îmi place s-o iau mai ușor uneori, îi zic.

Când văd cum rânjetul i se lărgește și ochii i se întunecă, îl privesc confuză.

Ia o gură de bere din sticlă, o mină amuzată pe chip.

Scanned with CamScanner

— Și mie îmi place să te iau ușor, dar nu aici, în văzul lumii.

Comentariul său îmi trezește fluturii din stomac. Chicotesc și-l pleznesc în joacă. Dar el îmi prinde mâna, și-o duce la buze și-o apoi pune relaxat pe coapsă, acoperindu-mi-o cu a sa.

— Vorbesc serios. Genul ăsta de viață este mult mai pe placul meu decât luxul și strălucirea în care trăiesc ai mei. Sau așteptările lor. Sora mea le seamănă în asta mult mai mult decât mine.

Își dă ochii peste cap, în ciuda faptului că vorbește întotdeauna cu adorație despre ea.

— Câți ani are?

— Quinlan? Douăzeci și șase. E un ghimpe în coaste, râde el. E doctorandă la USC. Și insistentă, sufocantă și protectivă și...

— Te iubește la nebunie.

Pe chip îi apare o expresie de băiețandru. Încuviințează.

— Așa e, rămâne el pe gânduri. Este reciproc.

Capacitatea de a-și exprima atât de deschis iubirea pentru sora lui, tocmai el, e un bărbat de altfel indisponibil emoțional, este fermecătoare.

O chelneriță de apropie, întrerupându-ne, și mă întreabă, cu ochii la Colton, dacă am decis ce să comand. Aș vrea să-i spun că o înțeleg, că și eu mă simt la fel de fermecată. Nu sunt sigură ce-aș vrea, așa că privesc spre el.

— O să iau ce iei tu.

Ridică ochii la mine, surprins.

— Au cei mai buni burgeri. Vrei și tu?

— Vreau și eu.

— Ah, ce fată pe sufletul meu! mă tachinează, strângându-mi mâna. Atunci doi burgeri cu cartofi prăjiți, încă o bere și un pahar de vin, te rog, îi spune chelneriței.

Scanned with CamScanner

Încerc să-i înapoiez meniul, dar era fâstâcită toată din cauza lui Colton.

— Acum povestește-mi tu despre ai tăi.

— Ooo. Asta e partea serii în care mă iei la întrebări despre trecut? glumește el.

— Exact, Ace. Varsă tot, zic, luând o gură de vin.

Ridică din umeri.

— Tata este extraordinar în tot ceea ce face. *În absolut totul.* Mă susține, este un optimist și un prieten bun acum. Mama e mai rezervată. Ea este temelia familiei, zâmbește tandru cu gândul la ea. Dar e temperamentală și melodramatică ori de câte ori consideră ea că așa trebuie.

— Au adoptat-o și pe Quinlan?

— Nu.

Termină ultima gură de bere din sticlă, dând din cap.

— Ea este fiica lor biologică. Mama și tata deciseseră că un copil le ajunge, mai ales că sunt tot timpul ocupați sau plecați, își încruntă el sprâncenele. Dar apoi tata m-a găsit pe mine.

Simplitatea afirmației, emoția din spatele cuvintelor sunt extrem de profunde.

— Ți-a fost greu? Să fii copilul adoptat, iar ea, copilul biologic?

Reflectă asupra întrebării, privind de jur-împrejurul restaurantului.

— Uneori cred că eu m-am folosit de asta împotriva lor. Însă, când stau și mă gândesc mai bine, realizez că tata ar fi putut să nu mă ia acasă cu el, în ziua aceea.

Se joacă cu eticheta de pe sticla goală.

— M-ar fi putut încredința serviciilor sociale și Dumnezeu știe ce s-ar fi ales de mine. Cunoscând sistemul... Dar nu a făcut-o, ridică el din umeri. Cu timpul, am înțeles că mă iubesc cu adevărat, că m-au vrut cu adevărat, pentru că m-au păstrat. Mi-au dat un loc în familie.

Scanned with CamScanner

Mă surprinde sinceritatea lui Colton. M-aș fi așteptat să fie mai evaziv. Mi se rupe sufletul gândindu-mă la tot ce a trebuit să înfrunte când era mic. Știu că încearcă să zugrăvească frumos toate frământările prin care a trecut, fiind nevoit să se integreze într-o familie deja formată.

— Și cum a fost să crești printre vedete, sub lumina reflectoarelor?

— Eu zic că e rândul meu să te iau la întrebări, glumește, întinzându-și brațul ca să și-l sprijine pe spătarul scaunului meu; îmi ia o buclă și și-o răsucește absent pe deget. Au făcut tot ce-au putut să ne țină departe de toate astea, și pe Quin, și pe mine. Pe atunci, mass-media nu era ce e azi. Aveam reguli stricte, iar cina împreună duminica seara era obligatorie când tata nu era plecat să filmeze pe undeva. Pentru noi, actorii faimoși care veneau la un grătar erau pur și simplu Tom sau Russell, oameni obișnuiți, care participă la chermeze obișnuite în familie. Nu ni se părea nimic deosebit.

Surâde și fața i se ilumineză toată.

— Doamne, ce ne mai răsfățau! Au încercat să compenseze pentru tot ce mi-a lipsit în primii ani de viață.

Se oprește din vorbit când vine mâncarea. Mulțumim chelneriței amândoi în același timp și condimentăm burgerii în tăcere. Rămân uimită când Colton reia discuția.

— Iar eu mă comportam ca o pacoste, recunoaște. Mă băgam tot timpul în belele, obligându-i tot timpul să repare în urma mea. Îi sfidam. Mă răzvrăteam. Împotriva lor, împotriva a tot, de fapt, ori de câte ori se ivea ocazia.

Mușc din burger și gem a apreciere. E delicios. Colton îmi zâmbește.

— Ți-am zis că sunt cei mai buni!

— E dum-ne-ze-iesc. Îmi termin de mestecat îmbucătura. Incredibil de bun. Mă șterg cu șervețelul la colțurile gurii și continui cu întrebările. De ce Donavan? De ce nu Westin?

Scanned with CamScanner

— Mai bine spune-mi tu de ce *Ace*, mi-o întoarce, cu un rânjet combativ. De ce nu *iubi, iepuraş, armăsarul meu*, de exemplu?

Mă abţin cu greu să nu bușesc în râs. În schimb, aplec din cap, privirea amuzată, ţugui din buze şi-l privesc. Chiar mă întrebam cât o să-i ia până mă va întreba.

— *Iepuraş* tuuuuu?! râd, cu coatele pe masă şi capul între mâini. *Nu răspunzi, o dai cotită, Ace?*

— Nu, nu, se lasă pe spetează, fără să mă slăbească din ochi. Dar o să răspund după ce îmi răspunzi tu mie mai întâi.

— Aşa vrei să pui problema? ridic din sprânceană la el. Parcă ne-am juca de-a *ţi-o arăt pe-a mea, dacă mi-o arăţi pe-a ta.*

Ochii lui Colton se luminează sfidători şi amuzaţi.

— *Iubito, ţi-am văzut-o deja*, spune, rânjeşte şi se apleacă să-şi treacă buzele peste ale mele, retrăgându-se înainte să mă pot sătura.

Mă crispez, excitată şi frustrată de dorinţă.

— Dar aş fi mai mult decât încântat să te mai examinez toată din nou.

Mintea mi se-nceţoşează. Strâng din coapse. Tensiunea sexuală dintre noi face scântei.

— Am uitat întrebarea, zic după o vreme, când consider că pot vorbi fără ca vocea să trădeze efectul pe care-l are asupra mea. Bat din gene repede, tachinându-l.

— Ace. Îşi umezeşte buzele cu limba. De ce îmi zici aşa?

— E ceva inventat de mine şi de Haddie acum mulţi ani, când eram studente.

Colton ridică din sprânceană la mine în încercarea de a mă îndemna să continui, dar eu mă limitez să zâmbesc timid.

Scanned with CamScanner

— Deci e un fel de prescurtare? Nu e o poreclă pe care mi-ai dat-o special mie? întreabă, dând din maxilar gânditor, aşteptând să-l lămuresc. Şi n-ai de gând să-mi spui *ce*, nu-i aşa?

— Exact. Rânjesc şi iau o gură de vin, privindu-l cum încruntă din sprâncene, storcându-şi minţile.

— Să vedeeem, murmură, mijind din ochi la mine. *Always Charming and Endearing*[22]. Rânjeşte, mândru de el şi de soluţia pe care a găsit-o.

— *Ba deloc*, spun şi colţurile gurii îmi rămân ca agăţate în sus, vesel.

Zâmbeşte şi mai abitir indicând spre mine cu gura sticlei de bere:

— Gata, ştiu, zice, încreţind gânditor din nas într-un mod adorabil. *Always Colton Everafter*[23].

Expresia pe care o are şi mina absolut fermecătoare mă fac să râd din suflet. Întind mâna, mi-o pun pe a sa şi strâng.

— Eşti foooarte departe, Ace, îl provoc. Acum e rândul tău să-mi răspunzi.

— Chiar nu vrei să-mi zici?! întreabă blocat.

— Nţ, răspund, amuzată să-l văd aşa. Iar acum, gata cu evitatul răspunsurilor. De ce Donavan, şi nu Westin?

Mă ţintuieşte cu privirea, cântărindu-şi opţiunile.

— Tot o să scot răspunsul ăsta de la tine, Thomas, spune aluziv. Într-un fel sau altul.

— *Sunt sigură că o vei face*, recunosc, conştientă că va obţine şi asta, şi mult mai multe de la mine.

Mă priveşte scurt; în ochii verzi ca două lacuri văd emoţii amestecate, însă îşi întoarce ochii spre ocean înainte să am şansa de a le descifra. Dă din umeri aproape cu nepăsare.

---

22 Mereu fermecător şi drăguţ (engl. în orig.) (n. tr.).

23 Colton pe vecie (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— La început părinții mei foloseau Donavan ca nume de familie să mă protejeze. Ori de câte ori călătoream sau când trebuia să folosească un nume fictiv, o făceau. Apoi, când am crescut..., ia o gură de bere, ...și am început să pilotez mașini, nu am vrut să fiu văzut drept progenitura alintată de la Hollywood care se folosește de numele și de banii lui tati ca să-și croiască drumul spre succes.

Ridică privirea la mine și-mi fură un cartof din farfurie, deși avea și el o grămadă în a lui.

— Am vrut să reușesc singur. Cu adevărat.

Și iar rânjește în felul acela la mine.

— Iar acum nu mai contează. Nu-mi mai pasă despre ce se scrie despre mine. Despre ce crede lumea despre mine. Dar pe atunci îmi păsa.

Între noi se lasă liniștea. Mi-e greu să recunosc în bărbatul din fața mea tipul arogant, scandalagiul sexy descris de presa tabloidă. Pare atât de împăcat cu sine, cu tot restul, și totuși o parte din mine intuiește că încă mai încearcă să-și câștige locul în lumea sa. Să demonstreze că merită tot ceea ce viața i-a dăruit, cu bune și rele. Colton îmi lasă senzația că este în aceeași măsură și înger, și diavol.

— Și de locul ăsta cum ai dat? întreb ridicând paharul de picior, învârtind vinul în el, înainte de a lua o gură.

— L-am găsit când eram student, mă întorceam de la surfing, spune evocativ și tresare când se aude strigat de o femeie din restaurant, care-l recunoscuse.

Mă prefac că nu văd cum lumea începe să tragă cu ochiul spre noi și continui.

— Nu mi te imaginez student, Ace.

Termină de mestecat și-mi răspunde.

— Nici eu, dacă vrei să știi. Râde și mai ia o gură de bere. Cred că i-am dezamăgit teribil pe ai mei când am

Scanned with CamScanner

renunțat la studiile de la Pepperdine[24], după doi ani, fără să-mi iau diploma.

— Cum de nu ți-ai terminat studiile?

Tresar când flash-ul unei camere se declanșează în întunericul serii.

Colton își mută scaunul cu naturalețe; se vede că este o mișcare repetată adesea. Acum stă mai cu spatele spre restaurant, nu mai este la fel de ușor de văzut. Nu mă deranjează. Așa stă mai aproape de mine și putem privi împreună reflexul lunii pe ocean.

— Ți-aș putea înșira prostiile obișnuite despre spirit liber și altele... Își flutură mâna prin aer. Pur și simplu nu mi se potrivea. Ridică din umeri. Studiul intensiv, formatele prestabilite, termenele, structura... Se scutură cu prefăcută oroare.

Rânjesc spre el, dând din cap, și mă las pe spetează. Colton mă mângâie alene pe omoplați.

— Adevărul e că te și văd stând cuminte la ore.

— Nu vrei să știi ce rău s-au supărat ai mei, oftează profund amintindu-și. Cheltuiseră o căruță de bani pe pregătiri, ca să mă ajute să recuperez tot ce pierdusem înainte să mă adopte..., scutură din cap, zâmbind. Iar eu mi-am bătut joc de eforturile lor, renunțând.

Mușc dintr-un cartof.

— Câți ani aveai când... ăăă, la ce vârstă i-ai întâlnit?

O umbră îi trece pe chip și mă cert în gând că i-am pus întrebarea aceea.

— Scuză-mă. Nu am vrut să-mi bag nasul.

Se uită la lumina lunii o vreme, gânditor, înainte de a-mi răspunde.

— Stai liniștită. De fapt, nu e mare lucru de povestit.

Își șterge mâinile pe șervetul din poală.

---

24 Universitatea Pepperdine, Malibu, California (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— Aveam... l-am cunoscut pe tata în fața rulotei sale, la studiourile Universal.

— Când turnau *Tinder*? întreb, cu gândul la ce aflasem de pe Google. Era vorba de filmul pentru care tatăl său primise premiul Oscar.

Colton ridică din sprânceană și berea i se oprește la jumătatea drumului spre gură.

— Văd că ți-ai făcut temele, îmi spune, și nu reușesc să-mi dau seama dacă îl deranjează sau e amuzat.

Îi răspund cu un zâmbet timid, stânjenită.

— Cineva mi-a spus odată că nu e înțelept din partea mea să nu mă informez bine înainte de a *ieși* cu un bărbat, mă explic.

— A, da?! exclamă ironic, lăsându-se pe spate. Își încrucișează brațele pe piept, cu berea în mână și bicepșii întinzând mânecile tricoului.

— Da, răspund făcându-i jocul, deși nu prea cred că ar face vreo diferență, în cazul tău.

— Nu? întreabă, ducând sticla la buze. Ochii îmi rămân lipiți pe buzele sale lipite de gura sticlei. O linge după ce bea. Cu chiu cu vai reușesc să încetez să mă gândesc la buzele acelea pe mine. La cum m-au lins. Cum m-au gustat.

— Nu cred că are vreo importanță câte aflu despre tine, îi spun apropiindu-mi buzele de urechea sa până i-o ating. Tot periculos rămâi, îi șoptesc. *Pentru mine*, adaug apoi încet.

Se îndepărtează, fără să-și desprindă ochii din ai mei, apoi se apleacă, mă sărută ușor și-și proptește fruntea de a mea.

— *De-ai ști*..., îmi murmură pe buze.

Cuvintele sale creează o undă de șoc. Acum jucăuș, o clipă mai târziu misterios. Ar fi un eufemism să spun că e un tip imprevizibil.

Ne continuăm masa, discutând de una, de alta, întrerupți doar la un moment dat de un admirator, care-i

Scanned with CamScanner

cere lui Colton autograful și să facă o fotografie cu el. Rachel se descurcă bine și reușește să țină departe alți curioși, spunându-le că zona terasei este închisă pentru o petrecere privată.

Înțeleg perfect de ce sunt femeile atât de atrase de el. De ce își încearcă norocul sau își marchează teritoriul, cum făcuse Tawny mai devreme. Se lasă pe spate și se întinde, apoi ia ultimă gură de bere. Mi-aruncă o privire și observă că-l măsor din ochi, abdomenul și brațele și chipul. Mi se strânge stomacul doar amintindu-mi cum mă afundam în saltea din cauza greutății sale peste mine.

— Ai văzut ceva ce-ți place? întreabă, ridicându-și tricoul deasupra abdomenului desenat „să se scarpine" exact lângă betelia blugilor. Îmi țin respirația în timp ce el își trece degetul exact pe linia aceea de păr care coboară de sub buric până la nasturele pantalonilor. *Ticălosul!*

Îmi iau ochii cu greu de-acolo să-i privesc chipul. E amuzat. Și dornic. Bineee. Orice joc se joacă-n doi, nu? Mi-aduc aminte ce mi-a spus Haddie, de sfatul ei. *Acceptă fata rea din tine, lasă morala*, repet ca pe o mantra, încercând să invoc tot ce e mai senzual în mine, să-l seduc pe Colton exact cum făcea el cu minte.

Mut scaunul, îmi îndoi genunchiul și-mi pun un picior sub mine. Apoi mă aplec peste masă, sprijinită în coate, cu decolteul la vedere, și mă apropii de el. Îl urmăresc cum ochii i se mută de la buzele mele pe gât și apoi direct pe rotunjimea sânilor. Buzele i se întredeschid. Scoate limba să și le umezească. Mă apropii și mai mult, până când gura mea ajunge la câțiva centimetri de a sa.

— Dacă văd ceva ce-mi place, zici? murmur la rândul meu coborându-mi ochii pe buzele sale pentru a-l țintui apoi din nou cu privirea. Hmmm, șoptesc de parcă aș sta să socotesc, răsuflându-i pe gură, deocamdată doar gust, să văd dacă-mi place.

Și mă-ndepărtez repede, înainte să apuce să mă sărute.

Scanned with CamScanner

Prin ochi îi fulgeră o umbră de nerăbdare, apoi zâmbește, legănând din cap.

— Ești sigură că vrei să te joci așa cu mine, Rylee? întreabă mucalit, lansându-mi o avertizare voalată.

Se uită la mine cu o intensitate care mă umple de fiori, îmi face inima să bubuie.

— Nu mă provoca, iubito, spune, scoțând di buzunar portmoneul, din care extrage un teanc generos de bancnote pe care le lasă pe masă.

Râde. Sunetul ca de bas reverberează prin mine. Continui să-l privesc și să zâmbesc timid, dându-mi seama că, fiind vorba de el, n-am cum să joc la egalitate de șanse. Se întinde, îmi ia obrajii în palme și-mi trece degetul mare peste buză. Stomacul mi se strânge de dorință. Vreau mâinile sale peste tot, nu doar acolo.

Colton se apleacă, are privirea hotărâtă, și-și duce buzele la urechea mea. Îi simt căldura respirației și furnicături de anticipație pe toată pielea.

— Vezi tu, iubito, șoptește plimbându-și degetul pe gâtul meu, ai ales persoana nepotrivită cu care să joci jocul ăsta.

Îmi cuprinde lobul urechii între buze, sugându-l. Simt de parcă m-ar fi atins direct între picioare. Mă arcuiesc de plăcere, conștientă că în spatele nostru se află un restaurant plin de oameni.

— Nu te-a-nvățat mama ta că un bărbat te vrea și mai mult atunci când încerci să-i aluneci printre degete?

Vorbește pe un ton seducător, amețitor, îngrozitor de sexy. Își coboară degetele pe umărul meu, apoi pe brat, până jos, pe pulpă. Își deschide palma de coapsa mea și urcă până între picioare. Îmi apasă un deget în dreptul vaginului, mișcându-l. Răsuflarea mi se taie.

— Dacă vrei joacă, atunci bun venit în liga profesioniștilor, iubito!

Scanned with CamScanner

Dau drumul aerului din piept. Cuvintele sale îmi inflamează libidoul deja exacerbat. Se apropie din nou și-mi depune un sărut provocator pe buze. Apoi se retrage, cu o expresie triumfătoare pe chip. Mișcă glumeț din sprâncene la mine, privindu-mi sânii, apoi chipul.

— În plus, Rylee, să știi că te trădează sfârcurile.

Ce?! Mă uit în jos și văd cum sfârcurile întărite împung expresiv materialul bluzei, anunțând, practic, în gura mare, că sunt excitată. *La naiba!*

Colton se ridică brusc, zâmbind ca un nerușinat, și-mi întinde mâna.

— Vino, spune, dar eu nu mă pot gândi decât la altfel de „vino", pentru că tot corpul meu urlă deja de dorință de el și de atingerile lui.

Conduși de Rachel, părăsim restaurantul pe ușa din spate, să evităm paparazzi care așteptau la intrare. Ne strecurăm în mașină și Colton ne conduce repede pe Autostrada Unu. În mașină e liniște. Tensiunea sexuală dintre noi umple aerul.

Nu știu unde mă duce, dar știu sigur că amândoi ne dorim același lucru. Că nu e nevoie de vorbe. E vizibil din modul în care Colton strânge volanul în mâini. Din expresia sa, care emană valuri de dorință, de anticipație.

La un moment dat, părăsește autostrada către suburbia Pacific Palisades și virează pe o stradă aproape de plajă. Parchează în fața unei vile cu arhitectură specifică Toscanei și iese din mașină fără o vorbă. Aici locuiește? În lumina lampioanelor de pe stradă observ fațada din *stucco* cu detalii din fier forjat și o curte cu gard rustic. Arată fermecător de confortabil, foarte diferit de cum m-aș fi așteptat să arate locuința lui Colton. Mi-l imaginam mai înclinat spre arhitectura modernă, linii simple, monocromatice. Deschide portiera din spatele meu să ne ia lucrurile, apoi îmi deschide mie și mă ajută să cobor. Mă ia de mână și mă conduce pe aleea pavată fără să spună o vorbă, fără să mă privească.

Scanned with CamScanner

Mă-ntreb dacă nu cumva interpretez tăcerea sa greşit, pentru că, dintr-odată, mă simt nelalocul meu. De ce s-a schimbat aşa, brusc? S-a întâmplat ceva şi nu-mi dau seama? Devin nesigură. Când intru pe poartă, îmi dau seama că ceea ce credeam eu că urmează nu va mai urma. Că ceva s-a schimbat şi nu ştiu de ce. Mă opresc în spatele lui Colton, în curtea primitoare în care văd un balansoar ascuns printre hortensii şi flori de plumeria.

Aud clinchet de chei, îl aud înjurând când nu o nimereşte pe cea corectă, apoi reuşeşte să deschidă, îmi pune palma pe spate şi mă împinge uşor înăuntru. Digitează codul alarmei, dar continuă să-l greşească. Reuşeşte să o dezarmeze abia după alte două încercări.

Casa e zugrăvită în tonuri de bej şi bronz; vaze şi perne în culori aprinse întrerup monotonia. Remarc tuşe feminine pe aici, pe acolo care mă fac să mă gândesc că probabil designerul de interior pe care l-a folosit a fost o femeie. Sau poate a trăit acolo cu o femeie. Păşesc ezitant în camera principală, cu mâinile încleştate, nesigură dacă ar trebui să spun ceva şi dacă da, ce anume. Pentru prima dată în seara aceasta mă simt ciudat în prezenţa lui Colton. Aud uşa închizându-se şi paşii săi apropiindu-se prin spatele meu, înspre zona bucătăriei.

Aerul jucăuş i-a dispărut sub o mască inexpresivă. Îl urmăresc deschizând un dulap, căutând ceva ce nu găseşte. Înjură, deschide alte două uşi, oftează. Ce naiba?!

Mda. Asta ziceam şi eu. E tensionat. Se vede în linia umerilor şi a gurii. Mă cuprinde nesiguranţa, devin anxioasă. Fac un pas spre el.

— Ai o casă foarte frumoasă, tonul meu trădând disconfortul pe care îl simt.

Ochii îi străfulgeră când mă aude. Mă ţintuieşte cu privirea, sondându-mă.

— Depinde, mormăie când mă vede perplexă.

Închide uşa dulapului, ocoleşte masa şi vine la mine. Ochii săi sunt goliţi de orice expresie. Precauţi.

Scanned with CamScanner

— Am condus până aici fără să mă gândesc..., dă din cap, scuzându-se parcă. A fost o prostie să te aduc aici...

Mă simt de parcă mi-ar fi tras o palmă. Cuvintele sale, modul în care mă respinge. Umilită, îmi las privirea pe podea și-mi strâng brațele în jurul meu, încercând inutil să mă protejez de el. Simt un nod în gât și lacrimi care amenință să-mi umple ochii. E a doua oară când m-a condus pe drumul ăsta, detașându-se apoi de mine, inexplicabil. Acum mă face să mă simt de parcă aș fi singura ființă de care-i pasă, că are ochi doar pentru mine, și peste un minut zici că nu mă suportă. Trec de pe un picior pe celălalt, repetându-mi să nu plâng în fața lui. Nu vreau să-i ofer satisfacția de a vedea ce efect are asupra mea, în ciuda faptului că ne cunoaștem de atât de puțină vreme.

Oftez adânc și mă pregătesc să-mi fac ieșirea. Mi-e clar că nu sunt bine-venită aici. Când mă simt pregătită să-i țin piept, ridic ochii și văd că-și dă tricoul jos de pe el. După ce îi trece peste cap, îl aruncă pe canapea fără să se uite. Mă țintuiește cu privirea, cu maxilarul strâns și mâinile neliniștite, de parcă l-ar mânca de dorință să mă atingă. Modul în care mă privește îmi taie respirația.

Ce naiba?! îmi spun eu, de data asta. Nu mai înțeleg absolut nimic. Dr. Jekyll s-a transformat în Dl. Hyde și repetă scena. Mai întâi mă face să cred că-și cere scuze că m-a adus la el acasă și că, de fapt, nu mă vrea aici, apoi, o secundă mai târziu mă trezesc cu el delicios de dezbrăcat de la brâu în sus, privindu-mă de parcă ar vrea să mă devoreze fără măcar să-și dea timp să respire între o îmbucătură și cealaltă.

Îmi iau ochii din ai săi și mi-i las să se plimbe pe corpul lui. Mușchii i se contractă sub privirea mea. Talia blugilor e joasă, văd V-ul acela cum se adâncește sub denim. Mă trezesc că mă gândesc cât îmi doresc să simt ce gust are acolo. Că-mi doresc să-mi trec buzele peste mușchii tari, până jos, acolo unde se termină triunghiul. Că-mi doresc să-l simt în gura mea, să-l seduc cu limba, să-l fac să-și

Scanned with CamScanner

piardă controlul. Dorința de el mă doare, pulsează, cere alinare.

— Tu ai idee ce-mi faci? mă întreabă în șoaptă.

Îmi ridic ochii de pe corpul său și-l privesc în ochi. Toate emoțiile nespuse pe care le regăsesc acolo mă zguduie, mă învăluie, mă sperie.

— Nu ai, nu-i așa?

Mușcându-mi buza de jos, dau din cap că nu, n-am. Am însă idee ce îmi face *el* mie. Forța pe care o are asupra mea. Faptul că mă face să simt din nou. Că mă face să uit. Că simpla sa atingere îmi trimite orice gând la culcare.

Face un pas spre mine.

— Stai aici, cu o expresie inocentă în ochii aceia incredibili de violet. Cu cascada aia de păr care te face să arăți ca un fel de zână. Și buzele alea... mmm, Doamne, buzele alea sexy care se umflă și se înmoaie după ce le sărut. Visez și noaptea buzele tale.

Cuvintele sale se înfășoară în jurul meu, seducându-mi auzul. Mai face un pas și întinde mâna după a mea.

— Chipul tău exprimă vulnerabilitate, Rylee, pe când trupul tău... rotunjimile tale... ademenesc precum ispita. Mă fac să poftesc să le gust iar. Să mă gândesc la lucruri care, sunt sigur, te-ar face să te-nroșești.

Își umezește buza de jos cu limba.

–Ah, iubito, de-ai ști ce i-aș face trupului tău...

Îmi țin respirația. Sinceritatea din tonul său mă dezarmează complet. Sună a incantație. Îmi dau curaj. Fac încă o crăpătură în armura cu care încerc să-mi protejez inima.

— Mă faci să simt *nevoie*, Rylee, șoptește răgușit apropiindu-se cu încă un pas.

Întinde cealaltă mână și mi-o trece pe coaste, mângâind cu degetul mare pe sub rotunjimea sânului. Mi se face pielea de găină. Sfârcurile mi se întăresc imediat sub atingerea sa. Se apleacă asupra mea, atât de aproape, încât

Scanned with CamScanner

văd umbrele negre care îi plutesc în irişi. Vrea să fie sigur că înţeleg chiar şi ce nu-mi spune.

— *Or, eu nu simt niciodată nevoie, de nimeni, de nimic.*

Mărturisirea sa e gazolină pe foc. Cuvintele sale pline de pasiune ajung direct la părticica aceea din mine care speră că noi doi am putea fi mai mult de-atât. Îl privesc în ochi, amintindu-mi de alte lucruri pe care mi le-a spus şi care lasă loc de posibilităţi. M-a înmuiat, m-a învins şi excitat, toate într-o clipă.

— Colton? Îmi tremură vocea de emoţie. Eu... Colton...

Nu reuşesc să mai spun nimic, pentru că gura sa o striveşte pe a mea. Toate tachinările şi provocările serii petrecute împreună explodează într-un torent. Ne căutăm şi cu buzele, şi cu mâinile. Cu o urgenţă palpabilă. Nimic nu e mai important în clipa aceasta decât să ne simţim piele pe piele. Colton îmi ia mâinile de pe şolduri, apucă marginea bluzei şi mi-o trage peste cap; îşi desprinde buzele de ale mele cât să-mi treacă materialul dincolo de faţă. O aruncă pe jos şi-mi ia din nou gura cu a sa.

Foame. Sărutul său are gust de foame. Mâinile sale sunt înfometate şi ele. Eu sunt înfometată. Vreau fiecare centimetru de el şi ştiu că nici aşa nu mă voi sătura. Vreau să mă pierd în el, în ce mă face să simt, vreau să-mi pierd minţile odată cu mângâierile sale.

— Isuse, Rylee..., se dezlipeşte de mine.

Respirăm sacadat amândoi, ne lipim unul de celălalt cu inimile bubuind una lângă cealaltă. Îmi ia obrajii în palme şi privirea sa întunecată îmi spune că înţelege. Că şi lui îi este foame.

— Mi-ai intrat în suflet, Rylee. M-ai tachinat toată seara. Nu. Mi-a. Mai. Rămas. Nicio. Fărâmă. De. Control.

Închide ochii strâns şi simt cum penisul îi pulsează pe abdomenul meu.

Scanned with CamScanner

— Rylee, nu cred că sunt în stare să fiu tandru acum.

— Nu vreau tandru, șoptesc, surprinsă și eu.

Nu mai vreau să fiu tratată ca un bibelou. Cum mă trata Max. Vreau să simt valul acela de pasiune violentă, să mă ia cu el, să ne abandonăm împreună, ca doi nesăbuiți. Vreau să mă domine, să mă ridice sus, sus, și apoi să mă lase să cad, liberă de orice gând.

Pupilele i se dilată când mă aude, geme gutural și se aruncă asupra mea, devorându-mă. Pulsăm de disperare. Mă împinge în spate, picioarele ni se împleticesc, mâinile apucă fiecare bucățică de piele expusă pe care o găsesc. Mă opresc când dau cu spatele de blatul de granit al insulei din mijlocul bucătăriei. Colton se chinuie să-mi descheie blugii. Mi-i trage jos, pe pulpe, apoi, cu ușurință, mă ridică și mă așază acolo.

Placa de granit, rece pe pielea mea, pe vaginul fierbinte, intensifică senzațiile care îmi cuprinseseră sexul. Colton îmi trage de blugi și de chiloți, îi lasă să cadă și-mi desface picioarele. Își face loc mai aproape, apăsându-se, și-mi ia din nou gura cu a sa. Coboară mâinile și-mi cuprinde sânii acoperiți de dantela fină a sutienului, apoi continuă să coboare până jos. Jos. Îmi trece un deget mângâios peste labii, își face loc între ele. Sunt udă de dorință de el.

— Ah, Rylee... exclamă șuierat mișcând degetul în sus și în jos, umezindu-mă complet și oferindu-mi plăcere în același timp.

Cu cealaltă mână se chinuie să-și descheie nasturii de la blugi. Se uită în jos, la degetele sale pe sexul meu, apoi își aduce din nou buzele pe ale mele.

— Vreau să te simt pe mine, Rylee. Fără nicio barieră, îmi murmură pe gură.

Cuvintele sale nu fac decât să adâncească dorința care mă îneacă deja.

— Ai încredere în mine? Mă crezi că m-am testat? Că mă protejez întotdeauna? Că nu fac sex fără prezervativ? Că sunt curat?

Scanned with CamScanner

Mă sărută iar, îmi linge buzele, mă gustă, mă seduce.

— Doamne, trebuie să te simt!

— Da. Și eu. Te rog..., gâfâi.

Alunecă în mine cu un deget, făcându-mă să-mi pierd orice urmă de coerență verbală.

— Anticoncepțional... eu, da ..., am încredere, gem în vreme ce degetul său desenează cercuri pe mine.

— Lasă-te pe spate, îmi ordonă, eliberându-se de blugi și apucându-mă de picioare, de sub genunchi și ridicându-le.

Senzația de rece mă face să mă arcuiesc exact în clipa în care el mă deschide și se implântă în mine. Gem tare, copleșită de plăcerea de a-l simți intrând, de a mă simți plină de el. Se oprește, îngropat complet în mine, lăsând plăcerea și durerea să se potolească, dându-mi timp să mă lărgesc, să mă potrivesc pe el.

— Ah, Rylee, fir-ar! geme răgușit.

Nu se mai poate controla, o văd. Îmi plimbă ochii pe tot corpul, apoi se uită într-ai mei. Văd mușchii abdomenului contractați, maxilarul strâns, ochii strălucindu-i de nevoie, în timp ce încearcă să-și regăsească un pic controlul.

— Cât de bine te simt strânsă în jurul meu. Parcă m-ar strângea catifeaua.

Gem când îl simt pulsând în mine, necontrolat.

— Colton, da, da, gem tare când se retrage, apoi se împinge cu forță înapoi în mine.

Mă simt sfâșiată de plăcere când mă apucă de șolduri și mă trage spre el, ținându-mi fundul suspendat în aer, dincolo de marginea blatului. Se mișcă repede și tare, înfigându-se în mine o dată, și-ncă o dată, și-ncă o dată... Fără să piardă ritmul, se apleacă deasupra mea, își împletește degetele cu ale mele și-mi le ridică deasupra capului. Mi le ține acolo cu o mână și cu cealaltă îmi strânge sânii. Îmi freacă degetele pe sfârcuri și-mi înghite un geamăt când se întoarce cu gura pe a mea.

Scanned with CamScanner

În casă nu se aud decât zgomot de carne alunecând pe carne, respiraţii sacadate, vorbe de desfătare şi gemete. Simt cum tensiunea se acumulează în mine, că mă strâng în jurul său în timp ce continuă să intre şi să iasă, dându-mi plăcere cu fiecare centimetru cu care mă pătrunde. Îl văd pe Colton pe cale de a-şi pierde controlul, de a se elibera. Îmi lasă mâna şi se sprijină în cot, deasupra mea. Mai împinge o dată, îmi geme numele şi, brusc, iese din mine.

Corpul mi se crispează din cauza senzaţiei bruşte de gol, în vreme ce Colton îşi îngroapă faţa în pieptul meu. Corpul i se cutremură de convulsii. În mână? Nu mai înţeleg nimic. Mârâie din cauza fiorilor prea intenşi de plăcere care-i traversează corpul. Apoi simt cum tensiunea din el se risipeşte şi mângâierea gurii sale pe carnea mea descoperită. Atingerea mă face să tresar; apropierea de orgasm şi faptul că nu terminasem mă face şi mai sensibilă.

Îl simt cum zâmbeşte cu gura apăsată pe abdomenul meu de parcă mi-ar fi auzit gândurile şi spune:

— Vreau să-ţi dai drumul, Rylee. Pentru mine. Vreau să simt cât de dulce e gustul tău.

Ah! Mintea mea procesează. Deci ăsta este motivul care-l făcuse să iasă din mine. Gura lui. Pe mine.

— Colton...

— Şşşşşt, îmi şopteşte în ureche trecându-şi buzele pe punctul acela sensibil din spatele lobului urechii. Mă arcuiesc, trecându-i unghiile pe spinare. Şuieră la atingerea mea, apoi începe să-mi împletească un şirag de sărutări pe gât, până la cealaltă ureche.

— M-ai provocat toată seara, Rylee, spune cu vocea răguşită de dorinţă. Acum e rândul meu să-ţi returnez favorul.

Mă trece un fior pe spinare care n-are nimic de-a face cu placa rece de granit pe care stau întinsă. Colton stă sprijinit pe-o parte, lângă mine. Întinde mâna şi aud fâşâit de hârtie undeva deasupra capului. Dau să mă ridic,

Scanned with CamScanner

să mă uit ce face, dar el mă blochează cu cealaltă mână, ținându-mă de maxilar, să nu mă întorc.

— Nț-nț, mă avertizează. Nu te mișca. N-aș vrea să strici surpriza.

— Colton? încrunt din sprâncene, curioasă să aflu despre ce e vorba, deși corpul meu e deja în alertă. Nu sunt tocmai genul care iubește surprizele, mai ales dacă se întâmplă când sunt goală și vulnerabilă.

Râde încet, baritonal, sexy.

— Nu prea-ți convine, nu-i așa?

Când observă că nu răspund, se ridică în cot și mă privește scurt.

— Rylee, cred că a venit vremea să lași gândurile deoparte. Să încetezi să calculezi până la a zecea mișcare, când noi abia am început să ne cunoaștem. Mă sărută cast. Stai acolo. Să nu te miști. Ai înțeles?

Tonul autoritar mă excită. Dar motivul pentru care o face mă enervează. Se ridică de pe mine. Îl aud lipăind prin bucătărie. Deschide și închide un sertar. Încep să mă neliniștesc. Pentru femeia din mine care încearcă să rupă lanțurile, așteptarea este incitantă. Dar pentru femeia din mine căreia îi place să țină totul sub control, neliniștea nu e deloc plăcută. Am încredere în el? Da. Fără umbră de dubiu. De ce? Nu prea știu, de-aia mi-e și așa teamă.

Îl aud întorcându-se la bucătărie; se apleacă peste mine, cu un zâmbet lasciv pe buze.

— Știi cât ești de frumoasă în clipa asta?

Nu răspund. Însă îmi mușc buzele pentru că degetele sale se joacă acolo, pe mine. Mă deschid și se mișcă încet, în sus și apoi în jos. Mă arcuiesc, căutându-i atingerea. Își îndepărtează imediat mâna.

— Colton!...

— Nț-nț, Rylee, mă stârnește el. Eu controlez situația. Acum, aici.

Scanned with CamScanner

Bat din gene și-l privesc în ochi. Cuvintele sale îmi fac inima să-mi bubuie în piept. Sfârcurile mi se întăresc. Teama și dorința de Colton fuzionează într-o singură senzație. E de neacceptat să permit altcuiva să mă controleze așa. Cu atât mai puțin să mă supun fără să reflectez bine înainte.

— Iubito, gata cu gânditul, îmi șoptește, ridicându-mi brațele deasupra capului. Vreau să preiau controlul, să te fac să-ți golești mintea, să nu-ți mai rămână altceva de făcut decât să simți. Nu o să te mai poți gândi la a cincea mișcare când nu vei fi tu cea care face mișcările, nu-i așa?

Rahat! Ce naiba vrea să... Gândurile se fac nevăzute sub gura sa lipită cu foame de a mea. Încerc să-mi mișc mâinile. Colton râde și mă sărută.

— Îmi pare rău, iubito, murmură, va trebui să înveți că, uneori, să nu ai controlul asupra situației este un sentiment eliberator. Îmi înfășoară ceva în jurul încheieturilor și mi le leagă de robinetul aflat la celălalt capăt al insulei. În timp ce realizez ce mi-a făcut, în timp ce îmi dau seama cu ce ușurință a făcut-o și de câte alte ori probabil o mai făcuse, văd negru în fața ochilor, la propriu, când simt că mă leagă la ochi. Îmi țin respirația.

— Urmează-ți sfatul, Rylee.

Ce?! Când naiba am zis eu „leagă-mă și profită de mine"?!

— Nu ai zis tu, când eram în tagada, să închid ochii? Pentru că așa voi simți mai intens senzațiile?

Îmi trece un deget pe conturul buzelor.

La naiba! Eu și gura mea spartă!

Ceva moale și un picuț aspru începe să mi se plimbe pe stomac, urcă până la sâni și apoi mi se învârte în jurul sfârcurilor. Îmi țin respirația când atingerile încep să se simtă pe coapse, pe interiorul uneia, apoi pe interiorul celeilalte. Vaginul mi se contractă de la mângâieri, căutând cu disperare ușurarea. Singura atingere pe care o simt este acest obiect. Singurul sunet pe care-l aud este respirația

Scanned with CamScanner

mea. Așteptarea mă umple până la refuz, dar el continuă să mă tortureze așa, încet, chinuitor.

Nu am simțit niciodată nevoia să fiu atinsă de un bărbat cum o simt acum. Singurul meu gând este unde mă va atinge data următoare. Nu pot face altceva decât să mă concentrez asupra senzațiilor. Aștept următoarea mângâiere cu nervii întinși la maximum. Colton a reușit. Nu mă mai pot gândi la a zecea mutare, ci la ce se întâmplă clipă de clipă. Sunt dezorientată complet. În acest moment nu mai există nimic în afară de el, în afara de disperarea mea de a fi atinsă de el, de corpul meu care râvnește alinare.

Colton nu scoate un sunet, cu excepția aerului care-i scapă din când în când din plămâni drept răspuns la reacțiile corpului meu, privat senzorial și chinuit în mod delicios de ceea ce îmi face.

Se oprește pe sânul drept și apoi mă atinge pentru prima dată, înainte ca eu să reușesc să procesez ce se întâmplă, capturându-mi sfârcul în gură. Căldura gurii sale mă face să ridic sălbatic din șolduri.

— Colton! gem, încercând să-mi smulg mâinile din legătură ca să-l pot atinge. Să-mi trec degetele prin părul lui, să-l strâng aproape de mine.

Mă trage ușor de sfârc și-l mușcă abia, apoi căldura gurii sale dispare, pentru a reapărea pe celălalt sân. Simt cum obiectul ciudat mă mângâie circular înainte ca gura lui să se închidă pe mine. Mormăie încet.

— Mmm, ce bun, murmură pe pielea mea și-mi dau seama că mă mângâie cu vata pe băț.

Dau să vorbesc, dar gura sa mă oprește înainte să apuc să zic ceva. Are gust dulce pe limbă, de zahăr. Mă sărută încet, tandru. Își mișcă lent buzele și limba, fără grabă, dar plin de disperare. Coboară pe gât și apoi se întoarce sus, să mă muște de lobul urechii. Mă torturează domol, mă înnebunește de plăcere, făcându-mă să doresc cum nu mai dorisem vreodată.

Scanned with CamScanner

Simt bucata de vată de zahăr coborându-mi pe piept, către sex. Apoi atingerea dispare, înlocuită de degetele sale cercetătoare. Mă mângâie, mă desface, alimentând adicția mea de atingerea lui. Îmi pierd respirația când mă sărută și-mi mănâncă gemetele de dorință.

Degetele sale pricepute se joacă cu mine, făcându-mă să-mi împing pelvisul în el, pentru că vreau mai mult. Am nevoie ca fricțiunea să mă ducă mai aproape de eliberare. Dau drumul aerului din piept când mă pătrunde cu degetul. Simt explozii de căldură, mușchii mi se strâng, în timp ce sângele din vene îmi ia foc. Face palma căuș, iar degetul său găsește și stimulează punctul acela sensibil unde toți nervii converg. Își scoate degetul încet și apoi îmi bagă două înăuntru. Le îndoaie, frecând punctul sensibil de pe interior, urmând cu limba același ritm, care se întețește și se întețește... Îmi strâng mâinile pe legătură, băgându-mi unghiile în palme când Colton își intensifică mișcările.

Sunt atât de aproape de a-mi da drumul, de a cădea în uitare... Dar el se oprește. S-a îndepărtat de mine. Îl strig, plină de frustrare. De disperare. Îl aud râzând încet, răgușit.

— Nu încă, iubito. S-a întors roata, îmi șoptește la ureche. Vreau să te fac să-ți pierzi mințile, exact cum faci tu cu mine.

Simt că ceva moale îmi gâdilă buzele și le deschid, acceptând bucata de vată de zahăr pe limbă.

— Vreau să te duc sus, Rylee, acolo unde nu există „și mai sus". Pe marginea prăpastiei, la limită, până când singurul tău gând o să fiu eu. Să te fac să-mi gemi numele când corpul tău se va sfărâma în mii și mii de bucățele de plăcere.

Mă simt extatică ascultându-l. Sedusă. Apoi, fără să-mi dea vreun indiciu, își pune din nou gura pe mine, introducând la loc cele două degete. Gem și-i vorbesc nearticulat, răpusă de plăcerea pe care o simt pulsând în mine. Mă suge cu delicatețe și simt cum picioarele încep să mi se încordeze, nerăbdătoare. Degetele mă apasă încet

Scanned with CamScanner

pe dinăuntru, frecând, tachinând, împingându-mă cât mai sus. Îmi ridic șoldurile și mă ofer gurii și degetelor sale, amețită de felul în care mă atinge, dornică de și mai mult. Gâfâi de nevoie, gem în extaz și simt din nou că orgasmul e din ce în ce mai aproape. Atât de aproape. La doar câteva mișcări distanță. Însă Colton își retrage din nou, brusc, gura. Degetele rămân în mine, dar nemișcate.

Ticălosul! Pieptul mi se lasă și se ridică rapid, tensionat, așteptând cea mai mică mișcare pentru a se elibera.

— Ce fată lacomă, mă ceartă, și simt respirația pe carnea sensibilă. Cred că va trebui să fac ceva în legătură cu asta. Și-nainte să termine de vorbit, își retrage degetele și se înfige în mine, îngropându-se complet în căldura care mi s-a acumulat pe interior.

— Ah, Colton, Doamne!... Senzația subită de plin, mișcările sale, mă fac să mă zbat pe blatul de granit.

Colton iese încet, apoi plonjează din nou în adâncul meu. Continuă astfel, retrăgându-se încet, reintrând lacom, într-un ritm delicios care mă duce la limită.

— Dă-ți drumul, Rylee, mârâie. Fă-o pentru mine.

Cuvintele sale sunt ca pierzania. Respirația mi se accelerează. Pulsul se întețește. Mușchii mi se contractă. Șoldurile mi se freacă de el, adâncind dorința care mă arde, până când mă simt împinsă dincolo de limită. Detonez ca un foc de artificii. Mă traversează un fulger alb de căldură. Mă cutremur când prima undă a orgasmului explodează. Gem incoerent și pulsez în jurul lui. Colton stă nemișcat, lăsându-mă să mă bucur de intensitatea climaxului. Dau drumul aerului din piept, mușchii încep să mi se relaxeze, dar apoi mă scutură o a doua undă de plăcere.

E mai mult decât poate suporta. Mă contract în jurul său, mulgând orgasmul din el. Se retrage și mai intră în mine de câteva ori. Mă agăț de el. Îmi strigă numele, sfâșiat de propriul climax, se mișcă necontrolat în mine până îl simt cum erupe, cald, inundu-mă.

Scanned with CamScanner

Se prăbuşeşte pe mine, îngropându-şi capul în umărul meu. Pieptul ni se zbate la unison. Simt cum zâmbeşte cu gura lipită de pielea mea. Expir şi respiraţia îmi tremură; bătăile inimii încep să se liniştească. *Doamne... cum a fost!* Dau să-mi eliberez ochii, dar îmi amintesc că am mâinile legate.

Mă zbat sub el. Râde cu nasul înfundat în umărul meu, reverberându-mi în tot pieptul. – Să înţeleg că îţi vrei mâinile înapoi?

— Mhm...

Nu mă simt în stare să vorbesc. Corpul meu încă procesează senzaţiile.

Colton se ridică şi simt că trage de legătură. Cu o mâna eliberată, îmi descopăr ochii şi-i mijesc, să mă reobişnuiesc cu lumina estompată din bucătărie. Faţa lui Colton este deasupra mea, concentrat la celălalt nod. Văd cum ridurile de concentrare dispar când reuşeşte să desfacă de tot ceea ce pare o coardă împletită din catifea.

Mă întind să-i mângâi obrajii, iar el priveşte în jos, spre mine; are o şuviţă căzută pe frunte. Faţa îi este iluminată de un zâmbet timid. Ridic capul şi-l sărut uşor pe buze; este singurul mod în care pot exprima ce simt, cât de mult înseamnă pentru mine ceea ce s-a întâmplat între noi, fără să-l fac s-o ia la sănătoasa.

Îmi pun capul înapoi jos, dar el continuă să ţină ochii închişi şi să zâmbească. Scutură din cap uşor, deschide ochii şi se ridică de pe mine.

— Haide, zice, trăgându-mă de mâini. Nu cred că e prea confortabil acolo pentru tine.

Mă dau jos de pe blat, stânjenită dintr-odată de faptul că sunt goală. Caut cu privirea în jur după hainele mele, în vreme ce Colton îşi trage blugii pe el, fără nimic dedesubt. Îmi trec braţele prin bretelele sutienului privindu-l cum se încheie la nasturi, mai puţin la ultimul. Mă uit apreciativ la pieptul său gol şi-mi reţin un oftat.

Scanned with CamScanner

Îmi prind sutienul la spate și trag bluza pe mine. Dau să-mi trec degetele prin părul ciufulit, dar mă opresc la vederea tatuajelor sale. Nu reușisem să le văd bine până acum. Stau și le studiez. Colton are tatuate patru simboluri de aceeași formă, pe o parte, de la subsuoară în jos. Primele trei sunt complet definite, pe când al patrulea este abia schițat. Îmi plec capul într-o parte încercând să înțeleg ce reprezintă, când Colton ridică privirea și o întâlnește pe a mea, întrebătoare.

Scanned with CamScanner

Capitolul șaptesprezece

– Ce semnificație au tatuajele tale?

Colton se răsucește și ridică brațul să le pot vedea mai bine.

– Sunt noduri celtice.

– Și ce înseamnă?

– Nimic special, spune cam aspru, prefăcându-se ocupat să deschidă frigiderul, care, observ, e aproape gol, și-și ia o bere.

– Hai, spune-mi, insist, curioasă că evită dintr-odată să-mi răspundă, după ce fusese așa deschis toată seara.

Îmi întinde și mie o bere, dar refuz.

– Nu pari genul de bărbat care să-și marcheze definitiv pielea fără ca asta să însemne ceva.

Mă aplec peste blat, doar în bluză și chiloți, în vreme ce el bea însetat din sticlă, cu ochii înfipți în ai mei. Apoi își coboară privirea pe picioarele mele și înapoi, în ochii mei.

– Nodurile au diferite semnificații.

Ridică din nou brațul să mi le arate, iar eu mă apropii. Arată spre primul, aflat exact la subsuoară.

– Ăsta înseamnă să depășești anumite adversități în viață.

Mișcă mâna pe următorul.

– Ăsta este simbolul puterii de a accepta lucrurile cum sunt. Ăsta este pentru vindecare și cel de jos semnifică răzbunare.

Scanned with CamScanner

Ridică privirea încet, cu ochii întunecați țintuiți într-ai mei, așteptând o reacție. Așteptând să-l întreb de ce a avut nevoie de putere de acceptare, vindecare și răzbunare. Rămâne în picioare, în tăcere; Colton clatină de cap, nevenindu-i să creadă că mi-a dezvăluit atât de multe.

Fac un pas spre el, întind mâna și mângâi simbolurile cu degetele; rezonează în mine, îmi spun ceva, că sunt semne ale trecutului său și că încă se mai confruntă cu el. Corpul i se înfioară sub atingerea mea.

— Ți se potrivesc, șoptesc, încercând să-i spun de fapt că înțeleg. Le-ai făcut pe toate odată? De ce trei sunt complete și al patrulea nu?

Se îndepărtează de mine, scuturându-se, și mai ia o gură de bere.

— Nu.

E tot ce-mi spune, dându-mi de înțeles că încheiem aici subiectul.

— Deci ești de origini irlandeze?

— Așa zice tata.

Domnul *Sunt-ca-o-carte-deschisă*. Cred că discuțiile despre el s-au încheiat pe seara asta. Întrerupătorul imaginar fusese apăsat; mă văd nevoită să înfrunt din nou una dintre schimbările sale bruște de stare. Și acum? Mă conduce acasă? Rămân aici peste noapte? Trebuie să chem un taxi? Neliniștită, îmi iau pantalonii și-i trag pe mine, făcând eforturi să-mi coordonez mișcările, deși mă încurc în ei. Simt că privirea sa mă arde, dar nu îndrăznesc să ridic ochii.

— Deci, Colton...

Termin de încheiat nasturii de la blugi și mă uit la el cum mă privește, amuzat, cu sprâncenele ridicate, exact cum mă așteptam. O fi el obișnuit cu genul ăsta de situații, dar eu nu sunt. Roșesc în obraji. Caut un subiect de discuție, ceva care să mă scape de anxietatea care mă încearcă în așteptarea ca el să-mi ofere un indiciu despre cum vom continua seara.

— Băieții abia așteaptă să-i iei pe pistă când veți faceți testele.

Scanned with CamScanner

Pufăie zgomotos, dând din cap, înainte de a izbucni în râs.

— Ce-i? întreb, confuză din cauza reacției sale.

— Gata, trecem la afaceri?

Îi arunc o privire precaută în vreme ce el se apropie cu pas de prădător.

— Cum se face că acum zece minute erai goală și ascultătoare, sub mine, iar acum ești agitată și neliniștită, doar pentru că te afli în preajma mea?

Probabil pentru că domini tot spațiul în care te afli.

Întinde mâna și mă trage de o buclă. Ochii de smarald se întunecă la culoare când mă privesc.

— Chiar bag oamenii în sperieți, Rylee?

Rahat! Ar trebui să învăț să nu-mi mai las toate emoțiile la vedere.

— Nu sunt neliniștită. Tonul în care o spun mă dă de gol.

— Rylee, nu e politicos să minți când ceva din mine se află încă în tine.

Mă înroșesc și mai tare. Ei bine, dacă o ia așa...

— Nu am mințit. Am vrut doar să... ăăă... să știu când, ca să le spun băieților.

Ridică din sprânceană cu un zâmbet atotștiutor pe buze. Nu știu niciun pic să mint, iar el vede, practic, prin mine.

— Ce moment potrivit ai ales să întrebi, rânjește. Bine, uite... întinde mâna, mă cuprinde de ceafă și-mi așterne un sărut tandru pe buze... Am agenda acasă. O să îți trimit datele prin mesaj.

Deschid ochii, ametită de sărutarea sa, încercând să procesez ce spusese. *Ce?!* Simt cum corpul i se tensionează când realizează ce-a zis. Cum adică *acasă*? Deschid ochii mari, iar el face un pas înapoi. Expresia de pe chipul său este indescifrabilă.

Scanned with CamScanner

— Asta nu e casa ta? dau din cap buimacă. De ce m-ai adus aici?

Colton își trece mâinile prin păr, oftând adânc.

— E casa mea. Doar că nu vin aici foarte des.

Are o mină precaută. Gura tensionată. Mă irită stânjeneala sa.

— Oh. Bine. Și pe unde mai ai...?

Apoi îmi pică fisa. Nu nimerise cheia potrivită de la bun început. Nici codul alarmei. Nu găsise ce căuta prin dulapurile din bucătărie. Frigiderul era gol. Faptul că a spus că nu ar fi trebuit să mă aducă aici. Cum am putut fi atât de naivă?! Ridic ochii la el. A înțeles că am înțeles. Se vede pe fața lui. Încerc să înghit nodul din gât.

— Deci, e casa ta, *dar nu locuiești aici*. Pronunț apăsat fiecare cuvânt. Aici îți aduci tu femeile, târfele, sau cum le-oi spune tu, *să le regulezi*. Mă înec cu ultimul cuvânt. Corect?

— Nu e chiar așa, spune reticent.

Patetic. Pufăi drept răspuns.

— Și atunci cum naiba e, Colton? Cred că e nevoie să facem un pic de lumină, dat fiind că *încă mai am în mine o părticică din tine*, așa cum ai ținut, foarte drăguț, să subliniezi. Vorbim despre casă sau despre noi doi?

Stă și se uită la mine cu ochi de cățel bătut.

— Despre noi doi, murmură.

Ies din bucătărie mișcând din umeri să mă calmez. Am nevoie de spațiu. Nu vreau să-i văd privirea aceea. De ce naiba privirea aceea mă face să mă simt *eu* vinovată, când n-am greșit cu nimic? *Fir-ar! Toată treaba asta e un rahat*. Mă duc în sufragerie. Nu vreau să mă vadă plângând. Îmi șterg repede lacrimile de pe față cu dosul palmei și mă concentrez asupra tabloului colorat de deasupra șemineului.

— Nu e așa? Atunci spune-mi tu: eu ce ar trebui să cred? Îmi zici că nu vrei o relație, ci doar ceva ocazional. Și mă aduci aici, unde vii cu alte femei, alte femei „ocazionale".

— Rylee.

Scanned with CamScanner

Numele meu sună a rugă pe buzele sale. Şi se află exact în spatele meu. Nu-l auzisem apropiindu-se din cauza gândurilor care-mi urlau în cap.

— O dau în bară tot timpul cu tine, murmură ca pentru sine.

— Da. Exact, mă întorc să-l privesc. Care-i treaba? Sunt bună de futut, dar nu de frecventat constant sau de dus *acasă*? Incredibil! izbucnesc, simţind cum siguranţa de sine mi se fărâmiţează.

Cum se poate gândi că aş accepta aşa ceva? Tocmai când credeam că reuşisem să-l las pe Max în trecut, mă face să mă dau înapoi ca muşcată de şarpe. *Ce ticălos!*

— Poate ar trebui să-mi explici un pic mai multe despre aranjamentele tale. Să înţeleg ce rahat ai în cap.

Nici nu ştiu de ce mai vorbesc. Nu mă interesează detaliile sordide despre ce şi cum face el. *Nici să ştiu cine a mai stat pe blatul ăla din bucătărie.*

— Vreau să zic, dacă sunt asta pentru tine, măcar explică-mi cum funcţionează, ce trebuie să fac. Care e *protocolul* de urmat?

Cuvintele mele sunt pline de furie şi sarcasm. Îmi încrucişez braţele pe piept în încercarea patetică de a mă apăra de el.

— Ry? Eu... ăăm...

Ochii săi sunt plini de regrete. Mă priveşte în tăcere câteva momente, ducând o luptă silenţioasă în spatele măştii pe care o afişează.

— Rylee, nu aşa plănuisem lucrurile. Zic de noi.

Face o pauză. Are ochii inundaţi de emoţie.

— *De tine. Ce eşti tu pentru mine. Ce suntem noi. Mă sperie de moarte.*

Ceee? Cum?! Ce?! Îmi vin în minte vorbele lui Haddie. Mi-aş dori să las cuvintele sale să mă topească, să mă bucur că îl afectez atât de mult, dar o parte din mine se simte batjocorită. Că e doar o scuză, s-o scoată basma curată. Îmi spune ce-mi doresc să aud, să mă aducă iar între cearşafuri,

Scanned with CamScanner

criza rezolvată, și apoi să se descotorosească de mine cu prima ocazie. Urăște scenele dramatice, adică exact ce făceam eu acum. N-o să-l las să se joace cu mine, indiferent cât de abil este.

— *Eu te sperii pe tine?* Rahat, Colton! Tocmai m-am lăsat legată de mâini, legată la ochi, te-am lăsat să-mi faci ce-ai vrut acolo, pe masa din bucătărie. Pe tine, un bărbat pe care-l cunosc de numai două săptămâni. Eu, care am avut o singură relație în viața mea. *Și. Eu. Te sperii. Pe tine?!*

Face ochii mari, surprins de mărturisirea mea. Ridic din mâini, exasperată, dornică să trec mai departe fără să mai discut despre ceea ce tocmai admisesem.

— În seara aia, pe plajă, ai zis că stabilești reguli, că nu faci promisiuni deșarte în legătură cu viitorul și alte rahaturi de-astea. Spune-mi, Colton, când mai exact faci asta? Înainte sau după ce le aduci aici?

Scapăr de furie, de umilință. Stă și se uită la mine, cu mâinile atârnându-i pe lângă corp.

— Haide. Dacă nu mi-ai făcut și mie favoarea de a mă înștiința de la bun început în ce mă bag, măcar spune-mi acum.

— Rylee, lucrurile nu stau așa...

— Aștept, Colton, mă așez pe marginea canapelei din piele bej, încrucișându-mi brațele pe piept. Cred că am nevoie să stau jos când voi auzi răspunsul său. Cum procedezi ca să stabilești *înțelegerea mutuală eu-pot-oferi-doar-sex?*

Oftează profund, frecându-și maxilarul cu mâna înainte de a mă privi din nou. Apoi începe să povestească, pe un ton blând și ezitant, de parcă i-ar fi teamă să-mi spună.

— Cunosc pe cineva. Ne dăm seama că ne placem. Ridică din umeri ca și cum s-ar scuza. Și atunci eu îi spun că îmi place compania ei, că mi-aș dori să mai petrecem timp împreună, dar că tot ce îi pot oferi sunt câteva nopți pe săptămână... aici... și indică încăperea unde ne aflăm, ...să ne simțim bine.

Scanned with CamScanner

Nu sunt sigură că îmi doresc cu adevărat să ascult răspunsul tău.

— Continuă...

Pleacă din cap într-o parte, mă fixează cu privirea, transformându-se sub ochii mei din persoana timidă de mai devreme, în bărbatul încrezător în sine, așa cum mă aștept să fie.

— Prima dată când venim aici...

Se uită la mine, precaut, știind că e prima dată când vin aici. Oare la asta se referea planul său iminent după ce mi-o trăsese pe blatul din bucătărie? Strâng din buze, încercând să nu mă trădez. Îl îndemn din cap să continue, clocotind de furie.

— Luăm loc și-i explic că tot ce-mi doresc este să ne simțim bine împreună și că nu va exista niciun „și au trăit fericiți până la adânci bătrânețe". Niciodată. Iar dacă mi-ar accepta condițiile, cerințele, atunci aș fi mai mult decât bucuros să ne petrecem timpul împreună, să mă însoțească în public, dacă e nevoie, să-i ofer notorietatea care mă urmează, până când înțelegerea noastră mutuală se consumă.

Incredibil. Îmi ia ceva vreme să procesez ce-am auzit din gura lui. Modul în care elimină emoțiile din peisaj. De parcă ar fi totul o tranzacție de afaceri. Se uită la mine fără urmă de jenă în privire. Eu mă uit la el șocată.

— Și chiar funcționează chestia asta pentru tine? îi arunc în față, scârbită. De ce să nu plătești o curvă, atunci? Pentru că la asta se reduce, de fapt, ceea ce faci.

Mă ia cu amețeală din cauza lucrurilor pe care le-am aflat și, cu toate astea, partea masochistă din mine vrea toate detaliile dezgustătoare. Vrea să le audă din gura lui, astfel încât să plece urechea la avertismente și să plece de aici fără o rană.

— Cineva care să-ți arate bine la brat și de care să te folosești când și cum vrei.

Scanned with CamScanner

— Permite-mi să nu fiu de acord, răspunde vehement. Nu e așa. Nu plătesc niciodată pentru sex, Rylee. Niciodată. Ți-am spus deja. N-o s-o mai repet.

De parcă situația i-ar permite să fie el cel supărat. Tocmai mi-a spus că se așteaptă să fiu femeiușca lui ascultătoare, mulțumită cu orice firimitură are el de aruncat. Îmi trec prin minte prea multe lucruri deodată, ca să fiu în stare să formulez un răspuns coerent, inteligent.

— Ce..., întreb după o vreme, bâlbâindu-mă. Zici că înțelegerile tale presupun niște reguli. Poți să-mi spui și mie care anume?

Sunt curioasă. Oripilată. Nu pot să cred că a ales asta când ar fi putut avea pe oricine și-ar fi dorit. Îmi dau seama că e jenat, se stânjenește să-mi răspundă și asta îmi dă un pic de speranță. Speranță în ce, n-aș ști să spun.

— Știu că pare lipsit de inimă, dar mi-am dat seama că, odată stabilite lucrurile de la bun început, complicațiile sunt mai puține și așteptările, de asemenea. În felul acesta o femeie poate alege să fie cu mine, știind bine cum stau lucrurile.

— Dar eu nu! strig la el. Mie nu mi-ai spus nimic! Dă să deschidă gura, dar eu ridic din mână și-l opresc.

Am nevoie de un minut, să reflectez. Am nevoie de un minut să dau de cap ideilor sale tâmpite. Îmi plec fruntea, înghițind zgomotos. Oare asta sunt eu pentru el? O complicație? Pfff! *Fericiți cei sărăci cu duhul...* Îmi mușc buza, gânditoare.

— De ce nu prieteni cu beneficii, amici de futai?

Ochii îi sclipesc de iritare, se mișcă neliniștit, își trece degetele prin păr, ignorând vădit comentariul meu.

— Ești sigură că vrei să știi, Rylee? Regulile? întreabă el.

Încuviințez, continuând să-mi mușc buza.

— De curiozitate, spun, socotind cât de mult i-ar da de lucru unui psiholog o conversație ca aceasta. Și pentru

Scanned with CamScanner

că vreau să înțeleg situația, adaug. Să te înțeleg pe tine. Să înțeleg, mai precis, la ce te-*ai fi așteptat* tu de la mine.

Ridică din sprâncene când mă aude. Știu că a înțeles. Că am vorbit la trecut. Că, în niciun caz, pentru nimic în lume, n-aș accepta aranjamentul său egoist.

Se așază și el de partea cealaltă, privindu-mă.

— Ce *m-aș fi așteptat* de la tine?

— Da. *Cerințele* tale, spun, sarcastic.

Ezită, oftează. Îi fac semn din cap să spună odată.

— Pretind monogamie. Discreție, pentru că și reputația familiei mele, și a mea sunt foarte importante pentru mine.

Se oprește, sondându-mă cu privirea, cântărind dacă să continue sau nu.

— Ce altceva?

Trage adânc aer în piept.

— Igienă, femeia de lângă mine trebuie să fie sănătoasă, să nu consume droguri și să nu sufere de infecții cu transmitere sexuală. Anticoncepționalele sunt obligatorii, pentru că, așa cum ți-am mai spus, copiii nu reprezintă o opțiune pentru mine, nici acum, nici în viitor.

Se oprește și nu înțeleg dacă a terminat sau dacă se gândește la restul de cerințe. În mod ironic, nu găsesc nimic exagerat în ce dorește. E un pic prea mult de pretins de la prima întâlnire, dar, dacă aș fi într-o relația cu cineva, probabil ar fi lucruri pe care aș vrea să le știu. Însă, din nou, pentru mine, a avea o relație înseamnă a avea un posibil viitor împreună, a lua și a da, înseamnă să lași loc de iubire.

— Pff... Mamă! exclam. Ce listă lungă! Mai ai?

— Câteva, recunoaște, dar zic să încheiem subiectul aici. Nu?

Consimt, în tăcere; dar, dacă tot am ajuns până aici, aș mai putea încerca să obțin și alte răspunsuri de la el.

— Probabil vrei să treci de momentul *Pretty Woman*, când lași banii pe noptieră după ce ai obținut ce ai dorit.

Scanned with CamScanner

Mă sfredelește din priviri și știu că l-am lovit unde doare.

— Dacă toate au loc în condițiile stabilite de tine, lasă-mă să ghicesc: nu dormi cu ea pentru că dă naștere la intimitate. Sau îi cumperi haine, o expui ca pe un trofeu între o partidă de sex și cealaltă și, cine știe, ea se folosește de tine să-și lanseze cariera de fotomodel? Ce obține ea mai exact din toate astea, Ace, în afara unei partide de amor cu un netrebnic[25]? Și nu mă refer la ce ai în pantaloni.

Stomacul mi se întoarce dintr-odată pe dos și-mi dau seama că nu vreau să știu toate astea. Nu e treaba mea ce reguli și ce limite acceptă fufele lui doar ca să se culce cu el, să fie văzute la brațul său. Sunt tulburată. Prea implicată, depășită de situație. Din câte înțeleg, prin acordul acesta dintre ei, se folosesc unul de celălalt. Asta mi-e clar. El se alege cu o însoțitoare, ea obține atenția mass-mediei, ceea ce o poate ajuta în carieră. Însă ce mă rănește pe mine cel mai tare este că eu nu am nicio intenție să mă folosesc de Colton. Nu sunt nici fotomodel, nici actriță. Cariera mea nu are nevoie de niciun stimul. Și tare mi-e că momeala, în cazul meu, au fost banii donați către Corporate Cares. În felul acesta își justifică sieși faptul că se folosește de mine, pentru că și eu mă folosesc, astfel, de el.

Simt un nod în gât; lacrimile amenință să-mi umple ochii. Sunt atât de furioasă! Și nu pe el, deși poate părea bizar. Sunt supărată pe mine pentru că, în ciuda așa-zisei decizii de a mă bucura de Colton, fie ce-o fi, tot am crezut, tot am sperat... Însă acum am aflat mult mai multe decât aș vrea să aflu, și știu că pentru mine nu are cum să fie suficient.

— Dar de ce, Colton? De ce să te limitezi la atât de puțin, când ai putea avea atât de mult?

Din privirea sa înțeleg că sinceritatea mea atinge o coardă sensibilă.

Își lasă capul în mâini. Umerii îi cad și oftează adânc. Ridică privirea la mine. Pe chip îi citesc o maree de emoții.

25 *Prick* (penis, argou), în original. Joc de cuvinte. (n.tr.).

Scanned with CamScanner

— Urăsc dramele care însoțesc relațiile, Rylee. Cântăritul, cine dă mai mult, cine mai puțin, gelozia pe care o generează stilul meu de viață, atenția presei, așteptările legate de viitor. Atât de multe lucruri....

Se oprește, privindu-mă, apoi continuă pe un ton indiferent.

— Relațiile complică inutil viața, mai ales o viață ca a mea.

Îl fixez cu privirea, sondându-l și văd clar că minte de îngheață apele, că spune numai rahaturi. Motivele sunt altele, mai profunde, mi-e clar. De ce se teme atât de mult să se apropie de o altă ființă? Ce i s-a întâmplat, ca să ajungă în halul ăsta?

— E un răspuns de rahat și știi asta foarte bine.

Tresare.

— Mă așteptam la altceva de la tine.

— Rylee, nu mă lua drept unul dintre băieții tăi neajutorați, buni de reparat. Am fost distrus prea multă vreme ca să mă mai poată repara cineva, așa că nu te mai uita la mine de parcă ai ști tu mai bine. Nici cei mai buni psihologi din Los Angeles n-au reușit să-mi dea de cap, mă îndoiesc că ai putea s-o faci tu.

Cuvintele sale sunt usturătoare. Mă dor, le simt apăsarea în piept; iar el stă acolo și se uită la mine. Îl văd cum se distanțează emoțional. Expresia rece, detașată de pe chipul său îmi spune că se închide în sine. Iar eu sunt încă aici, încă mă lupt pentru el. De ce o fac?

Mă ridic de pe canapea și-ncep să mă plimb prin încăpere, încercând să procesez totul. Și cu cât mă gândesc mai mult, cu atât mai furioasă devin.

— Spune-mi, Colton.

Mă răsucesc spre el, dominată de emoții contrastante. Vreau să plec, vreau să mă lase în pace, și cu toate astea nu-mi pot lua privirea de la dezastrul care se află în fața ochilor mei. Ființa săritoare din mine nu se poate abține.

Scanned with CamScanner

— Asta sunt eu pentru tine? Ăsta este genul de *relație*, și spun „relație" doar așa, în general, pe care ți-l doreai pentru noi doi? întreb cu glasul tremurând.

— Rylee, nu am planificat... Dă din cap, trecând-și palmele peste față, cuprins de sentimente contradictorii. Da. La început, da, dar după tot ce s-a întâmplat în ultima săptămână, după seara asta, nu mai sunt așa de sigur.

— Adică? Vrei să spui că nu sunt suficient de bună pentru tine sau ce?

Am luat-o razna! Mai întâi mă supăr că mă ia drept cineva cu care ar putea cădea la înțelegere în condițiile sale, apoi mă supăr pe el că nu. *Rylee, hotărăște-te!*

— Isuse, Rylee! șuieră ridicându-se brusc, trecându-și o mână prin păr și apropiindu-se de mine.

Întinde mâna să mă atingă, apoi se răzgândește când vede că-mi îndepărtez umărul.

— Nu știu ce vreau.

I se zbate mușchiul maxilarului. Tendoanele gâtului sunt încordate. Strânge din pumni, închizând ochii, oftează adânc, apoi îi redeschide și se uită într-ai mei. Preț de o clipă, văd teamă în privire, urmată de hotărâre. Își recapătă stăpânirea de sine.

— Dar oricum s-ar numi ce avem, *eu te vreau, Rylee.*

Sunt nevoită să încerc să controlez talazul de emoții care mă cuprinde când îl aud. Mă vrea. *Dar cum? Ce vrea?* E atât de aproape, încât l-aș putea atinge dacă aș întinde mâna, să calmez teama pe care i-o citesc în ochi. Dar știu că ar fi suficientă o atingere și aș ceda tuturor cerințelor sale, oricât de ridicole. Însă, în adâncul meu, sunt convinsă că nu pot fi cum mă vrea el, indiferent cât de mult îl doresc.

— Modul meu de a gestiona lucrurile? *Aranjamentele mele*, cum le spui tu... dă din cap, ...nu știu cum să *fac* altfel Rylee. Nu știu cum să *fiu* altfel.

Se întinde să mă ia de mână și am nevoie de toată stăpânirea de sine de care sunt capabilă să nu reacționez la atingerea sa.

Scanned with CamScanner

— E tot ce-ți pot oferi în momentul de față.

Solemnitatea din tonul său îmi ajunge în străfund, îmi frânge inima.

Mă întorc cu spatele la el și mă duc în partea opusă a camerei. Iau berea lui și beau o gură sănătoasă. Urăsc gustul berii, dar acum nici nu-l simt. Sunt obosită. Sunt rănită. Nu-mi mai pot reține lacrimile. Ochii mi se umplu. O lacrimă se scurge pe obraz.

— Nu cred că pot face asta, Colton.

Stau cu spatele la el și nu-i văd chipul când vorbesc. Neg, scuturând din cap, apoi oftez din rărunchi.

— Rylee, nu vorbi prostii...

— Prostii?! exclam. A fost o prostie că am crezut, chiar și preț de un moment, că *pot* face așa ceva.

Umerii îmi cad a resemnare, de tristețe.

— Când am acceptat să mă bag în treaba asta, oricum vrei tu să o definești, am crezut că tot ce-ți dorești de la mine este să mă regulezi și la revedere.

Mă întorc din nou spre el și observ că tresare când mă aude.

— O hârjoneală mică. Și am crezut că e ceva ce-ți pot oferi. Ce-mi pot oferi și mie. Iar acum, când, la propriu, îmi propui așa ceva, simt că nu pot.

O altă lacrimă îmi cade pe obraz. Îl văd cum o urmărește curgând, înainte de a mă privi din nou în ochi.

— Ce vrei să spui, Rylee?

Masca de pe chip dispare pentru moment. Văd panică, văd vulnerabilitate pe chipul său. – De ce nu?

O mică parte din mine savurează gândul că îl sperie ideea de a mă pierde, dar nu am rezolva nimic continuând în felul ăsta. Îmi apăs degetele pe pleoape. Știu că arăt ca naiba în momentul ăsta: ciufulită, machiajul întins pe față, rujul, la fel, dar nu-mi pasă. Pentru că pe dinăuntru sunt de zece ori mai devastată decât pe dinafară.

— Una este să mă mint că tot ce sunt eu pentru tine înseamnă sex, fără implicare emoțională, fără niciun viitor.

Scanned with CamScanner

Cedez tentației, fără să-mi dau seama. Nu pot rezista. Întind mâna și-l mângâi pe obraz. Dă să-și proptească fața în mâna mea, dar apoi se oprește. Îmi las brațul să cadă. M-a respins. Subtil, dar m-a respins.

— Însă când aud cuvintele acelea pe buzele tale... *reguli, limite,* totul se schimbă. Îmi închid puțin ochii, încercând să-mi domolesc tremurul din glas. *Nu vreau să fiu neînsemnată, Colton. Nici pentru tine, nici pentru altcineva.*

Colton își trece mâinile prin păr, apoi se freacă la ochi.

— Dar nu ești neînsemnată pentru mine, Rylee, oftează, ridicând ochii.

Îl fixez cu privirea. Îmi doresc să-l cred. Din toată inima. Dar nu mă pot minți singură. Merit mai mult de-atât. Îmi doresc mai mult decât ce are el de oferit.

— Poate, Colton. Însă nu e suficient pentru mine, mi se frânge inima să-i spun asta.

— Rylee, te rog, măcar încearcă. Hai să încercăm în felul meu.

— Colton, scutește-mă! mă răstesc, ridicând brațele în aer. Nu sunt una dintre fufele tale, nu fac ce vrei doar pentru că așa zici tu. Sunt sigură că sunt destule femei dispuse, probabil stau la coadă la ușa ta. Alege una dintre ele și apoi arunc-o după ce te saturi. Eu nu o să îți permit să-mi faci asta. Nu funcționez așa. Sunt din nou furioasă.

Colton tace și mă privește. Ne despart doar câteva zeci de centimetri, ne uităm unul în ochii celuilalt și totuși mă simt atât de departe de el... E greu de crezut că acum mai puțin de o oră eram atât de intimi.

— Rylee..., spune rugător.

— Ce, Colton, ce? mă răstesc, tresărind singură din cauza tonului pe care l-am folosit.

— Atunci, în prima noapte... spune încet, apoi se oprește, îmi întoarce spatele și pleacă la bucătărie.

— Ce-i cu prima noapte, Colton? Îl urmez până la un anumit punct, mă sprijin de spatele canapelei. Ar fi trebuit să

Scanned with CamScanner

pricep de pe atunci. Te-ai culcat cu mine, apoi ai sărit din pat, de lângă mine, de parcă te-aș fi ars. M-ai umilit.

— *Ai reușit, Rylee.*

— Ce? Despre ce naiba vorbești?!

— Atunci, în prima noapte, continuă, ignorându-mi comentariul. După a doua oară, spune, expirând zgomotos.

Își privește picioarele goale, sprijinit de blat, cu mâinile în buzunare. Degajă stânjeneală.

— Când te-am sărutat și te-am întrebat dacă ești bine. Îmi amintesc momentul, onestitatea, simplitatea pe care am simțit-o între noi. Jur, Doamne, Rylee... în clipa aia am simțit că mă vezi. Că mă vezi cu adevărat.

Ridică ochii la mine. Sunt înecați de emoție.

— Stăteai acolo, cu părul negru cascadă în jurul rău, înfășurată în cearșaf până la brâu... clatină din cap înainte de a continua... Aveai buzele umflate, ochii deschiși larg, plini de încredere... Atunci mi-am dat seama că înseamnă mai mult pentru mine.

Are vocea răgușită de emoție.

— Că tu, Rylee, însemni mai mult pentru mine. Nici nu-mi amintesc de când nu am mai simțit asta. Dacă am simțit-o vreodată.

Mă uit în ochii lui, mintea îmi vâjâie, dar, mai presus de orice, cuvintele sale, cuvintele sale ajung în colțurile întunecate din ființa mea, unde jinduiesc să fiu dorită, să fiu aleasă, să simt nevoie de mine. Acum măcar înțeleg de ce a reacționat cum a reacționat. De ce s-a prezentat la ușa mea azi-dimineață. Simt cum speranța își face loc în mine. Poate că totuși pot face asta. Poate că, în timp, voi reuși să-i arăt că putem avea mai mult. Îmi frâng mâinile, încercând să-mi potolesc entuziasmul subit.

— M-ai speriat de moarte, Rylee. *M-am simțit ca ars,* își trece el mâinile prin păr și ochii i se întunecă. Și-atunci mi-am dat seama, așa cum înțeleg acum, că voi sfârși prin a te frânge în două.

— Poftim?

Scanned with CamScanner

Ridic capul brusc, căutându-i privirea. Toate speranțele mele dispar. *Am auzit bine?*

— Nu-ți pot face asta, Rylee. Observ că-și încleștează pumnul, încercând să-și controleze emoțiile. Am încercat să te avertizez, dar sunt atât de îngrozitor de atras de tine. Nu reușesc să mă țin departe.

Încercarea de a ține pasul cu trecerile sale de la o stare la alta mă fac să experimentez un fel de schizofrenie.

— Zici că nu poți face asta, că o să mă distrugi, apoi îmi spui că nu reușești să stai departe de mine și tot tu mă avertizezi să fug. Mă respingi, apoi apari la ușa mea și-mi oferi seara asta.

Mă duc la el, în bucătărie, să-l înfrunt.

— Ori așa, ori așa, Colton. Decide.

Mă trage la el și mă cuprinde în brațe fără o vorbă, mă strânge tare, îngropându-și nasul în părul meu. Eu îmi apăs palmele pe spatele său, absorb căldura sa, uluită de tandrețea neașteptată. Nevoia sa de mine este palpabilă. Izvorăște din el și mi se înfășoară în jurul sufletului. Am nevoie de toată puterea mea să nu-i spun da. Să nu-i spun că aș face orice doar să am o părticică din el. Atât de mult înseamnă Colton pentru mine. Dar rațiunea vorbește mai tare decât inima. Ce n-aș da s-o fac să tacă, să mă afund în căldura îmbrățișării sale. Să mă izolez de tot restul.

— O să-ți fac rău, Rylee. Și însemni deja prea mult pentru mine ca să-ți fac asta.

Înțepenesc când îl aud. Iar atunci el mă strânge și mai tare. Încerc să scap din brațele lui, dar nu mă lasă. Așa că renunț și-mi lipesc fața de pieptul lui, îmi umplu nările cu mirosul de noi, mă bucur de asprimea părului de pe pieptul său, de bătăile puternice, egale, ale inimii sale.

— Este prima dată când îmi pasă de cineva atât de mult încât să mă opresc. Și, din păcate, faptul că știu dinainte că îți voi face rău nu mă va împiedica să o fac. Dar nu vreau. Nu ție, Rylee, dă aerul afară din piept. De aceea trebuie să-i pun capăt acum. De aceea nu mai putem...

Scanned with CamScanner

— Colton, dar de ce? De ce nu poți? De ce nu putem?

Mă cuprinde panica. Acum, când eu îl vreau, el îmi spune nu. Sau poate tocmai ăsta este motivul. Mă agăț de un pai.

— Hai să nu facem prea multă confuzie. Nu sunt genul de bărbat pe care să-l prezinți părinților, Ry. Dimpotrivă, sunt genul de bărbat cu care te încurci ca să-ți afirmi independența de ei. Hai să nu facem din mine altceva decât ceea ce sunt.

Tot nu-l cred. De ce se crede atât de detestabil? Poate să-mi repete porcăria asta până rămâne fără suflare, și tot n-am să-l cred.

— Cine ți-a făcut asta?

Se așterne liniștea. Colton rumegă întrebările mele. Apoi oftează.

— Ți-am spus, Rylee, că am bagaj cât să umplu un avion de linie.

Îl împing ușor. Am nevoie să-l privesc în ochi. Regăsesc în ei aceeași durere pe care o simt și eu. Dar începe să se închidă în sine. Mă îndepărtează emoțional, astfel încât să nu-l mai pot răni. *Și cu mine cum rămâne?* îmi vine să urlu la el. *Cu durerea mea cum rămâne?* De ce trebuia să fie totul așa complicat? De ce nu pot lua lucrurile cum sunt, să mă bucur de ce aduce clipa? Să sper că mă va iubi, când va ajunge să mă cunoască cu adevărat? Pentru că știu deja că, atâta vreme cât nu va înfrunta direct trauma pe care a trăit-o, indiferent despre ce este vorba, nu va trece niciodată peste. Nu va putea niciodată să aibă o relație normală. Are dreptate el. Bagajul său emoțional, mare cât un avion Boeing 747, ar distruge și cea mai mică șansă de a fi fericiți împreună.

— Nu te cred, Colton.

Când mă aude, își îndepărtează brațele, luând și fizic distanța de mine.

— Nu-ți pot da mai mult de-atât, Rylee.

Își lasă ochii în jos, apoi ridică privirea. Masca este din nou la locul ei.

Scanned with CamScanner

— Așta sunt eu.

Ochii mi se umplu de lacrimi.

— *Și asta sunt eu, Colton*, zic, în șoaptă.

Și, spunându-i-o, înțeleg. Înțeleg că am început să mă îndrăgostesc de el. Cu bune și cu rele. Cumva, cine știe cum, în ciuda faptului că am petrecut cu el doar puțină vreme, a reușit să treacă dincolo de zidul pe care mi-l construisem în jurul inimii. Am început, încet, să-l iubesc.

Și tocmai din acest motiv nu pot continua. Nu mă pot băga conștientă într-o situație care-mi va frânge inima. Am mai trăit o dată devastarea. Nu cred că aș mai supraviețui de data asta. Și am certitudinea că a-l iubi pe Colton, fără ca el să mă iubească la rândul său, m-ar devasta.

— Cred că am ajuns în impas.

Ține mâinile înfundate în buzunar. Vocea îi sună aspru. Greutatea mâinilor îi face betelia pantalonilor să coboare și mai mult. Sunt nevoită să mă oblig, fizic, să nu mă mai uit la triunghiul acela inversat de mușchi, care se întrezărește de sub pantaloni. N-am nevoie să-mi amintesc ce nu mai e al meu.

— Atunci cred că a venit momentul să mă conduci acasă.

Îi evit privirea și mă-nec cu vorbele.

— Rylee..., spune el.

— Merit mai mult de-atât, Colton, șoptesc, ridicându-mi ochii într-ai săi. Și tu la fel.

Văd cum degetele i se strâng pe marginea blatului de la bucătărie. Încheieturile i se albesc, chipul i se crispează de durere când mă aude.

— Rylee, te rog... Rămâi aici peste noapte.

Simt disperare în vocea lui, știu că e sincer, dar știu și că îmi cere asta din motivele greșite. Vrea doar să ușureze durerea pe care mi-a cauzat-o, nu are nicio intenție să transforme noaptea aceasta în ceva mai mult decât aranjamentul pe care mi-l propusese.

Scanned with CamScanner

– Știm amândoi că nu așa se termină povestea asta. O lacrimă îmi alunecă pe obraz. Îmi pare rău că nu pot fi ceea ce ai vrea tu să fiu. Du-mă acasă la mine, Colton, te rog.

Tăcem pe toată durata drumului. La radio se aude vocea dulce a lui Adele care cântă despre cum e să nu mai găsești pe altcineva pe măsură. Este exact ceea ce simt eu acum. Îmi va fi greu să nu fac comparație cu el. Din când în când îl privesc, mă uit la umbrele nopții care-i joacă pe trăsăturile feței. Știu că fac ceea ce trebuie să fac, e vorba de instinctul de supraviețuire, dar mă doare inima la gândul de a mă îndepărta de acest bărbat fermecător.

Nu schimbăm mai multe de câteva cuvinte până acasă. În mod bizar, continui să mă simt confortabil lângă el, în ciuda frământărilor.

Îmi deschide portiera și mă conduce la ușă cu o jumătate de zâmbet trist pe chip. Îmi ține mâna pe spate în timp ce mergem pe alee. Mă întorc spre el când ajungem în fața ușii slab luminate. Ne pronunțăm numele în același timp și ne zâmbim tandru. Dar zâmbetul nu ajunge până la ochi. Acolo tristețea rămâne.

— Tu primul, îi zic.

Oftează și mă privește. Atât. Îmi doresc așa de mult să-mi poată exprima în cuvinte emoțiile care-i inundă privirea, dar știu că nu va putea niciodată. Îmi mângâie obrazul cu dosul palmei. Plăcerea mă face să închid pleoapele. Apoi se oprește. Deschid ochii plini de lacrimi și-i întâlnesc pe ai săi.

— Îmi pare rău, îmi șoptește.

Și știu că se referă la multe lucruri. La tot ce nu putem fi. La ce am fi putut fi. La faptul că m-a rănit. Că nu poate fi cine am nevoie să fie. Că nu e capabil să-și înfrunte trecutul, indiferent despre ce e vorba.

Scanned with CamScanner

— Știu.

Întind mâna și-l mângâi pe obrazul neras, apoi continui în părul său ondulat, pentru a reveni, iar, la chipul său. E ca și cum aș încerca să-mi imprim în memorie trăsăturile sale. Ceva de care să mă agăț. În ciuda faptului că vom lucra împreună, știu că este ultima dată când mă voi lăsa să-l ating. Altfel, mi-aș pune inima în pericol.

Mă apropii de el, mă ridic pe vârfuri și-mi apăs ușor buzele de ale sale. Aproape instantaneu, Colton mă cuprinde în brațe și mă ridică sus, cât e el. Nu ne dezlipim ochii din ai celuilalt. Se apleacă și reia sărutul. Dar e un sărut diferit. Îmi dau seama că este un sărut de adio. Toată durerea, toate posibilitățile pe care nu am avut ocazia să le explorăm sunt aruncate departe de dulceața acelui sărut. Dorința și nevoia carnală au fost înlocuite de o disperare ascuțită. Ne oprim încet, Colton mă lasă ușor jos, făcându-mi corpul să alunece pe al său. Când ating pământul cu picioarele, își sprijină fruntea de a mea. Ne privim în ochi, bucurându-ne de acest ultim moment împreună.

Îmi ridic mâna între noi și i-o pun peste inimă.

— Mi-aș fi dorit să-mi explici de ce refuzi să fii într-o relație, Colton, îi spun abia șoptit, cu gâtul sugrumat de lacrimi. Poate așa aș fi putut înțelege totul mai bine, te-aș fi putut înțelege mai bine pe tine.

— Știu, oftează el.

Se fâțâie, apoi îmi așterne un sărut pe vârful nasul. Făcuse din asta un obicei.

Gestul său mă sfâșie. Lacrimile îmi șiroiesc pe obraji. Colton îmi șoptește „adio", se întoarce și pornește grăbit pe alee, fără o privire înapoi.

Nu suport să-l privesc plecând. Mâna îmi tremură pe chei. Deschid ușa și o trântesc în urma mea. Mă sprijin de perete și mă las să alunec jos, pe podea, cuprinsă de sughițuri de plâns.

Așa mă găsește Haddie după câteva clipe. O trezisem când trântisem ușa.

Scanned with CamScanner

Capitolul optesprezece

Fusese o săptămână îngrozitoare. Persoanele care candidaseră pentru postul liber de la Cămin fuseseră îngrozitoare şi ele. Necalificate. Dezamăgitoare. Lipsite de entuziasm.

Probabil e şi vina stării în care mă aflu. Sunt obosită pentru că dorm în reprize, somnul mi-e întrerupt de coşmaruri în care Colton e Max şi Max e Colton. Mi-e clar că subconştientul meu se luptă cu sentimentele care mă încearcă.

Sunt ursuză pentru că mănânc tot ce-mi pică sub nas şi nu am niciun chef să ies la alergare, să ard caloriile în exces cu care mă îndop şi să-mi mai domolesc tristeţea.

Sunt arţăgoasă pentru că Haddie stă cu ochi de vultur pe mine, mă sună din oră în oră să vadă ce fac şi-mi opreşte muzica ori de câte ori mă prinde ascultând Matchbox Twenty.

Sunt bosumflată pentru că Teddy tocmai îmi trimisese via e-mail lista primită de la Tawny cu toate evenimentele la care CD Enterprises ceruse să fiu prezentă pentru a promova noua noastră colaborare. Ceea ce însemna că trebuia să fiu în preajma lui Colton, adică lângă motivul principal care mă adusese în starea aceasta. Patru zile trecuseră deja şi nimic nu mă ajutase să scap de durerea care-mi cuprinsese inima, sufletul după ultimele momente petrecute cu el.

Scanned with CamScanner

Îmi vine să-mi trag una să-mi revin, fuseserăm împreună atât de puţin... Dar nimic. Nu funcţionează nimic.

Încă îl vreau. Încă îl simt.

Sunt demnă de milă.

Ne-am vorbit exclusiv pe e-mail, o singură dată, după ce mă lăsase acasă. Îmi trimisese un mesaj.

Ascultă *Whataya Want From Me*[26], a lui Adam Lambert.

Am ascultat melodia, fără să pricep exact ce ar fi trebuit să-mi transmită versurile. Îmi spune că nu este posibil să fim împreună şi apoi îmi trimite o melodie care spune să nu renunţ la ideea de noi, să aştept până va reuşi el să-şi rezolve problemele personale. Pe de o parte, sunt bucuroasă că încă mai vorbim, pe de alta, mă simt şi mai tristă că nu mă lasă în pace, să-mi ling rănile. N-aveam de gând să-i răspund, dar apoi am auzit melodia la radioul lui Shane. Aşa că i-am scris:

Numb[27], a lui Usher.

Am încercat să-i transmit că, atâta timp cât ceea ce-şi doreşte este vechiul aranjament, nimic nu se va schimba. Şi că va continua să trăiască pe jumătate. Nu mi-a răspuns, dar nici nu mă aşteptasem să o facă.

Oftez din rărunchi, singură, în bucătăria de la Cămin. Zander are şedinţă cu Jackson, iar ceilalţi băieţi sunt încă la şcoală. Mai sunt două ore până se întorc. Lucrez la ultimele CV-uri primite. Am chemat la interviu o singură candidată; în afara ei, nu dădusem de nimeni calificat.

Îmi sună celularul, trezindu-mă din transă. Nu-l găsesc, sunetul e înfundat. Îl caut frenetic, dau să răspund, cu inima bubuind, sperând să fie Colton, deşi nu mai schim-

26 „Ce vrei de la mine" (engl. în orig.) (n. tr.).

27 Amorţit (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

baserăm o vorbă de duminică seara. Raţiunea zice că nu el sună. Inima speră însă că da.

Pe ecran apare afişat *număr privat*. Răspund, ţinându-mi respiraţia:

— Alo?

— Rylee?

Îmi creşte inima când îi aud vocea răguşită. Răspund ezitant din cauza surprizei. Mândria mă obligă să-mi ascund tremurul din voce înainte de a răspunde.

— Ace.

— *Bună, Rylee.*

Căldura din vocea sa, amestecată cu uşurare, mă umple de emoţie.

— *Bună, Colton*, răspund pe acelaşi ton.

Râde uşor când mă aude cum vorbesc, apoi se lasă tăcerea. Îşi drege glasul puţin.

— Te-am sunat să-ţi spun că duminică la nouă treizeci vine o maşină să vă ia de la Cămin.

Vocea sa, atât de plină de căldură la început, a devenit oficială, goală de orice altă expresie.

— Ah. Bine.

Mă afund în scaun, copleşită de dezamăgire că sunase doar să-mi spună ceva ce-mi transmiseră deja angajaţii săi pe e-mail, cu două zile în urmă. Îi aud respiraţia prin telefon şi voci în jurul său, mai la distanţă.

— Zece persoane, corect? Şapte băieţi şi trei consilieri?

— Da, îi răspund scurt şi la obiect, ca un mod de a mă proteja. Sunt foarte bucuroşi să vină.

— Super.

Se face tăcere. Trebuie să găsesc repede ceva de spus, nu vreau să închidă încă. În ciuda tensiunilor dintre noi, e mai bine să-l ştiu la celălalt capăt al firului, decât să nu ştiu

Scanned with CamScanner

nimic de el. Sunt conştientă că va pricepe că sunt disperată, dar nu-mi pasă. Tocmai când îmi forţez creierul să formeze o propoziţie, ne pronunţăm unul celuilalt numele simultan. Râdem.

— Scuze, tu primul, Colton.

Încerc să menţin un ton plat, să nu se vadă cât sunt de emoţionată.

— Ce faci, Rylee? Cum eşti?

Nefericită. Mi-e dor de tine.

— Bine, răspund vioaie, încercând să nu mă dau de gol, bucuroasă că nu e în faţa mea să priceapă că-l mint. Bine! Ocupată. Ca de obicei.

— Oh, scuze, atunci te las.

Nu! Nu încă! Caut cu disperare ceva de spus, să-l mai ţin la telefon.

— Tu? Ăăă, eşti pregătit pentru duminică?

— Aproape.

Mi se pare că aud uşurare în vocea sa, dar dau vina pe imaginaţie.

— Se pare că maşina merge de minune. Am făcut mici modificări la raportul portanţă/rezistenţă la înaintare şi dă rezultate bune, zice entuziasmat. O să mai lucrăm un pic la asta duminică. În plus, Becket, şeful echipei mele, zice să trebuie să ajustăm şi unghiul de cădere şi... M-ai întrebat de ce nu vreau să fiu într-o relaţie.

Ce?! Cum?! A trecut de la una la alta, brusc. Habar n-am ce să zic... Murmur un hmm-hmmm; dacă aş vorbi, cred m-aş da de gol şi ar înţelege cât de mult îmi doresc să aflu răspunsul, dar şi cât de teamă mi-e de ce-mi va zice, în acelaşi timp.

Îl aud oftând la capătul celălalt. Îl şi văd trecându-şi mâinile prin păr.

Scanned with CamScanner

— Să zicem că în prima copilărie..., spune abia șoptit.., că anii aceia au fost teribili pentru mine. Îi percep reținerile.

— Anii dinainte de a fi adoptat?

Știu deja răspunsul, dar nu-mi vine în minte ce altceva să spun fără să-l fac să creadă că mi-e milă de el. Iar tăcerea ar înrăutăți lucrurile și mai mult.

— Da, înainte să fiu adoptat. Prin urmare... eu... cum să...?

Îi este greu să-și găsească vorbele. Îl aud oftând din nou, înainte de a continua.

— Sabotez orice aduce a relație sentimentală. Atunci când lucrurile merg prea bine, le stric. Unii psihologi mi-au zis că o fac intenționat, alții că fără să vreau sau că o face subconștientul în locul meu. Stric tot. Rănesc persoana de lângă mine.

Îmi spune toate acestea pe nerăsuflate.

— Ar trebui să-i întrebi pe ai mei, bieții de ei, râde disprețuitor, ca pentru sine. De-a lungul anilor i-am dezamăgit de mai multe ori decât pot număra.

— Of, Colton, eu...

— Așa sunt eu făcut, Rylee. Te-aș răni doar ca să-ți demonstrez că pot. Ca să-mi demonstrez că nu vei rezista lângă mine indiferentă la consecințe. Ca să-mi demonstrez că eu am controlul asupra situației. Ca să evit să fiu rănit.

Îmi trec prin minte un milion de lucruri. Și cele mai multe dintre ele privesc ceea ce Colton *nu* îmi spune. Că trecutul său îl împinge să testeze limitele persoanei cu care este, doar pentru a-și demonstra că nu este demn de iubire. Să-și demonstreze că va fi abandonat iară. Mă doare sufletul pentru el, pentru ce i s-a întâmplat când era mic. Pe de altă parte, faptul că este dispus să-mi explice, oferindu-mi un răspuns la întrebarea pe care i-o susurasem pe buze, acolo, în pragul casei mele, este un semnal că se deschide spre mine.

Scanned with CamScanner

— Ți-am spus, iubito, am mult, mult bagaj.

— Nu contează, Colton.

— Ba contează, Rylee, râde nervos. Nu mă voi lega de nimeni. E mai bine așa, pentru toți.

— De parcă ai fi primul bărbat cu probleme de angajament, glumesc, încercând să ușurez puțin atmosfera dintre noi, conversația. Dar știu în adâncul meu că, în cazul lui, problemele de angajament nu se nasc din temerile tipic masculine, ci provin dintr-o traumă mult mai profundă.

Râde iar nervos.

— Rylee?

— Da?

— Vreau să știi că te respect. Respect nevoia ta de angajament, de iubire într-o relație.

Se oprește, iar tăcerea dintre noi devine stânjenitoare. Își caută cuvintele.

— Chiar respect. Doar că eu nu sunt așa... prin urmare, te rog, nu vreau să mai suferi. Nu ar fi funcționat niciodată între noi.

Toate speranțele, care se iviseră timide, cu toate că încercasem să le controlez, mi se prăbușesc.

— Nu înțeleg. Eu... nu ...

— Da, ce e?! spune Colton unei persoane a cărei voci o aud lângă el. Salvat de clopoțel! Mă cheamă pe pistă. Pentru alte ajustări.

Percep ușurare în vocea sa.

— Ah. Bine.

Dezamăgirea mă copleșește. Aș fi vrut să ajungem la capătul acestei conversații.

— Nu fi supărată pe mine, da? Ne vedem duminică, pe pistă?

Închid ochii un moment, să-mi fac curaj și să regăsesc nonșalanța din ton.

Scanned with CamScanner

— Sigur. Nu sunt supărată. Ne vedem duminică!

— Bine, Ryles. Pa!

Închide. Tonul de liber îmi umple urechea. Dar eu stau acolo și nu aud nimic.

Oare își dă seama că tocmai folosise un mecanism de apărare, acum, cu mine? Că mă rănise ca să mă îndepărteze? Că mă pusese la locul meu, ca să se asigure că deține controlul asupra situației?

Sunt tulburată. Vreau să ajungem la capătul acestei conversații. Să-i spun că lucrurile nu trebuie să stea neapărat așa. Îmi doresc să-l alin. Să fac să dispară panica aceea din vocea sa. Să-i spun că el m-a făcut să simt din nou după multă, multă vreme în care am trăit doar pe jumătate. Să-i mărturisesc că-l vreau, chiar știind că mă va distruge, într-un final.

Ridic telefonul, reflectând la cum să formulez totul. Dar tot ce reușesc să-i scriu este:

Ai grijă pe pistă, Ace!

Îmi răspunde imediat.

Întotdeauna. Doar știi că am mâini iscusite.

Zâmbesc trist, dorindu-mi din inimă ceva ce rațiunea îmi spune că nu voi obține niciodată.

Scanned with CamScanner

Capitolul nouăsprezece

Trebuie să-i îmbrac cu tricourile și să le agăț de gât legitimațiile de acces care fuseseră lăsate pentru noi în microbuz de către angajații lui Colton. Băieții zâmbesc întruna, exclamă de bucurie sau mirare, iar mie mi se umple inima. Zander țopăie pe scaun, vibrează de energie. Mă uimește și mă surprinde în același timp. Privesc spre Jackson și Dane, colegii mei consilieri; văd că au observat și ei.

Pentru prima dată, de vreo săptămână încoace, îmi vine să zâmbesc; în mod ironic, tocmai Colton e cel care mă face să mă simt astfel. Îi sunt recunoscătoare pentru micile gesturi pe care le-a făcut pentru băieți: invitații personalizate, tricouri, legitimații, reviste lucioase cu mașina sa pe copertă... I-a făcut să se simtă speciali. Importanți.

Microbuzul nostru traversează tunelul de sub tribună și ajunge în apropierea pistei. Nu credeam că e posibil, dar băieții exclamă și strigă și mai abitir. Ne oprim și ușile se deschid. După doar câteva momente, în microbuz urcă un tip plin de entuziasm. Ne cere să coborâm și să-l urmăm către sala de întâlniri, unde ne așteaptă Colton.

Arena de mari dimensiuni mă face să mă simt mică. În partea de sud se înalță uriașă tribuna, iar pista ovală și înclinată cuprinde tot terenul din jurul nostru. Aud motoare turate și văd oameni care intră și ies grăbiți dintr-un garaj din dreapta mea. Devin tot mai agitată cu fiecare pas. O să-l

Scanned with CamScanner

revăd pe Colton. Cum va reacționa după confesiunea din telefon? O să se comporte profesional, ca de obicei? O să mai existe atracția magnetică dintre noi? În ciuda anxietății, și eu sunt entuziasmată să-l văd pe Colton în acțiune. Să-l văd în elementul său.

Ajungem la o clădire din cărămizi, iar însoțitorul nostru, pe care între timp aflasem că îl cheamă Davis, ne conduce într-o încăpere cu o ușă roșie. Îi ascultăm indicațiile și adunăm băieții într-un grup gălăgios. Îl bombardează cu întrebări pe Davis, iar el le răspunde, răbdător.

Când se potolesc puțin, Davis le explică de ce se testează mașinile.

— În timpul testelor, cea mai mare parte din timp este dedicată optimizărilor. Mici ajustări pe ici, pe colo, care fac mașina să prindă viteză și mai mare sau să fie mai ușor de condus. Modificările sunt esențiale pentru a obține performanțe generale mai bune în timpul sezonului, care debutează la sfârșit de martie. Pe lângă aceste îmbunătățiri, Colton are întâlniri cu șeful echipei sale, Beckett Daniels. Împreună revizuiesc aspecte la care lucrează ei doi. Chiar asta fac în momentul acesta.

— Gata, am terminat.

Mă cuprind fiori pe spinare când aud vocea răgușită a lui Colton. Băieții exclamă la unison și-l salută entuziasmați. Îmi cobor privirea spre Zander. Zâmbetul său larg, sincer, mă face să simt un nod mare în gât.

— Salut, băieți! Îmi pare bine că ați venit! îi întâmpină Colton. Sunteți pregătiți pentru o zi de distracție?

Copiii aclamă veseli, iar eu trag aer adânc în piept, pregătindu-mă să mă întorc, să-l privesc. Inima mi se strânge când îl văd. Colton stă pe vine, la nivel cu cei mici din grupul nostru, și îi ciufulește în joacă. Râde din suflet la ceva ce-i zice Scooter, apoi se ridică încet și mă privește direct în ochi.

Scanned with CamScanner

Mintea mi se goleşte de orice gând, îl sorb din priviri. E îmbrăcat cu o salopetă roşu aprins, descheiată în partea de sus şi cu mânecile legate în jurul taliei; pe dedesubt poartă un tricou mulat, alb cu un logo decolorat pe piept; are o gaură mică pe mâneca stângă. E ciufulit şi cu obrajii acoperiţi de o barbă de-o zi. Primul gând care-mi trece prin cap este cât de mult aş vrea să-mi trec limba peste buzele sale pline şi să-i bag mâinile prin păr.

Îmi înfig dinţii în buza de jos; durerea mă ajută să-mi reamintesc că nu ne vom mai atinge, că noi doi nu mai suntem împreună şi mă ajută să rezist tentaţiei de a spera că lucrurile ar putea vreodată să se schimbe. Colton nu mă scapă din ochi. Băieţii sunt toţi în jurul său. Pe chipul îşi face apariţia un zâmbet leneş.

Rezistenţa mea se face ţăndări. Rahat! Sunt topită după el.

— Bună, Rylee, mă salută, dar parcă ar vrea să-mi zică multe altele.

Toată durerea, confuzia, întorsul pe toate feţele, tot ce am simţit în ultimele două zile se dezintegrează. Şi, dacă aveam vreun dubiu, acum mi-e foarte clar că în preajma lui îmi pierd şi minţile, şi simţul practic.

— Bună.

Sunt prea emoţionată să spun altceva. Continuăm să ne privim în ochi de parcă am fi sigurele persoane din încăpere. Îmi frământ mâinile, încercând să ignor dorinţa care-mi creşte în vintre. Kyle îl trage de mână şi după alte două secunde Colton îşi mută privirea şi îşi readuce atenţia la băieţi.

Dau drumul aerului din piept. Nici nu realizasem că-mi ţinusem respiraţia. Dane apare lângă mine şi îmi şopteşte:

— Rylee, ce naiba se petrece aici?!

Îi arunc o privire mirată, de parcă n-aş înţelege la ce se referă.

Scanned with CamScanner

— Mi s-a părut mie sau tipul te-a mâncat din priviri ca pe un desert?

Râd la el și-i dau un ghiont în glumă, evitând să-i răspund. Și să-mi ascund roșeața din obraji, amintindu-mi cum servește Colton desertul, mai ales vata de zahăr.

— E limpede ca lumina zilei că te vrea, fato!

— Fii serios! Nu citești tabloidele, Dane? Joacă teatru. Sunt sigură că se uită așa la toate femeile.

Din fericire, Zander se apropie de mine. Îi pun o mână pe umăr. Colton observă și-și ia ochii de la ceilalți băieți pentru a-l privi de Zander. Se îndepărtează de grup, vine spre noi și se lasă în jos, cu un genunchi la pământ.

— Salut, Zander. Mă bucur mult că ai venit azi aici. Colton rămâne nemișcat, observând și așteptând un semn din partea băiețelului, ca să știe ce să facă mai departe.

Zander scoate un sunet răgușit. Îmi țin respirația.

— Salut, spune hârjâit, zâmbind timid.

Fața lui Colton se deschide într-un zâmbet mare. O lacrimă îmi cade pe obraz și mi-o șterg la repezeală, privind spre Dane și Jackson. Pe chipul lor citesc ușurare și mândrie.

Zander tocmai a pronunțat primul său cuvânt!

Colton își drege glasul. Cred că s-a emoționat și el.

— O să am nevoie de un ajutor special puțin mai târziu, dacă vrei.

Zander dă din cap că da și atunci Colton întinde încet mâna, așteptând să vadă dacă băiețelul îi permite să-și ducă gestul până la capăt. Apoi îi ciufulește ușor părul, fără să-i provoace nicio tresărire de teamă.

Colton se ridică și mă privește. Ochii mi se umplu de lacrimi. Și pentru Zander, și din cauza bărbatului din fața mea. Pentru tot ce nu putem avea. Îmi zâmbește resemnat, în semn că înțelege și apoi își readuce atenția la ceilalți șase băieți.

Scanned with CamScanner

— Deci, sunteți gata să mergem pe pistă, să vedeți mașina și să o testăm?

Face câțiva pași înapoi, prefăcut speriat de strigătele de bucurie ale băieților.

— Bănuiesc că asta înseamnă că da. Râde.

Cu coada ochiului observ o blondă impunătoare intrând în încăpere. Într-o mână ține o mapă, iar în cealaltă o șapcă uzată de baseball. La gât are o legitimație care îi dă un aer foarte oficial. Se sprijină de tocul ușii cu ochii la Colton. Probabil simte că mă uit la ea, pentru că se întoarce încet spre mine și mă măsoară din cap până-n picioare. Apoi ochii noștri se întâlnesc. Îmi rânjește cu privirea rece. Și-atunci îmi dau seama cine este. Tawny Taylor: însoțitoare de ocazie, angajată CD Enterprises și cine știe ce altceva pentru Colton. Mă uit la ea și mă zbârlesc: picioare lungi, figură de manechin, păr lung, blond, un chip uluitor care mă face imediat să mă simt mai mult decât nesigură de mine. De ce s-ar ține Colton de fustele mele, când o poate avea pe ea?

Colton se întoarce spre ea când se aude chemat pe un ton gutural, întrerupându-se din discuția cu Shane.

— Scuzați-mă un moment, băieți, spune și se îndreaptă către ea.

Tawny îi dă șapca uzată, iar Colton își trece mâna prin păr înainte de a și-o pune pe cap. Printre strigătele băieților, îi aud vorbind încet, schimbând câteva cuvinte. Colton își ține mâinile pe șolduri, umerii lați îi umplu tricoul vechi. Încuviințează spre ea. Tawny îi zâmbește cu toată gura, știutoare. În clipa care întinde o mână și și-o pune pe brațul lui Colton decid că o urăsc. Ciulesc urechile când îmi aud numele. *Ce?!* Tawny îmi aruncă o privire rapidă, întorcându-și apoi atenția la Colton. Discuția lor pare a se încheia, așa că mă prefac ocupată să privesc posterele de pe pereți. Îl aud pe Colton mulțumindu-i înainte de a reveni la invitații săi. Tawny se întoarce spre ușă și mă observă studiind-o. Îmi aruncă un zâmbet fals, malițios, și iese. Nu

Scanned with CamScanner

am nevoie de mai multe ca să pricep cum stau lucrurile. Colton e teritoriul ei, iar eu nu sunt altceva decât o intrusă.

Ah, da? Bine. *Atunci ține-te bine, scumpete!*

Tawny dispare din peisaj. Tocmai mi-am cunoscut una dintre rivale. Îmi întorc privirea spre Colton, care le povestește băieților ce presupune testarea mașinii. Le răspunde la întrebări cu răbdare, pe înțelesul lor. Zander stă aproape de el, atent la conversație. Nu-și ia ochii de la Colton. Când termină, Davis aruncă un ochi la ceas și anunță:

— Haideți, băieți, a venit vremea să vă conduc către locurile voastre. O să stați exact în scaunele de deasupra noastră, să puteți vedea totul. Și o să primiți căști, să auziți comunicările dintre echipă și pilot.

Își ia mapa și se întoarce spre ușă.

— Veniți cu mine, să vă echipăm.

Băieții se agită animați și se aliniază în spatele lui Davis. Îmi iau geanta și pornesc după ei, încercând să evit să rămân doar eu și Colton în încăpere. De obicei, am o voință puternică, dar nu când e vorba de el. Nu apuc să fac primul pas și îl aud în spatele meu.

— Putem vorbi un moment, Ry?

Îl ignor voit pe Dane, care ridică sprânceana la mine înainte să-i urmeze pe băieți. Mă opresc, în loc de răspuns. Nu am încredere în vocea mea să-i răspund.

— Mă bucur că ai venit, spune cu voce răgușită de emoție.

Trag aer în piept și-mi închid ochii un moment, încercând să-mi șterg emoțiile de pe chip, să nu mă poată citi ca pe o carte deschisă. Mă răsucesc încet pe călcâie, cu un zâmbet prefăcut calm pe buze, repetându-mi în minte ce-mi spusese deunăzi. Când îi întâlnesc ochii, simt o lovitură în plexul solar, mă devastează.

Nu ar fi funcționat niciodată între noi.

Scanned with CamScanner

— Și eu mă bucur să te revăd, Ace.

Stă sprijinit de marginea unei mese, cu un picior pe scaunul din fața sa. Învârte în mâini o pereche de ochelari de soare. Inima îmi tresaltă doar văzându-l, știind că l-aș putea avea, dar nu în întregime. Chimia dintre noi, atracția irefutabilă, mă fac să mă apropii. Îi zâmbesc timid, încercând să-mi controlez emoțiile. Mă opresc în fața lui simțind mâncărimi în degete, așa de mult aș vrea să-l ating. Privirea sa îmi urmărește mâna când mă întind să-i iau o scamă imaginară de pe tricou.

— Ce oficial arăți! râd nervos, spunând primul lucru care-mi trece prin minte.

Apleacă din cap și ridică o sprânceană la mine.

— Crezi că asta e o punere în scenă, asta? zice sec, ridicându-se de pe masă și se apropie, înalt cum e, la câțiva centimetri de mine.

Mă învăluie mirosul său și dau înapoi, mă distanțez, cât să mă împiedic să mă întind spre el să-l ating, în încercarea de a-mi salva demnitatea.

— Nu, nu asta am vrut să spun, scutur din cap uimită și fac încă un pas înapoi, pentru a pune puțină distanță. Faptul că mă aflu aici face totul atât de real, pista, tu echipat, arena... e grandios totul. Mulțumesc mult, Colton, spun, privindu-mi mâinile.

Îmi împreunez degetele, încercând să-mi ascund emoțiile din privire.

— Pentru ce?

– Pentru tot ce ai făcut. Lucrurile pe care le-ai pregătit în microbuz pentru băieți. Faptul că i-ai adus aici. Totul, ridic eu ochii înecați de lacrimi de bucurie la el. Primul cuvânt al lui Zander, spun încet. E un pas important spre vindecare. Vorbesc de rănile nevăzute.

Știu că el, mai mult ca oricine, înțelege la ce mă refer. Întinde mâna și-mi șterge lacrima care-mi aluneca pe obraz. Gestul simplu, plin de compasiune, mă tulbură

Scanned with CamScanner

profund. Privirile ni se întâlnesc și văd în ochii săi tot ce simte pentru mine. Ce n-aș da să poată vedea și el! Își pune ochelarii de soare, ascunzându-se și împiedicându-mă să-i citesc emoțiile de pe chip, apoi îmi întinde mâna.

– Mă conduci pe pistă?

Când vede că stau nemișcată, privindu-l confuză, mă ia de mână. Pornim în tăcere, fiecare cu gândurile proprii. Atâtea întrebări rămase fără răspuns... Dar nu e nici momentul, nici locul potrivit. Îmi pun o mână pe stomac, încercând să mă calmez.

– De ce ești așa emoționată, când eu sunt cel care urmează să se lanseze pe pistă la trei sute de kilometri pe oră?

Mă opresc și mă uit la el. Ochelarii de soare mă împiedică să înțeleg dacă într-adevăr nu pricepe că prezența *lui*, a fi cu *el* fără să-l pot avea mă face să mă simt cum mă simt. Mă face să calc ca pe ouă, gândindu-mă continuu la cum ar fi fost dacă. Decid pentru calea cea mai sigură.

– Am emoții pentru tine. Nu te temi de vreun accident?

– Am trecut prin multe accidente, Ryles, își ridică el ochelarii de pe nas, să mă poată privi. Uneori e nevoie să te bușești o dată, de două ori, să înveți din greșeli; apoi, când fumul se împrăștie, e posibil să descoperi că e mai bine așa. Că ți-ai învățat lecția.

Dă din umeri, mă strânge de mână și zâmbește timid.

– În plus, semnele de lovituri pot adăuga și mai mult farmec. Frumusețea nu durează.

Ne privim în ochi și știu că nu se referă doar de curse. Îl implor din ochi să-mi răspundă la întrebările pe care mi-e teamă să i le pun cu voce tare, dar el își lasă ochelarii de soare la loc pe nas, prefăcându-se că nu înțelege. Mă trage de mână și pornim din nou.

Încerc să găsesc ceva de zis, să mai detensionez atmosfera în timp ce mergem.

Scanned with CamScanner

— Nu ar trebui să ai o expresie fioroasă, așa, ca dinainte de cursă, ceva care să spună „sunt aici, sunt pregătit"?

— Am, am, râde el. Dar cea de azi nu este o cursă. În plus, fac așa doar când intru pe pistă. Pe soră-mea o enervează la culme.

— Păi de ce?

— Pentru că reușesc să-i fac pe toți să facă ce vreau și cum vreau, spune poznaș, cu un zâmbet mic pe buzele acelea frumoase.

— Mda, tipic bărbătesc, râd, scuturând din cap. Mulțumesc că m-ai avertizat, Ace.

— Și zice că am față de om rău. Eu îi tot repet că face parte din jobul meu, dar nu mă crede.

Continuăm să mergem. Zâmbesc. În stânga aud cum turează un motor și zgomotul unei chei englezești care pică pe ciment undeva în dreapta mea.

— Nu eram sigur că o să vii azi.

Mă surprinde ce spune. Bănuiesc că reușesc să-mi ascund uimirea de pe față.

— Credeam că vei trimite alt consilier să te înlocuiască.

— Nu, murmur.

Ne oprim la colțul unei clădiri și-mi ridic privirea la el. Chiar nu-și dă seama că eu tot mă simt atrasă de el chiar și atunci când mă respinge? Că nu aș putea sta departe de el nici dacă aș vrea?

— Am vrut să te văd în lumea ta. Și să mă bucur de experiența băieților.

Se uită la mine, apoi se întoarce să salute din cap pe cineva care trece pe lângă noi și-și concentrează iar atenția la mine.

— Mă bucur că ești aici.

— Și eu, mimez din buze, luptându-mă cu nevoia de a-mi smulge ochii din ai săi.

Scanned with CamScanner

— Nu te mai pot însoți de aici încolo, spune, sprijinindu-și talpa de zid.

— Ah.

Își trece degetul mare peste degetele mele. Pe chipul său își face apariția un zâmbet seducător.

— Primesc și eu un sărut care să-mi poarte noroc?

Mă trage de mână, lipindu-mă de el. Îmi pune cealaltă mână pe spate și mă apropie și mai mult.

Avertizările, semnalele confuze, durerea pe care mi-a cauzat-o, totul dispare când, clipind, văd buzele sale senzuale la câțiva centimetri de ale mele. Mușchii vaginului mi se contractă de dorință. Închid ochii un moment, îmi umezesc buzele cu limba, apoi îi deschid la loc și întâlnesc privirea sa verde. *La naiba! De ce nu?* Oricum n-am avut capul pe umeri în ultimele săptămâni, de când l-am cunoscut. Nu mai reușesc să judec când sunt cu el.

— Măcar atâta lucru pot să fac și eu, murmur, în timp ce el își scoate șapca.

În clipa în care gura sa o capturează pe-a mea, uit de rațiune, uit de rușine sau unde mă aflu. Îl sărut cu toată durerea, toate sentimentele acumulate în ultimele zile și simt că și el face la fel. Palma sa pe spate mă incintă la mai mult, mă tentează, mă face să-mi plimb mâinile pe pieptul său, să mă agăț de gâtul său, să mă joc cu buclele pe de ceafă. Inimile ne bubuie, ne hrănim unul cu celălalt, indiferenți la situația de impas în care ne aflăm.

— Ia-ți o cameră, Donavan! strigă cineva, readucându-mă cu picioarele pe pământ.

Colton îmi zâmbește pe buze, își dezlipește gura de a mea și strigă:

— Dispari, Tyler! Ești invidios!

Se aude un râset. Colton se întoarce spre mine și-i cuprind chipul în palme.

— Succes, Ace!

Scanned with CamScanner

Ne privim câteva momente, apoi el se apleacă şi-mi aşterne un sărut uşor pe buze de la revedere. Mă simt mai confuză ca niciodată.

— Să-mi aduci aminte să te iau cu mine la următoarea cursă.

— Poftim? De ce?

— Păi dacă mă săruţi în felul ăsta doar când testez maşina, abia aştept să văd cum e când sunt realmente în concurs!

Ridică din sprâncene la mine, cu un zâmbet jucăuş pe buze şi mă strânge de mijloc. Râd tare.

— Colton!

Mă întorc şi dau cu ochii de o femeie superbă. Se află la doar câţiva paşi de noi, în stânga. Trăsăturile sale clasice mă fac să mă gândesc la Haddie. Şuviţele de păr blond îi cad pe umeri ca o cascadă; mă cântăreşte cu ochii de culoarea caramelului ţuguind buzele pline, date cu ruj. Simt că am primit un pumn în stomac. Deşi sunt lipită de Colton, imediat cum mă uit la ea observ că-l priveşte cu iubire, cu adoraţie. Are ceva deosebit, totuşi, sentimentele pe care le citesc în ochii ei sunt diferite de ce văzusem la Tawny sau la Raquel.

Cu câte femei trebuie să mă lupt pentru a avea atenţia lui Colton? Nu se mai termină niciodată?

— Apari ca întotdeauna la momentul nepotrivit, scrâşneşte Colton din dinţi, fără să se uite la ea.

Îl privesc fără să pricep. Îmi dă un pupic pe vârful nasului şi se retrage.

— Rylee, ea este sora mea, Quinlan.

— Aaa!

Acum înţeleg! Mă desprind din braţele lui Colton. Apariţia bruscă mă împiedică să mă mai gândesc la momentul nostru atât de intim. Întind mâna către ea, roşind, imaginându-mi ce impresie şi-a făcut despre mine.

— Bună, Rylee Thomas.

Scanned with CamScanner

Quinlan mă priveşte de sus în jos, apoi se uită la mâna mea întinsă şi-i aruncă lui Colton o privire neîncrezătoare. Dă din cap la el, cu o privire dojenitoare, ignorând complet mâna mea întinsă. O las să cadă. Colton oftează ameninţător spre ea.

— Quin!

Îl mustră din priviri ca o mamă pe un copil neascultător. El îi răspunde la privire.

— Q, nu fi nepoliticoasă! Vin imediat. Sunt un pic ocupat acum.

Quinlan pufăie arogant, îmi mai aruncă o privire, apoi se răsuceşte pe tocuri şi dispare pe unde sosise.

— Scuze, mormăie el, uneori se comportă ca o pramatie, deşi s-a făcut mare de-acum.

Cred că o înţeleg. Mă consideră una dintre multe jucării ale lui Colton. Şi s-a comportat cum probabil m-aş fi comportat şi eu dacă ar fi fost vorba de fratele meu. Dezgustată. Sătulă.

— Nu-i nicio problemă, mă retrag eu. Trebuie să pleci.

— Aşa e, încuviinţează trecându-şi degetele prin păr.

— Ai grijă, Colton. Ne vedem la linia de finish.

— Întotdeauna, spune. Apoi îmi aruncă un zâmbet strengăresc şi porneşte spre pistă.

Îl urmăresc cu privirea cum se îndepărtează agale, sexy, în timp ce-şi pune şapca pe cap. Se întoarce să mă mai privească o dată; cozorocul îi ascunde ochii. Îmi rânjeşte neastâmpărat şi tot ce văd în faţa ochilor este un avertisment de *pericol*. Dar mi-e imposibil de tăgăduit că e senzualitatea în carne şi oase. Oftez, dau din cap şi-i zâmbesc la rândul meu, din instinct. Se întoarce şi pleacă, iar eu rămân urmărindu-l până dispare.

Nu pricep nimic din ce s-a petrecut în ultimul sfert de oră.

Scanned with CamScanner

Capitolul douăzeci

— Cred că ultimul reglaj de la aripă e perfect, băieți. Bravo! O să împing la maximum pe ultimii douăzeci de metri începând de tura viitoare, când ajung la linia de start, aud prin căști vocea lui Colton, în timp ce-l privim pe porțiunea de pistă din spatele nostru.

— Nu exagera, Colt. Mai avem vreo două reglaje de făcut la următoarea testare. Nu vreau să arzi motorul înainte să-l putem strica noi.

— Stai liniștit, Becks, râde Colton. N-o să-ți stric jucăria.

Aud motorul turat pe pista din spate în timp ce Colton iese din curba doi.

— Davis? Mă auzi?

— Ce vrei, Wood? aud vocea lui Davis răspunzând.

Wood? Asta ce mai e?

În microfonul deschis, aud cum mașina reduce viteza în timp ce se îndreaptă spre curba trei.

— Adu-l pe Zander la steag, vibrează vocea lui Colton când mașina accelerează. Lasă-l pe el să-l fluture. Apoi restul băieților.

— Afirmativ.

Băieții, care aud și ei conversația, se întorc la unison spre mine cu ochii mari, zâmbind până la urechi. Davis urcă scările către loja mică în care ne aflăm și le face semn

Scanned with CamScanner

băieților să-l urmeze. Dane coboară, iar Jax se uită înapoi spre mine, cu o privire întrebătoare.

— Du-te, Jax, îi fac semn. Eu rămân aici.

Mă uit la băieți cum se duc spre pistă, cu capetele întoarse spre dreapta, de unde Colton apare în viteză îndreptându-se spre linia de start/finish, încheind a patra tură. Zgomotul motorului mă asurzește și-mi face corpul să vibreze. Inima mi se strânge când trece ca o săgeată pe lângă noi. Cum dispare, Davis conduce băieții de partea cealaltă a pistei, unde dispar către locația unde se află steagul. Câteva momente mai târziu, Davis apare pe mica platformă de culoare albă, cu Zander alături, așteptându-l pe Colton să treacă din nou pe lângă ei. Aud motorul întețindu-și rotațiile când Colton apasă accelerația până la fund. Într-o clipită, completează circuitul de peste trei kilometri și înaintează în linie dreaptă, prin fața mea. Mâinile micuțe ale lui Zander sunt pe steag. Davis îl ajută să-l fluture când Colton se apropie și trece ca vântul pe lângă ei. Reușesc să-i fac o fotografie în timp ce zâmbește, înainte de a coborî scările ca să-i lase locul lui Aiden.

Ce zi incredibilă! Grație lui Colton și echipei sale, băieții s-au distrat ca niciodată. Ca purtător de cuvânt al Corporates Care, am fost intervievată de reporterii de la *Los Angeles Times* și de la *Orange County Register* în legătură cu strângerea de fonduri și colaborarea cu CD Enterprises. Am fost fotografiați în timp ce asistam la testare. Băieții s-au îndopat cu toate dulciurile și bunătățile pregătite de echipa lui Colton pentru noi. Ne-au tratat mai bine decât mi-aș fi putut vreodată imagina, mai ales că nu era vorba de un eveniment oficial.

Îi fac o fotografie lui Shane fluturând din steag la trecerea lui Colton, încântată că am reușit să surprind bucuria de pe chipul său. Când îmi ridic privirea de pe cameră, mă trezesc cu Tawny în fața mea. Ochii albaștri ca de gheață mă privesc cu răceală, calculat. Îi zâmbesc educat, dar precaut.

Scanned with CamScanner

Când văd că stă acolo și se holbează la mine, decid să fac eu prima mișcare. Încercarea ei de a mă intimida este inutilă. Mă rog în gând să am replica la mine la momentul potrivit, nu mai târziu, cum mi se întâmplă de obicei.

— Te pot ajuta cu ceva?

Își încrucișează brațele pe pieptul excesiv și se sprijină de balustradă, fără să-și dezlipească ochii dintr-ai mei.

— Știi că nu ești deloc genul lui, da?

Ahaa, deci despre asta era vorba. Bineee. Privesc mașina lui Colton apropiindu-se de linia dreaptă și aștept să treacă, astfel încât zgomotul să nu-mi acopere vocea. Mă sprijin pe spetează și las un rânjet subtil să mi se întindă pe buze; da, buzele care mai devreme îl sărutaseră pe Colton.

— Așa, și? Vrei să spui că tu ai fi, sau ce?

Mă fac mică pe dinăuntru pentru că știu foarte bine că da, ea se încadrează perfect modelului „aprobat" de Colton. *Adio stăpânire de sine.*

Râde zeflemitor.

— *Ah, păpușă,* habar nu ai în ce te bagi, nu-i așa?

Cățea arogantă!

— Și? Dacă aș avea experiența ta, aș fi mai pregătită? îi spun plină de sarcasm. Hai să lămurim lucrurile: ce se întâmplă între mine și Colton nu te privește pe tine. Știu să-mi port singură de grijă, Tawny. Mulțumesc de avertizare, dar nu ți-a solicitat nimeni sfatul.

Mijește ochii la mine, cu fața schimonosită de fals amuzament.

— Oh, Rylee, *tot ce-l privește pe Colton mă privește și pe mine.* M-am asigurat de asta.

Fac ochii mari la ea, uluită de atâta insolența, întrebându-mă dacă chiar așa o fi. Încerc să-mi ascund uimirea folosind un ton cinic.

— Nu mi-am dat seama că are nevoie de gardian. Mie una mi s-a părut perfect capabil să ia decizii de unul singur.

Îmi încrucișez la rândul meu brațele pe piept.

Scanned with CamScanner

— Nu știi nimic, nu-i așa? râde răutăcios.

Tonul ei superior mă irită cumplit.

— Orice bărbat are nevoie de o femeie lângă el care să-i sufle în ureche ce e bine pentru el și ce nu, rânjește ea la mine. Și..., Rylee, *drăguțo*, pentru Colton *eu* sunt acea femeie. Am fost..., ridică din sprânceană..., și voi continua să fiu.

Îmi acopăr urechile când mașina lui Colton trece din nou pe lângă noi, recunoscătoare că am timp să las efectul comentariilor ei să treacă.

— Sunt sigură că nu permite nimănui să-i spună ce să facă, Tawny. Nu Colton. Bună încercare, dar nu îți merge.

Râde iar, atotștiutoare, enervantă peste măsură. Îmi vine să o strâng de gât.

— S-o crezi tu, păpușă, își bate cu unghia falsă de dinții de un alb perfect. Înainte să îți dai seama, vei fi convinsă că l-ai atras în mrejele tale. Și, în ciuda micului său discurs despre faptul că nu vrea o relație, vei crede că de fapt își dorește mai mult *cu tine*. Că îl poți schimba. Pe el și felul său de-a fi. Te vei convinge că l-ai domesticit, că va înceta să fie un rebel, că ai învins, că a renunțat la felul său de a trăi.

Se întoarce să-l privească trecând iar pe pista de sub noi, apoi se răsucește spre mine și face un pas mai aproape.

— Dar exact când vei fi cel mai convinsă de toate astea, va termina cu tine mai repede decât îi ia să completeze o tură pe pistă. Nu ai ce trebuie pentru a-l păstra. Se plictisește foarte repede.

Mă studiază ridicând din sprânceană.

— O-ooo! trage aer în piept acoperindu-și gura cu mâna pentru a-și scunde zâmbetul mieros. L-ai regulat deja, așa-i?

O țintuiesc cu privirea, încercând să ascund adevărul. Singurul meu răspuns este tăcerea. Nu vreau să-și dea seama că reușește să mă rănească. Că vorbele sale de cățea ce este mă ating și-mi alimentează nesiguranța, dat fiind că nici acum nu reușesc să-mi explic de ce mă place Colton.

Scanned with CamScanner

— În cazul ăsta, nu va mai dura mult.

— Ce nu va mai dura mult? întreb, bănuind deja răspunsul.

Observ cum își plimbă limba prin gură, gândindu-se la cum să formuleze cel mai bine următoarea replică veninoasă.

— Am văzut destule *stricate* trecând prin viața lui, păpușă. Îți dau cel mult două luni. O să dispari din patul lui și din viața lui înainte de prima cursă a sezonului.

Mă fixează cu privirea, așteptând să reacționez. Ceea ce nu voi face. Se apropie și mai mult.

— Și atunci, tot la mine se va întoarce. Eu voi fi cea care-l va alina și-i va spune că e prea bun pentru una ca tine. Ți-am spus: *eu sunt vocea care-i șoptește în ureche.*

— Aha. Permite-mi să ghicesc: și tot tu vei fi cea lângă care va trăi fericit până la adânci bătrâneți, îi dau peste nas, la fel de mieroasă, deși fierb de mânie.

— Într-un final. Când se va fi săturat de păpușile ca tine, râde, privindu-mă de sus. Ești isteață. Recunosc. Dar eu îl cunosc dintotdeauna. I-am dedicat tot timpul meu. Părinții săi mă adoră. Sunt femeia de care are nevoie. Poate nu vede asta, încă, dar mă iubește...

— Am impresia că va trebui să-ți găsești ceva mai bun de făcut cu timpul tău, păpușă, spun, ridicându-mă în picioare și făcând un pas spre ea, sătulă de răutățile ei. Cred că e foarte frustrant să tot aștepți și să fii mereu pe locul doi.

— Ia uite, ce țâfnoasă ești! Eu sunt un simplu mesager, spune, ridicând mâinile sus. Nu am vrut decât să te ajut să eviți să-ți frângi inima.

— Ha! fac. Da, văd, emani sinceritate prin toți porii, îmi dau eu ochii peste cap. Mă emoționează compasiunea ta.

Își ţuguie buzele.

— Fetele trebuie să aibă grijă una de cealaltă, nu?

De data asta chiar râd. Ce căţea!

— Da, da, cum să nu! Sunt absolut sigură că ești de partea mea, că mă sprijini. *Cu un cuțit. În spinare.* Mulțumesc

Scanned with CamScanner

de sfaturi, Tawny, dar sunt fată mare, sunt perfect capabilă să-mi port de grijă singură.

Își dă capul pe spate și râde, măsurându-mă cu dispreț, iar, din cap până-n picioare.

— O să te mănânce cu fulgi cu tot! Iar eu o să stau și o să privesc și o să mă distrez.

Colton completează ultima tură și trage mașina în boxa din fața noastră. Băieții trebuie să apară din moment în moment, să mergem să vedem mașina și, sincer, mi s-a făcut greață de încercarea lui Tawny de a mă pune „la locul meu". Am încercat să fiu manierată. Să nu fiu o cățea, ca ea. Dar acum, gata. Mi-a ajuns.

Mă apropii de ea și șoptesc disprețuitor:

— Mai bine obișnuiește-te să stai să privești, Tawny, pentru că altceva nu vei face. Numele pe care-l va geme când plăcerea va fi mai mare va fi al meu, scumpo.

Zâmbesc și închei pe un ton implacabil.

— Nu al tău.

— *Așa zic toate!* pufăie în derâdere.

Ah, ce i-aș suci gâtul ăla! Ce i-aș trage una, să-i șterg zâmbetul acela sarcastic de pe mutră și să-i arăt că habar nu are despre ce vorbește! Dar n-am cum. Pentru că e posibil ca până la urmă să aibă dreptate ea. *Iar asta mă ucide.* Îmi amintește că trebuie să țin garda sus. Dar tot o măsor din cap până-n picioare, exact cum făcuse ea cu mine și dau din cap cu dezinteres.

— A fost o conversație stimulantă, Tawny, dar trebuie să plec. Prefer să-mi petrec timpul cu persoane care-mi merită atenția.

Mă grăbesc pe trepte și le cobor în grabă, să nu-i las timp de ultimul cuvânt. Ajunsă la capătul scărilor, pornesc în direcția în care aud motorul mașinii lui Colton. Când cotesc, îmi văd băieții îndreptându-se cu Davis către zona garajului. Grăbesc pasul să-i ajung din urmă, încercând să las furia și enervarea cauzate de Tawny să se evapore.

Scanned with CamScanner

Mă scutur să scap de sentimentele acelea, spunându-mi că nu e altceva decât o cățea care încearcă să se agațe de ceva ce nu-i aparține. O cățea absolut superbă, dar o cățea. Însă gândul că ea arată exact cum îi place lui Colton și teama că în vorbele ei se ascunde și o fărâmă de adevăr continuă să mă înfurie.

Ajung grupul din urmă, aproape de garajul unde se află echipa lui Colton. Torsul motorului se oprește și-l văd întinzând volanul mașinii, deja detașat, unui coechipier și ieșind apoi încet din mașină. Își trece mai întâi un picior peste margine, apoi pe următorul. Se oprește puțin să se dezmorțească, apoi își scoate casca de protecție și cagula rezistentă la foc de pe față. Ia sticla de Gatorade pe care cineva i-o întinde și bea o gură sănătoasă, apoi își trece mâinile prin părul transpirat fleașcă. Îi zâmbește larg bărbatului care se apropie de el. Îmi ia câteva momente să-l recunosc. Este tipul stilat care-l însoțise la petrecerea Merit Rum.

Rămân cu băieții la distanță, departe de agitația din garaj. Mai multe persoane i se adresează lui Colton, iar el le răspunde și dă exagerat din mâini. Alți membri ai echipei se ocupă de mașină, folosind tot felul de instrumente de măsurare. Colton este perfect în largul său. Nu e greu de observat cât îl entuziasmează și cât respectă acest sport.

Are pe chip un zâmbet larg, autentic, care mă face să simt o împunsătură în inimă. Dacă este atât de pasional în legătură cu sportul pe care-l iubește, nici nu vreau să-mi imaginez cum ar fi dacă ar accepta dragostea cuiva. Mi se rupe sufletul la gândul că persoana aceea nu voi fi eu. Îndepărtez gândul cu forța, dar nu vrea să plece de tot. Continui să-l privesc pe Colton.

Agitația se stinge încet, iar parte dintre persoanele cu care stătea de vorbă se retrag să se ocupe de motorul din spatele mașinii. Rămân doar Colton și bărbatul din club. Se vede cu ochiul liber că sunt prieteni buni.

Davis le face semn băieților să intre în garaj, iar ei îl urmează în șir indian, încercând să nu deranjeze pe nimeni de la treabă. Eu rămân unde sunt, prefer să-i urmăresc de la

Scanned with CamScanner

distanță. Colton îi vede, se oprește din vorbit și le zâmbește cu toți dinții. Așteaptă până se apropie de el.

— Deci, cum vi s-a părut? îi întreabă.

Copiii vorbesc toți deodată, unul zice „super", altul „mișto", altul „incredibil". Își desface fermoarul de la salopetă și și-o coboară până la brâu, legându-și mânecile sub talie. Tricoul, pătat de sudoare, i se lipește de mușchi. Mi-e suficient să mă uit la el ca să-l doresc cu fiecare părticică din mine. E îngrozitor de sexy.

— Mă bucur mult că v-a plăcut! Domnul acesta, spune apoi, punându-și brațul după gâtul bărbatului din club, este una dintre cele mai importante persoane de aici. Mai important și decât mine, glumește. Nimic din toate acestea, spune, indicând de jur-împrejur, nu ar funcționa atât de bine dacă nu ar fi el. Vi-l prezint pe Beckett Daniels, șeful echipei mele.

Băieții îl salută, iar el le răspunde zâmbind la rândul său. Ricky îi pune o întrebare, Beckett îi surâde deschis și se învârte cu băieții pe lângă mașină, să le arate ceva. Colton rămâne unde este, urmărindu-i pe băieți. Își rotește umerii, ia o gură din băutură și apoi caută cu ochii prin garaj. Simt fiorul acela de electricitate când ochii săi îi întâlnesc pe-ai mei, când rânjește leneș la mine și gropița i se adâncește în obraz. Arată de parcă tocmai ar fi făcut dragoste: senzual, transpirat, răvășit, irezistibil. Îmi lasă gura apă. Își întoarce privirea la Beckett să se asigure că totul este în regulă și apoi pornește agale spre mine.

— Hei, bună.

N-am cum să nu-i zâmbesc când îi vorbesc.

— Încă ți se mai pare că mă prefac?

— Nu, râd eu.

Se oprește în fața mea.

— Atunci înseamnă că mi-am făcut treaba bine, spune aluziv, întinzându-se să-mi ia în mână o șuviță de păr.

Clatin din cap la el, cu un zâmbet schițat pe buze și respir adânc. *Când vine vorba de Colton și de sex, nu ai cum*

Scanned with CamScanner

să te prefaci. Ne privim unul pe celălalt, toată agitația din jurul nostru se estompează, de parcă am fi intrat în transă.

— Îți stă bine acolo, pe pistă, Ace, reușesc să spun într-un final, întrerupând tăcerea dintre noi.

Mai ia o gură de Gatorade.

— Nu știi nimic despre curse, nu-i așa?

Izbucnește în râs când dau din cap că nu, râzând la rândul meu.

— Mă gândeam eu, dar mulțumesc oricum pentru compliment.

— Să știi că totuși m-am mai uitat cu fratele meu, la televizor, iar băieții au căutat pe Google toate informațiile disponibile, să se asigure că află cât mai multe. Mi-arunc un ochi peste umărul său, să verific ce fac băieții. Carevasăzică, ți se spune Wood[28]?

Îmi zâmbește stânjenit.

— Nu e ce crezi. E o poreclă veche.

Ridic din sprânceană la el, amuzată.

— Când m-am apucat de curse, cineva m-a poreclit Hollywood. Și așa mi-a rămas numele. Doar că în timp l-au prescurtat și-acum îmi spun Wood. Dacă cineva îmi zice așa înseamnă că suntem prieteni de multă vreme, privește scurt spre Beckett. Și că e cineva în care am încredere.

— Atenție să nu afle jurnaliștii, ar fi savuros pentru ei.

— Crede-mă, știu, râde el.

Întoarcem capul amândoi când îl auzim hohotele lui Shane umplând garajul. Beckett îl ține cu brațul după gât și râde cu el, în timp ce Davis îl ridică pe Ricky și-l pune pe scaunul mașinii, să-i facă o poză.

— Mulțumesc mult, Colton. Pentru o zi, i-ai făcut să se simtă speciali.

Își întoarce privirea de la băieți la mine.

28 Lemn (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

— Pentru tot. Nu-ți imaginezi cât de mult înseamnă toate astea pentru ei.

Pe chip îi trece o umbră.

— Nu e mare brânză, ridică din umeri, râcâind cu unghia eticheta de pe sticla de Gatorade. Înțeleg mai bine ca oricine nevoia lor.

Se uită din nou la băieți; stau la coadă să urce în mașină să-și facă poză. Îi privim câteva momente. Colton își dă șapca jos și-și trece mâinile prin păr. Îl urmăresc pe furiș cum se uită la ceas, apoi din nou la băieți.

În urechi îmi răsună cuvintele lui Tawny. *Cel mult două luni.* Și dacă are dreptate? Știu bine că nici trei, nici cinci luni cu el nu mi-ar fi suficient. Când iubești pe cineva cum e Colton, timpul nu o să ajungă niciodată. Este genul acela de bărbat care consumă fiecare părticică din tine. Care te face să te simți întreagă când nici nu te gândeai că ți-ar lipsi ceva. Care te face să te simți puternică și slabă în același timp. Iar eu știu că-l pot iubi astfel, adică exact cum merită el să fie iubit, dar și că nu-mi va da niciodată ocazia. Tawny o fi ea o cățea, dar știe bine ce zice. Cuvintele ei, mărturisirile lui Colton, lucrurile pe care le-am aflat despre el scotocind după informații și chiar intuiția îmi spun, toate, că voi sfârși distrusă dacă mă îndrăgostesc de el. Iar nu-mi mai pot permite asta. Urcușul ar fi amețitor, știu, dar prăbușirea, devastatoare.

Colton îmi întrerupe șirul gândurilor.

— Peste zece minute avem o ședință, spune, revenind cu privirea la mine. Vrei să rămâi? Te conduc eu acasă cum termin.

Răsucesc inelul pe care mi-l pusesem la loc pe deget azi-dimineață, drept alinare. Îmi doresc cu disperare să spun da.

— Nu cred că e o idee bună, Colton, zic negând din cap, evitându-i privirea.

Scanned with CamScanner

— Pentru cine? întreabă apropiindu-se. Mirosul său de curat, de apă de colonie amestecat cu mirosul de bărbat care a muncit mă învăluie.

Îl privesc precaută, încercând să păstrez emoțional distanța.

— Pentru amândoi, Colton. Ai spus-o tu însuți acum câteva seri.

Se apropie și mai mult. Pulsul mi-o ia razna.

— Poate că m-am răzgândit...

Oftez adânc, repetându-mi că nu s-a schimbat nimic de sâmbăta trecută. Că este cine este, că nu se va schimba. Că este doar atâțat, pentru că nu m-a văzut câteva zile, că nu-și dorește decât descărcare fizică. Nimic mai mult. Încerc să-mi scot din minte ceea ce tocmai îmi spusese și să continui ca și cum nu l-aș fi auzit.

— În plus, trebuie să duc copiii acasă. Sunt responsabilă pentru ei.

Mai face un pas spre mine. Îl opresc să înainteze mai mult punându-i brațele pe piept. Nu cred că aș suporta să-l simt iar lipit de mine. Și așa mi-e greu să rezist, simțindu-i sub palme mușchii tari.

Colton ridică o mână și mă apucă de bărbie.

— Ce s-a întâmplat, Ry?

Mă privește cercetător, încercând să înțeleagă de ce ezit. Nu poate să înțeleagă că ideea sa de relație este inacceptabilă pentru mine. Cum să îi explic că, respingându-mă mai întâi, pentru ca apoi să mă sărute până-mi pierd simțurile mă face să analizez la ce să renunț ca să-l pot avea în viața mea?

— Tu, murmur.

— Eu? mimează din buze.

— Mă zăpăcești de fiecare dată când ne vedem, Colton.

Scutur încet din cap și, cu toate că-mi repet că atingându-l o să-mi îngreunez și mai tare situația, ridic degetele și mi le trec pe marginea asudată a tricoului.

Scanned with CamScanner

— Acum îmi spui că ți-e imposibil să te ții departe de mine, după care îmi spui că trebuie să mă ții la distanță, altfel mă vei răni. Sâmbătă mi-ai spus că asta, oricum s-ar numi ce se întâmplă între noi, nu va funcționa niciodată decât dacă accept condițiile tale. Iar astăzi m-ai sărutat de mi-ai luat iar mințile.

Fac un pas înapoi și mă uit la băieții mei, care fac turul garajului, pentru a evita să-l privesc.

— Eu nu îți pot oferi ce vrei, iar tu nu îmi poți oferi ce am nevoie. E tot ce știu. Doar asta mi-e clar, Colton.

Face un pas spre mine și mă apucă de coadă. Mă trage, obligându-mă să-l privesc în ochi. Și, în ciuda haosului care ne înconjoară – râsetele băieților, sunetele de metal pe metal, zgomotul unui compresor de aer la distanță –, când mă țintuiește cu privirea, dispare totul. Rămânem doar el și eu. Un bărbat prea frumos pentru binele său și o fată topită după el.

— Indiferent de câte ori îmi repet că toată treaba asta ar trebui... trebuie să se încheie, spre binele amândurora... încă te vreau, Rylee.

Îmi cuprinde fața cu mâna liberă și-și trece degetul mare peste buza mea de jos.

— Cu disperare, murmură, cuvintele sale rezonându-mi în suflet. Mă gândesc la pielea ta fină. La corpul tău lipit de al meu. Sau sub mine. La cum te strângi pe mine când sunt îngropat în tine...

Modul în care mă privește și cuvintele pe care mi le susură mă lasă fără respirație. Mă face să vibrez de dorință de el, o dorință care cred că nu se va potoli vreodată.

— Isuse, Rylee, e... tu... gândul la tine mă consumă.

Se apleacă și-și trece buzele ușor peste ale mele. Inocența și vulnerabilitatea pe care le afișează mă dezarmează complet.

— Și intenționez să te am din nou.

Cuvintele sale mă fac să gâfâi. Mă retrag un pas, cu ochii într-ai săi, apoi mă uit prin garaj să văd ce fac băieții.

Scanned with CamScanner

Văd că au mai apărut și alte persoane cât timp eu și el stătuserăm de vorbă. Observ că Beckett și Quinlan se privesc perplecși. Davis se întoarce cu băieții, ceea ce înseamnă că e vremea să plecăm.

— Sunt sigură că vei dori asta doar până când vei da de altcineva care să-ți accepte condițiile, glumesc, deși mă tem că e adevărat.

Mă întorc iar spre el, încercând să-mi revin după impactul confesiunii sale, hotărâtă să-i arăt că am, totuși, o rămășiță de autocontrol chiar și în fața lui.

— De ce să-ți pierzi vremea cu mine, când poți avea orice femeie dispusă să-ți ofere exact ce-ți dorești?

— Pentru că eu te vreau pe tine, Rylee. Pe. Nimeni. Altcineva, rânjește el.

E fără îndoială un tip insistent. Dar sunt sigură că în cazul meu este vorba doar de provocare. Clatin din cap.

— Ți-ai făcut prostul obicei de a-mi repeta ce vrei tu, fără să mă întrebi vreodată ce aș vreau eu.

Colton își scoate șapca de pe cap și mi-o pune mie. Zâmbește ca un motan, cu o sclipire de păcătos în ochi.

— Ah, iubito... se hlizește încet, îndepărtându-se doi pași de mine. Dar eu știu exact ce vrei tu.

Ridică mâna și-i face semn lui Becket că vine, când se aude strigat. Rânjetul se lărgește, transformându-se în cel mai șiret, mai carnal zâmbet pe care l-am văzut în viața mea. Vaginul mi se contractă de dorință; mă încordez să-mi potolesc dorința.

— Și sunt echipat pe măsura nevoii tale.

Și cu aceste cuvinte de despărțire, se întoarce și pleacă spre Beckett. Râsul său reverberează prin garaj. Beckett îl măsoară din priviri, cu o mină uluită, în timp ce Colton își ia la revedere de la băieți.

Când termină, se întoarce spre mine și-mi rânjește.

— *All consuming experience*[29]!

29 O experiență care te lasă fără puteri (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Râde când mă vede că rămân năucă.

— Poftim?

— *Acronimul.*

Se hlizește când mă prind, în sfârșit. Încă încearcă să afle de la ce vine *Ace*.

— Nici pe departe, spun încercând să nu zâmbesc la rândul meu.

Face un pas înapoi și-și mușcă buza gânditor. Îmi dau seama imediat că mai găsise o variantă, pentru că ochii îi sclipesc și colțurile gurii se ridică.

— *The Amazing Colton Experience*[30], strigă la mine, făcându-l pe Beckett să-și dea ochii peste cap exasperat.

— Câtă modestie! exclam și-mi dau ochii peste cap exact ca Beckett. N-ai nimerit, strig drept răspuns, abținându-mă din râs.

Colton mai face un pas înapoi, cu o expresie din ce în ce mai amuzată și dă din cap la mine.

— Pe mai târziu, Ryles.

— Pe mai târziu, Ace, murmur, acceptând fără entuziasm ideea că, în multe privințe, Colton are dreptate: indiferent cât de inteligentă mă consider eu, indiferent cât de rațional încerc să mă comport, sunt mult prea atașată de el.

Îmi fixez șapca sa pe cap, aranjându-mi la loc coada ciufulită, și-l privesc cum îi aruncă brațul după gât lui Becket și pornesc împreună pe calea de acces. Mă scutur, copleșită de evenimentele zilei și mă duc să-mi adun băieții să-i duc înapoi acasă. Sunt obosiți și ne așteaptă un drum lung.

---

30 Minunata senzație de a fi cu Colton (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Capitolul douăzeci și unu

— Ia uite!

Trecând pe lângă biroul meu, Dane îmi aruncă pe birou un ziar.

— Decolteul tău o să apară în ziare și vom obține o grămadă de vizibilitate.

Întind repede gâtul, fără să înțeleg despre ce vorbește, și-mi arunc privirea pe ziar. În partea de jos a rubricii de sport se află două fotografii cu imagini de pe pistă, însoțite de un articol. Fotografia din dreapta e cu băieții așezați în fața mașinii lui Colton și el în mijlocul lor. Fotografia din stânga este un prim-plan cu mine, Zander și Ricky. Stau între ei doi și, spre nenorocul meu, îmi țin brațele într-un mod care-mi expune decolteul prin anchiorul tricoului mulat.

— Mda. Îngrozitor de jenant.

— E, hai, Ry, arăți sexy. Și „fetele" tale la fel.

Arunc în el cu pixul, râzând.

— Când merge la tipar? Le putem cere să schimbe fotografia?

— Vezi să nu! Știi foarte bine că au ales-o în mod special, astfel încât bărbații care răsfoiesc secțiunea de sport să nu treacă de articol fără să-l citească.

Îmi dau ochii peste cap, roșind în obraji, stânjenită.

— Consideră că faci un sacrificiu în numele echipei.

— Poftim?

Scanned with CamScanner

— E un articol bun, care ne va oferi vizibilitate, râde tare. Dacă nu aș prefera bărbații, aș ține poza pentru la noapte.

— Încetează! strig la el, incapabilă să mă abțin din râs.

— Ry, haide, citește-l. O să-ți placă.

— Vorbești serios?

Ridic din sprânceană și-mi arunc rapid un ochi peste el, încântată de ce au scris.

— Vorbesc serios. Scrie în amănunt despre Cămin, despre compania noastră și despre noile clădiri, spune, așezându-se pe scaunul din fața biroului meu.

— Când iese?

— Duminica asta. Probabil va apărea și în *OC Register*, dar nu mi-au trimis nimic spre aprobare încă.

— Hmmm, nu-i rău deloc.

Îl pun deoparte pe biro, să-l citesc liniștită mai târziu.

— Interviul cum a mers? mă întreabă.

Se referă la singura candidată calificată pentru postul de consilier. O întâlnisem mai devreme. Mă impresionase foarte plăcut.

— A fost chiar foarte bună. Aproape prea bună ca să fie adevărată, iar referințele s-au dovedit reale, mă gândesc să îi fac o ofertă. Cred că băieții o vor primi bine. O să am nevoie de tine, să mă ajuți să o pregătesc, dar...

Mă întrerupe soneria telefonului celular. Mă uit să văd cine e.

— Este Teddy, spun.

Dane se ridică de pe scaun și mimând din buze „revin mai târziu".

— Bună, Teddy!

— Rylee! Am auzit că o să apărem într-un articol în *LA Times*. Bravo!

— Nu te aud bine, Teddy.

Scanned with CamScanner

Nu prea are semnal.

— Trebuie să vorbim...

Apelul se întrerupe. Aștept puțin să văd dacă mă sună din nou, dar n-o face, așa că mă întorc la bugetul la care lucram când mă întrerupsese Dane. După câteva minute, îmi sună din nou telefonul.

— Alo?

— Cu Rylee Thomas, vă rog, cere o voce monotonă, bărbătească.

— La telefon.

— Bună ziua, domnișoară Thomas, Abel Baldwin la telefon.

La naiba! Care dintre băieți a comis-o de data asta?

— Bună ziua, domnule director. Ce s-a întâmplat?

— Ei bine, se pare că Aiden nu mai știe să-și țină mâinile la locul lor în ultima vreme. S-a luat iar la bătaie, domnișoară Thomas.

Vocea sa trădează indignare pentru că e obligat să se ocupe din nou de problema aceasta.

Este a treia oară în tot atâtea luni când Aiden a fost surprins bătându-se. Și bănuiesc că s-a mai întâmplat de vreo două ori, dar nu a ajuns la urechile profesorilor. *Of, Aiden.*

— Ce s-a întâmplat?

— Nu sunt foarte sigur. Nu vrea să-mi spună nimic.

Iar eu cred că nici nu te interesează ce are de zis.

— Și celălalt copil? Este o întrebare pe care o pun de fiecare dată când nu obțin un răspuns satisfăcător.

— Ei spun că a fost o simplă neînțelegere.

— Ei? Adică sunt mai mulți? Sper că sunt și ei tot la dumneavoastră în birou, domnule director.

Domnul Baldwin își drege glasul.

— Nu tocmai. Sunt la ore și...

Scanned with CamScanner

— Poftim? ridic eu tonul, perplexă la cât poate fi de părtinitor.

— Și cred că ar fi mai bine să veniți să-l luați pe Aiden.

— L-ați exmatriculat temporar? întreb printre dinți.

— Nu, nu l-am exmatriculat. Simt în vocea sa că-l enervează întrebările mele. Dacă m-ați lăsa să termin ce am de spus, domnișoară Thomas...

— Deci nu este exmatriculat, dar trebuie să vin să-l iau, deși ceilalți băieți sunt la ore?

Frustrarea din vocea mea este mai mult decât evidentă.

— Sunt sigură că înțelegeți că mă supără ideea de favoritism în cazul acesta.

Tace un moment în vreme ce eu îmi strâng lucrurile, cum pot mai bine, cu o singură mână, să fug să-l iau.

— Domnișoară Thomas, acuzațiile dumneavoastră sunt nefondate și nu-și au rostul. Acum, v-aș ruga să veniți să-l luați pe Aiden astfel încât să se calmeze apele. Asta nu înseamnă că Aiden e de vină. În plus, hainele lui sunt pătate de sânge și, dat fiind că e împotriva regulamentului nostru să umble așa pe aici, consider că este în interesul școlii să-l trimitem acasă în această după-amiază.

Oftez zgomotos, îmi mușc limba ca să nu-i spun cam ce fel de director îl consider eu a fi.

— Vin imediat.

Aiden tace tot drumul de la școală acasă. Mai sunt trei ore până începe tura mea la Cămin, dar cred că eu și Aiden o să avem nevoie să fim singuri puțin, să putem discuta despre ce s-a întâmplat. Nu l-am obligat să-mi spună, dar trebuie să aflu. Este hărțuit? Caută atenție? E vorba de frustrări acumulate din trecut? Trebuie să știu, ca să-l pot ajuta.

Scanned with CamScanner

Înainte de a intra în casă, îi fac semn să se aşeze lângă mine, pe treapta de la verandă. Îşi dă ochii peste cap, dar se execută. Se uită la mine în vreme ce-i studiez buza umflată şi sângele uscat din colţul gurii, semnul roşiatic de pe obrazul drept şi începutul de vânătaie de la ochiul stâng. Se îmbujorează în vreme ce-i cercetez chipul.

— Ştiu că nu vrei să vorbeşti despre asta, dar am nevoie să ştiu ce s-a întâmplat, Aiden.

Mă întind şi-i iau mâna într-a mea. Aiden îşi apleacă privirea şi urmăreşte cum o furnică încearcă să urce de pe treapta de mai jos. Rămânem în tăcere, îi dau puţin timp, apoi îl strâng uşor de mână să-l îmboldesc să-mi spună.

— Sunt nişte tâmpiţi, mormăie.

— Cine a început, Aiden?

Nu-mi răspunde.

— Aiden, cine a început? Insist. Cine a dat primul pumn?

— Eu, spune în şoaptă, atât de trist şi de ruşinat, că mi se rupe inima.

Pe obrazul umflat îi alunecă o lacrimă mare. Îmi dau seama că ceva e în neregulă.

— Vorbeşte cu mine, Aiden. Cine a fost? Şi de ce te-au făcut să dai în ei?

Îşi şterge lacrima cu dosul palmei, întinzându-şi murdăria pe faţă.

— M-au făcut mincinos, murmură cu buza de jos tremurând. Ashton Smitty şi Grant Montgomery.

Ce netrebnici! Copiii populari din clasa lui, atotştiutorii, puşti ai căror părinţi par a fi constant absenţi. Îl iau după umeri şi-l trag aproape de mine, sărutându-l pe creştet.

— Despre ce au zis că minţi?

Abia îl aud când răspunde.

— Au zis că mint, că nu am fost pe pistă duminică. Că nu l-am întâlnit pe Colton şi că nu-l cunosc...

Scanned with CamScanner

Mi se strânge inima. Era așa bucuros să se ducă la școală să le povestească prietenilor despre aventura sa! Entuziasmat că avea ceva interesant de spus, ceva ce nu aveau ceilalți copii. Oftez adânc și-l strâng la piept. Aș vrea să-i spun că cei doi și-au căutat-o cu lumânarea, că a făcut bine, dar că nu e cel mai responsabil mod de a reacționa.

— Of, Aiden. Îmi pare tare rău... Îmi pare rău că nu te-au crezut. Că te-au provocat..., dar să știi că problemele nu se rezolvă cu pumnii. E tocmai pe dos, nu face decât să înrăutățească lucrurile.

Încuviințează, fără prea mare tragere de inimă.

— Știu, dar...

— Aiden, îl dojenesc sever, fără niciun dar... nu ai voie să te folosești de pumni ca să rezolvi problemele.

— Știu, dar am încercat să-i spun doamnei McAdams când au început să mă împingă și nu m-a ascultat.

Văd cum o altă lacrimă stă să-i alunece pe obraz, încă agățată în genele dese.

— În cazul ăsta, o să stabilesc o întâlnire cu dânsa și cu domnul Baldwin să discutăm chestiunea.

Ridică brusc capul, cu ochii măriți de teamă.

— Nu o să înrăutățesc lucrurile, Aiden. O să îi rog să fie un pic mai atenți. Să se asigure că lucrurile nu se vor mai repeta. Și o să fac în așa fel încât ceilalți copii să nu afle toate astea.

Încuviințează, oftând.

— Sunt pedepsit?

Ridică ochii la mine cu teamă.

Îl cuprind cu ambele brațe și-i strâng la piept trupușorul mic, care suferise deja atât de multe răni. Și abandonul. Îl țin aproape, încercând să-l liniștesc, să-l conving că e totul în regulă. Că a fi pedepsit nu înseamnă bătăi, nici a sta nemâncat cu zilele.

Scanned with CamScanner

— Da, prietene, eşti... În sensul că deja te simţi prost, ceea ce este suficient.

Simt cum umerii i se relaxează de uşurare. Şi-mi vine o idee.

— Ştiam eu că n-o să poţi să stai departe de mine prea multă vreme, spune Colton arogant, de la celălalt capăt al liniei.

E suficient tonul senzual ca pulsul să mi-o ia razna, dar de data asta trebuie să las deoparte sentimentele mele şi să dau curs planului pe care-l am în minte ca să-l ajut pe Aiden să-şi recâştige încrederea în sine şi să creez un pic de agitaţie la şcoală.

— Nu sun pentru mine, Ace.

— Oooo, îmi place când foloseşti tonul tău profesional şi treci direct la subiect. Mă excită teribil, Ryles.

— Problema ta, spun, dar tot nu reuşesc să-mi reţin un zâmbet.

— Serios acum, iubito, ce s-a întâmplat?

De ce îmi place aşa mult când îmi spune iubito*? De ce mă face să mă simt ca şi cum aş fi specială pentru el?*

— E vorba de Aiden, îi spun, povestindu-i toată tărăşenia.

Colton mă ascultă cu atenţie, în ciuda vocilor pe care le aud în jurul său.

— Îmi poţi da nişte fotografii cu tine cu dedicaţie sau ceva să ducă la şcoală mâine ca să le poată demonstra că te cunoaşte şi chiar a fost pe pistă duminică?

Colton râde tare. Reacţia sa mă uluieşte.

— Rylee, aşa ceva i-ar face şi mai rău. Numai un tocilar ar face asta... micii ticăloşi o să-l mănânce cu fulgi cu tot.

Scanned with CamScanner

— Ah... nu știam...

— N-aveai cum, se hlizește și mă simt un pic jignită.

— Ce vrei să spui?

— Și, mai ales, te rog, nu te întâlni cu profesoara sau cu directorul, mârâie. Cineva sigur te va vedea și asta va înrăutăți situația lui Aiden.

— Nu aveam intenția să...

— Ei nu, glumește, uimindu-mă de cât de bine mă știe. Sunt sigur că erai o școlăriță cuminte, care-și făcea temele din timp și care ajuta învățătoarea în clasă. Că erai printre copiii bine văzuți. Fără supărare, Rylee, dar habar n-ai ce înseamnă să fii un inadaptat, în pragul pubertății, care primește o bătaie soră cu moartea *doar așa*...

Mă tulbură gândul că mă citește atât de ușor, dar și mai mult mă tulbură ceea ce-mi dezvăluie cuvintele sale despre cum a fost copilăria sa.

Râde din nou când nu mă aude răspunzând.

— Deci chiar erai așa, nu?

— Poate, murmur și simt că mă roșesc în obraji.

— N-ai niciun motiv să te simți jenată, Rylee... Atâta doar că lucrurile stau altfel pentru copiii ca Aiden.

Sau ca tine.

— Atunci ce-mi sugerezi să fac, dat fiind că, din câte se pare, eu nu mă pricep la de-astea?

Încerc să nu-l las să înțeleagă că mă simt rănită.

— Mâine ești pe tură la Cămin?

— Da. Dar ce are una cu cealaltă? Când văd că tace, insist. Colton!

— Lasă-mă un pic să mă gândesc, se răstește și albesc când îi aud tonul. Cineva prin apropiere îl strigă. O femeie, bineînțeles.

— La ce oră plecați la școală dimineața?

— La opt. De ce?

Scanned with CamScanner

— Sunt cam prins acum, spune inocent.

Mintea mea se gândește imediat la sfori din catifea prinse și blaturi reci de bucătărie. Îndepărtez gândurile astea de mine, mustrându-mă.

— Bine. O să-i trimit ceva la Cămin înainte să plecați.

— Ce vrei să...

— Relaxează-te, maniacă mică. Mai cedează și tu controlul, oftează el. Am o idee. Dar trebuie să fac câteva aranjamente ca să reușesc să o duc la bun sfârșit.

— Oh, dar... protestez eu, pentru că vreau să știu ce o să aducă.

— Rylee, mă întrerupe el, asta e partea în care îi lași pe ceilalți să se ocupe de detalii. Nu trebuie să spui decât „Mersi, Colton, rămân datoare" și apoi să închizi.

Mă opresc un moment. Are dreptate, dar eu tot vreau să știu.

— Mersi, Colton, mă supun.

— Șiii? insistă el.

Tac preț de câteva clipe. Aproape că-l aud cum rânjește.

— Și rămân datoare.

— Fii sigură că o să adun datoria asta.

Râsul său seducător umple receptorul. Apoi închide.

Scanned with CamScanner

Capitolul douăzeci și doi

Rahat! Știam eu că mai bine nu-i ziceam nimic lui Aiden. Nu ar fi trebuit să-i spun că aveam ceva care ne va ajuta să rezolvăm ce se întâmplase ieri. Nu ar fi trebuit să las asta în seama cuiva precum Colton, când sunt atât de obișnuită să contez doar pe mine. Nici măcar nu-mi răspunsese la mesaje, nici la telefon, de azi-dimineață.

Mă uit la ceas. Mai trecuse un minut. E șapte cincizeci și doi, trebuie să-i activez pe băieți, dacă vreau să ajungem la școală la timp. Mike a plecat deja cu Shane și Connor la liceu. Bailey venise și-l luase deja pe Zender să-l ducă la psiholog și pe Kyle mai întâi la oftalmolog, apoi la școală. Mai rămăseserăm eu și copiii de elementară și ar fi trebuit deja să-i urc în mașină de zece minute.

Mă uit iar la ceas. Șapte cincizeci și trei. *Rahat!*

— Rylee, acum îmi zici ce ai pregătit? mă imploră Aiden cu ochii plini de speranță.

— Nu încă, Aiden. E o surpriză.

Acum sunt obligată să inventez ceva ca să-mi pot ține promisiunea!

Îmi vine să-l strâng de gât pe Colton! La ce să mă aștept de la un fustangiu insensibil?! Bănuiesc că se ține de cuvânt doar dacă asta înseamnă că va obține răsplata între așternuturi. Dau cu pumnul în masă făcând să zângănească tacâmurile. Știu că exagerez, mai ales după toate câte făcuse

Scanned with CamScanner

pentru băieți. Dar, în același timp, mi-a dezamăgit unul dintre copii și m-a dezamăgit și pe mine.

Încep să bag pachețelele în ghiozdanele pe care mi le întinde Aiden. E foarte concentrat, se tot gândește care ar putea fi surpriza.

— Haideți, băieți! Trebuie să plecăm! strig.

Aiden, micul meu ajutor, pleacă din bucătărie după ei.

Trec câteva minute și nu aud, ca de obicei, pașii grăbiți. Oftez frustrată și pornesc spre hol.

— Ricky, Scooter, băieți! Haideți, trebuie să plecăm!

Cotesc spre hol și mă uit de două ori, nevenindu-mi să-mi cred ochilor: Colton e în hol, cu ușa deschisă în spatele său. Soarele îi proiectează umbra pe podea și-i întunecă trăsăturile, zici că are o aureolă. Trei micuți stau în fața lui, cu spatele la mine, bărbiile ridicate și-l privesc. Colton intră în încăpere, îmi aruncă un zâmbet, apoi își îndreaptă atenția către Aiden.

— Deci, Aiden, spune Colton, și observ că evaluează rănile de pe chipul copilului, ești gata să mergi la școală azi?

— Poftim? spune uluit și apoi mă privește, cu o expresie pe chip care-mi spune că începe să priceapă.

Mă uit la Colton, întrebându-mă ce adusese ca să ne ajute.

Colton apleacă din cap într-o parte dându-și seama că nimeni nu înțelege ce se petrece.

— Am venit să vă duc la școală, spune, și după o clipă de liniște casa se umple de strigătele de bucurie ale băieților, care sar în sus ca apucații. Entuziasmul lor e contagios.

Zâmbetul mi se lărgește, la fel ca al lui Colton. Face un pas înainte și se lasă jos, lângă Aiden.

— Ce zici, mergem să le arătăm derbedeilor ălora că au greșit și să mai plimbe ursul? Aiden face ochii mari, umezi pe la colțuri, și dă din cap bucuros că da.

Scanned with CamScanner

— Atunci luați-vă ghiozdanele, îi instruiește Colton, ridicându-se.

Îl urmăresc cu privirea și în clipa aceasta, văzându-l așa, cu trăsăturile conturate de lumina strălucitoare a soarelui, acum, când a venit ca să-i țină partea unui copil de care nimănui nu-i pasă suficient cât să-l apere, în clipa aceasta îmi dau seama că m-am îndrăgostit de el. Că a trecut dincolo de armura pe care mi-am clădit-o în jurul inimii și că m-a făcut să-l iubesc. Îmi ridic mâna și-mi pun palma pe piept, încercând să ușurez durerea pe care o simt acolo. Încercând să izgonesc gândul la devastarea care, așa cum mărturisise el, va urma. Încercând să-mi spun că nu trebuie să permit să mi se întâmple așa ceva.

Colton mă privește întrebător.

— Rylee?

Scutur din cap.

— Scuze.

Scutur iar din cap și de data asta îi zâmbesc, și lui, și celor trei băieței care revin în grabă pe hol și pornesc spre ieșire.

– Cred că sunt gata, râde și-i ușuiește afară din casă.

Turează special motorul mașinii Aston Martin în timp ce eu îl ghidez spre școală. Stau pe scaunul din față, iar cei trei băieți sunt înghesuiți unul lângă celălalt în spate, rânjind și foindu-se, plini de entuziasm. Îi arunc o privire lui Colton. Chipul îi este luminat de o jumătate de zâmbet, de parcă ar retrăi o amintire personală, de pe vremea când era la școală. Sunt cât pe ce să-i spun să o ia pe scurtătura care ne duce la stația autobuzului școlii, dar îmi mușc limba. Îmi dau seama că se plimbă prin parcare, accelerând torsul sexy al mașinii

Scanned with CamScanner

ori de câte ori poate, astfel încât să atragă atenţia asupra noastră.

Ajungem în sfârşit la coada de la intrare; Colton trece de restul maşinilor prin spaţiul strâns dintre coadă şi trotuar, încasând înjurăturile din privirile celorlalţi părinţi. Ştiu că i-ar plăcea să apese acceleraţia până la capăt, să facă o intrare triumfală, dar se abţine. Parchează exact la intrarea în şcoală, poziţionând maşina astfel încât uşa din spate să fie vizibilă mulţimii de elevi care se adunase. Mai turează de două ori motorul, care toarce în aerul dimineţii liniştite, apoi iese din maşină.

Îşi depărtează picioarele şi braţele şi stă lângă portiera deschisă. Apoi se întinde, ridicând mâinile deasupra capului şi scote un oftat satisfăcut, tare, cât să fie sigur că îl aude toată lumea. Mă uit în jurul nostru şi observ că mamele se holbează fără nicio jenă. Îmi vine să râd când observ cum încearcă să-şi aranjeze coafurile inexistente, dat fiind că probabil abia s-au ridicat din pat.

Colton închide portiera, ocoleşte agale maşina prin faţă şi vine spre mine. Îmi deschide uşa şi cobor la rândul meu, dar nu înainte de a-i prinde privirea amuzată şi rânjetul satisfăcut de pe buze. Se apleacă şi împinge scaunul înainte, astfel încât băieţii să poată coborî pe rând.

Expresia de pe chipul lor când văd mulţimea adunată e de nepreţuit. Cu coada ochiului, îl văd pe directorul Baldwin venind spre noi de departe şi cum chipul auster îi tresare când vede maşina parcată neregulamentar, încălcând toate regulile sale stricte. Numele lui Colton începe să circule, şoptit, prin mulţime, şi zâmbetul mi se lărgeşte. Colton închide portiera, îl ia pe Aiden într-o parte şi pe Ricky şi Scooter în cealaltă. Se apleacă şi-l aud că-l întreabă pe Aiden:

— Sunt aici nemernicii ăia doi, amice?

Aiden caută din priviri prin mulţime şi observ cum tresare imediat ce dă cu ochii de cei doi.

Scanned with CamScanner

Îi urmăresc privirea. Colton face acelaşi lucru. Ashton şi Grant sunt înmărmuriţi de uimire.

— Hai, campionule. A venit momentul să le demonstrăm ceva.

Pornim cu toţii către cei doi. Ochii lor se fac din ce în ce mai mari, cu cât ne apropiem. Sunt curioasă ce intenţionează Colton să facă, odată ce ajungem la ei. Mă uit la el şi văd că zâmbeşte larg, prietenos, când ne oprim în faţa lui Ashton şi a lui Grant. Cu coada ochiului observ că directorul ne scrutează cu privirea, pregătit să oprească orice înfruntare, înainte de a începe.

— Bună, copii! spune Colton cu entuziasm şi presimt că a ales să-i facă praf în cel mai amical mod.

Cei doi băieţi au înţepenit. Se zgâiesc la Colton. El întoarce spre Aiden.

— Hei, Aid, ei sunt băieţii care nu credeau că suntem prieteni?

Ce n-aş fi dat să am la îndemână aparatul de fotografiat, să imortalizez expresia adoratoare cu care Aiden se uită în sus la Colton. Ochii îi strălucesc de uimire şi de mândrie.

— Da..., încuviinţează Aiden cu un fir de voce.

Mulţimea din jurul nostru a devenit şi mai numeroasă.

— Pfoai, se adresează Colton lui Aston şi Grant, ar fi trebuit să-l vedeţi duminică pe Aiden! L-am lăsat să vină la arenă cu alţi şase prieteni de-ai lui, inclusiv Ricky şi Scooter, să testăm maşina... Mamă, nu ştiu ce mă făceam fără ajutorul lor! Ce ne-am mai distrat!

Văd cum Ricky şi Scooter strălucesc şi ei de mândrie acum. Oare are idee Colton cât de mult înseamnă pentru copii ceea ce a făcut? Fiindcă nu doar i-a ajutat doar să-şi recâştige stima de sine, ci le-a schimbat şi statutul aici, la şcoală, printre colegi.

— Păcat că nu sunteţi şi voi prieteni cu el, spune Colton, dând din cap. Altfel, poate veneaţi şi voi.

Scanned with CamScanner

Se aude sunând clopoțelul. Directorul Baldwin se apropie de noi, cam gâfâind, și încearcă să disperseze mulțimea, alungându-i pe toți în clase. Privește către băieții care încă se mai holbează la Colton și le aruncă o privire severă, apoi își drege glasul făcându-i s-o ia la sănătoasa de-acolo. Colton le zâmbește cu toți dinții și le face cu ochiul.

— La revedere, băieți! Să-l salutați și voi pe prietenul meu Aiden când îl întâlniți în clasă!

Dau din cap către director și cu greu își iau ochii de la Colton, riscând să intre direct în zidul clădirii.

În ciuda faptului că toți copiii au intrat în clase în siguranță, mămicile rămân acolo, fără niciun motiv aparent, prefăcându-se ocupate să-și lege șireturile sau să caute prin geantă după ceva ce n-au cum să găsească, pentru că nu-și dezlipesc ochii de la Colton.

— Băieți, și voi, le spune directorul alor mei.

Colton mă privește întrebător și încuviințez subtil din cap că da, el e rahatul despre care i-am povestit, cel care ține partea oricui îl bate pe Aiden. Colton îi zâmbește și lui la fel de larg, oprindu-l.

— Numai puțin, domnule director. Trebuie să-mi salut băieții.

Nu credeam că zâmbetele de pe fețele lor s-ar putea lărgi mai mult de atât, dar se întâmplă. Colton se întoarce spre băieți să le spună ceva, apoi, ca și cum s-ar fi răzgândit, i se adresează directorului.

— Data viitoare ar fi drăguț din partea dumneavoastră să țineți cont de faptul că Aiden nu minte. Și că trebuie să trimiteți acasă derbedeii, nu copiii cuminți ca el. Nu o fi el perfect și, chiar dacă nu provine dintr-o familie tradițională, nu înseamnă că poartă vreo vină.

Îl țintuiește cu privirea, apoi îi întoarce spatele, fără să-l salute. Expresia șocată de pe fața directorului este de neuitat.

Scanned with CamScanner

Colton se lasă pe vine și-i cheamă aproape pe Ricky, Aiden și pe Scooter. Ridică din sprâncene, hlizindu-se la ei.

— Aiden, eu zic că nu o să te mai supere de acum înainte, întinde mâna și-l ciufulește. De fapt, cred că nu o să vă mai supere nimeni niciodată pe aici. Dar dacă se întâmplă, îmi spuneți mie, da?

Toți trei dau tare din cap. Colton se ridică.

— Fuga la ore, le spun, cu vocea plină de recunoștință.

De obicei protestează când le spun asta, dar azi sunt foarte ascultători și par chiar nerăbdători să meargă în clasă.

Eu și Colton rămânem unul lângă celălalt și privim băieții intrând în clădire. Directorul Baldwin le ține ușa deschisă. Trecătorii curioși trec pe lângă noi, prefăcându-se că nu se uită. Aiden se oprește în pragul ușii și se întoarce, cu uimirea pictată pe față și spune „Mulțumesc, Colton", înainte de a dispărea în interiorul clădirii.

În drum spre mașină surprind o expresie de satisfacție și de mândrie pe fața lui Colton. Am o bănuială că și eu arăt la fel.

— De ce ai acceptat să vii aici dacă nu-ți place cafeaua?

În ciuda bunului-simț, am acceptat să mergem să beau o cafea împreună după ce am plecat de la școală. Sunt încă uluită de gestul lui Colton și simt că îi datorez măcar un pic din timpul meu. Mi-a rămas tipărită în ochi expresia de pe chipul lui Aiden. Nu cred că o voi uita vreodată.

— Poate că nu-mi place cafeaua, dar la Starbucks au o mâncare al naibii de bună și tot la fel de nesănătoasă.

Râd când Colton dă din cap spre mine. *Exact ca tine, Colton.*

Dăm comanda sub privirile celorlalți clienți, care îl recunosc pe Colton. Nu mai poartă șapca, deci nu mai e

Scanned with CamScanner

incognito. Își face loc spre un colț unde se află, spre norocul nostru, o masă liberă cu două scaune care arată extrem de confortabil. Ne așezăm, Colton scoate din pungă brioșa mea și mi-o pune în față.

— Ești conștient că, după ce ai făcut azi ai devenit practic idolul băieților, da?

Dă ochii peste cap, adună o bucățică din brioșa sa și și-o bagă în gură. Îl privesc cum își curăță buzele și cum scoate limba să lingă o firimitură. Mă trece un fior de dorință. Observ cum i se ridică un colț al gurii și mă forțez să-l privesc în ochi. Văzuse deja ce-mi atrăsese atenția. Ne țintuim cu privirea; toate cuvintele nerostite aprind și mai tare focul dintre noi.

Barmanița strigă „Ace" și Colton rânjește la mine, apoi se ridică și merge să ia băuturile. Îl privesc mergând, cu picioarele lungi și suple acoperite de blugii din denim, cămașa Henley verde-închis care îi acoperă umerii largi și talia îngustă, cu mânecile suflecate până la jumătatea antebrațelor puternice. Mă uit la barmanița care roșește când îi înmânează băuturile noastre și continuă să se holbeze în timp ce el se întoarce să-și adauge zahăr la cafea.

Mă uit la el cu mintea zăpăcită. Ne e atât de bine când suntem împreună. Suntem atât de prinși unul de celălalt. Și, cu toate astea, nu reușim să ne oferim unul celuilalt ce avem nevoie. Poate sunt eu egoistă, dar știu sigur că nu mă pot mulțumi doar cu fărâmițe din el. Firimituri pe care mi le aruncă în cale când vrea el. Ce mă uimește și mai tare este faptul că încă nu l-am văzut comportându-se așa cu mine. Îmi tot povestește despre cum funcționează aranjamentele sale și apoi se comportă complet diferit.

Oare merită? Colton se adâncește în scaunul din fața mea și-mi zâmbește tandru când ochii ni se întâlnesc. Da. Merită. Clar. Și-atunci eu ce vreau să fac? Oftează după ce ia prima gură de cafea.

— Acum pot să gândesc și eu limpede.

Scanned with CamScanner

Măcar unul din noi poate, și sigur nu e vorba de mine.

— Mie mi s-a părut că te-ai descurcat foarte bine și înainte de cafea, glumesc, luând o bucată de brioșă. Rânjește. Trebuie să-ți mulțumesc din nou, Colton, mult, mult, pentru că ai venit și pentru ce ai făcut. A fost... tu ai fost... ce ai făcut pentru Aiden depășește orice imaginație, iar eu apreciez din tot sufletul.

— Nu ai pentru ce, Rylee.

Își dă seama că urmează să-l contrazic.

— Dar cu plăcere.

Dau din cap și zâmbesc timid, bucuroasă că-mi acceptă recunoștința.

— Ce fețe au făcut micii netrebnici când te-au văzut! A făcut toți banii!

Râde tare.

— Nu, fața directorului a fost și mai și, mă contrazice, dând din cap amintindu-și. Poate data viitoare se gândește de două ori înainte de a ține partea cuiva.

— Sper, murmur, încercând să beau o gură din ciocolata fierbinte fără să-mi ard limba. *M-am simțit ca ars.* Dintr-odată îmi vin în minte cuvintele lui Colton. Dar le îndepărtez și-mi beau ciocolata. Ticălosul ăsta de bărbat mă bagă în ceață, îmi copleșește simțurile și îmi întunecă inima, toate deodată.

Rămânem tăcuți, relaxați, privind în jurul nostru clienții care-și savurează băuturile. Las jos cana de ciocolată, împachetez absentă șervețelul încercând să decid dacă ar trebui sau nu să-i spun ce am în minte.

De obicei nu prea țin lucrurile în mine.

— Colton?

Ridică din sprâncene când aude tonul meu serios.

— Ești așa bun cu băieții mei, vreau să spun mult mai bun decât majoritatea persoanelor, și cu toate astea, îmi spui că nu vrei copii. Nu înțeleg de ce.

Scanned with CamScanner

— A avea un copil este foarte diferit de a face ceva drăguț pentru un copil.

Maxilarul i se contractă și privește undeva spre parcare.

— Colton, ce ai făcut tu azi..., îi spun, întinzând mâna și acoperind-o pe a sa cu a mea.

Atingerea îl face să mă privească.

— I-ai demonstrat unui băiețel că și el contează. Că merită să fii de partea lui.

Vocea mi se umple de emoție. Încerc să-i spun din priviri că înțeleg. Că a făcut ceea ce alții ar fi trebuit să facă pentru el când era mic. Chiar dacă nu știu exact circumstanțele, grație experienței de la serviciu știu suficient de multe cât să înțeleg că nimeni nu a sărit în ajutorul său, nimeni nu l-a făcut să se simtă important până când nu a fost adoptat de Andy Westin.

— Tu nu faci asta zi de zi, Rylee? Nu ești mereu de partea lor?

Rumeg ce mi-a zis, în timp ce mestec îmbucătura.

— Cred că da, dar nu cu atâta fler și dramatism ca tine, zâmbesc eu. Eu acționez din culise. Nu sunt nici pe departe atât de sigură pe mine în public, cum ești tu.

— Ce să zic? ridică de pe masă cartonul de sub cana sa de cafea. Știu cum e să fii în pielea lui Aiden. Să fii copilul ciudat, care nu reușește să se adapteze din pricina unor circumstanțe care nu depind de el. Știu cum e să fii hărțuit și batjocorit fără motiv. Înțelegi tu, mă strânge el de mână.

Simt că mă înec de compasiune când mă gândesc la un băiețel cu părul negru-cărbune și ochi verzi, bântuiți. La durerea pe care a suportat-o, la amintirile care nu i se vor șterge niciodată din minte. La toate lucrurile de care nu a avut parte: o gură care să-l aline cu vorbele, care să-i spună că-l iubește, brațe în care să se cuibărească, degete care să-l gâdile până când râde din suflet...

Scanned with CamScanner

— Nu mă privi așa, Rylee, mă avertizează, trăgându-și mâna dintr-a mea și rezemându-se de speteaza scaunului. N-am nevoie nici de mila, nici de compasiunea ta.

— Nu fac altceva decât să încerc să te înțeleg mai bine, Colton.

Nu vreau mă scuz.

— Nu te ajută cu nimic și nu o să înțelegi nimic în plus săpând în trecutul meu întunecat și murdar. Nu vreau să te bântuie rahaturile alea... spune, gesticulând cu mâna prin aer.

— Colton...

— Ți-am mai spus deja, Rylee... Tonul sever mă reduce la tăcere. Nu sunt unul dintre băieții tăi. Rahaturile mele nu se pot rezolva. Sunt stricat de prea multă vreme, nu se va petrece niciun miracol cu mine.

Privirea sa, un amestec de furie, rușine și exasperare, îmi spune că această conversație s-a încheiat.

Între noi cade o tăcere stânjenitoare și nu mă pot abține să nu mă întreb ce i s-a întâmplat când era mic. De ce se teme atât de mult să-și înfrunte trecutul? De ce se consideră „stricat"?

Vocea sa mă smulge de pe gânduri. Schimbă subiectul, vrea să vorbim despre mine acum.

— Și tu, Rylee? Îi tratezi pe copiii ăștia de parcă ar fi ai tăi. Ce se va întâmpla în ziua în care îl vei întâlni pe Domnul Perfecțiune și vei avea copiii tăi? Cum o să împaci totul?

Deși au trecut doi ani deja, durerea încă mă face să simt că mi se taie picioarele. Înghit ca să scap de gustul acru din gură. Mă joc cu un colț al șervețelului, rupându-l în bucățele mici.

— Nu pot..., după accident mi s-a spus că nu mai pot, că șansele să rămân însărcinată..., dau tristă din cap, sunt extrem de mici. Practic e ca și cum aș trăi toată viața pe anti-concepționale. Foarte probabil nu se va întâmpla niciodată.

Scanned with CamScanner

Din nou. Îmi ridic ochii la el, scuturând din cap.

— Așa că nu mă gândesc la asta prea mult.

Îl aud cum inspiră adânc și simt mila sa pentru mine valuri, valuri. Nu e nimic mai rău decât să fii privit în modul acela. Mă compătimește.

— Îmi pare rău, îmi șoptește.

— Asta e, ridic eu din umeri. Nu vreau să insist asupra unui lucru imposibil.

În mare, sunt împăcată cu ideea, mint și, în stilul tipic Colton Donavan, schimb subiectul, trecând la altceva.

— Hei, Ace..., mișc din sprâncene, ... ce sexy arăți în salopeta roșie!

— Ce frumos ai întors-o! râde el.

— Am învățat de la tine, răspund, sugându-mi o firmitură de pe deget.

Când ridic privirea, văd că se uită cum îmi scot degetul din gură. Mă studiază cu intensitate, cu dorință în ochi. Tensiunea sexuală dintre noi se intensifică. Atracția dintre noi e imposibil de negat.

— Cine vorbește de sexy! spune el.

Dau capul într-o parte, țugui din buze, studiindu-l.

— Mi-aș fi dorit...

Vocea mea o doar o șoaptă nesigură. Colton îmi zâmbește ridicând colțurile buzelor, îndemnându-mă să continui. Faptul că știu că mă vrea, că nu s-a săturat de noi, indiferent de cum am defini acest *noi*, mă face îndrăzneață. Îmi dă curaj să termin ce-am vrut să spun.

— Mi-aș fi dorit să mă iei chiar acolo, pe capota mașinii tale. Simt că-mi ard obrajii când mă uit la el în sus printre gene.

Inspiră adânc, buzele i se desfac și ochii i se întunecă de dorință.

Scanned with CamScanner

— Domnișoară Thomas, de ce... scoate limba și-și umezește buza de jos. Cred că ar trebui să rectificăm situația.

— Să rectificăm?

Simt că dorința îmi explodează în pântec doar imaginându-mi.

Se apleacă peste masă, cu fața la câțiva centimetri de a mea.

— Este una dintre fanteziile mele.

Presimt că o să se aplece să mă sărute. Îmi tremură bărbia de anticipație, simt că-mi sfârâie sinapsele când încerc să-i transmit creierului să se trezească, să facă rațiunea să vorbească. Să mă tragă înapoi de pe marginea prăpastiei care este Colton. În acel moment îmi sună alarma telefonului, făcându-ne pe amândoi să tresărim și să ne revenim la locurile noastre.

— Oh, la dracu! Trebuie să fug, am o ședință, îi spun și-ncep să-mi adun lucrurile, băgând restul de brioșă în pungă.

Colton se întinde și mă apucă de mână, oprindu-mă din graba nebună. Așteaptă până îl privesc înainte să vorbească.

— Conversația asta nu se încheie aici, Rylee. Îmi transmiți numai semnale contradictorii, nici nu mai știu...

— Poftim? exclam, uimită, încercând să-mi trag mâna dintr-a sa, dar el mă strânge, nu mă lasă.

— Cum adică? *Tu* ești cel care-mi transmite semnale contradictorii! Îmi șoptești vorbe dulci și apoi mă îndepărtezi! Sau trecem amândoi prin același lucru? Cum adică eu te bag pe tine în confuzie?

— Jur pe Dumnezeu!, murmură încet mai mult pentru sine, dându-mi drumul la mână.

Se sprijină la loc pe spetează, cu o expresie amuzată pe chip. Abia îl aud când continuă:

Scanned with CamScanner

— Nici măcar nu am început treaba asta între noi și tu deja mă omori cu viitorul, spune exasperat, trecându-și mâna prin păr.

Mă uit la el fără să înțeleg prea bine ce vrea să zică. Dar nu am timp să-l rog să-mi explice. Mă ridic în picioare. Se ridică și el și mă prinde iar de mână. Mă trage cu putere, forțându-mă să dau capul pe spate ca să-i pot vedea fața. Închide ochii un moment, ca și cum ar ceda, apoi îi deschide la loc și se uită într-ai mei.

— Rylee, eu te vreau. În orice mod te pot avea.

Simt că nu mai e aer în încăpere când îl aud. Că mi se taie respirația. Ne aflăm într-o cafenea Starbucks, în jurul nostru se urlă comenzi, oamenii vorbesc la telefon, expresoarele pufăie vapori în lapte... Dar eu nu mai aud nimic. Am rămas doar eu și Colton și cuvintele sale asurzitoare. Înghit zgomotos, încercând să le procesez. Mi-e imposibil să-mi regăsesc glasul. Timpul trece.

— În orice mod? Oricare? reușesc să spun, în sfârșit, pe nerăsuflate, cu ochii mari, plini de optimism. Adică ești dispus să... să încerci ceva mai mult decât obișnuitul *aranjament*? Să faci un compromis? Pentru mine?

Simt cum se încordează când aude ce-am spus, iar când îl privesc în ochi îmi dau seama că am înțeles greșit ce-a vrut să-mi spună. Pieptul mi se dezumflă brusc și toate speranțele mele odată cu el când începe să vorbească, incapabil să mă privească în ochi.

— Nu asta am vrut să spun, Rylee. Tot ce știu este cum procedez eu. După regulile mele. Îmi permite să-mi satisfac dorința aceea atât de adânc înrădăcinată în mine de a deține controlul, de care am disperată nevoie pentru a putea funcționa. Totul trebuie să se alinieze condițiilor mele.

Simt cum corpul i se tensionează când își aduce din nou ochii în ai mei. Văd în ei o umbră neașteptată de vulnerabilitate.

Scanned with CamScanner

— Rylee, este tot ce îți pot oferi. Pentru moment... Vrei măcar *să încerci* să fim împreună în felul meu? *Pentru mine?*

Pentru moment? Încearcă pentru mine? Ce naiba vrea să însemne asta?! Că am putea avea un viitor împreună? Încerc să încetez să analizez ce-mi spune. Aproprierea de Colton, cuvintele pe care le-a aruncat ca pe niște bombe asupra rațiunii mele mă fac să mă bâlbâi, să nu reușesc să vorbesc coerent.

— Am crezut c-ai spus că noi nu putem funcționa. Că avem nevoi diferite. Că tu, citez, „o să mă frângi în două"?

Vorbele mele sună puternic, decis, adică exact opusul felului în care mă simt.

Face o grimasă când îl lovesc cu propriile cuvinte și-și lasă capul să cadă în jos.

— Da, știu, spune cu blândețe. Nu pot preveni inevitabilul. Dar tot îmi doresc să încerc.

Orbită de ceea simt pentru el, ignor ce-mi mărturisise, cu alte cuvinte, că mă va răni oricum, pentru că mintea mea a auzit doar atât: *îmi doresc să încerc*. Și mi-a cerut să încerc și eu. Sunt dispusă s-o fac? Pentru el? Pentru o șansă de a deveni *noi?* De dragul speranței că aș avea oportunitatea să-i demonstrez că nu e nimic greșit în a-ți dori mai mult. Că merită mai mult. Tot raționamentul meu deraiază când aud în urechi cuvintele lui Tawny. *Crezi că îl poți schimba. Pe el și felul său de-a fi. Dar exact când vei fi mai convinsă de toate astea, va termina cu tine mai repede decât îi ia să completeze o tură pe pistă.* Scutur din cap, încercând să mă eliberez de cuvintele ei.

— Nu răspunde imediat, Rylee, spune rugător, crezând că am scuturat din cap în semn că nu, nu vreau să încerc. Ieși la cină cu mine înainte de a-mi spune nu.

Fac un pas înapoi, îndepărtându-mă de el, pentru că am nevoie de spațiu, deși știu deja că-i voi spune da.

Scanned with CamScanner

— Trebuie să mai am măcar încă o noapte cu tine. Am nevoie, îmi cercetează ochii, în căutarea unui răspuns. Vin să te iau mâine la trei.

Îl fixez cu privirea.

— Sunt perfect capabilă să conduc, Colton, spun, exasperată că a decis din nou el în locul meu.

Dacă eu sunt dispusă să încerc, de dragul lui, nu ar trebui să fie și el la fel de dispus să încerce, de dragul meu?

— Nu, zâmbește, ținându-mi ușa deschisă când ieșim. Conduc eu. În felul ăsta nu vei putea fugi.

Scanned with CamScanner

Capitolul douăzeci și trei

„We don't have to fix each other.Come over. We don't have to say forever. Come over[31]*"*. Îngân la unison cu Kenny Chesney melodia de la radio, care se aude încet în boxele Range Rover-ului. Ne aflăm pe autostrada Pacific Coast. Coincidența mă face să zâmbesc. Colton îmi trimisese exact melodia asta pe telefon, mai devreme, iar acum o aud la radio în timp ce un membru al echipei sale de securitate mă conduce la el. Nu știu exact unde.

Întind mâna la geanta în care-mi pusesem haine de schimb și mai multe articole de toaletă. Scot oglinda mică să verific cum arăt. Mi-am strâns părul într-un coc lejer, lăsând mai multe șuvițe libere în jurul feței și pe ceafă. Las jos oglinda și-mi netezesc rochia maxi, bleumarin, prinsă în jurul gâtului, care-mi lasă spatele descoperit până sub omoplați. Îi mulțumesc în gând lui Haddie. Ea îmi sugerase să mă îmbrac așa. *Atrăgător, dar degajat, decoltată cât să-l oblig să nu-și dezlipească ochii de pe mine*, așa cum zisese ea după ce băuserăm împreună al doilea pahar de vin.

Ne îndreptăm spre nord, colinele luxuriante sunt înlocuite de oceanul care se derulează prin ferestrele din partea din dreapta. Îmi pun o mână pe stomac, în încercarea zadarnică de a potoli fluturii. Nu ar trebui să fiu

---

31 „Nu trebuie să ne «reparăm» unul pe celălalt/ Vino la mine/ Nu trebuie să fie pentru totdeauna/ Vino la mine." (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

așa emoționată că mă văd cu el, dar sunt. Presimt că seara aceasta va fi decisivă pentru orice înseamnă acest „noi". Îmi sprijin capul pe spate, privind pe geam la oceanul infinit. Sper să fac față repercusiunilor acestei seri. Îmi închid ochii, întrebându-mă cum e posibil ca o femeie inteligentă ca mine să se bage într-o situație care, cel mai probabil, se va sfârși dezastruos.

Taylor Swift cântă *Red* la radio, iar noi traversăm prin Malibu. Ascult cuvintele. Mă regăsesc în ele. *„Loving him is like driving a new Maserati down a dead end street*[32]*."* Scutur din cap, presimțind că zidul este mult mai aproape decât mi-aș dori.

Sammy virează pe Broadbeach Road, smulgându-mă din gânduri. Pe partea stângă văd numai vile luxoase, aliniate pe mult râvnita plajă din Malibu. Arhitectura caselor variază de la modern la Cape Cod și european, cu amenajări peisagistice perfect îngrijite și ziduri înconjurătoare.

După câteva momente, intrăm pe o alee și porți mari, din lemn, se deschid în fața noastră. Trecem dincolo de ele pe o alee pietruită acoperită de iarbă și ne oprim. Sammy mă ajută să cobor. Văd în fața mea o casă cu două etaje. Fațada din piatră arată impenetrabil; în partea de sus, în formă de U, se află o terasă care împarte casa în două secțiuni. Pe zidul din fața mea nu se vede nicio fereastră, ceea ce mă face să bănuiesc că pe partea opusă pereții sunt doar din sticlă, cu vedere către ocean. La parter, sub terasă, se află o ușă din lemn masiv. Privirea mi se îndreaptă într-acolo când observ că se deschide încet.

Colton mă așteaptă în prag. Mă opresc din mers când îi văd zâmbetul leneș. Ori de câte ori îl privesc, mă simt de parcă aș primi un pumn în stomac. Îmi taie răsuflarea, îl sorb din ochi. E senzual în toate modurile imaginabile: îmbrăcat cu o pereche de blugi uzați, un tricou negru decolorat, cu picioarele goale. Nu știu sigur de ce mă atrage atât de mult

32 „Să-l iubești pe el e ca și cum ai conduce un Maserati direct în zid." (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

priveliștea picioarelor goale care se întrezăresc de sub tivul pantalonilor, dar merită să mai arunc o privire. Îmi recapăt stăpânirea de sine în ciuda nervilor întinși și pornesc din nou spre el, în timp ce mă măsoară languros și apreciativ din priviri. Ajung la ușă și mă opresc în fața lui, răspunzându-i la zâmbet.

— Ți-am spus că o să-ți fac rău și, cu toate astea, ești aici, murmură captivat și cu privirea plină de uimire.

Nici n-am timp să procesez ce-mi zice, că mă ia de mână și mă trage spre el. Mâinile mele sfârșesc pe pieptul său musculos, acoperit de materialul moale, moale al tricoului.

— Bună, șoptește, cu un zâmbet timid pe buze, fără să-și dezlipească ochii dintr-ai mei.

— Bună, e tot ce reușesc să spun înainte ca el să se aplece spre mine să-mi aștearnă un sărut ispititor și lent pe buze, care-mi promite o seară pe măsură. Când se retrage, simt cum fiecare terminație nervoasă toarce.

— Frumoasă ca întotdeauna, Rylee, mă complimentează, luându-mă de mână să mă conducă înăuntru. Bine ai venit la mine acasă!

Nu-mi scapă semnificația cuvintelor sale. Sunt la el acasă. Nu unde își duce el „prietenele". Nu mă pot abține să nu mă întreb dacă m-a invitat aici special ca să-mi demonstreze ceva. Să-mi arate că încearcă.

Dar mintea mi se golește când intrăm în încăperea principală a casei. În fața mea se deschide o terasă minunată cu vedere deschisă la ocean. Ușile glisante din sticlă sunt deschise și prin casă circulă o briză ușoară, cu miros de mare. Exclam vizibil uimită și pornesc înainte, fără să fiu invitată, până la balustrada terasei, de unde admir priveliștea câteva momente.

— Cât de frumos!... Eu..., murmur, întorcându-mi capul spre el.

Stă sprijinit de spătarul unei canapele din piele de culoarea ciocolatei, cu mâinile băgate cu dezinvoltură în buzunare. Privirea sa, care nu se mai dezlipește de a mea,

Scanned with CamScanner

este atât de intensă, că mă intimidez brusc. Mă simt de parcă ar vedea prin mine, totul: speranțele pe care le nutresc, temerile mele, faptul că sunt îndrăgostită de el. Nu-mi place că fiecare gând al meu este expus vederii, așa că decid să întrerupt atmosfera intensă.

— Mulțumesc de invitație, Colton.

Se ridică de pe spătarul canapelei și pornește încet spre mine. Tot trupul meu urlă după atingerea lui.

— Mă bucur că ești aici. Vrei să îți arăt casa sau preferi să bem ceva pe terasă?

— Pe terasă, răspund imediat, nerăbdătoare să stau la soare și să mă bucur de priveliștea incredibilă. Mă plimb pe platforma amplă. Are o piscină imensă, care nu se mai termină, o zonă dedicată unui grătar încorporat și cea mai confortabilă mobilă de terasă pe care am văzut-o vreodată.

— Ia loc, mă invită. Mă duc să pregătesc ceva de băut. Vin?

— Sună minunat!

Ignor invitația sa de a mă așeza și mă îndrept către balustradă să mă bucur peisaj: plajă cât vezi cu ochii. Mă gândesc cum ar fi să mă trezesc în fiecare zi cu această priveliște spectaculară. *Alături de Colton, cu această priveliște spectaculară, mai precis.*

— Aș sta aici cât e ziua de lungă. Tresar când îl aud în spatele meu. Este foarte liniștitor.

Se apropie de mine și pune un pahar de vin pe balustradă, lângă mine.

— Mersi. Cred că e greu să te concentrezi la alte treburi când ești aici.

Colton îmi așterne un sărut tandru pe umărul gol și își ține buzele acolo murmurând:

— Nimic nu mi-ar distrage atenția mai mult decât prezența ta, așa, cu vântul în păr și rochia fluturând în jurul tău, dezvăluindu-ți picioarele alea sexy.

Scanned with CamScanner

Cuvintele sale au efectul unui impuls electric, aprinzând şi mai tare dorinţa perenă de el. În ciuda căldurii pe care corpul său o emană lângă mine, pielea mi se înfioară.

— Încerci să mă duci cu zăhărelul, Ace? Să mă ademeneşti în patul tău diseară?

— Da. Şi sper că funcţionează.

Cum aş putea vreodată să-i spun nu?!

— Ţi-am mai spus că nu prea mă interesează piloţii de curse, zic cu prefăcut dezinteres.

— Ah, da, râde şi se mută lângă mine, sprijinindu-şi şoldul pe balustradă, cu o mână pe partea de jos a spatelui meu. Am uitat că ţie îşi plac doar jucătorii de baseball, ia o gură din sticla sa de bere. Dar cred că te pot face să-ţi schimbi părerea.

Ridic din sprânceană şi întorc capul, încercând să-mi ascund un zâmbet.

— Posibil să fie nevoie să insişti...

Cu o mişcare rapidă mă întoarce cu spatele la balustradă şi mă blochează de o parte şi de cealaltă cu braţele. Îşi apasă corpul cald şi tare de mine, cu buzele arcuite într-un rânjet seducător.

— Ştii că pot fi insuportabil de convingător, Rylee.

O secundă mai târziu buzele sale sunt pe gura mea, limba sa îmi deschide buzele şi se uneşte cu a mea. Mă devorează. Îmi strecor braţele pe sub ale lui şi-l apuc de umeri, trăgându-l spre mine. Adânceşte sărutul, cerând mai mult, luând mai mult, facându-mă să simt mici focuri de artificii în pântec. Cu o palmă mă apucă de fese şi cu cealaltă mă mângâie abia simţit pe spatele gol. Gem încet de plăcere, din cauza senzaţiilor pe care mâinile şi gura sa mi le provoacă.

Aud lipăieli şi ţip speriată, desprinzându-mă de el, când simt cum ceva încearcă insistent să-şi facă loc între pulpele mele şi ale lui. Pufnesc în râs tare când mă uit în jos la mingea uriaşă de blană neagră, albă şi cafenie. Un câine

Scanned with CamScanner

frumos, de talie mare se împinge în noi cu nasul umed, zvârcolindu-se, bătând cu coada în balustradă.

Îi iau capul mare între mâini.

— Baxter! mârâie Colton la el. Scuze, e incontrolabil.

Alint din vorbe uriașul cel blând și, când încep să îl scarpin după urechi, își lasă fundul să cadă în poziție șezut. Dă satisfăcut din coadă și scoate sunete de plăcere.

— Asta-i bună! Cum ai reușit?!

— Ce? în întreb peste umăr, continuând să scarpin câinele.

— Să-l faci să stea așa cuminte. Nu face asta decât cu mine.

— Sunt o iubitoare de căței.

Ridic din umeri, ca și cum asta ar explica totul și-mi mut mâna să-l scarpin pe piept, făcându-l să bată din laba din spate de plăcere.

— Se vede, spune Colton, aplecându-se să-și pupe câinele pe creștet, mângâindu-i blana de pe ceafă.

Oftează, făcându-mă să zâmbesc.

— Prietene, rolul tău este să mă ajuți la agățat, nu să mă întrerupi când sărut o fată.

Râd și Baxter latră.

— E tare frumos, Colton.

— Este, spune, și are grijă de mine, adaugă luându-mă de mână să mă ridice de acolo. Nu l-am scos încă la plimbare azi, e supărat pe mine.

— Atunci hai să-l ducem, mă ofer. O plimbare pe plajă ar prinde de minune.

Apleacă din cap și încruntă din sprâncene la mine. *Am zis ceva greșit?*

— Ce este?

— Mă surprinzi uneori, spune, dând din cap la mine.

— Plăcut sau neplăcut? îl întreb pe deasupra buzei paharului de vin.

Scanned with CamScanner

– Plăcut, spune încet, întinzând mâna să-mi ia o șuviță de pe gât. Ești complet diferită de femeile cu care sunt obișnuit.

Ah! Da. Uitasem să-mi decolorez părul înainte să mă prezint aici. Privirea sa mă agită.

– Mergem? întreb, indicând cu capul spre scările care conduc de pe terasă, direct pe plajă. Îi zâmbesc când îmi pune palma pe spate conducându-mă jos, pe trepte. Mă trage deoparte când Baxter trece în fugă pe lângă mine, bucuros.

Ne plimbăm unul lângă celălalt, în picioarele goale, pe mal, unde se sparg valurile și nisipul e umed. Colton aruncă o minge pentru Baxter, în timp ce stăm de vorbă.

– Sora mea a fost extrem de uimită să te vadă deunăzi pe pistă, știi?

– Serios? Nici nu mi-am dat seama. M-a primit foarte călduros.

Colton zâmbește, căit.

– Îmi pare rău. De obicei nu e așa.

– Da, da, murmur eu, cu o expresie care spune exact contrariul. Dar e în regulă. Crezusem că vreo altă BDST de-a ta.

– *BDST?*

– Blondă din stolul tău.

– Încetează, râde el. Nu sunt chiar în halul ăsta!

– Ei hai, Ace! Te-ai căutat și tu pe Google în ultima vreme?

Tace și pentru prima oară cred că văd o urmă de jenă înroșindu-i obrajii.

– Nu. Nu mă caut niciodată pe Google, spune apoi, dar mă bucur să aflu că tu mă cauți când nu sunt cu tine.

Întorc capul și privesc casele înșirate de-a lungul plajei, ascunzându-mi obrajii îmbujorați.

Scanned with CamScanner

Continuăm să ne plimbăm, fiecare pierdut în gândurile proprii, până când mă opresc și încep să dezgrop absent cu degetul mare o scoică parțial ascunsă sub nisip. Colton rupe tăcerea.

— Te-am mințit deunăzi.

Când îl aud, mă opresc, curioasă să înțeleg unde bate. Îmi ridic privirea spre el.

— Continuă, îl îndemn.

— M-ai întrebat dacă mi-e teamă vreodată să nu fac accident.

— Ah. Da.

Pfiu, mă așteptasem la mai rău.

— Am stat și am analizat seara trecută, când eram în pat. În realitate tuturor ne e teamă, dar încercăm să nu ne gândim, ca să nu ne afecteze modul în care conducem. Cred că spun că nu mi-e teamă doar din reflex.

— Ai făcut vreodată un accident grav?

Mi-l imaginez în mașina făcută praf și nu-mi place deloc cum mă face să mă simt.

— M-am mototolit un pic o dată sau de două ori, recunoaște, oprindu-se să-l privească pe Baxter mușcând valurile mici. Deci, da, mă sperie de moarte. Ar fi suficient un singur accident grav, și... Însă în momentul în care aș începe să las teama să mă domine când sunt la volan... ar însemna că a venit timpul să mă las.

— Înțeleg, spun, deși nu-mi pot imagina cum e să alergi pe o pistă la viteza aceea.

Cum să-ți dorești să experimentezi acea senzație oribilă de dezorientare și amețeală? Mie una mi-a fost suficient o dată.

— În plus, sunt alte lucrurile care mă înspăimântă cu adevărat în viața asta. Ridică din umeri, continuând să privească țărmul. Pe pistă măcar știu că mă pun în pericol

Scanned with CamScanner

numai pe mine, nu și pe altcineva. Și am toată echipa care mă susține.

Iar tu nu ești obișnuit cu asta. Să depinzi de alții, să ai nevoie de alții.

Aud o voce slabă, la distanță, în dreapta noastră.

— Bună, dragule!

Colton privește într-acolo și un zâmbet deschis îi umple fața când vede o siluetă la fereastra de la etajul al doilea al casei din lemn pe lângă care trecem.

— Bună, Bette! răspunde făcându-i cu mâna când trecem prin fața ei și mă ia de mână. Este Bette Steiner. Soțul ei era un magnat în domeniul IT. A murit anul trecut. Așa că Bette mă mai cheamă să o ajut cu una, cu alta.

Se apleacă și-l scarpină pe Baxter, apoi ridică mingea și o aruncă din nou spre apă.

Deci băiatul rebel are grijă de vecinii săi în vârstă... Nu-i așa că e plin de surprize?

Ne mai plimbăm puțin, într-o tăcere confortabilă, cu degetele împletite, legănându-ne brațele în joacă. Casele arată superb, soarele îmi încălzește chipul, simt nisipul sub tălpile goale, îl am pe Colton lângă mine... Mi-e bine.

Urmărm o cotitură a plajei, unde faleza începe să se ridice, iar casele sunt suspendate pe stâlpi, nu construite direct pe nisip; Colton mă trage spre o mică nișă. La baza unei mici coline, acoperită de tot felul de plante, se află o stâncă plată care privește spre ocean.

— O să-ți dezvălui ceva ce nu știe nimeni, îmi spune, ajutându-mă să urc pe stâncă, după care mă urmează și se așază lângă mine.

— Să auzim.

— Locul ăsta, exact aici, este bucățica mea de paradis. Unde vin și stau când simt nevoia să fug de toți și toate.

Scanned with CamScanner

Îmi pun capul pe umărul său, privindu-l pe Baxter cum se joacă în apă, încântată că mi-a împărtășit secretul său.

— Locul tău fericit, murmur, privindu-l.

Doamne, cât e de frumos, cu părul ciufulit de vânt, un pic distant, cu ochii ascunși în spatele ochelarilor de soare. Îmi surâde și mă sărută pe frunte. Rămâne în tăcere puțin înainte de a continua.

— Când eram mic, aveam tot timpul în minte imaginea asta, un loc *fericit*, cum îi spui tu, unde să fug când...

Tace și simt cum corpul i se tensionează din pricina unei amintiri. Întind o mână și i-o pun pe genunchi, desenând linii imaginare cu vârful degetelor. Știu că nu ar trebui, dar dorința de a-l ajuta învinge.

— Când ce, Colton?

Simt cum scutură din cap înainte și-napoi.

— Ai chef să-mi povestești?

— Sunt povești vechi, iubito, spune, ridicând indiferent din umeri, îndepărtându-mă și ridicându-se în picioare. Nu sunt singurul care a avut o copilărie dificilă.

Vocea i se întunecă de emoție și se îndepărtează câțiva pași de mine. Dau să vorbesc, dar el mi-o ia înainte.

— Las-o baltă, Rylee, râde autoironic. Am fost demontat în bucăți și remontat de cei mai buni dintre cei mai buni. Bani aruncați de părinții mei, dacă mă întrebi pe mine, dat fiind că niciunul nu a reușit nici să repare, nici să șteargă nimic.

Abia îl aud peste sunetul valurilor când vorbește din nou; nici nu sunt sigură că vrea să-l aud, dar cuvintele sale îmi dau fiori.

— Sunt o jucărie stricată.

Aș vrea să mă întind să-l ating. Să-i spun că jucăriile stricate nu ajută vecinii în vârstă cu treburile casei, nici nu

Scanned with CamScanner

îi face pe niște băieței neglijați să se simtă speciali luându-le partea. Să-i spun că merită să fie iubit, merită să aibă parte de o relație adevărată. Să-i spun că ce i s-a întâmplat când era mic, indiferent cât de oribil, cât de greu de imaginat a fost, nu definește cine a devenit el azi sau cum va fi în viitor. Dar prefer tac. În schimb, îi urmăresc cu privirea liniile corpului, dorindu-mi să întind mâna, nesigură însă de cum ar putea reacționa.

Sunt atât de concentrată pe el, încât nu-l văd pe Baxter apropiindu-se decât prea târziu, când deja începuse să-și scuture blana udă pe mine. Stropii de apă rece mă fac să țip. Colton se răsucește repede să vadă ce s-a întâmplat și-și dă capul pe spate râzând în hohote. Râde cu poftă, din toată inima și fața i le luminează, făcând să dispară tensiunea din umerii săi.

— Baxter! îl dojenesc.

Colton se întoarce la mine, își dă jos ochelarii și și-i agață de tricou. Îl privesc și fac bot la el, prefăcut supărată.

— M-am udat toată acum.

Stau jos, pe piatră, cu picioarele atârnate, iar Colton vine în fața mea și își bagă șoldurile între coapsele mele. Înălțimea stâncii ne face să stăm aproape ochi în ochi. Un zâmbet lent, voluptos, i se întinde pe buze și ridică o sprânceană spre mine.

— Udă toată, zici? întreabă apucându-mă cu mâinile de mijloc. Mă trage la el. Șoldurile sale îmi ajung exact la încheietura coapselor.

— Îmi place când ești udă toată, Rylee.

Înghit zgomotos. Ochii i se întunecă de pasiune, de dorință... Și de emoții nemărturisite. Se apleacă înainte, mă apucă de umeri, trecându-mi degetele înainte și înapoi pe adâncitura dintre claviculele, apoi mă sărută ușor. Ridic mâinile, îi trec unghiile pe piept, urc pe la ceafă și mă joc în părul lui, apoi îl trag la mine, adâncind sărutul. Îi scapă un geamăt adânc care mă excită cumplit, îmi aprinde limbi

Scanned with CamScanner

albe, fierbinți, de plăcere în fiecare nerv. În ciuda avalanșei de senzații pe care mă face să le simt, continuă să mă sărute încetișor și tandru. Mă soarbe ușor, linge abia simțit, înclină ușor capul când într-o parte, când în alta, îmi murmură vorbe de iubire pe buze, vorbe care îmi pătrund în suflet, îmi învăluie inima. Apoi se retrage cu un oftat tremurat și-mi depune un pupic pe vârful nasului.

Doamne, bărbatul ăsta știe să sărute o femeie până o face să-și piardă simțurile! Norocul meu că nu stau în picioare. Mi s-au înmuiat genunchii, aș fi avut nevoie de sprijin.

Îmi ridică fața spre el, obligându-mă să mă uit în ochii lui. Mă privește atât de intens, încât mă intimidează. Dar nu face decât să-mi surâdă și să dea din cap, de parcă nu i-ar veni a crede. Ce? Habar n-am.

Baxter îl împinge cu nasul, gelos că nu-i dă atenție, făcându-l să râdă și să întindă mâna să-l mângâie pe cap.

— Scuze, Bax, nu am vrut să te neglijez! Îi ia mingea din bot și se întoarce să o arunce pe plajă.

Eu fac un salt și cobor de pe stâncă privindu-l pe Baxter cum aleargă, o prinde și se umple de nisip.

— Ce rapid e! exclam și simt brațul lui Colton apucându-mă de mijloc și trăgându-mă aproape.

Mă cuprinde în brațe, ținându-mă cu spatele lipit de pieptul său și își sprijină bărbia pe umărul meu. Corpul mi se relaxează și tresare, în același timp, simțind căldura trupului său lipit de al meu. Închid ochii, bucurându-mă de dovada necenzurată de afecțiune pe care Colton o manifestă atât de rar de obicei.

— Hmmm, mereu miroși a bun.

Își freacă nasul de gâtul meu; îi simt respirația când vorbește cu gura lipită de pielea sensibilă din spatele urechii, unde ține buzele apăsate.

— E înfricoșător cât de repede mă pierd în tine.

Scanned with CamScanner

Rămân nemișcată când îl aud. Oricât aș dori, oricâtă nevoie aș avea eu să aud cuvintele acestea, mintea mea alege nesiguranța, alege să nu-l creadă. Îmi trec tot felul de imagini prin fața ochilor. Pagini și pagini și pagini Google pline de imagini cu el și blondele sale. Lui îi vine totul atât de ușor. E atât de abil. Oare câtor femei le-a mai spus asta?

— Rylee, ce e?

Ce?! De unde știe?

— Simt că ți s-au tensionat toți mușchii din corp. Ce se întâmplă în mintea aia a ta frumoasă și intrigantă?

Scutur din cap. Mă simt stupid. Numai la prostii mă gândesc! Dar tot mă tem de ce mi-ar răspunde dacă l-aș întreba. Încerc să mă îndepărtez, dar el mă strânge și mai tare în brațe.

— Nimic, Colton, oftez eu.

— Spune-mi.

Trag aer în piept, îmi fac curaj și pronunț cele două cuvinte, atât de simple, care mă bântuie.

— De ce eu?

— De ce tu ce? mă întreabă la rândul său, confuz și-și lasă să cadă brațele din jurul meu.

Deși mi-a dat drumul, mă îndepărtez un pas fără să am curajul să mă întorc să-l privesc în ochi când repet întrebarea.

— De ce eu, Colton? De ce mă aflu aici?

Îl aud oftând adânc în spatele meu.

— De ce nu una dintre multele femei de dinaintea mea? Ai avut iubite mult mai frumoase, mai sexy, mai suple... De ce mă aflu aici eu, și nu una dintre ele?

— Pentru cineva atât de sigur de sine, întrebarea ta mă uluiește.

Vocea sa se aude mai aproape decât mă așteptam. Când vede că tac și rămân cu spatele, mă apucă de brațe, obligându-mă să mă întorc spre el.

Scanned with CamScanner

— Uită-te la mine, spune poruncitor, strângându-mă până îi dau ascultare.

Clatină din cap la mine, cu chipul uimit și surprins, parcă.

— Mai întâi de toate, tu ești o femeie extrem de frumoasă și incredibil de senzuală. Iar fundul ăla al tău..., face o pauză, scoțând un geamăt gutural de apreciere, bărbații visează la așa ceva. Pufăie. Aș sta să-l admir cât e ziua de lungă.

Mă țintuiește cu ochii, să pot vedea că vorbește sincer. O parte din mine vrea să-l cred. Să accept că îi sunt de ajuns. Își mută mâinile de pe brațele mele pe coaste și coboară lent până mai jos, pe șolduri, apoi urcă la loc.

— Iar astea, iubita mea... Da, recunosc, am fost cel mai adesea cu femei foarte slabe, dar, la dracu, Rylee, formele tale sunt incredibil de sexy. Nu ai idee cât mă excită. Mi se întărește numai privindu-te mergând spre mine.

Se apasă de mine, să simt că e adevărat, că e excitat, și-mi sărută ușor buzele întredeschise. Își proptește fruntea de a mea, jucându-se cu bretelele rochiei înnodate după gât.

— De ce niciuna nu mai e aici? murmură făcându-mă să-i simt respirația pe chip după care se îndepărtează să mă privească în ochi. E foarte simplu. Nu mai aveam ce căuta împreună.

Mă retrag, încercând să înțeleg ce vrea să spună.

— Adică se ridică și pleacă, pur și simplu? încerc să-mi ascund disperarea din voce, disperarea de a afla în ce m-am băgat. Vreau să zic, de ce se termină?

Mă privește un moment înainte să-mi răspundă.

— Unele își găsesc pe altcineva, care le poate oferi mai mult, altele devin prea dramatice pentru gustul meu, iar altele își doresc casa cu gard alb și cei doi copii jumate, răspunde cu indiferență.

Scanned with CamScanner

— Deci, presupun că-i pui capăt tu? Încuviințează precaut și apleacă din cap într-o parte, încercând să înțeleagă de ce mă interesează să știu toate astea.

— Ai iubit-o pe vreuna dintre ele?

— Isuse, Rylee! se răstește, trecându-și o mână prin păr. Ce naiba e asta? Un interogatoriu?

Se îndepărtează câțiva pași, evident exasperat, dar dacă tot am ajuns aici, cred că e cazul să merg până la capăt. Mă așez pe nisip, conștientă că Baxter e departe, pe plajă, și-mi trag genunchii la piept, învârtindu-mi inelul pe deget.

— Nu. Dar vreau să înțeleg în ce mă bag.

Colton ridică brusc privirea la mine, cu o mină de nepătruns pe chip.

— În ce m-am băgat deja, oftez mai mult pentru mine, dar știu că m-a auzit, o văd din zbaterea mușchiului maxilarului când mă aude. Ai zis că sabotezi mereu tot ce e bun. Am nevoie să știu dacă ai iubit-o pe vreuna dintre ele.

Vine mai aproape și-și trece iar mâna prin păr. Sunt nevoită să-mi dau capul pe spate ca să-l pot privi în ochi.

— Nu sunt capabil să iubesc, Rylee, șoptește absent, bântuit, înfundându-și mâinile în buzunare, cu privirea la ocean. Am învățat cu mult timp în urmă că nu contează cât de mult dorești pe cineva, cât râvnești, câtă nevoie ai, nici cât de mult iubești... Mai devreme sau mai târziu, tot te va abandona.

Adună o scoică de pe jos și o aruncă.

— În plus, oamenii pot spune te iubesc, dar cuvintele lor pot fi mincinoase, la fel și faptele lor, care pot mima ceva ce, de fapt, nu există.

Mă trece un fior. Ce mod trist, oribil, de a-ți trăi viața... Să-ți dorești mereu și să nu ai niciodată, pentru că ești convins că ce ai putea primi îți poate fi luat fără niciun avertisment. Să fii atât de rănit, încât să te convingi că acțiunile și cuvintele sunt cele care provoacă răul, nu persoana din spatele lor. Mi se frânge inima pentru micul

Scanned with CamScanner

băiețel care nu a avut parte niciodată de iubire necondiționată. Și mă doare, pentru bărbatul din fața mea. Atât de pasional, de plin de viață, care are atât de multe posibilități și care își neagă singurul lucru care l-ar putea reîntregi.

Ignorând ce-l întrebasem eu de fapt și compasiunea copleșitoare pe care o simt pentru băiețelul care fusese, Colton continuă.

— Am *crezut* că o iubesc pe vreuna dintre ele? Nu știu sigur, Rylee. Știu doar ce și-ar fi dorit ele ca eu să fi simțit. Să le demonstrez, să răspund pe măsură, dar, cum ți-am spus, pur și simplu nu sunt în stare să iubesc.

Ridică din umeri de parcă ar fi un fapt împlinit deja. Se întoarce și mă privește cu o umbră de zâmbet pe buze.

— Dar tu, Rylee? întreabă jucăuș. Ai iubit vreodată?

Mă uit la el preț o clipă și apoi din nou către valuri, căutând amintirile; sunt încă acolo, dar se estompează încet. Buzele mi se deschid într-un zâmbet melancolic când le regăsesc.

— Da. Am iubit.

— Baxter, aici! strigă Colton întinzându-mi o mână să mă ridic de pe nisip. Hai să ne întoarcem, spune, ținându-mă de mână; nu-mi scapă faptul că nu răspunsese.

Mergem o bucată de drum în tăcere. Simt că ar vrea să mă întrebe mai multe, dar nu știe cum.

— N-am niciun drept să simt asta, spune, oftând și trecându-și mâna prin păr, mai ales ținând cont de trecutul meu... Se întrerupe când ochii săi îi întâlnesc pe ai mei. Dar mă deranjează. De ce? De ce gândul la tine cu altcineva mă face să simt că înnebunesc?

O parte din mine se bucură că simte asta.

— Doar nu îți imaginezi că am stat și am așteptat toată viața să apari tu să te joci cu mine, Ace.

Râd, scuturându-mă de senzația de disconfort pe care mi-o provoacă ceea ce știu că va fi următoarea sa întrebare.

Scanned with CamScanner

Vorbesc foarte rar despre ce s-a întâmplat. Și niciodată despre efectele secundare. Despre pierderea imposibil de descris pe care nu am cum s-o uit vreodată. Despre cuvintele oribile, grele, pe care familia lui mi le-a spus. Acuzațiile, care mă bântuie și azi.

În ciuda timpului care a trecut, încă mai simt aceeași durere acută când vorbesc despre asta. S-a mai atenuat în cei doi ani care au trecut de la accident, dar imaginile care mi-au rămas întipărite în minte nu vor dispărea niciodată. Vinovăția încă mă apasă atât de greu uneori, încât nu pot respira sau funcționa. Până nu demult mă împiedica să trăiesc. Să-mi asum riscuri, să ies din ascunziș. Să mă expun, să încerc, cum fac acum, cu Colton. Încerc să ascund fiorul care mă străbate amintindu-mi și mă pregătesc, analizând cât de multe vreau să-i dezvălui.

Colton mă privește cu o umbră de surâs pe buzele sculptate.

— Varsă tot, iubito. Ce s-a întâmplat?

Inspir adânc.

— Nu sunt prea multe de zis, încep, cu privirea la nisipul pe care călcăm. Am fost iubiți din vremea liceului, am mers la aceeași universitate ca să fim împreună, ne-am logodit, făceam planuri de nuntă...

Îl simt cum se încordează lângă mine când aude de nuntă și degetele și se strâng pe ale mele.

— Dar el a murit, acum mai bine de doi ani. Sfârșit.

Ridic ochii la el și văd că se uită la mine. Mă bucur că nu-mi mai dau lacrimile, cum se întâmpla de obicei când vorbeam despre asta. Ar fi fost prea stânjenitor. Îndrăgostită de unul, jelindu-l pe altul.

Se oprește, trăgându-mă de mână până mă face să mă clatin. Mă privește cu ochii plini de tandrețe.

— Îmi pare rău, spune afectuos.

Mă ia în brațe și mă strânge la pieptul său. Îmi îngrop fața în gâtul lui. Îi simt pulsul puternic sub buze.

Scanned with CamScanner

Mă calmează. Îl înconjur cu braţele, inhalând parfumul delicios, atât de nou şi totuşi atât de liniştitor. Mă sărută uşor pe tâmplă. Tandreţea sa mă surprinde şi mă face să simt un nod mare în gât.

— Mulţumesc! murmur, dându-mi capul pe spate să-l privesc, şi-i surâd.

— Ai chef să-mi povesteşti? mă îndeamnă, trecându-şi palma pe braţele mele. Apoi îmi ia mâna, o duce la buze şi mi-o sărută.

Am chef să povestesc? Nu prea, dar are dreptul să ştie. În mare parte, cel puţin. Mă trage lângă el şi mă înconjoară cu braţul. Pornim din nou la pas.

— Nu e mare lucru de povestit. Eu şi Max eram la mate-fizică amândoi. El clasa a doisprezecea, eu clasa a noua. Clasica poveste de iubire între liceeni. Meciuri de fotbal, balul, primul sărut, şi pentru el, şi pentru mine. L-am urmat la UCLA, am rămas împreună pe durata facultăţii, apoi ne-am logodit când eu eram în ultimul an.

Îl urmăresc pe Baxter cu se joacă iar, muşcând din valuri. E o diversiune bine-venită de la ce urmează să spun.

— Într-un weekend, Max a vrut să-mi facă o surpriză şi am plecat într-o excursie neplanificată. Mi-a spus că urmează sfatul medicului, că aşa se face înainte...

Ezit, neştiind bine cum să continui. Colton mă strânge de mână în semn de încurajare.

— Înainte de agitaţia care avea să ne cuprindă viaţa: serviciul, mariajul... totul. Nu stabiliserăm nicio destinaţie, aşa că am continuat să mergem cu maşina. Nimeni nu ştia că plecaserăm, aşa că nu ne aştepta nimeni să ne întoarcem. Am mers spre nord, am ajuns la Mammoth[33], am trecut de oraş şi am deviat pe un drum cu două benzi, nu prea departe de June Lake. Din fericire, era o iarnă uscată şi nu căzuse foarte multă zăpadă. Doar câteva petice, pe ici, pe colo. Era după-amiază devreme şi eu eram flămândă, aşa că am decis

33 Mammoth Lake, oraş din munţii Sierra Nevada, California (n. tr.).

Scanned with CamScanner

să explorăm și să găsim un loc perfect pentru picnic. A fost cea mai proastă idee. Aveam telefoanele mobile la noi, dar le închiseserăm pentru că nu aveam rețea. Ne-am zis să nu consumăm bateriile degeaba.

Mă opresc. Mă gândesc la ultimele momente lipsite de grijă înainte ca viața mea să se schimbe pentru totdeauna. Dau drumul mâinii lui Colton și mă înconjur cu brațele în încercarea de a potoli tremurul care mă cuprinsese.

Colton îmi simte durerea și mă ia în brațe, lipindu-se de mine.

— Erați tineri, Rylee. Nu ai făcut nimic greșit. Nu a fost vina ta, nu-ți face asta, spune ca și cum ar ști deja că sentimentul de vină mă consumă de vie, zi de zi.

Cuvintele sale îmi fac bine, îi sunt recunoscătoare, dar tot nu-l cred.

— Am ieșit dintr-o curbă, pe drumul de care îți ziceam. Pe șosea era un elan și Max a virat pentru a-l evita. Îl aud pe Colton că-și ține respirația, imaginându-și ce urmează. Am ajuns pe banda opusă, iar roțile s-au agățat de marginea drumului pentru că Max a tras excesiv de volan. Nu știu. S-a întâmplat totul foarte repede. Mă cutremur din nou, iar Colton mă strânge și mai tare în brațe, de parcă puterea sa ar fi putut opri inevitabilul să se întâmple. Îmi amintesc că am văzut primii copaci, când am zburat peste margine și am început să cădem în gol. Îmi amintesc că l-am auzit pe Max înjurând și că am rămas uimită, pentru că nu înjura aproape niciodată. Stomacul mi se ridică în gât când îmi amintesc senzația de imponderabilitate, mașina care se ridică de la sol și cum forța centrifugă m-a aruncat ca pe o păpușă de cârpă în timp ce ne prăbușeam. Ridic mână și-mi șterg o lacrimă de la colțul ochiului. Scutur din cap.

— Nu cred că vrei să auzi toate astea, Colton. Nu vreau să ne stricăm seara.

Scanned with CamScanner

Simt că dă din cap. Îl ţine sprijinit pe umărul meu. Braţele sale îmi înconjoară umerii; îmi ridic mâinile şi mă agăţ de ele.

— Continuă, Rylee, te rog. Apreciez mult că-mi povesteşti toate astea. Aşa te cunosc mai bine, te înţeleg mai bine.

Poate că, dacă mă deschid eu, se va simţi şi el mai dispus să-mi povestească despre trecutul său. Rămân pe gânduri câteva secunde şi-mi dau seama că, deşi îmi doresc s-o facă, în realitate mă simt uşurată *eu* să pot vorbi despre asta pentru prima dată după foarte, foarte multă vreme.

Inspir tremurat şi continui.

— Următorul lucru pe care mi-l amintesc este că-mi revin în simţiri. Cădea întunericul. Soarele trecuse deja de creasta muntelui, aşa că ne aflam în umbra râpei adânci în care căzuserăm. Mirosurile, oh, Doamne!... mirosea într-un fel pe care nu-l voi uita niciodată şi pe care îl voi asocia mereu ziua aceea. Un amestec de benzină, sânge şi prăpăd. Eram pe fundul râpei. Maşina era înclinată. Eu mă aflam în partea de sus, iar Max în partea de jos. Maşina era strivită. Ne rostogoliserăm de atâtea ori, încât maşina se zdrobise, interiorul devenise aproape jumătate din dimensiunea normală. Îl auzeam pe Max. Scotea nişte sunete îngrozitoare când încerca să respire ca să rămână în viaţă. Mă cutremur. Auzeam şi în coşmaruri sunetele acelea. Partea bună era că, atâta timp cât scotea sunetele acelea, ştiam că e încă în viaţă. Şi la un moment dat, în acele prime clipe, când m-am trezit, a întins mâna şi a luat-o pe-a mea, încercând să-mi alunge teama; îmi recăpătasem cunoştinţa în iad.

— Simţi nevoia să te opreşti puţin? mă întreabă Colton sărutându-mă pe umărul gol.

Scutur din cap.

— Nu, prefer să termin.

— Bine. Ia-o uşurel, şopteşte şi pornim iar.

Scanned with CamScanner

— M-am panicat. Trebuia să chem ajutoare. Durerea am simțit-o abia când m-am întins să-mi desprind centura de siguranță. Nu-mi puteam mișca mâna dreaptă. Se vedea că era ruptă în mai multe locuri. I-am dat drumul lui Max și am încercat să desfac centura cu stânga, dar era blocată. Un defect, ceva ce producătorul a fost obligat rectifice după aceea. Se blocase metalul în mecanism din pricina accidentului. Îmi amintesc că am privit în jos; mi se părea că e un vis, eram plină de sânge. Capul, brațul, trunchiul și pelvisul îmi urlau de o durere atât de intensă..., cred că aș prefera să mor decât să mai simt vreodată așa ceva. Mă durea când respiram. Când mișcam capul. Mi-aduc aminte că Max m-a strigat, că m-am întins să-i iau mâna din nou. Că i-am spus că voi chema ajutoare, să reziste. Că-l iubesc. Am luat un ciob. Am încercat să tai centura cu el. Dar am sfârșit prin a-mi face mâna harcea-parcea. Și abdomenul. A fost brutal. Continuam să leșin de durere. De fiecare dată când mă trezeam, mă apuca din nou o panică îngrozitoare.

Ajungem la scările către terasă. Îl privesc pe Baxter cum urcă voios, cu nesfârșită energie. Colton se așază pe treapta de jos și mă trage lângă el. Trasez în nisip cu degetele de la picioare desene fără sens.

— Noaptea era înghețată și neagră și terifiantă. Spre răsărit, Max abia mai respira. Nu mai avea mult timp. Tot ce puteam face era să-l țin de mână, să mă rog pentru el, să-i vorbesc, să-i spun că era totul în regulă, că se putea duce. Că-l iubeam. A murit câteva ore mai târziu.

Îmi trec dosul palmei pe obraz să-mi șterg lacrimile, încercând să-mi suprim din minte amintirea ultimei dăți când l-am văzut pe Max.

— Eram distrusă. Nu mai aveam putere din cauza sângelui pierdut și știam că deveneam din ce în ce mai slăbită, din ce în ce mai rău, cu fiecare oră care trecea. Și-atunci s-a instalat panica. Eram blocată. Cu cât stăteam mai mult în mașină, cu atât mai tare simțeam că mă strivește.

Scanned with CamScanner

Când s-a lăsat noaptea din nou, aproape de sfârșitul celei de-a doua zile, claustrofobia mă sufoca și mi-am pierdut complet controlul. Nu mai puteam face față durerii și sentimentului de înfrângere, așa că m-am zbătut de frică, de furie, cu sfidă, spunându-mi că nu vreau să mor încă. Mișcările pe care le-am făcut au mutat cumva telefonul mobil, care rămăsese blocat sub bordul mașinii în timpul căderii în râpă. A căzut la picioarele mele.

Respir adânc, amintindu-mi că am avut nevoie de fiecare gram de determinare și forță pe care o mai aveam pentru a ajunge la telefon. Salvarea mea.

— Mi s-a părut că au trecut ore până am reușit să-l iau de pe jos, să-l aprind. Dar nu aveam semnal. M-am simțit distrusă. Am început să urlu, nici eu nu știu la cine sau la ce, până când mi-a venit în minte o poveste pe care o auzisem la știri. Despre cum găsiseră un alpinist dispărut, urmărindu-i telefonul mobil, chiar dacă nu avea semnal.

Știam că, atunci când nu voi apărea la serviciu dimineața, cineva o va suna pe Haddie și asta va pune lucrurile în mișcare. Haddie este genul grijuliu și știa că mă pregătisem pentru o ședință importantă, care avea loc în dimineața aceea și de la care nu aș fi lipsit în niciun caz. M-am gândit că poate vor reuși să-mi urmărească telefonul până unde ne aflam. Era puțin probabil, dar altă speranță nu aveam. M-am agățat cu fiecare fibră din mine de speranța că vor reuși să mă găsească astfel.

— Sunt fără cuvinte, zice Colton dregându-și glasul.

Sunt sigură că nu se aștepta la o poveste ca aceea pe care i-o spuneam. Dar compasiunea de care dă dovadă mă impresionează, oricum.

— Nu trebuie să spui nimic.

Ridic din umeri, întind mâna și i-o pun pe obraz. Este un mod de a-i spune mulțumesc că m-a lăsat să vorbesc și că a ascultat fără să mă întrerupă. Fără să-mi spună, ca cei mai mulți, ce ar fi trebuit să fac.

Scanned with CamScanner

— A mai durat încă o zi și jumătate aproape, până m-au găsit. Aveam deja halucinații. Înghețasem și continuam, cu mintea, să încerc să scap din mașină. Când a apărut salvatorul, am crezut că e un înger. S-a uitat pe fereastră la mine, avea soarele în spate și părea că are aureolă. Mi-a spus după aceea că m-am apucat să urlu la el.

Râd încet când îmi aduc aminte.

— Că l-am făcut nemernic și i-am spus că nu poate să mă ia încă. Că nu eram pregătită să mor.

Colton mă trage la el în poală să mă cuibăresc la pieptul lui și-mi sărută urmele de lacrimi de pe obraji.

— Nu mă surprinde că ai izgonit un înger, râde, cu buzele apăsate de tâmpla mea. Te pricepi să izgonești lumea, mă tachinează el.

Mă sprijin de el, acceptând recunoscătoare alinarea pe care mi-o oferă. Închid ochii și las razele soarelui și căldura lui Colton să topească frigul pe care îl simt în adâncul sufletului.

— Eu te-am avertizat, Ace. *Bagaj.*

— Nu, spune el, punându-și bărbia pe creștetul meu, este doar o situație nenorocită în circumstanțe pe care nu ai fi avut cum să le controlezi.

Ce n-aș da să vadă toți lucrurile așa, ca el... Îndepărtez gândul de mine.

— Prea multe povești triste într-o seară atât de frumoasă. Oftez, sprijinită de el, privindu-l.

Îmi zâmbește timid.

— Mulțumesc că mi-ai povestit. Sunt sigur că nu e un subiect ușor pentru tine.

— Ce vrei să facem acum?

Colton rânjește pungaș, mă ia de mijloc, mă ridică și se ridică și el. Fără să-mi dea drumul, mă ia pe sus; protestez când îmi dau seama ce vrea să facă, dar el mă ignoră și mă pune pe umăr.

Scanned with CamScanner

— Sunt prea grea! Lasă-mă jos! țip în vreme ce Colton urcă scările tropăind. Îl plesnesc peste fund, dar el continuă.

— Nu te mai zbate.

Râde și-mi trage la rândul său una la fund. Mă doare burta de râs când ajungem sus. Baxter latră tare la noi. Colton nu mă lasă jos nici pe terasă.

— Lasă-mă! țip iar la el.

— Vezi că mă abțin deja cu greu să nu te arunc direct în piscină, mă avertizează.

— Nuuu! strig, dau sălbatic din picioare în timp ce mă balansează ca să văd cât de aproape suntem de margine.

Mă ține atârnată acolo, țipând, apoi se îndepărtează. Oftez ușurată. Se oprește, îmi coboară picioarele și mă lasă să alunec în jos, pe el. Când ajungem față-n față, își strânge brațele în jurul meu, ținându-mă suspendată în aer; îmi simt sânii lipiți de pieptul său.

— Aha, ăsta e zâmbetul care-mi place, murmură și-i simt respirația pe chip.

— Foarte amuzant, Ace, îl dojenesc. Tu...

Îmi înăbușă restul cuvintelor acoperindu-mi gura cu a sa. Mă sărută ușor, tandru, căutându-mă parcă. Îi cedez. Am nevoie de bărbatul viril lipit de mine. Vreau să mă facă să uit tot ce am povestit mai devreme și să-mi aducă aminte că e în regulă să-mi doresc să trec mai departe. Pierduți în sărutul acela, alunec ușor pe corpul său până ating podeaua cu picioarele. Îi țin fața în mâini. Îi simt bătăturile de pe mâini când începe să mă mângâie pe spate, coborând apoi pe șolduri.

Protestez încet când mă îndepărtează de el. Văd în ochii săi emoții imposibil de descifrat.

— Ți-e foame?

Da, de tine.

Scanned with CamScanner

Îmi muşc buza de jos ca să mă împiedic să-i zic ce-aş vrea şi încuviinţez.

– Sigur, spun, îndepărtându-mă un pas de el. Mă întorc şi mă trezesc cu cina deja aranjată pe masa din faţa mea.

– Ce? Cum?!

Colton zâmbeşte.

– Treaba mea.

Râde şi mă conduce la masă, trage un scaun şi mă invită să mă aşez.

– Mulţumesc, Grace, strigă spre uşa deschisă a casei din care se aude un răspuns slab.

– Arma ta secretă?

– Întotdeauna! Toarnă vin pentru amândoi. Grace e minunată. Ea are grijă de mine.

Norocoasa.

– Miroase delicios, spun, luând o gură de vin, în timp ce Colton pune în farfurii ceva ce pare a fi pui cu sparanghel şi spaghete.

– Este unul dintre felurile mele preferate de mâncare, spune meditativ, luând o îmbucătură. Mă priveşte gustând şi se relaxează vizibil când gem a apreciere.

Cina este uşoară, atmosfera la fel. Mâncarea este excelentă. Îi spun că-l detest când îmi răspunde că Grace nu-şi dezvăluie niciodată reţetele. Şi că o să o conving eu cumva.

Trăncănim despre serviciu, Colton mă întreabă ce mai face Zander. Îi spun că nu a vorbit din nou, dar pare să reacţioneze mai bine, în general. Că băieţii l-au declarat oficial eroul lor şi că vorbesc continuu despre scena de la şcoală. Îi explic ce trebuie făcut pentru a obţine autorizaţiile pentru o parte dintre clădirile noi, imediat ce Corporate Cares va primi undă verde.

Scanned with CamScanner

El îmi spune că a fost ocupat cu partea de marketing a sezonului care urmează, pe lângă toate celelalte treburi de la CD Enterprises. În ultima săptămână turnase reclama pentru Merit Rum, făcuse o ședință foto pentru noua campanie de marketing, participase la un eveniment organizat de IRL.

Ne lăsăm furați de atmosfera relaxată, ne vorbim și totul pare natural, inclusiv cadrul care, în alte circumstanțe, ar fi de neimaginat pentru mine. Când terminăm de mâncat, mă invită să facem un tur al casei, ceea ce îmi și dorisem, în secret. Colton ne umple paharele și mă ia de mână. Îmi arată bucătăria ultramodernă, cu blatul din granit în culori calde, electrocasnicele profesionale de inox.

— Gătești, Ace? întreb trecându-mi degetele pe insula enormă cu mintea la o altă insulă, din altă bucătărie. Când văd că nu răspunde, ridic ochii și-i întâlnesc pe ai săi. Roșesc, dându-mi seama că se gândește la ce mă gândeam și eu.

Dă din cap că nu și rânjește la mine.

— Mă descurc, dacă e nevoie.

— Bine de știut, murmur.

Mă conduce în următoarea cameră, un living a cărui podea este îngropată sub nivelul bucătăriei. Canapele adânci, din piele de culoarea ciocolatei, care cheamă la odihnă sunt dispuse în semicerc, în fața unei unui sistem audio-video. Mă duce apoi într-un birou care emană masculinitate, cu mobilier din piele și lemn de culoare închisă. Un birou mare ocupă aproape tot spațiul, pereții sunt tapetați cu rafturi de cărți; în partea cea mai îndepărtată stă sprijinită o chitară acustică.

— Cânți? întreb indicând din cap spre chitară.

— Doar pentru mine.

Răspunsul său și blândețea neașteptată din voce mă fac să mă întorc să mă uit la el.

Scanned with CamScanner

– Mă ajută când am nevoie să mă gândesc, să-mi limpezesc capul, ridică din umeri.

În timp ce vorbește, înaintez prin birou, îmi trec degetele peste rafturi, uitându-mă la fotografiile de familiei.

– Nu cânt cu spectatori.

Încuviințez, pentru că știu cum e să ai nevoie de ceva când mintea o apucă pe unde nu trebuie. Continui să privesc rafturile cu cărți; o fotografie mă face să mă holbez. E Colton, mai tânăr, extenuat dar bucuros, în echipamentul de cursă, în fața mașinii sale, cu brațele ridicate în semn de victorie, zâmbetul larg a reușită, sub o ploaie de confetti. Singurul lucru care distrage atenția de la imagine este femeia care stă cu brațele agățate în jurul său. Are chipul ridicat spre el și-l privește cu adorație și respect. Aș recunoaște-o oriunde.

– De când e fotografia asta? întreb pe un ton aparent degajat, întorcându-mă spre el. Colton să în pragul ușii, urmărindu-mă.

– Ce fotografie? întreabă apropiindu-se și înclinând capul. Mă dau înapoi și i-o arăt.

Zâmbește larg și ochii i se luminează.

– Este prima mea victorie pe circuitul Indy Lights, clatină din cap amintindu-și. Doamne, ce an!

– Povestește-mi.

Își arcuiește o sprânceană la mine ca și cum s-ar întreba dacă mă interesează cu adevărat.

– Spune-mi, mă interesează, îl îndemn.

– Era al doilea an pentru mine și am crezut că o să pierd cursa dacă nu obțin o victorie. Fusesem la un pas de atâtea ori, dar întotdeauna se întâmpla ceva care mă împiedica să câștig.

Se întinde și ia fotografia de pe raft.

– Privind în urmă, acum știu că am făcut o mulțime de greșeli de începător. Dar pe atunci eram doar frustrat

Scanned with CamScanner

și speriat că voi pierde singurul lucru pe care îl iubeam cu adevărat; prea mult ego, prea puțină disciplină.

— Unele lucruri nu se schimbă niciodată, nu-i așa?

Ridică privirea la mine și-i zâmbesc.

— Mă rog, totul părea să meargă prost la cursa asta. Nu reușiserăm să reglăm bine mașina pentru că vremea fusese capricioasă. Mai rămăseseră cinci ture, am încercat să ajung în frunte. L-am depășit pe liderul cursei asumându-mi un risc stupid, pe care nu ar fi trebuit să mi-l asum, dar a dat roade și am câștigat.

— Prima victorie din multele care au urmat, corect? întreb luând fotografia din mâna lui să o mai studiez puțin.

— Corect, rânjește el. Și sperăm chiar la mai multe în acest sezon.

— Ea cine e? întreb, indicând-o pe Tawny. Ajunsesem, în sfârșit, la ce mă interesa cu adevărat.

— Nu ai cunoscut-o pe Tawny pe pistă, deunăzi?

— Ah, fac pe toanta. Tipa cu care stăteai de vorbă înainte de testare?

— Da. Scuze, am crezut că făcuserăți cunoștință.

— Îm-îm, pun fotografia la loc pe raft și-l urmez afară din birou. Lucra deja de atunci pentru tine?

— Nu, surâde și mă conduce într-o cameră plină de suveniruri de la curse, un televizor imens cu ecran plat și o masă de biliard. E o prietenă de familie. Aș putea spune că am crescut împreună. Am fost iubiți o vreme, în timpul facultății, familiile noastre au glumit multă vreme pe seama noastră, spunând că într-o bună zi ne vom căsători.

Pardon?! Am auzit bine? Numai un bărbat ar face un comentariu de genul ăsta în fața actualei iubite, sau cum o vrea el să mă definească în momentul de față. Familiile lor cred că se vor căsători într-o bună zi?! La dracu! Înghit zgomotos și-l urmez într-o cameră de oaspeți.

— Și de ce v-ați despărțit?

Scanned with CamScanner

— Bună întrebare.

Oftează, aruncându-mi o privire ciudată; mă întreb dacă nu cumva sunt prea insistentă.

— Nu știu. Mi-era prea apropiată. O vedeam mai mult ca pe o soră mai mică. Pur și simplu nu a funcționat pentru mine. Când a fost făcută fotografia, eram încă împreună. Până la urmă, am rămas buni prieteni. Este una dintre puținele persoane în care am încredere, pe al cărei sprijin pot conta. Când a absolvit facultatea de marketing iar eu am fondat CDE, m-a ajutat. Era bună în ceea ce făcea, așa că atunci când compania a devenit o realitate, am angajat-o.

Mda, o vrea el o relație strict platonică, dar ea cu siguranță își dorește mai mult de atât. Îmi întorc privirea de la ocean și mă uit la el. Îmi întinde mâna.

— Hai să îți arăt etajul.

Urcăm pe o scară foarte largă și mă cuprinde senzația că mă aflu într-un fortăreață de piatră. Îi spun că mă așteptasem să fie un ambient rece și neprimitor, dar este exact opusul. Colton îmi explică de ce a ales fațada de piatră: este mai ușor de întreținut și rezistă mai bine intemperiilor, fiind expusă pe plajă.

În capul scărilor ne așteaptă o încăpere deschisă: terasa pe care am o văzusem din fața casei.

— Am ajuns în paradis, murmur, studiind spațiul interior și exterior. Luminile sunt înfășurate în jurul unui spalier acoperit de viță-de-vie, care reflectă cerul la amurg. Spațiul este ocupat de patru șezlonguri în care m-aș putea pierde.

Colton râde la mine și mă trage de mână.

— O să ne bucurăm mai târziu de asta, spune dând din sprâncene.

— Doar un singur lucru ai în cap, îl tachinez.

Îmi înghit cuvintele când ajungem în dormitor.

Scanned with CamScanner

— Ce tare!

Îmi taie respirația.

— Ăsta este locul meu preferat din toată casa, spune, și înțeleg de ce.

Un pat uriaș cu vedere direct spre ocean. Camera este un amestec de maro deschis, albastru și verde. Într-un colț se află un divan cu două locuri și o măsuță de cafea, pe care sunt împrăștiate reviste și cărți. Sub un șemineu văd un culcuș mare pentru câini, înconjurat cu jucării roase și o pătură albastră și zdrențuită. Punctul de atracție al dormitorului este peretele din sticlă; simt briza care suflă dinspre mare.

Văd în depărtare luminile bărcilor care se întorc în port. Siluete surferilor așteptând valul, pe care apoi îl călăresc vâslind din brațe să-și facă avânt.

— Ai o casă absolut magnifică.

Tresar surprinsă când îi simt brațele strecurându-mi-se în jurul mijlocului. Mă trage aproape, cu spatele pe pieptul său, și-și bagă nasul în gâtul meu.

— Mulțumesc, murmură, depunându-mi un șir de sărutări mici pe tot umărul, mai întâi în jos, și apoi în sus, înapoi.

Mă trec fiori și oftez ușor. Își desface palmele pe abdomenul meu și mă lipește de el, mulându-mi rotunzimile pe corpul său tare. Îmi ține gura la ureche, sărutând locul sensibil din spatele ei.

— Pot să-ți spun ce mult îmi place să te am aici? susură, gâdilându-mă cu respirația.

Oftez lipită de el și-mi las capul pe spate, pe umărul său.

— Mulțumesc pentru seara asta, Colton.

Râânjește.

— Sper că nu vrei să spui prin asta că totul se încheie aici, pentru că eu abia am început.

Scanned with CamScanner

Îmi trece mâinile în sus și-n jos pe abdomen, atingându-mi partea de jos a sânilor cu vârful degetelor. Mici indicii despre ceea ce urmează. Mă arcuiesc pe el. Corpul îmi vibrează de dorință, în vreme ce inima se bucură de toată tandrețea de care Colton dă dovadă.

Răsucesc capul spre el în sus și-mi acoperă gura cu a sa. Își trece limba peste buzele mele, lingându-mi-le. Tatonând. Împletindu-și-o cu a mea. Gustând. Iubind. Mă întorc spre el. Vreau mai mult, râvnesc prea tare după el. Mă împinge în peretele de sticlă. Își propteşte palmele de el, de o parte și de alta a feței mele, lipindu-și corpul de mine.

Oftează fără aer când îl muşc uşor de buza de jos și-i trec limba pe linia nebărbierită a maxilarului. Ajung la ureche și-i apuc lobul între dinți.

— Nu, îi șoptesc. Seara asta nu s-a încheiat, în niciun caz.

Îmi croiesc drum pe linia gâtului și mă dau puțin înapoi cât să-l pot săruta acolo unde pulsul i se zbate sub piele.

— Abia a început.

— Rylee, geme, scoțând un sunet de pură plăcere.

Reacția spontană îmi dă curaj. Vreau să-i arăt ce mă face să simt. Să-i spun prin gesturi, fizic, dat fiind că vorbele nu mă ajută. Îmi adâncesc limba în locașul dintre clavicule simțind că părul aspru îmi gâdilă buzele, mirosul său învăluindu-mă și-i acopăr gâtul de sărutări.

— Vreau să te gust, Colton.

Îl aud că trage aer în piept și dintr-odată palmele sale se fac căuș pe obrajii mei. Îmi îndepărtează fața de a sa, trecându-mi degetele mari peste buzele umflate. Ochii săi îi caută pe ai mei, caută ceva, nu știu ce, dar emoțiile profunde pe care le văd în ai săi îmi sunt de ajuns. Stăm așa și ne privim îndelung, cât o eternitate, rătăciți în starea aceea amețitoare de dorință.

Scanned with CamScanner

— Dumnezeule, da, Rylee... geme Colton adânc, întrerupând momentul tăcut, strivindu-mi gura cu a sa.

Regăsesc în sărutul său toate emoțiile pe care i le văzusem în ochi: lăcomie, pasiune, nevoie arzătoare și o urgență neașteptată. Nu-mi dă șansa să ofer, pentru că ia tot, iar eu îi cedez tot, supunându-mă. Mă las luată, trup, și suflet, și minte.

Încetinesc ritmul, cu o privire languroasă care-l face pe Colton să se oprească din încercarea de a mă trage înapoi la el. Așteptarea ne face să respirăm sacadat. Îmi mușc buza de jos și-i zâmbesc provocator. Nu mă gândesc decât la cât de mult îmi doresc să-mi trec limba pe corpul lui, să-l simt tremurând de dorință sub atingerea mea.

Mă întind spre el, surprinsă și eu de reacția mea. Fata timidă, pasivă a lui Max, care considera că a face sex cu lumina aprinsă e ceva aventuros, a dispărut. Colton mă face să-mi doresc lucruri pe care nu am știu niciodată că mi le doresc. Mă face să mă simt senzuală. Admirată. Dorită.

Îi ridic marginea tricoului și-i trec unghiile pe abdomen. Alunec cu vârful degetului pe pielea sa, exact pe linia beteliei și zâmbesc când observ că buzele i se întredeschid și ochii i se întunecă de nevoie doar pentru că îl mângâi.

Dau să-l dezbrac de tricou.

— Permite-mi, spune răgușit.

Întinde mâinile la spate și-și trage tricoul peste cap, cu lejeritatea bărbatului încrezător în sine, apoi îl lasă să cadă pe jos.

— Exact cum îmi place cel mai mult să te văd, murmur, admirându-i umerii sculptați, abdomenul suplu, fâșia de păr de pe mijlocul V-ului de mușchi care se ascunde sub marginea pantalonilor.

— Ia corpul meu și fă ce vrei cu el. Profită de mine, spune cu un rânjet sexy, referindu-se la toate lucrurile

Scanned with CamScanner

murdare pe care își dorește să i le fac. Își deschide brațele, oferindu-se mie.

Îl iau după gât și-i aduc fața aproape de a mea. Îmi apăs buzele de ale sale, îi strecor limba în gură, retrăgându-mă de fiecare dată când simt că vrea să adâncească sărutul.

— Te vreau, îi șoptesc.

Îmi trec degetele pe abdomenul său, zgâriind ușor; reacționează, contractându-și tot corpul. Cobor cu gura pe unde îmi trecusem înainte degetele, dar mult, mult mai încet. Colton își lasă capul să cadă pe spate gemând când mă opresc să ling mameloanele aurii. Îmi trece mâinile pe brațe, până sus la umeri și începe să se joace cu bretelele rochiei, înnodate după gât.

— Îm-îm, îl dojenesc. Îmi ridic capul spre el, privindu-l printre gene, coborând cu gura deschisă pe abdomenul său, sărutându-i pielea. E rândul meu, Colton.

Fac un pas înapoi, fără să-mi iau ochii dintr-ai lui, îmi duc mâinile la gât și-mi deznod încet bretelele.

— S-a făcut cam cald aici, nu crezi, Ace? îl provoc, trăgând aer în piept înainte de a lăsa rochia să alunece jos, dezgolindu-mi formele.

Ochii îi sclipesc când mă vede aproape goală. Mă mănâncă din priviri. Port lenjerie sexy, un sutien fără bretele și chiloței asortați, violet închis, care nu ascund mai nimic vederii, și îmi punân formele în evidență.

— Rylee, Isuse! Mă faci să-mi pierd mințile doar privindu-te! se bâlbâie, plimbându-și ochii pe corpul meu.

Văd cum își freacă degetul mare de celelalte degete, de parcă l-ar mânca să mă atingă. Mă apropii de el, simțind cu tot corpul aerul din jurul meu și dintre noi. Mă întind și-i pun palmele pe piept. Simt că se înfioară de dorință de mai mult.

Apoi le cobor și-i desfac primi doi nasturi de la blugi, ușurând puțin tensiunea acumulată. Las mâinile să-mi alunece pe mijlocul lui, apoi le duc la spate, le strecor pe

Scanned with CamScanner

sub pantaloni și boxeri și-l strâng de fesele tari. Îi mângâi spatele cu degetele, în timp ce-i trec limba pe fâșia de păr de sub buric. Îmi ridic ochii la el și mă las în genunchi, desfăcându-i cu o încetineală înnebunitoare ultimii trei nasturi de la pantaloni.

Mă fixează printre gene, cu pleoapele grele de dorință, buzele desfăcute de o nevoie palpabilă. Îi cobor blugii și boxerii, eliberându-i penisul tare. Îmi plimb degetele prin părul negru și-l înconjor cu mâna de la bază. Mă aplec în față și-l aud cum trage aer în piept când simte atingerea limbii mele în jurul glandului rotund, apoi jos, până la rădăcină și înapoi sus. Mâna îmi alunecă alene pe vene umflate, în timp ce cu cealaltă îi cuprind testiculele, mângâindu-le ușor cu unghiile.

Mă uit în sus la Colton și simt că mă soarbe din priviri. Mișcă maxilarul în așteptare, în vreme ce degetele mele se joacă pe el.

— Ah, la naiba, Rylee! geme tare, încordându-se de plăcere și aruncând capul pe spate când, lent, îl cuprind cu gura.

Îl provoc cu atingeri ușoare la început, ținându-i captiv între buzele calde doar glandul, trecându-mi limba apăsat pe sub el, exact pe marginea sensibilă. Șerpuiesc mâna sus și jos pe toată lungimea sa, frecând și udând ca să-l stimulez.

Când simt că l-am torturat suficient și coapsele i se încordează de anticipare, îmi acopăr dinții cu buzele și mi-l afund în gură tot, până în fundul gâtului. Încăperea se umple de gemetele guturale care se desprind de pe buzele lui Colton, iar eu îi simt gustul de mosc și excitare, dovada dorinței de mine, care-mi stârnește, la rândul meu, o poftă nestăpânită în pântec.

Îmi mișc capul pe el, icnind când îmi intră în gât de tot, apăsând încet cu limba pe dosul penisului, în timp ce mi-l bag și scot din gură. Simt că-mi încleștează degetele în păr când nevoia de eliberare începe să se acumuleze în el.

Scanned with CamScanner

– Mai repede, Rylee, oh, Rylee, așa, murmură răgușit, ca într-o rugă. Mai repede.

Îl primesc și mai adânc în gură, îmi mișc mâna și mai repede. Se umflă dintr-odată și-i simt gustul pe limbă.

– Rylee, mârâie printre dinții strânși, îmi dau drumul, iubito. Vreau să termin în tine.

Îmi ridic privirea la el, cu penisul tare între buze, și-i văd chipul tensionat de plăcere. Un bărbat pe punctul de a-și pierde controlul. Simt că are convulsii când aspir și mai sug încă o dată.

Nu am timp să înțeleg când se întâmplă, dar Colton mă ridică la el și-mi zdrobește gura cu a sa, aproape violent. Mă simt cuprinsă de un vârtej de senzații când mă împinge cu spatele de peretele din sticlă. Anticipând senzațiile care aveau să mă cuprindă, pântecul mi se umple de dorință.

O nevoie brută îmi ricoșează prin tot corpul, sfârșindu-mi direct în miezul ființei când degetele lui abile își croiesc drum sub lenjeria mea umezită. Mă desface cu blândețe, găsind imediat clitorisul umflat de dor de el. Ametesc, dornică de mai mult, când îmi stimulează cu degete iscusite fiecare terminație nervoasă. Gura i se afundă în a mea, umplându-mă cu gustul său adictiv.

— Te vreau în mine, Colton, gem, rugându-l, desprinzându-mi gura de a lui.

Mă ridică punându-mi picioarele în jurul său. Fâșia delicată de material care împreunează cele două triunghiuri de dantelă care mă acoperă plesnește când Colton îmi smulge chiloții de pe mine.

Îmi pierd controlul. Ideea îmi provoacă un fior neașteptat, dar Colton nu-mi dă vreme să gândesc, mă cuprinde de șolduri și mă ridică, lipindu-mă de sticlă, ca să am sprijin. Mă lasă să alunec puțin jos și se împinge în mine tot. Gem tare, copleșită de senzația de plin; Colton stă nemișcat, așteptând să intru în ritm cu el.

Scanned with CamScanner

— Isuse, Rylee, gâfâie frânt, cu fața îngropată în gâtul meu. Mângâierea blândă a gurii lui pe pielea mă face să-mi înfig degetele în umerii solizi și să-mi flexez încet șoldurile în el.

– Ah, iubito, geme mișcându-și șoldurile, ieșind și intrând în carnea de catifea vibrantă.

Corpul lui alunecă pe al meu, cu mâinile prinse între geam și șoldurile mele, apăsându-mă în el și împingându-se cât mai adânc posibil. Respir întretăiat printre buzele întredeschise, în timp ce corpul mi se lasă purtat de plăcere, înfierbântându-se.

— Colton, suspin, simțind că mă apropii de punctul de unde începe căderea.

Simt că mă copleșește senzația, că nu mai rezist. Că devenim unul, în toate modurile imaginabile. Ne găsim ritmul și simt cum inima îmi bubuie în urechi, cum plăcerea mă sfâșie.

— Așteaptă, Ry. Nu încă! îmi poruncește, mișcându-se mai repede, aducându-mă și mai aproape de orgasm. Gâfâim scurt, ascuțit, cu mâinile agățate unul de carnea asudată a celuilalt, cu gurile lipite care cer tot ce pot gusta.

Simt plăcerea crescând. Îl simt pe Colton întărindu-se în mine.

— Colton, îl avertizez, simțind că mă strâng în jurul lui.

— Da, iubito, da, geme și simt că nu mă mai pot abține nici măcar o secundă în plus. Coapsele mi se încordează și mă simt proiectată dincolo de marginea lumii, împinsă ca de o explozie. Contracțiile puternice îl trag pe Colton după mine. Cuvinte de plăcere îi ies de pe buze, ține fața îngropată în curbura umărului meu, în timp ce trupul i se cutremură, eliberându-se. Rămânem așa, lipiți ca unul singur, blocați unul în jurul celuilalt câteva clipe, până când ne lăsăm să alunecăm încet pe perete, până la podea. Stăm

Scanned with CamScanner

ca împletiți, fața mea este ghemuită pe gâtul lui, iar brațele lui mă înconjoară.

Și simt, în momentul acela, că sunt a lui. A lui. Pierdută în el și în clipa prezentă într-un mod atât de intens, încât mi se face frică.

Ne strângem în brațe ca vrăjiți, fără să vorbim. Mângâierile lenește din vârful degetelor pe pielea care începe să se răcească și bătăile inimilor una lângă cealaltă sunt singurul dialog de care avem nevoie. Respirația începe să ni se liniștească, în timp ce întunericul se scurge din cer, lăsându-ne în bătaia lunii.

Mi-e teamă să vorbesc. Să nu stric momentul.

— Ești bine, Ace? întreb, până la urmă, pentru că îmi amorțise un picior și aveam nevoie să mă mișc.

Colton mormăie, eu râd la el, fericită că am reușit să-l reduc la incoerență. Încerc să mă îndepărtez de el și să mă sprijin de peretele de sticlă din spatele meu, dar el mă urmează și fața îi rămâne în curbura gâtului meu. Suspină satisfăcut într-un mod care îmi ajunge direct la inimă.

Ochiul îmi cade pe lenjeria intimă ruptă de pe podea și chicotesc.

— Ce tot ai cu chiloții mei? Mi-i dădeam jos și singură, chiar bucuroasă, pentru tine. Îl mângâi cu unghiile pe spate.

— Durează prea mult, rânjește, gâdilându-mă cu barba nerasă.

— Erau preferații mei. Acum nu mai am cu ce să asortez sutienul, mă vait.

Colton se îndepărtează de mine și mă privește cu un zâmbet pe buze.

— Spune-mi de unde i-ai luat și-ți cumpăr o sută de seturi, cu condiția să stai în fața mea cum ai făcut în seara asta. Apoi se apleacă și mă sărută încetișor pe buze. Sau, mai bine, spune, îndepărtându-se iar, trecându-și degetul pe marginea sutienului, dat fiind că ăsta este un sutien ne-

Scanned with CamScanner

maipomenit de frumos, poate n-ar trebui să-l porți decât pe el și nimic altceva pe sub haine. Dacă tot vorbim de sexy, mormăie. Nu ar afla nimeni.

— Dar tu ai ști, replic, ridicând din sprânceană.

— Da, eu, da. Zâmbește viclean. Și-aș umbla de colo-colo toată ziua erect gândindu-mă la asta.

Râd. Un râs adânc dar care-mi rupe sufletul, pentru că sunt atât de copleșită de emoții, încât simt că dau pe-afară.

— Ne mișcăm și noi de aici? întreabă, mișcându-se și dezlipindu-se de mine.

Se ridică și-mi îmi întinde mâna, ajutându-mă să mă ridic la rândul meu.

— Baia e acolo, spune indicând o ușă mare aflată în stânga patului... dacă vrei să te speli.

— Mulțumesc, murmur, conștientă, dintr-odată, de faptul că sunt goală. Îmi adun rochia de pe jos și mi-o lipesc de piept, căutând din ochi ce mai rămăsese din chiloții mei.

— Ce naiba?! exclam negăsindu-i.

Ridic privirea și-l văd pe Colton privindu-mă în timp ce-și trage blugii peste șoldurile goale, chiloții mei rupți fiind îndesați la întâmplare în buzunarul din față. Se oprește când vede că insist cu privirea.

Lăsând ultimul nasture neîncheiat, vine spre mine, întinde mâna și-mi smulge rochia. Încerc să mi-o trag înapoi, dar înțeleg prea târziu ce intenții are.

— Pentru Dumnezeu, Rylee, n-ai niciun motiv să te jenezi. Mai ales după ce ai stat în felul ăla în fața mea. Dă din cap la mine. Ești îngrozitor de senzuală. Dacă adaugi și încredere în tine, o să fii chiar *mai* sexy, iubito.

Simțind că sunt neliniștită, se apleacă să-mi dea un sărut pe buze.

— Și oricum te-am văzut deja goală, zâmbește și îmi întinde rochia.

Scanned with CamScanner

Îl privesc îndelung așa, goală, doar cu sutienul pe mine, încercând să nu mă agit. Complimentul îmi dă un pic de încredere. Eu sunt eu, cea dintotdeauna și în fața mea se află nimeni altul decât Colton Donavan. Colton Donavan care-mi spune că sunt sexy. Că-mi iubește formele. Simt nevoia să mă ciupesc. Dar n-o fac. În schimb, mă scutur de sentimentul de nesiguranță, spunându-mi că pot face asta. Un zâmbet lent îmi ridică un colț al gurii în timp ce mă uit la rochia din mâna lui, apoi trec cu prefăcută nonșalanță pe lângă el.

Îi simt zâmbetul când cotesc și intru în baia supradimensionată, din granit și piatră cioplită. Dau drumul aerului din piept, mândră că reușisem s-o fac și pe-asta. Îmi privesc reflexia în oglindă și rămân plăcut surprinsă când văd că geanta mea este acolo, așezată pe blat. Probabil a adus-o Grace.

— Poți să iei un tricou din dulap, strigă Colton la mine din dormitor.

— Bine. Mulțumesc.

— Mă duc o fugă jos să aduc ceva de băut. Și să-i dau drumul lui Baxter. Mă-ntorc imediat. Tu vezi-ți liniștită de-ale tale.

— Bineee, răspund uitându-mă în jurul meu la baia ridicol de mare.

Trec de o ușă și dau de un dressing care ar face-o pe Haddie, care e obsedată de haine, să plângă. Studiez colecția sa vastă de tricouri și aleg unul de culoare gri. Îmi îngrop nasul în material și simt mirosul detergentului care face parte și el din mirosul pe care îl are Colton și care îmi place atât de mult. Mă spăl, îmi aranjez machiajul, îmi pun o pereche de pantaloni scurți pe care-i luasem la mine, pentru că da, știam că vom ajunge aici, și îmi trag tricoul lui Colton pe cap.

Scanned with CamScanner

Capitolul douăzeci și patru

Mă plimb pe hol și ies pe ușa deschisă spre terasa de la etajul doi. Colton nu se întorsese încă. Mă îndrept spre balustrada care dă spre terasa de jos și spre ocean și mă sprijin de ea, bucurându-mă de briza nocturnă și de lumina lunii care dansează pe valuri.

Sunt atât de copleșită de tot ce s-a întâmplat în ultima vreme, că nu reușesc nici măcar să încep să procesez. Ieri eram singură, speriată și mă simțeam prea vinovată ca să-mi reiau viața, și câteva săptămâni mai târziu sunt aici, cu un bărbat care este complicat, și minunat, și incredibil de viu. Am trecut de la singurătate, durere și vulnerabilitate la fericire și satisfacție. Mă simt de parcă nu mi s-ar întâmpla mie.

— Tocmai când credeam că nu poți fi mai sexy de-atât, te găsesc îmbrăcată cu tricoul meu preferat.

Tresar când îl aud, apoi mă întorc și îl văd lângă mine, cu un pahar de vin în mână.

— Mulțumesc, îngân, luând o gură și întinzând o mână să-l mângâi pe Baxter, care încearcă iar să se strecoare între noi.

Colton se sprijină cu șoldul de balustradă și se întoarce cu fața la mine, în vreme ce eu privesc spre apă.

Scanned with CamScanner

— Îmi place să te văd aici, admite cu în șoaptă, gânditor, aplecându-și capul să mă privească. Îmi place să te văd la mine, cu tricoul meu, cu câinele meu... mai mult decât mi-aș fi putut imagina vreodată.

Îmi iau privirea de la apă și o caut pe-a sa, încercând să citesc emoțiile care înoată sub suprafață.

— Nu mi s-a mai întâmplat niciodată asta, Rylee, mărturisește șoptit, și abia reușesc să deslușesc cuvintele peste zgomotul valurilor

Dar pentru mine e ca și cum ar fi urlat cuvintele acelea. Nu-mi vine să cred. Vrea să spună că am putea avea mai mult? Că ce se întâmplă între noi este ceva mai mult decât stupidele lui aranjamente? Îi simt tulburarea, așa că încerc să ușurez atmosfera.

— Cum adică? Vrei să zici că nu-ți aduci toate femeile în bârlogul ăsta hidos al tău?

Întinde mâna, cu un zâmbet tăcut pe buze, îmi cuprinde gâtul și-mi mângâie pometii cu degetul mare.

— Doar una, răspunde.

Îi zâmbesc la rândul meu. Ador partea tandră a lui Colton la fel de mult pe cât o iubesc pe cea încăpățânată și sfidătoare. Își duce sticla de bere la buze și bea o gură sănătoasă.

— Ți-am adus desertul, mă anunță.

— Serios? Și eu care credeam că tocmai ce l-am consumat.

Surâde, apoi râde lipsit de orice grijă.

— Haide.

Mă trage de braț și mă îndeamnă să stau jos, să mă scufund într-unul dintre șezlonguri. Colton se îndreaptă spre o consolă ascunsă în perete și, în câteva secunde, aud vocea blândă a lui Ne-Yo. Baxter mârâie satisfăcut și-și trântește corpul mare în pragul ușii deschise.

Scanned with CamScanner

– Deci, spune trăgând masa mai aproape de mine, ți-am pregătit două opțiuni: înghețată de mentă cu bucăți de ciocolată sau bomboane Hershey's kisses.

– N-ai uitat! exclam uimită.

– Când e vorba de tine și de dulciuri, mi-e imposibil să uit.

Zâmbește și îmi pune o mână pe spate, îndemnându-mă să mă ridic, apoi se strecoară în spatele meu.

Surâd fără ca el să poată vedea, gândindu-mă la Colton și la ce imaginație are când e vorba de mâncat anumite dulciuri. Mă sprijin de pieptul lui gol, potrivindu-mă de el, și întind mâna spre tavă să iau o bomboană Hershey kisses. O desfac și o bag în gură, lăsându-mi capul pe umărul lui, gemând de plăcere când simt gustul divin.

– Dacă asta e tot ce îți trebuie ca să te aud scoțând sunetele astea, îți cumpăr un camion plin, îmi șoptește în ureche mișcându-se în spatele meu să mi se potrivească mai bine pe corp.

– Vrei una?

Îl tachinez apropiindu-i bomboana de buze, îndepărtând-o apoi ca să mi-o bag în gură eu și gem, intenționat de data asta. Râde și de data asta chiar îi dau și lui o Hershey's kisses.

– M-aș putea obișnui cu toate astea, murmur, bucurându-mă de căldura corpului său lipit de al meu.

Stăm o vreme și vorbim despre familie, călătorii, experiențe și muncă. Evit subiectul pe care aș vrea cu adevărat să îl aprofundez, știind că trecutul lui este tabu. Este amuzant, inteligent și atent și simt că mă îndrăgostesc și mai mult de el, că mă încurc și mai mult în pânza ispititoare pe care o țese în jurul meu.

– *Awesome, charismatic, and exciting*[34], spune Colton, rupând tăcerea dintre noi.

34 Minunat, charismatic și excitant (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Nu reușesc să mă abțin și izbucnesc în hohote.

— Nu, spun din nou, lăsându-mă grea pe pieptul lui cald și confortabil.

— Tu chiar n-o să-mi spui niciodată, nu-i așa? întreabă el ridicând o mână pentru a-mi da la o parte părul de pe gât, expunându-mi pielea goală pentru ca gura lui să mă sărute acolo.

— Niciodată, zic, luptându-mă cu frisoanele care mă trec când își duce nasul la urechea mea.

— Atunci... *addictive cock experience*[35]? murmură, gâdilându-mi pielea cu respirația sa.

Râsul mi se transformă în oftat când mă mușcă de lobul urechii și suge încet adâncitura din spate.

— Hmmm, asta ar merge, reușesc să zic, simțind că-mi cuprinde pieptul cu brațele.

Încep să-mi trec degetele pe brațele sale, până unde reușesc să ajung. Îmi înclin capul și mai mult într-o parte, oferindu-i mai mult acces la pielea sensibilă; dau cu unghiile o linie zimțată, pe antebrațul lui drept.

— E cicatrice profundă, murmur. Ce activitate de super-mascul făceai când ai căpătat-o?

Mă crispez imaginându-mi cât o fi durut.

Rămâne tăcut o vreme, cu gura pe tâmpla mea și fața lipită de mine; îl simt cum înghite.

— Nimic important, spune și tace din nou. Îți place să faci surf, Rylee? mă întreabă schimbând subiectul.

— Nu.

— Ție, Ace? iau o gură de vin.

Colton încuviințează.

— Ai încercat vreodată? mă întreabă cu voce răgușită.

— Îm-îm.

— O să te învăț într-o zi, spune.

---

35 Experiență erotică adictivă (engl. în orig.) (n.tr.).

Scanned with CamScanner

– Probabil că nu e o idee foarte bună, în cazul meu; am fobie la rechini.

– Sper că glumești. Haideee, o să vezi că e amuzant, continuă când vede că nu răspund. N-o să te deranjeze niciun rechin aici.

– Zi-le asta oamenilor care au fost sfârtecați, îl provoc și, în ciuda faptului că este în spatele meu, îmi acopăr fața de rușine când spun: Când eram mică, mi-era așa de frică de rechini, încât nu înotam niciodată în piscina de acasă; mă gândeam că o să intre pe la scurgere, să mă mănânce.

Colton râde.

– Of, Rylee, nu ți-a spus nimeni, niciodată, că sunt lucruri mult mai periculoase pe uscat?

Da. Tu.

Pe când încerc să mă gândesc la o replică isteață, prind cu urechea melodia care se aude în difuzoare și murmur:

– Ce-mi place melodia asta!

Colton se oprește să asculte; simt cum dă din cap lângă al meu.

– O cântă Pink, nu?

– Îm-hm. *Glitter in the Air*, răspund neatentă în timp ce ascult cuvintele; este unul dintre cântecele noastre preferate, al meu și al lui Haddie.

Colton își plimbă mâinile pe brațele mele și începe să-mi maseze umerii. Are mâini puternice și aplică presiunea perfectă.

– Mă simt ca în rai, murmur în timp ce corpul meu deja relaxat se transformă în gelatină sub degetele sale iscusite.

– Mă bucur, șoptește. Relaxează-te.

Închid ochii și mă las pe mâinile lui, îngânând melodia. Colton îmi trece degetele pe șira spinării și îmi

Scanned with CamScanner

masează partea inferioară a spatelui; îmi las capul moale, într-o parte, senzația e sublimă.

— Acum vine partea cea mai frumoasă, spun.

Cânt odată cu Pink, cuvintele mă învăluie, emoționându-mă, ca întotdeauna.

— *There you are, sitting in the garden, clutching my coffee, calling me sugar. You called me sugar*[36].

— Nu înțeleg, zice Colton. De ce e asta partea cea mai frumoasă?

— Pentru că atunci ea înțelege că o iubește, răspund încet, cu un surâs pe buze.

— Rylee, ce romantică incurabilă ești! mă tachinează el.

— Mă laaași...

Mă întorc să-i dau o palmă în joacă, dar el îmi prinde încheietura și mă trage aproape. Gura îi alunecă peste a mea; își trece buzele languros peste ale mele, lingându-le. Are gust de ciocolată și de bere și de tot ce înseamnă doar el, Colton. Îmi ia capul în palma căuș, iar pe cealaltă o plimbă fără țintă pe coapsele mele goale. Mângâie cu vârful degetelor fără nicio grabă, fără să insiste într-un loc anume. Aș rămâne așa pentru totdeauna. Tandrețea sa mă sfâșie.

Colton îmi depune un sărut pe vârful nasului, apoi își sprijină fruntea de a mea; încă mă ține ușor de ceafă, degetele înnodate în părul meu, respirația sa pe buzele mele.

— Rylee?

— Îmm, Ace.

Îmi strânge mâna în păr.

— Rămâi cu mine în noaptea asta, spune încet.

Înlemnesc. Îmi țin răsuflarea. Oh, Doamne! E emoționat. Invitația sa sună diferit de ultima dată când

36 „Iată-te, stând în grădină, cu cafeaua în mână. Tu îmi spui «iubito». Îmi spui «iubita mea». (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

mi-a spus același lucru. N-o spune din obligație, ci pentru că e ceea ce își dorește...

— Nu am spus niciodată asta dorindu-mi-o cu adevărat, Rylee.

Are vocea rugătoare, un susur; inima mea nu rezistă. Mă înconjoară cu brațele, punându-mă în poala lui și mă trage aproape lăsându-se pe spate în șezlong. Se joacă cu degetele în părul meu. Tac o vreme, încercând să mă calmez cât să nu-mi tremure vocea când îi răspund.

— Hmmmm. Nu cred că m-aș putea mișca de aici nici să vreau, îi șoptesc.

— Deci rămâi?

Dorința din vocea sa mă surprinde.

— Rămân.

— În cazul ăsta, cred că o să profit de tine iar.

— Iar?! râd eu.

Drept răspuns, mă prinde de șolduri și mă așază peste el. Mă poziționează astfel încât corpurile noastre să se potrivească perfect, astfel încât să-i simt fiecare mișcare prin materialul lenjeriei, astfel încât să împingă exact unde trebuie.

Se ridică în șezut și mă sărută cu pasiune, deschizându-mi buzele să facă loc limbii, apăsându-mă posesiv de el. Dorința îmi face capul să se învârtească. Simt că vreau mai mult, mai mult din tot ce e el.

— Te doresc atât de mult Rylee.

Geme și-mi depune sărutări pe gât. Îi cuprind fața în mâini, mângâind cu degetele perciunii aspri și îi ridic capul să ne privim în ochi.

— Îmi dai dependență.

— Știu, răspund, spunându-i din ochi că și el e ca un drog pentru mine.

Maxilarul i se contractă o clipă, apoi își strivește gura de a mea; parcă n-avem aer dacă nu ne atingem.

Scanned with CamScanner

— Mișcă-te pe mine, geme.

Ce cuvinte simple... Și cu toate astea, modul în care mi-o cere, de parcă soarele ar uita să mai răsară mâine-dimineața dacă nu o fac, mă face să mă îndepărtez puțin să-l privesc în ochii care mă hipnotizează; atât de intens mă privesc, cu atâta ardoare că nu i-aș putea refuza nimic, nici dacă aș dori-o.

Așa că încep să mă mișc, abandonându-mă complet lui. Din nou.

Scanned with CamScanner

Capitolul douăzeci și cinci

Simt pe piele un aer rece care contrastează cu căldura pe care o radiază corp lui lipit de mine. Ceața indusă de somn mi se risipește lent din minte; deschid ochii încet, tresar din cauza luminii naturale care trece prin ferestrele deschise.

Încep să mă mișc în patul păcătos de confortabil, simțind nevoia să-mi întind mușchii; mă mir că mă dor, apoi îmi aduc aminte de ce. Sex, sex și iară sex. Buzele mi se deschid într-un zâmbet satisfăcut.

Colton e înfășurat în jurul meu ca o liană. E întins pe o parte, cu un picior îndoit peste mine, brațele strânse posesiv în jurul meu, cu palmele pe sâni. Mă întorc și observ că ține capul jumătate pe perna lui, jumătate pe a mea.

Îi studiez chipul: unghiurile, genele dese care contrastează cu pielea aurie, forma nasului. Mă întind să-i mângâi o șuviță răzleață de pe frunte, atentă să nu-l trezesc. În somn, aura întunecată și periculoasă a lui Colton este îndulcită de părul ciufulit, de absența intensității pe care o poartă pe el ca pe o armură și de relaxarea din maxilar. Mă bucur să surprind această imagine rară: Colton vulnerabil și relaxat.

Stau și-l privesc, reamintindu-mi noaptea trecută. Reamintindu-mi grija, atenția cu care m-a tratat. Pe mine și fiecare nevoie a mea. Mă gândesc la toate experiențele

Scanned with CamScanner

noi pe care mi le-a dăruit, la plăcerea pe care mi-a oferit-o. Mă gândesc la legăturile din piele, la vibratoarele rotunde și cuburile de gheață care s-au topit în mine pe măsură ce deveneam din doi, unu, cum am explorat linia subțire dintre plăcere și durere. Mă gândesc la modul în care mi-a arătat ce înseamnă încet și ușor, înainte de a mă împinge în pragul uitării tare și repede. La cum, sub lumina lunii, în patul acesta imens, a stat deasupra mea și cu privirea intensă, cu vocea rugătoare, mi-a cerut să mă supun lui. Cum m-a rugat să am încredere în el, spunându-mi că știe ce poate suporta corpul meu și care este pragul până la care să îl împingă. Și în clipa aceea, complet captivată de el, m-am predat lui, fără să pun întrebări sau să mă gândesc de două ori. Am acceptat, conștientă că era deja stăpân pe mintea mea, pe inima mea, pe corpul meu.

Mai târziu, pradă toropelii, cu trupul cald lipit de spatele meu și gura lui apăsată ușor în părul meu, mi-am pus la îndoială judecata. Înainte de a adormi, m-am întrebat în ce naiba mă băgasem acceptând cererea lui aparent nevinovată, pentru că ceea ce pare simplu la lumina lunii nu pare să fie niciodată la fel de simplu după ce răsare soarele în dimineața următoare.

Colton se mișcă lângă mine, se întoarce cu spatele și trage cuvertura cu el, dezvelindu-mă. Tremur de frig, dar sunt bucuroasă să-mi pot întinde mușchii dureroși. Mă strâmb când îndoi picioarele și apoi le întind. Aseară nu am mai fost tratată ca un bibelou, asta e sigur, așa cum e sigur că trupului meu i-a plăcut.

Începe să mi se facă frig. Mă uit la liniile sculptate de pe spatele lui Colton și mă întorc spre el, încolăcindu-mi corpul în jurul lui pentru a mă bucura de senzația de piele pe piele. Îmi pun bărbia pe umărul său și-mi apăs sânii de spatele lui, cuprinzându-l cu brațele. Îmi plimb degetele încet pe pieptul său și somnul mă cuprinde din nou.

Abia adormisem când l-am auzit pe Colton scoțând brusc cel mai sfâșietor și sălbatic urlet pe care l-am auzit

Scanned with CamScanner

vreodată. Aș fi rămas încremenită din cauza șocului dacă nu și-ar fi împins violent corpul în mine, lovindu-mă cu cotul în umăr.

— Nu! urlă ca strangulat.

Sare din pe pat și se întoarce, cu picioarele desfăcute, genunchii flexați, brațele îndoite și pumnii încleștați în fața chipului. Figura lui este întruchiparea terorii: ochii sălbatici și bântuiți, licărind, dinți încleștați și tendoanele încordate pe gât. Pieptul i se zbate, respiră sacadat, tot corpul încordat, vibrând. Picături de sudoare i se preling pe frunte.

Din instinct, îmi pun mâna pe umărul unde mă lovise. Intru în stare de șoc, adrenalina pompează făcându-mi trupul să tremure puternic. Dacă nu aș mai fi asistat la reacții similare la coșmaruri, cu băieții mei, aș fi fost mult mai speriată decât mă simt acum. Sau aș fi râs de Colton, văzându-l așa, gol pușcă, pregătit să facă moarte de om, dacă nu aș fi observat teroarea din ochii săi. Dar știu că asta nu e o glumă. Îmi dau seama că a avut un coșmar care a scos la iveală trecutul, care îl urmărește tăcut și continuă să-l traumatizeze, zi după zi.

Rotesc din umăr și simt o durere ascuțită.

— Colton, spun calm, pentru a nu-l speria.

Văd cum ochii încep să i se limpezească și cum postura i se detensionează încet. Întoarce capul și mă privește cu ochii debordând de emoții de tot felul: stânjeneală, rușine, ușurare, teamă și apoi conștientizare.

— La naiba! oftează tremurat și-și freacă mâinile pe față, să îndepărteze frica. În încăpere nu se aude decât respirația sa, palmele care se freacă de obrajii nerași și valurile oceanului.

— La naibaaaa! repetă, mijind ochii la mâna cu care îmi frec umărul.

Scanned with CamScanner

Observ că strânge și relaxează pumnul, dându-și seama că mă lovise. Rămân nemișcată. Colton își coboară ochii lăsându-și umerii să cadă.

— Rylee, eu..., se răsucește brusc pe călcâie, cu o mână pe ceafă. Dă-mi un nenorocit de minut, mârâie fugind la baie.

Trag de așternuturi și-mi acopăr pieptul, privindu-l cum dispare. Îmi doresc să-l urmez, să-i vorbesc, dar sunt lucruri în care nu crede sau nu vrea să le audă. Rămân pe loc, indecisă. Din baie aud sunete inconfundabile. Colton varsă. Simt un cuțit răsucindu-se în mine, strâng din ochi, dorindu-mi cu disperare să-l alin.

Aud cum trage apa și înjură, apoi aud că dă drum apei la robinet și se spală pe dinți. Mă ridic din pat și trag pe mine tricoul lui Colton. Îl aud înjurând iar. Mă duc în baie după el. Trebuie să mă asigur că e bine. Rămânem nemișcați, el cu ochii la robinetul din care curge apa. Anxietatea de care e cuprins e palpabilă, umple aerul dintre noi. Colton își freacă prosopul pe față, apoi se întoarce spre mine.

Când îndepărtează prosopul, ochii care mă privesc nu mai sunt ai lui. Nu sunt ochii pe care ajunsesem să-i iubesc. Privirea sa e moartă. Rece. Lipsită de orice urmă de emoție. Mușchiul din maxilar îi pulsează, tendoanele gâtului se întind când mișcă din cap.

— Colton...

Mă fixează intens cu ochii verzi lucioși, blocându-mi cuvintele pe buze.

— Rylee, nu..., mă avertizează. Trebuie să pleci.

E un ordin sec. La fel de lipsit de viață ca ochii săi.

Inima îmi tresare în piept. Ce s-a întâmplat cu el? Ce amintiri îl chinuie, transformând bărbatul acesta vibrant și pasional în nimic?

— Colton, îl implor.

— Pleacă, Rylee. Nu te vreau aici.

Scanned with CamScanner

Buza de jos începe să-mi tremure când îl aud; nu are cum să spună așa ceva, după noaptea pe care tocmai am petrecut-o împreună. I-am văzut ochii plini de emoție. M-a făcut să înțeleg din gesturi ce simte pentru mine. Însă acum... tot ce reușesc să fac este să mă holbez la el. E de nerecunoscut, e un alt bărbat.

Nu știu ce să fac. Mă apropii de el, dar aud că scrâșnete din dinți. Am lucrat cu copii traumatizați, dar situația asta mă depășește. Îmi privesc mâinile încleștate și murmur frântă:

— Vreau doar să te ajut.

— Ieși afară! urlă, făcându-mă să ridic capul la timp cât să-i văd ochii lui morți scânteind la viață plini de o furie nefiltrată. Pleacă naibii de aici, Rylee! Nu te vreau aici! Nu am nevoie de tine aici!

Înțepenesc locului, imobilizată de furia sa nejustificată împotriva mea.

— Nu vorbești serios..., bâlbâi.

— Pe naiba! urlă și urletul său face ecou în încăperea de piatră, reverberând.

Ne privim în tăcere. Încerc să înțeleg. Colton face un pas amenințător spre mine, dar eu nu mă mișc din loc. Scutur încet din cap. Aruncă prosopul, înjurând, zgomotul recipientelor pe care le dărâmă ricoșează în liniștea din baie. Întoarce capul înclinat spre mine, încleștând și descleștându-și maxilarul. Când deschide gura, vocea sa este de o cruzime înfiorătoare.

— Te-am regulat, Rylee. Am terminat-o cu tine. *Doar ți-am spus că doar la asta sunt bun, iubito...*

Fruntea i se încrețește un moment, când observă cum lacrimile care îmi ardeau gâtul îmi izvorăsc în ochi și încep să curgă. Cuvintele insensibile îmi întorc stomacul pe dos și-mi fac inima să se strângă. Creierul comandă picioarelor mele să se miște, dar corpul meu nu-l ascultă. Când vede că stau acolo, uimită și șocată, îmi ia geanta de pe blatul din

Scanned with CamScanner

baie și-o aruncă spre mine cu putere. Mă lovește în piept, împingându-mă pe ușă.

— Afară! mârâie printre dinții strânși.

Pieptul dezgolit i se zbate, răsuflă greu. Pulsul îi bătea cu putere în tâmple. Ține pumnii încleștați.

— M-am plictisit deja de tine. Nu înțelegi? Mi-am făcut mendrele cu tine. O hârjoneală cu care să-mi umplu timpul. Acum m-am săturat de tine. Ieși afară!

Cu ochii înecați în lacrimi, îmi iau geanta și fug orbește pe scări. Îi simt privirea grea pe spate când cobor scările. Traversez casa în fugă, cu inima în gât și mintea razna. Mă doare atât de tare pieptul, încât nu reușesc să respir. Nu reușesc să gândesc. Mă cuprinde durerea. Simt că mă copleșesc regretele; crezusem că însemnăm atât de mult unul pentru celălalt.

Dau buzna pe ușa din față în soarele strălucitor al dimineții, dar tot ce simt e întuneric. Mă împiedic, îmi pierd geanta și cad în genunchi. Rămân pe jos, privind dimineața frumoasă fără să văd nimic.

Plâng, lăsând lacrimile să mă spele.

Umilința să mă consume.

Inima să mi se frângă în două.

Scanned with CamScanner

Povestea lui Colton și a lui Rylee
continuă în volumul 2 al seriei ***Driven***

Găsiți un fragment în paginile care urmează

Scanned with CamScanner

— Chiar i-ai zis asta? întreabă Haddie neîncrezătoare, cu o expresie exagerată, hilară.

— Jur! răspund cu mâna ridicată drept mărturie.

Mă uit la telefon. Tocmai primisem un mesaj. E de la Colton. Spune atât: *Get this Party Started*[1] – *Pink*.

Haddie nu observă privirea stranie de pe faţa mea când citesc mesajul, pentru că e concentrată să-şi pilească unghiile. *Ce naiba?!* Mai întâi îmi trimite mesajul cu Matchbox Twenty, care m-a dat peste cap, şi acum asta? E prea mult, prea confuz totul.

— Pfff! Ce mi-ar fi plăcut să-i văd faţa când i-ai trântit uşa-n nas!

— Ştiu, râd. M-am simţit oarecum bine să-l las mască măcar o dată eu, şi nu invers.

— Vezi, ţi-am spus! zice, dându-mi una peste genunchi. În afară de excesul de testosteron al lui Colton, tu şi Tanner v-aţi simţit bine?

— Da, zâmbesc cu afecţiune. M-am bucurat să-l revăd. Nici nu-mi dădusem seama ce dor îmi era de el!...

Mă întrerupe un ciocănit în uşă. Mă uit la Haddie, întrebând din priviri cine ar putea să ne bată la uşă la ora şapte, vinerea seara.

— Habar n-am, ridică din umeri, ridicându-se să deschidă ea, pentru că eu am un teanc de hârtii de la serviciu împrăştiate în poală şi pe canapea, lângă mine.

Câteva clipe mai târziu aud râsete şi voci şi pe Haddie exclamând:

— Ia uite ce ţi-a adus pisica!

---

1 „Să înceapă petrecerea" (engl. în orig.) (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Curioasă, încep să-mi strâng hârtiile când Haddie intră în sufragerie cu un zâmbet larg pe față.

— A venit cineva să te vadă, spune ea, cu o privire de cunoscător.

Înainte să apuc să întreb cine, Colton intră în cameră în pas nu tocmai grațios, urmat de Beckett, care râde în spatele lui. Ceva nu e în regulă la Colton, și nu sunt sigură ce anume până îi cad ochii pe mine. Un zâmbet caraghios i se întinde pe față și nu se potrivește deloc cu intensitatea trăsăturilor sale.

Din fericire, apucasem să-mi strâng hârtiile, pentru că el se trântește chiar lângă mine, fără să aștepte să fie invitat.

— Rylee! exclamă entuziasmat, de parcă nu m-ar fi văzut de săptămâni întregi. Se întinde, mă prinde cu mâinile bătătorite care-mi zgârie pielea goală și mă trage la el în poală. Mă apucă râsul când îmi dau seama că domnul *Stăpân de Sine Care Deține Întotdeauna Controlul* este puțin cam beat. Hai bine, să zicem cherchelit. Înainte să apuc să spun ceva, Colton îmi strivește gura cu a sa.

La început mă împotrivesc, dar când limba să îmi pătrunde în gură și-i simt gustul, sunt pierdută. Gem, acceptându-l, și-i ling limba cu a mea. Trecuseră doar câteva zile, dar, Doamne, ce dor îmi fusese! Ce dor îmi fusese de el! Când Colton își bagă mâna în părul meu și pune stăpânire pe mine, ținându-mă astfel încât tot ce pot face este să reacționez, uit că mai sunt și alți oameni în cameră. Tot ce pot face este să mă înfrupt din el. Are gust de bere, și de mentă, și de tot ce-mi doresc eu. Tot ce râvnesc. Tot ce am nevoie. Îmi arcuiesc spatele astfel încât să-mi apăs sânii pe pieptul lui; simt că sfârcurile mă furnică la atingerea sa. Colton îmi înghite gemetele de plăcere pe care mi le provoacă când îi simt erecția prin pantalonii subțiri de pijama și se freacă de mine.

— Vreți să vă lăsăm singuri? zice Haddie dregându-și glasul, readucându-mă brusc cu picioarele pe pământ.

Scanned with CamScanner

Îmi îndepărtez puțin fața de a lui Colton, dar mâna sa continuă să mă țină de păr, buclele mele fiind ostaticele sale. Își sprijină fruntea de a mea, respirând amândoi sacadat de nevoie.

După o clipă, își aruncă capul pe spate pe speteaza canapelei și râde zgomotos, zguduindu-se din tot corpul, apoi spune aproape sufocat:

— Doamne, ce nevoie aveam nevoie de asta!

Încerc să mă dau jos din poala lui, brusc conștientă că sunt îmbrăcată doar cu un maiou foarte subțire, că n-am sutien, că am sfârcurile întărite și că Beckett, pe care l-am întâlnit o singură dată, se afla lângă mine și ne studia cu intens, dar calm și amuzat. Înainte să apuc măcar să mă acopăr cu brațele încrucișate peste piept, mâinile lui Colton mă apucă pe la spate, își înfășoară brațele în jurul meu și mă trage înapoi în poala lui.

— Hei! strig.

— Gata, m-am prins! strigă glumeț drept răspuns. *And Colton's inebriated*[2].

Ce?! Mă-ntorc la el în brațe să-l privesc.

— Poftim?

Chicotește ca un copil lipsit de griji, exact la opusul intensității pe care o emană, și-mi face inima să se-ncălzească auzindu-l.

— Ace, zice plin de încredere. *And Colton's inebriated.*

Apoi pufnește iar în râs. E contagios, nu mă pot abține și râd cu el.

— Nu.

Becket intervine înainte să pot adăuga ceva.

— Ești mai beat decât am crezut. *Inebriated* începe cu *i*, nu cu *e*, cretinule. Nici să scrii nu mai știi?!

2 Și Colton e amețit (engl. în orig.) (n.tr.).

Scanned with CamScanner

Colton îi arată degetul mijlociu și râde iar ca un puști.

— Ete fleoșc, zice. Mă iubești oricum, Becks! Spune, lipindu-mă de el. Acuma să revenim la oile noastre, anunță cu voce tare. Voi două veniți acum cu noi.

Haddie își ridică sprâncenele, amuzată de expresia mea confuză.

— Colton, dă-mi drumul! țip la el printre râsete, agitându-mă ca să scap din prinsoarea de fier. Mă prinde și mai tare, punându-și bărbia pe umărul meu.

— Nu vreau! Doar dacă acceptați să veniți cu noi. Tu și Haddie veniți într-o mică excursie cu mine și Becks.

Încep iar să mă zbat, dar simt că mâna liberă a lui Colton îmi cuprinde un sân prin maiou și-mi freacă degetul mare peste sfârc. Îmi țin respirația și simt că obrajii îmi iau foc de stânjeneală.

— Îm-îm, mă tachinează, încălzindu-mi urechea cu respirația sa. De fiecare dată când te agiți, o să te apuc de sâni. Mă mușcă ușor de pielea dintre umăr și gât; erecția i se îngroașă sub mine.

— Așa că, te rog, Rylee, luptă-te cu mie, mă imploră.

Îmi dau ochii peste cap în ciuda valului de nevoie care mă cutremură la auzul vocii lui „de dormitor" și izbucnesc în hohote de râs, urmată de Haddie și Beckett. Colton beat este un Colton foarte jucăuș. Îmi place să-l văd așa.

— Mda, tipic bărbătesc, îl tachinez. Un nechibzuit care gândește cu creierul din pantaloni!

Mă strânge și mai abitir, punându-mi un braț după umeri și pe celălalt în jurul mijlocului.

— Atunci nu-ți fie teamă, uimește-mă, citează el o melodie, mârâind seducător în urechea mea, făcându-mă să râd din pricina replicii de prost gust și să strâng din pulpe, în același timp, din cauza subînțelesului. Așa că, doamnelor, ridicați fundulețele și duceți-vă să vă pregătiți, ne ordonă brusc, dezlipindu-mă de el, ridicându-mă în picioare și dându-mi una la fund.

Scanned with CamScanner

— Ce tot zici acolo? întreb.

— Unde mergem? zice și Haddie, exact în același moment.

Beckett râde cu poftă de reacția lui Haddie și-și duce sticla de bere la gură.

— Hei! strigă Colton. Nu-mi bea berea mea, ticălosule! Vezi că ne batem!

— Calmează-te, Wood, rânjește el. Tu ți-ai lăsat berea pe masa de afară, din fața ușii.

— Rahat! mormăie el. Sunt un bărbat care are nevoie de o bere și mai are nevoie ca fetele să fugă să se pregătească odată. Batem apa-n piuă aici!

— Despre ce naiba vorbești?! mă întorc spre el cu brațele încrucișate pe piept.

Un zâmbet lent, voluptos i se întinde pe buze. Mă fixează cu privirea.

— La Las Vegas, iubitoo!

Acum înțeleg rostul mesajului de mai devreme.

— Ce? strigăm și eu și Haddie în același timp, eu înțelegând una, ea alta.

În niciun caz nu plec la Las Vegas acum. Ce naiba?!

Colton își ridică telefonul, mușcându-și buza și încercând să priceapă ce scrie pe ecran; îmi dau seama că încearcă să vadă cât e ceasul și nu reușește pentru că are mintea încețoșată de alcool.

— Ne întoarcem mâine-dimineață, dar zborul este într-o oră, Rylee, așa că ai face bine să-ți miști fundul ăla frumos al tău!

Ce?! Avionul? Nici nu vreau să mă gândesc! Eu nu plec nicăieri.

— Colton, sper că nu vorbești serios!

Se ridică de pe canapea și pare un pic șovăitor înainte de a-și găsi echilibrul. Se uită în jos la mine, cu o șuviță de

Scanned with CamScanner

păr căzută pe frunte și cămașa ieșită din pantaloni într-o parte.

— Vrei să te duc eu iar pe umăr până în dormitor ca să-ți demonstrez cât de serios vorbesc, iubita mea?!

Mă uit spre Beckett, cerându-i ajutorul. Dar el ridică din umeri, amuzându-se pe seama noastră.

— În locul tău, aș ceda, Rylee, spune tărăgănat, facându-mi cu ochiul. Nu se lasă bătut când e în starea asta. Îți sugerez să mergi să te schimbi.

Deschid gura să răspund, dar nu iese niciun sunet. Mă uit la Haddie. Are ochii plini de entuziasm.

— Haide, Ry, mă îndeamnă. Nu ar strica să evadăm cu tot ce urmează să se întâmple mâine..., ridică din umeri. Ne distrăm un pic să uităm.

Încuviințez din cap. Un zâmbet larg îi ilumineaza fața. Începe să strige de bucurie.

— Mergem la Las Vegas, iubitoo!

Beckett se ridică de pe scaun cerând permisiunea să meargă la baie, iar Haddie se oferă să-i arate unde e, plecând în camera ei să se pregătească. Mă întorc cu fața la Colton, dar mă ia prin surprindere: mă ridică pe umăr și-mă dă palme la fund, în timp ce mă duce, cu pas cam nesigur, spre hol.

— Colton, oprește-te! strig la el dându-i la rândul meu palme la fund.

Singurul răspuns pe care îl primesc sunt alte râsete.

— Care cameră e a ta?

Țip ascuțit când începe să mă gâdile în tălpi.

— Rylee, spune-mi sau te voi tortura și mai rău!

Ah, ce îmi place de el așa, cherchelit și jucăuș!

— Ultima ușă pe dreapta, țip iar, pentru că el continuă să mă gâdile și apoi mă aruncă fără nicio avertizare pe pat. Nu mai pot să respir de râs. Colton se întinde lângă mine înainte să apuc să zic ceva. Când îi simt greutatea pe mine,

Scanned with CamScanner

apăsat atât de intim, orice urmă de împotrivire dispare. Adio stăpânire de sine. Oricum dispăruse din momentul în care m-am trezit cu el, împleticindu-se la mine în sufragerie, cu zâmbetul acela năstrușnic și captivant pe chip.

Își apleacă buzele peste ale mele și-mi afundă limba în gură. Îi strecor mâinile pe sub cămașă și-i mângâi spatele. Sărutul e plin de lăcomie, de pasiune și știu deja că mă voi pierde în el. Și în Colton. Își plimbă mâinile pe mine, atingând fiecare centimetru de piele goală pe care reușește să-l dibuie, ca și cum ar avea nevoie să mă atingă pentru a se asigura că totul este în regulă între noi. Regăsirea fizică îl liniștește, confirmându-i că, indiferent cum am defini relația noastră, suntem încă împreună. Înțepenesc când aud un ciocănit în tocul ușii.

— Haide, armăsarule! râde Beckett stânjenit. Potolește-te. Aveți timp de asta mai târziu. Acum avem un avion de prins.

Colton se rostogolește de pe mine, aranjându-și erecția în pantaloni.

— Îmi strici mereu distracția, Becks!

— De aceea mă și iubești, frățioare!

Râde și dispare pe hol, oferindu-mi intimitatea necesară să mă pot pregăti.

Colton își bagă mâinile sub cap și-și încrucișează gleznele, iar eu mă ridic de pe pat.

— Doamne, cât de senzuală ești în clipa asta! murmură Colton, cu ochii pe sfârcurile tari care împung materialul fin al maioului de pe mine.

— O să arate și mai sexy în douăzeci de minute, Donavan, dacă îți iei tălpășița de aici și o lași să se pregătească, spune Haddie fără nicio jenă, intrând în camera mea cu umerașe în mână, pe care atârnă niște rochii pe care mi le adusese să le probez.

Scanned with CamScanner

— Rahat, zice Colton ridicându-se de pe saltea. Cred că tocmai am fost certat. Beckett? strigă pe hol. E timpul să mai bem o bere.

Scanned with CamScanner

Sunt excepția de la regulă...

Într-o lume plină de femei gata să îi cadă pradă, sunt o provocare pentru Colton Donavan, ticălos și dureros de chipeș. Un bărbat obișnuit să obțină tot ceea ce își dorește în toate aspectele vieții. El este rebelul nesăbuit, care se aventurează în permanență pe marginea aceea subțire și periculoasă a prăpastiei, fie că este pe sau în afara pistei de mașini.

Colton intră în viața mea ca o tornadă: mă face să îmi pierd controlul, îmi testează vulnerabilitățile dincolo de limitele lor și străpunge neintenționat zidul protector din jurul inimii mele pe cale să se vindece, ruinându-mi lumea pe care mi-am reconstruit-o cu multă grijă, disciplină și rigurozitate.

Nu-i pot oferi ceea ce vrea, iar el nu-mi poate oferi ceea ce am nevoie. Dar, pătrunzând dincolo de exteriorul său rafinat, în secretele întunecate ale sufletului său distrus, pot reuși oare să stau departe de el?

Atracția noastră sexuală este incontestabilă. Nevoia noastră individuală de control absolut este de neclintit. Dar, când lumile noastre se ciocnesc, este atracția suficientă pentru a ne aduce împreună sau secretele noastre nebănuite și bătălia orgoliilor ne vor forța să ne înstrăinăm?

Ilustrație copertă © Shutterstock

BOOKZONE

ISBN 978-606-9700-77-8

9 786069 700778

Scanned with CamScanner